

௩௩:10.

ஸ்ரீ

நாலடியார்

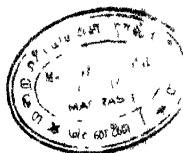
ஏ ஸ மு ம்

சுவகசிதாமணி ஆசிரிட்டுர்

அகநானூற்றைப் பதிப்பாசிரியருமான

வே. இராஜகோபாலையங்கார்

எழுதிப் உரையும்



சேன்னை: மயிலாப்பூர்

கம்பர்விலாஸம்

இராமநாதன் சித்திரை

ரூ. 1-8

4486A

O, 1 B III
F 5



B III
10

ஸ்ரீ:

இப் பத்தகத்தில் அடங்கியவை



- 1 முகவுரை
2. சோதனைப் பத்திரம்
- 3 இப்பத்திப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர் முதலி
யனவும் அவற்றின் ஆற்றிடுகளும.
- 4 நாலடியாரா ஆராய்ச்சி
- 5 நாகடியார் மூலம்
6. ஷை குறிப்புகரை
7. ஷை குறிப்புகராத்
8. செய்யுண் முதற் குறிப்புகராத்



ஸ்ரீ :
சோதனைப் பத்திரம்



பக கம	வரி	பிழை.	திருத்தம்
29	17	கிதை	. சிதை
41	11	கூரைசேச	கூரைசேச
48	4	வீடை	லிட
,,	14	வறு	மறு
47	7	பறமப்பயி	பறமப்பயி
50	3	கிறந்த	சிறந்த
52	20	மில்வென	. மிலவென
54	8	யுறம	யுறமு
58	6	கணமரபி	கணமரபி
106	22	உடமமை	உடம்பை
121	10	உண்டவ	உண்டவ
131	7	றனாந்த	றனாத
139	2	செமம	. சமம
177	15	மந்த	மாந்த
189	18	காணண	கண்ண



ஸ்ரீ: முகவுரை



தமிழ் நன்மக்களால் மேற்கணக்கு கீழ்க்கணக்கு என்று பாருபடுததுக கொள்ளப்பெற்ற பணுவலவகையுள் நாலடியா என, இந்நூல் பிறகூறிய கீழ்க்கணக்கு வகையினுள் ஒன்று. கீழ்க்கணக்கு நூல்களாவன. நாலடி, நான் மணிக்கடிக்கை, இனியதுநாறபது, இன்னாநாறபது, கார் நாற்பது, களவழிநாறபது, ஐந்திணையையபது, ஐந்திணை எழுபது, திணைமொழி ஐம்பது, திணைமாலை நூற்றைம்பது, திருக்குறள், திரிகடுகம், ஆசாரக்கோவை, பழமொழி, சிறுபஞ்சமூலம், முதுமொழிக்காஞ்சி, ஏலாதி, கைநிலை என்ற பதினெட்டுமாம் இதனை,

“நாலடி நானமணி நானூற்பு தைந்திணைமுப்
பாலகடுகங் கோவை பழமொழி—மாமூல
மிநிலைய காஞ்சியோ டேலாதி யென்பதூஉங்
கைநிலையு மாங்கீழ்க் கணக்கு”

என்பதனால் அறிக இதனுள் ‘நானூற்பது ஐந்திணை என்பதனை நான்கு நாறபது நான்கு ஐந்திணை எனக் கொள்க. நான்கு நாற்பதாவன இனியது, இன்னா, கார், களவழி என்ற நாற்பதுகள். நானூற்திணையாவன ஐந்திணையையபது முதலாகத் திணைமாலை நூற்றைம்பது

ஈராகவுள்ள நான்குமாம். கீழ்க்கணக்கு எனப்படுவது, ஐம்பது முதலாக ஐநூறு இறுதியாக வுள்ள பாககளை யுடையதாய், அறம் பொருள் இன்பங்களை விஷயமாகக் கொண்டு வெண்பா என்ற ஒரு வகைப்பாறால் ஆக்கப் படுவது. இதனை,

“அகவலும் கலிப்பா வுப்பரி பாடலும்
பதிறறைந் காதி பதிறறைமப் தீரூ
மிகுததுடன் ரெகுப்பது மேற்கணக் கெனவும்
வெள்ளைத் தொகையும் அவ்வகை எண்பெறின
எள்ளறு கீழ்க்கணக் கெனவுங் கொள்ளே”

எனவும்

“அடிநிமிர் பில்லாச செய்யுட் டொருதி
அறம்பொரு ளின்ப மகேகி யவ்வத
திறம்பட வுரைப்பது கீழ்க்கணக் காகும்”

எனவும் வரும் பன்னிருபாட்டியற் சூத்திரங்களான உணாக. இவ்வாறு இதற்குப் பாவின் வரையறையும் எண்ணின் வரையறையும் கூறினாராயினும், சிறுபான்மை வெண்பாவினா லன்றி, அதன் இனமான வெண்செநதுறையும வருமெனவும், ஐம்பதிற்கு குறைந்தது நாற்பதிலும் ஐநூற்றின மிக்கு ஆயிரத்தது முநூற்று முப்பதிலும் இயலுமெனவும் கொள்க.

“ஆகலி யுலகத்த மககட் கெலலாம்
ஒதலிற் சிறந்தன ரெழுக்க முடைமை”

என வெண் செநதுறைப்பா முதுமொழிக் காஞ்சியின வந்தது. இனியது, இன்னு, கார, களவழி என்ற நான்கும் நாற்பது நாற்பது வெண்பாக்களான வந்தன. திருக்குறள் ஆயிரத்தது முநூற்று முப்பது குறள்வெண்பாவான் வந்தது.

இப்பனுவல்களுள் அறத்தையே முதன்மையாகக் கொண்டு இயலுவனவும், பொருளையே தலைமையாகக் கொண்டு விளங்குவனவும், இன்பத்தையே சிறப்பாகக் கொண்டு திகழ்வனவும் உள். காரநாறபதம் நாலு ஐந்திணைகளும் கைநகிலையும் இனபம் ஒன்றையே விஷயமாக உடையன, களவழிநாறபது பொருள் ஒன்றையே குறித்தியலுவது; நாலடி, நான்மணி, இனியது, இனனா, முப்பால், கடுகம், கோவை, பழமொழி, மாமூலம், காஞ்சி, ஏலாதி எனப் பதினென்றும் அறத்தை முதன்மையாகக் கொண்டு சிறப்பன இப்பதினோ ருந்நாலுளும் ஆன்றோரால் 'நாலு மிரண்டுஞ் சொல்லுக குறுதி' எனப் பாராட்டிப் புகழப்பெற்றவன நாலடியாரும், திருக்குறளுமேயாம். இவ்விரண்டனுள்ளும் நாலடியார் வைராக்கியத்தைப் போதிப்பதிலும் உலக அனுபவத்தினைப் பொருத்தி உதாரணங் காட்டிக் கற்போர் நெஞ்சம் தீயவழியிற் செல்லாவண்ணம் கழறி நிறுத்துவதிலும் திருக்குறளினும் சாலச்சிறந்ததெனக் கூசாமற் கூறலாம்.

அவையறிதல் எனனும் அதிகாரத்து, சொற்களின் பொருளினே அறிதல் மிக அரிது, அதனை அறிந்தவனே அவைக்கு நாயகமாவான் எனனும் கருத்தடங்கிய,

‘பெறவது கொளபவா தோளபோல நெறிபட்டு
கற்பவாக் கெல்லாம் எளியதூல—மற்றம்
முறிபுரை மேனிய நுள்ளம்போன நியாக்கு
மறிதற் கரிய பொருள்’

என்னு மிப்பாடலை நோக்குநதோறும் கற்றோர் நெஞ்சம் கனிககா திராது. பேதைமை எனனு மதிகாரத்து,

‘கற்றனவும் கண்ணகனற் சாயலும் இறப்பிற்பும்
பகடத்தா பாராட்டப் பாடெய்தும்—தானுரைப்பின

மைத்துனா பல்கி மருந்திற் றணியாத
பித்தனென நெளளப்படும'

என்ற பாடலும் அமிழ்தினுமினியதே யன்றோ' கீழமை
என்னும் அதிகாரத்து,

காழாய் கொண்டு சூடற்றா தஞ்சாரற்
ருழாது போவாம் எனவுரைப்பிற—கீழ்தான
உறங்குவாம் எனநெழுநது போமாயகி தன்றி
பறங்குமா மறநென்று சூழ்ந்து'

எனவும்

'பொற்கலத் தூட்டிப் புறந்தரினும் நாயபிறா
எச்சிற கிமையாது பார்த்திருக்கு—மச்சோ
பெருமை யுடைத்தாக கொள்ளினும்கீழ் செய்யு ம
கருமங்கள் வேறு படும'

எனவும்,

'மையீர பசும்பொனமேல் மாண்ட மணியழுத்திச்
செபத் தெனினும் செருப்புத்தன காறகேயாம்
எபதிய செல்வத்த ராயினுய் கீழ்களைச்
செய்தொழிலாற் காண்ப படும'

எனவும் உள்ள பாடல்களும் கற்றோர் உள்ளத்தினைக்
கவராதிரா இன்னும் கூடாநட்பு, அறிவினமை, கயமை,
பொதுமக்களிர், கற்புடை மக்களிர் எனனும் அதிகாரங்க
ளுள்ளும் பலபல பாடல்கள் நாவின் விட்டு அகலாது
இனித்தலை இந்நூல் கற்போர் எளிதிலுணராவா.

நிறக இந்நூல் மறற்ப பதினெண் கீழ்க்கணக்கு
நூல்களைப்போல ஓர் ஆசிரியாரை பாடப்பெற்ற தொன்
மன்றாகும் இஃது,

'எண்பெருங் குணத்த தெனாஅ யிரமிருடி'

என்றும்,

‘மன்னன வழுதியா கோன்’

என்றும் தொடங்கும் வெண்பாக்களான உணரப்படும்,

இந்நூலில் ஐம்பத்திரண்டு பாக்களில், ஆரீ உ முன்னிலைகளும், ஆறுபாக்களில் மகரீ உ முன்னிலைகளும் பயின்றுள்ளன அவ்வாரீ உ முன்னிலைகளுள் ஊர என மருத்திலத்தலைவனாக ஓரிடத்தும், வரைநாட மலைநாட குன்றநாட சாரலநாட கானகநாட எனக் குறிஞ்சிநிலத் தலைவனாக முப்பத்திரண்டிடத்தும், கடற்சோப்ப சோப்ப எனநெய்தலநிலத் தலைவனாக பதினெட்டிடத்தும், ‘ஐய’ எனப்பொதுவாக ஓரிடத்தும் பயின்றுள்ளன. இவற்றால் இம்முன்னிலைக்கு விஷயமாக நிற்பவன் மலைவள்ளும் கடலவள்ளும் மிகுதியாக வுடையவன் என்றும் நெலவள்ள சிறுபான்மையுடையான் என்றும் ஊகித்தற்கிடஞ்சினறது. அம்மலைவள்ள கடலவள்ள களுள்,

‘மடிதிரை தந்திட்ட வானந்திர முத்தப்

கடுவிரை நாவாய கரையலைக்கும் சோப்ப’ (224)

எனவும்,

‘கனமணி

முத்தோ டிமைக்கும் முழங்குவரித் தண்சோப்ப’ (146)

எனவும்

‘சந்தன நீள்சோலை சாரல மலைநாட்’ (234)

எனவும் பயின்றுள்ளன ஆராயத் தக்கன இவற்றுக்கு, முத்துக்களை அலைகள் கரையிலே கொணர்ந்து சோக்க, அவற்றை விசையாக வரும் கப்பல்கள் அலைத்து விடுகின்ற கடற்கரையை யுடையாய் எனபதும், மிக்க மணியோடும், முத்தோடும் விளங்கும் ஒலிக்கின்ற கடலடித்த குளிரந்த சோப்ப எனபதும், சந்தனமரங்கள்

மிகவுள்ள சோலைகளையுடைய மலைநாட எனபதும் பொருளாம். ஆகவே, சந்தனம் முதலான இவ்விரு வளங்களையும் உடைய நாட்டின் இந்நூலாசிரியர் முன்னிலைப் படுத்துள்ளாரா என்பது புலனும். அதற்கையநாடு எஃதென்று ஆராயுமிடத்து, சீதாபிராட்டியபாரைத் தேடுமாறு வானரவீரர்களைத் தென்திசையிற் செல்லப் பணித்த சக்கிரீவன் பாண்டிநாட்டின்குறிக்கும்போது மணிமுத்தாக்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற கவாடத்தை யுடையது அந்நாடு என்று வருணிப்பதாக வாலமீகி பகவான் கூறுவதனினறும், மிகப் பழைய காலந்தொட்டே முததுக்கள மலிந்த நாடு பாண்டி நாடெனபது அறியலாகும். கடைச்சங்க காலத்திலும்கூட அந்நாடு முத்திறகும் சந்தனத்திறகும் பெயர்போனதென்பது,

‘தன்கடற் பிறந்த முததின ஆரமும
முனைதிறை கொடுக்கும் துப்பிற நனயலைத்
தெறலரு மரபிற கடவுட பேணிக்
குறவா தந்த சந்தின ஆரமும
இருபே ராரமும எழிலபெற அணியும்
திருவீழ மார்பிற நென்னவன்’ (அகம் 13)

எனவும்,

‘நெல்லும் நீரும் எல்லாக்கும் எளிய
வரைய சாந்தமும் திரைய முதத்தமும்
இமிழகுரல் முரசும் மூன்றுடன் ஆளும்
தமிழ்கெழு கூடல தண்கோல வேந்தே’ (புறம் 54)

எனவும் கூறப்படுதலான அறியப்படும்

இனி, பூங்குன்றநாட என இந்நூல் 128, 212 ஆம் பாடல்களில் முன்னிலைப் படுத்துள்ளவனும் ஈண்டு ஆராயற்பாலான் பூங்குன்றம் என்ற நாடு பண்டைச்

சங்க காலத்தொட்டே கேட்கப்படும் ஒரு நாடாகும். கணியன் பூங்குன்றனா எனறொரு சங்கப் புலவா நற்றிணையிலும் புறத்திலும் பாடிய ஆசிரியருள் ஒருவராவா. இவா ஊரைத் தலைமையாகக் கொண்ட நாடு ஒன்றினுக்கு அரசனை இந்நூலாசிரியா முன்னிலைப் படுத்திப் பாடியுள்ளா. இப்பூங்குன்றம் இப்போது மதுரை ஜில்லாவில் உள்ளதெனத் தெரிதலால் பூங்குன்ற நாடன் ஆவன பாண்டியனே எனத் துணியப் படும். பெருமுத்தரையா என்ற ஒருவா இந்நூல் 200, 296 ஆம் பாடல்களிற புகழ்ப் பெறுகின்றா. இவரைப் பலரும் பலபடியாகக் கூறுவராயினும், இவரும் பூங்குன்ற நாட் என்றும் 'முத்தோடிமைக்கும் முழங்குவரித் தண்சோபப்' என்றும் 'முத்தம், நாவாய் கரையலைக்கும் சோபப்' என்றும் முன்னிலைப்படுத்துக் கூறப்படுகின்றவரும் ஒருவரே எனத் துணிதற்கு இடனுகின்றது

இனி இந்நூலின் காலத்தினைப் பற்றி நவீன நூலுணர்ச்சியாளர்கள் பலவாறு கூறுவராயினும், இது சங்க மருவிய மேற்கணக்கினோடு ஒரு காலத்தது என்று தமிழ் நனமக்களாற் கொள்ளப்பட்டதாதலின் அதற்கு முரணான எதற்க்கோட்பாட்டினையும் நல்லறிவாளர் செவியில் ஏற்றுக்கொள்ளாரென்பதே துணிபு தொல்காப்பியத்திற்கு உரையிட்ட இளம்பூரண அடிகள், பேராசிரியர், கலலாடர், சேனாவரையர், நச்சினாக்கினியர் முதலிய உரையாசிரியர்கள் தம் உரையகத்தே எட்டுத்தொகை நூல்களினின்றும் மேற்கோள்கள் காட்டுவது போல இந்நூலடியாரினின்றும் மேற்கோள்கள் காட்டிச் செலவதனால், அனனா இதனைப் பிரமாணங்காட்டத் தக்கதொனனா லுள் ஒன்று என்று கொண்டாரென்பது வெளிப்படை 'நாத்தொடுத் தீரக்கிலென்',

‘குடநும கொழுவும்’, ‘மாண்ட குணத்தொடி’, ‘கடியெனக்கேட்டிம்’ என்று தொடங்கும் பாடல்களை நோக்கும் போது, பௌத்த ஜைனமதக் கொள்கைகள் தமிழ்நாட்டில் ஊன்றிப் பரவிய காலத்தே அஃதாவது மணிமேகலை சரிதைதோன்றிய காலத்தே இருநூல் ஆக்கப்பட்டிருக்கலாம் என ஊகித்தற்கிடஞ்சினறது.

மற்றும், இருநூலின் ‘மேனமக்கள்’ எனனும அநிகாரத்துக் காணப்படும்,

‘உடைய, பிலநலைப் பட்டது போலாதே நல்ல
குலநலைப் பட்ட வீடத்து’

என்ற அடிகளையும் ஆராய்வேம இவற்றின் பொருள் ‘ஸகல ஐசுவரியமும் உடைய குகையை ஒருவன் பெற்றதுபோல அல்லவா நல்லகுலத்துப் பிறந்த மேனமக்களை ஒருவன் நட்புக்கொண்டானாயின்’ எனபதாம் இவ்வுவமையைக்கவி வாளாதே கூறிப்போந்தாரா என்று கருதியொழியாது, ஏதோ ஒருபழஞ் செய்தியை உட்கொண்டே இவ்வாறு கூறியிருத்தல் வேண்டும் எனக் கொள்ளின, மாங்குடி மருதனா மதுரைக் காஞ்சியுள்ளே கூறிய,

‘தென்புல் மருங்கின் விண்டு நிறைய
வாணன வைத்த விழுநிதி’

என்ற அடிகள்கூற காணப்படும் ஒரு பழஞ்செய்தி நம ஞாபகத்துக்கு வருகின்றது. இவ்வடிகளுக்கு ஆசிரியர் நச்சினாக கினியா, ‘தென்திசை நிலத்தின் மலைகளெல்லாம் நிறையுமபடிவாணன என்னும் ஞானவைத்த சீரிய பொருட்டிரள்’ என்று உரை கூறிப்போந்தாரா. மாங்குடி மருதனா காலத்துப் பெருநிதி மலைக்குகைகளில் சேமிக்கப்பெற்றிருந்த இத்தகைய செய்தி ஒன்று தமிழ் நாட்

டிற் பெருவழக்காக இருந்தது போலவே இரநூலிற்
சொய்யுள செய்த புலவா காலததும் இச்செய்தி பெரு
வழக்காக இருந்ததெனக் கொள்வதற்குத் தடையிலலை,
மற்றும், 'வலம்படு முரசிற சேர லாதன.....நன்னகா
மாநதை முற்றத் தொனனா, பணிதிறை தந்த பாடுசா
ன்னகலம், பொனசெய் பாளை வயிரமொ டாமபல,
ஒன்றுவாய நிறையக் குவைஇ யின்றவண், நிலந்தினத்
துறந்தநிதியம்' என்றும், 'நன்னனுதியனருங்கடிப்பாழித்,
தொனமுதிர்வேனிர ஓம்பினாவைத்த, பொன்' என்றும்,
'அணங்குடை வரைபநிற பாழி யாங்கண, வேண்முதிர்
மாக்கா வியனகாக கரந்த, அருங்கல் வெறுககை' என
றும், 'பலபுகழ் நிறைந்த வெப்போ நந்தா, சோமிகு பாட
லிக குழீஇக் கங்கை, நீர்முதற் கரந்த நிதியம்' என்றும்
(அகம் I27, 258, 265, 372) சங்கநூல்களிற பெருநிதி
நகரங்களிலும், யாற்றின அடியிலும் சேமிக்கப் பெற்றி
ருந்த வரலாறு பேசப்படுதலபோல, இரநூலிலும் பேசப்
படுதலால், இது சங்ககாலத்து நூலென்றதல், அதை
ஒட்டிய நூலென்றதல் கொள்ள யாதோரிழுக்கு மில்லை
எனக்.

இரநூலை இறப்பச் சிறந்த தெய்வமாகக் கொள்
ளும் ஐஜன பொத்தத் மத வழக்குப்பற்றி இரநூலிலும்,

'சக்கரச செலவம் பெறினும் விழுமியோ
எக்காலும் சொல்லா மிகுதிசொல்—எக்காலும்
முந்திரிமேற் காணி மிகுவதேற் கீழ்தனை
இரநூலு வெண்ணி விடும்'

என்றும்

'அங்கண விசம்பின அமரா தொழப்படும
செங்கண்மா லாயினும் ஆகமன—தமகைக்

கொடுப்பதென நிலலாரை கொய்தனி ரனனா
விடுப்பாதம் கையாற் றொழுது'

என்றும் இந்நிதரன் உவமை கூறப்படுகிறான். இந்நிதரனே
யனறி அவனதேவியான இந்நிராணியும் இறப்பச்சிறந்த
தலைவிக்கு உவமையாக

அருமபெற்ற கற்பின அயிராணி யன்ன
பெருமபெயாப பெண்டி ரெனினும்—வீருமபிப
பெறுகசையாற பின்னிதபா ரினமையே பேணும்
நறுநுதலாள நனமைத துணை'

என்று பாடப் பெற்றனன் நச்சினாக்கினியரும் சிந்தா
மணியுரையில் இந்நூலிலுள்ள 'சிறுகா பெருகா
முறை பிறழ்ந்து வாரா' என்ற பாடலைக் காட்டி, இதன்
ஆசிரியா ஐனன் சமயத்தாரா என்று கூறினா. இந்நூ
லினுக்குப் பால இயல்கள் வகுத்த பதுமனாரும் "எட்
டுமலைச் சாரலில் சமண முனிவர்கள் எண்ணுயிரவா
வசித்து வந்தார்கள் அவர்கள் தனித்தனி ஒவ்வொரு
வெண்பாப் பாட, அவற்றுள் ஒரே விஷயத்
துணை ஒவ்வொரு கருத்தால் தனித்தனி கூறும் நானூறு
பாடல்களைப் பொறுக்கச் சேர்த்து .. முடித்
தாம்" எனக் கூறினா ஆகவே சமண முனிவா
பலரால் இந்நூல் பாடப் பெற்றதெனலும் கொள்கை
வலியுறுகின்றது

இந்நூலினை யான ஒரிருபது வருடங்கட்குமுன்
நற்றிணை யுரையாசிரியரும் என மனத்தே யாண்டு
முறைநது எனனை அநுகரணித்து வருபவருமான காலஞ்
சென்ற பின்னத்தனா அ நாராயண ஸ்வாமி ஐயரவர்கள்
பால பாடங்கேட்டு வந்த காலத்து, அப்பெரியாரிடத்
திருந்த இந்நூலினை இரண்டு எட்டுப் பிரதிகளுள்
பல பல அரிய பாடபேதங்களும் உரை நயங்களும்

காணப்பட, அவற்றினை அவர்கள் ஆணையின்படி நான் என புத்தகத்திற் குறித்துக் கொண்டிருந்தேன். அவ் விரண்டு எட்டுப் பிரதிகளுள் ஒன்றில் மாததிரம் பதம னா விருத்தி என்று வரையப்பெற்றிருந்தது மறறென்றி லுள்ள உரைப்பகுதியோ சிற்சில பாடல்களுக்கு முன னைய எட்டிலுள்ள உரைக்குச் சிறிது மாறுபட்டிருந்தது இவவுரையினை 'எனபது ஒரு பழைய உரை' என்று இந் நூற் பதிப்பிற் காட்டியிருக்கிறேன் இப் பிறகறிய உரையோடு பெருமபாலும் ஒத்திருந்தது செனனை அடையாற்றுக கையெழுத்துப் புத்தகசாலைிலுள்ள ஒரு பிரதி இப்பிரதி அவ்வடையாற்றுக கலலூரித் தமிழ்ப் பண்டிதர் ஸ்ரீமான அ கோபாலையரவர்களா முயற்சியாற் பெற்றது இப்பெரு நன்றி செய்த அவா களை யான் என்றும் மறவேன்

இவ்விருவகையுரைகளையும் நோக்கி மகிழ்ந்த என நண்பரிற் சிலர் இந்நூலை இவவுரைகளுடன் அச்சிற் பதிப்பித்தல் நலமெனப் பலகாலும் தூண்டி வந்ததோடு, அச்சிடற்கு வேண்டிய உதவிகளும் செய்வதாக வாக களித்தமையால் துணிவுகொண்டு இதனை அச்சிட ஆரம் பித்தேன் இதனிடையில் செனனை இராஜாங்ககரையெழுத்துப் புத்தகசாலைப் பிரதி ஒன்று கிடைக்கப் பெற்று, என சிறற்றிவிற்கு எட்டியமட்டும் மூலத்தையும் உரையையும் ஒருவாறு சேர்த்தித்துச் சுருக்கமான உரைக் குறிப்புகளோடும், நூலாராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாத அருமபத அகராதி முதலியவற்றோடும் அச்சிட்டு நிறை வேற்றினேன். இவவுரைகளின் சிறப்பினை இப்புத்தகத்தின் ஆங்காங்கு நோக்கி மகிழ்க

இந்நூல் அச்சாகுங் காலத்து எனக்கு நோந்த பல ஐயங்களைத் தெளிவித்தும் அப்போதைக் கப்போது எவ

வளவு ஆயிற்று என்று அன்புடன் உசாவியும் என்னை ஊக்கியருளிய சென்னைப் பிரவிடன்ஸி காலேஜ தமிழ்ப் பண்டிதா பரஹ்ம ஸ்ரீ இ வை. அநந்தராமைய ரவாகா திருவடிகளையும், யான் வேண்டியவண்ணம் உரிய பல திருத்தங்களைச் செய்தும் அச்சுப் பிரதியிற் பிழைகள் மலியாவண்ணம் ஊக்கத்துடன் சோதித்தும் அருள புரிந்த சென்னை லெகலிகன ஆபீஸ் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதா ஸ்ரீ உ. வே. மு இராகவையங்கார திருவடிகளையும் என்றும் மறவாத கடப்பாடுடையேன.

இந்நூற் பதிப்பின்கண் என அறியாமையாலும் நோய்காரணமாக எழுந்த அயாச்சியாலும் மஹுஷ்ய ஸகாயமினமையாலும் பல பிழைகள் காணப்படலாம். அறிஞர்கள் அவற்றினைப் பொறுத்தாக கொளவாக ளென்று நம்புகிறேன்.

மற்றும்விவவாறே திரிசுடிகம் முதலிய நீதி நூல்களையும் பழைய உரையோடும குறிப்புகளோடும பதிப்பிக்க விருக்கிறேன். இத்துறையிற் பிரவாதிகுக்குமாறு என்னைத் தூண்டிவரும் ஸாவேசவரன அநநூல்களையும் முற்றுவித்தருளவன என அவன திருவடித் தாமரை களை அநவரதம் உபாவிக்கின்றேன்.

கம்பாவி லாஸம்	}	இங்ஙனம், வே இராஜகோபாலையங்கார
மயிலாப்பூ		
ரசதா க்ஷித்ர பங்குனி		

ஸ்ரீ :

இப்பதிப்பில் எடுத்தாக்கட்டிய நூலின்பெயர்
முதலியனவும் அவைகளின் குறியீடுகளும்



அகநானூற்று உரைகாரர் (அ
கம் உரை)

அகநானூறு (அகம்)

அதிகாரம் (அதி)

ஆசாரகோவை (ஆசார)

ஆசிரியர் நல்லநதுவனார் (அந
துவன)

இளம்பூரணர் (இளம்)

இறையனார் களவியல் (இறை
களவு)

இனியது நாற்பது (இனியது)

ஏலாதி (ஏலா)

கம்பராமாயணம் (கம்ப)

ஆற்றுப்படலம் (ஆற்று)

நகரப்படலம் (நகர)

கவிததொகை (கவி)

சாரங்கதரண கரிதை (சாரங்க)

சிலப்பதிகாரம் (சிலப்)

மங்கலவாழ்த்துப்பாட்டு (ம
ங்கல்)

மனையறம் படுத்தநாளை (ம
னையறம்)

அறங்கேற்றுகாலை (அறங்கு)

இந்திரவிழுவூரெடுத்த காலை
(இந்திர)

கடலாடுகாலை (கடலா)

கானலவரி (கானல்)

கனத்திற முறைத்தகாலை
(கன)

நாடுகாண்காலை (நாடு)

ஊர்காண்காலை (ஊர்காண)

கொலைக் களநகாலை (கொ
லை)

துன்பமலை (துன்ப)

ஊர்குழவரி (ஊர்குழ)

அருமபதவுரைகாரர் (அரும
பத) [யா]

அடியார்க்குநல்லா (அடி)

சீவகசிந்தாமணி (சிற)

குத்திரம் (கு)

சேனாவரையா (சேன)

திரிகடுகம் (திரி, திரிக)

திருக்குறள் (குறள்) [வை]

திருக்கோவையார் (திருக், கோ)

திருவாய்மொழி ஈட்டுரை (திரு
வாய் ஈடு)

தொல்காப்பியம் (தொல்)

எழுத்ததிகாரம் (எழுத்து)

சொல்லதிகாரம் (சொல்)

பொருளதிகாரம் (பொருள்)

செய்யுளியல் (செய்யுள்)

நச்சினாகினியா (நச்ச)

நன ஹூல் (நன)

உயிரீற்றுப்புணரியல் (உயிரீ)

நானமணிக்கடிகை (நானமணி)

பதிற்றுப்பதது (பதிற்)

பதுமஞா (பதுமன்)

பரிபெருமானா (பரிப)

பரிபாடல் (பரி)

பரிமேலழகா (பரிமே)

பழமொழி (பழ)

பழைய உரை (ப உரை, ப உ)

பாடபேதம் (பா)

பாயிரம் (பாயி)

பிங்கலநிகண்டு (பிங்கல)

வானவாதொகுதி (வானவா)

புறநானூறு (புறம்)

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

(வெண் மா)

பெருமபாணாற்றுப்படை (பெ

ருமபாண)

பேராசிரியா (பேரா)

மணிமேகலை (மணி)

மதுரைக்காஞ்சி (மது, மதுரை)

மயிலைநாதா (மயிலை)

மோகவதைப்பரணி (மோக)

வீரசோழியம் (வீர)

அலங்காரப்படலம் (அலங)

ஸ்ரீ:

நாலடியா ஆராய்ச்சி

I ஊரவன விலங்கு முதலியன

அரவு, 241
அரிமா, 141
அலவன், 123
அனறில், 376
ஆ, 101
ஆமா, 377
ஆமை, 331
ஆனகன்று 101
ஈ, 41
எருவை, 351
கடமா, 300
கயல, 44
கலை, 399
கமுகு, 48
களிறு, 192
காககை, 41
கிளி, 263
குண்டை, 350
குதிரை, 398
குறுமயூழ், 122
கோழி, 341
சிதலை, 147
சிரல, 395

சிவல, 122
சேமா, 377
தகா, 376
தேரை, 193
தேனீ, 10
நரை 156
நாய, 70
பரிமா 149
பனறி, 257
நாகம், 240
பாம்பு, 126
புலவாய, 140
புலி, 193
மந்தி, 237
மலங்கு, 375
மறி, 16
மான, 378
முயல், 176
யானை, 3
வண்டு, 291
வாவல, 260
விரியன், 330
வேங்கை, 240

2 மரமபுதல முதலியன

அடமபு, 107
ஆம்பல, 286
ஆலமரம், 197
சண்டல், 194
கமுகு, 219

கருணை, 200
கருமபு, 34
கள்ளி, 262
களங்கனி, 103
காஞ்சிரம், 217

காந்தன், 283
கிடை, 360
குவிளை, 44
கோங்கு, 223
சந்தனம், 180
சாய், 359
சுரை, 315
தெங்கு, 216
தீலம், 374
பனை, 96

பாதிரி, 139
பெண்ணை, 216
பேயச்சுரை, 149
மரையிலை, 354
முலலை, 45
விளவு, 261
வடடு, 264
வழுதுணை, 264
வேங்கை, 190
வேம்பு, 112

4 ஒளிக்கருவி தொழிறகருவிகள்

தண்ணம் 6
துடி 385
நெய்தற்பறை 392
பிண்பபறை 23
மண்பபறை 23
முரசு 100

உளி 355
குறடு 205
சுட்டுக்கோல 205
முட்டிகை 205
முழை 321

5 சில விலங்குகளின் இயற்கை

அன்றில துணைபிரியாடுகனபது
ஆமா நககிக கொலலுமெனபது
கடமா தொலைச்சிய வேங்கை
இடம்படி னுண்ணுதெனபது
தகா போர் செய்யுமெனபது
மலங்கு ஒருதலையை மீனுக்குப்
ஒரு தலையைப் பாம்புக்கும்
காட்டிப் பிழைத்து ஒடிப்
போகுமெனபது

அரவு இடிகு அஞ்சுமெனபது
கோழி குப்பையைக் கிளறு
மெனபது
நாகம் விரியன் பெடையோடு
கூடின அறப்பய்யுளுள்ள நா
கத்தினைப்பெறு மெனபது
நாய புறந்தரப் பெறினுமூளச்
சிறகு அவாவுமெனபது

6 பண்டை மக்களின் வழக்குக்கள்

அலவனைக்கால முரித்துண்டல
பனறிகுக் கடவ்வாததல
வெறியாட்டு எடுத்தல
பிணத்தை ஈரிற் பிணித்து
சூததல, பாரததவிடத்திற
போகடல

யாமையை உலையிலிட்டுஅடுதல
யானையைக்கொண்டு போத
கெழல
யானைமீதேறி உலாப்போதல
புலவாய்குப் பருமம் அமைத்து
வையமுாதல



ஸ்ரீ :

ந ல டி ய ர்

மூ ல ம்

கடவுள் வாழ்த்து

வாணிடு விலலின வாவுறியா வாய்மையாற
கானிலந தோயாக கடவுளை — யாநிலஞ்
செனனி புறவணங்கிச சோதுமெம முள்ளத்து
முன்னி யவைமுடிக வென்று.

முதலாவது
அறத்துப்பால்

1 துறவறவியல்

(1) செல்வ நிலையாமை

அறுசுவை யுண்டி யமாந்தில்லா னுட்ட
மறுசுவை நீக்கியுண் டாறும் — வறிஞராய்ச்
சென்றிரப்ப ரோரிடத்துக் கூழென்ற செல்வமொன
றுண்டாக வைக்கறபாற றன்று

1

துகடா பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக்காற றொட்டுப
பகடு நடந்தகூழ் பலலாரோ டுண்க
வகடுற யாரமாட்டு நிலலாது செல்வஞ்
சகடக்காற போல வரும்

2

யானை யெருத்தம் பொனியக் குடைசிழற்கீழ்ச்
சேனைத் தலைவராய்ச் சென்றோரு — மேனை
வினையுலபப் வேருகி விழுவாதாங் கொண்ட
ஊனையானை மாறறா கொள

3

நினறன நினறன நிலலா வெனவுணாந
தொன்றின வொன்றின வலலே செயிறசெய்க
செனறன செனறன வாழநாள செறுத்துடன
வந்தது வந்தது கூறறு

4

எனனாறு மொன்றுதங் கையுறப பெறறக்காற
பினனாறு தென்று பிடித்திரா — முன்னே
கொடுத்தா ருயப்போவா கோடிநீக கூறறந்
தொடுத்தாறு செல்லுஞ் சுரம்.

5

இவழத்தநா னொலலை யிகவா பிழைத்தொரீஇக
கூறறங் குகித்துயந்தா நீங்கிலலை — யாறறப
பெருமபொருள வைத்தீர் வழங்குமி னானை
தழீஇந்தழீஇந் தண்ணம் படும.

6

தோற்றஞ்சான ஞாயிறு நாழியா வைகலுங்
கூறற மானதுநூந் நாளுண்ணு — மாற்ற
வறஞ்செய தருளுடையீ ராகுமின யாரும்
பிறந்தும் பிறவாதா ரில

7

செலவாயா மென்றுதாளு செலவுழி யெண்ணை
புல்லறி வானா பெருஞ்செலவ — மெலவிற
கருங்கொணமு வாய்திறந்த மினனுப்போற றேனறி
மருங்கறக கெட்டு விடும

8

உண்ண னொளிநிறு னேங்குபுகழ் செயயான
துன்னருங் கேளிர் துயாகளையான — கொன்னே
வழங்கான பொருளாகாத திருப்பானேல அஞ்
விழந்தானென நெண்ணப் படும

9

உடாஅது முண்ணுதந் தமமுடம்பு செறறுங்
கெடாஅத நல்லறமுஞ் செய்யா — கொடாஅது
வைத்தீட்டி னுரிமுப்பா வான்றோய் மலைநாட
வய்ததீட்டுந் தேனீக கரி

10

(2) இளமை நிலையாமை

நரைவரு மெனறெண்ணி நல்லறி வாளா
குழவி யிடத்தே துறந்தாரா — புரைதீரா
மனனா விளமை மகிழ்ந்தாரே கோலூனறி
யினனாக கெழுந்திருப பா

I I

நடபுநா ரதறன நல்லாரு மல்கினா
ரதபுத தனோபு மவிழ்ந்தன — வடகாணாய
வாழ்தவி னூதிய மெனனுண்டாம வந்ததே
பாழ்கலத தனன கனி

I 2

சொற்றளாநது கோலூனறிச சோரந்த நலையினாயப
பறகமுன்று பண்டம் பழிகாறு — மிறசெறிநது
காம நெறிபடருங் கண்ணினாக கிலையே
யேம நெறிபடரு மாறு

I 3

தாழாத தளராத தலைநடுங்காத தண்ணேறு
வீழா விறக்கு மிவணமாட்டுங் — காழிலலா
மமமாகொண மாந்தாக் கணங்காகுந் தனகைக்கோ
லமமனைக்கோ லாகிய ஞானறு

I 4

எனக்குத்தா யாகியா னெனனையீங் கிடடுத
தனக்குத்தாய நாடியே சென்றா — டனக்குத்தா
யாகி யவளு மதுவானாற றுயதாயக்கொண்
டேகு மளித்திவ வுலகு

I 5

வெறியயா வெங்களத்து வேனமகன பாணி
முறியார நறுங்கண்ணி முனனாத தயங்க
மறிகுள குண்டனன மனனா மகிழ்ச்சி
யறிவுடை யாளாக ணில.

I 6

பனிபடு சோலைப் பயன்மா சேமல்லை
 கனியுதிருநது வீழ்நதற றிளமை — நனிபெரிதும்
 வேறகண்ண ளென்றிவளை வெகீகன்மின் மறறிவருங்
 கோறகண்ண ளாகுங் குனிநது 17

பருவ மெனைததுள பலவின்பா லேனை
 யிருசிலையு முண்டிரோ வென்று — வரிசையா
 லுண்ணுட்டங் கொள்ளப் படுதலால யாக்கைக்கோ
 ளெண்ணு ரறிவுடை யா. 18

மறற்றிவா நலவினை யாமினைய மெனனது
 கைததுண்டாம போழ்தே கரவா தறஞ்செய்மமின
 முறறி யிருநத கனியொழியத தீவனியா
 னறகா யுதிருதலு முண்டு 19

ஆட்பாராத துழலு வருளிலகற் றுண்மையாற
 ரோட்கோப்புக காலததற கொண்டியமமின — பீட்பிதுக்கிப்
 பிள்ளையைத தாயலறக கோடலான மற்றதன்
 கள்ளங் கடைப்பிடித்த னன்று 20

(3) யாக்கை நிலையாமை

மலைமிசைத தோன்று மதியம்போல யானைத
 தலைமிசைக் கொண்ட குடையா — நிலமிசைத
 துஞ்சினு ரெனறெடுததுத தூற்றப்பட டாரல்லா
 லெஞ்சினு ரிவவுலகத தில 21

வாழ்நாட் கிலகா வயங்கொளி மண்டிமை
 வீழ்நாள் படாடி தெழுதலால — னாழநா
 ளுலவாழு னொப்புர வாறதுமின் யாரு
 நிலவா நிலமிசை மேல. 22

மனறந கறங்க மணப்பறை யாயின
வனறவற் காங்கே பிணப்பறையாப — பின்றை
யொலிததலு முண்டாமென் றுயநதுபோ மாறே
வலிக்குமா மாண்டா மனம். 23

செனறே யெறிப வொருகால சிறுவரை
நினறே யெறிப பறையினை — நனறேகாண
முககாலேக கொட்டினுண் முடிததீக கொண்டெழுவா
செததாரைச் சாவா சும்நது. 24

கணங்கொண்டு சுறறத்தா கலலென் றலறப
பிணங்கொண்டு காட்டுயப்பாக கண்டு — மணங்கொண்டண
டுண்டுண்டுண டெனனு முணாவிறை சாறறுமே
தொண்டொண்டொ டெனனும் பறை. 25

நாத்தொடுத தீக்கிலெ னனறுயந தடக்கிலென
பாத்ததுழிப பெயயிலென பலலோ பழிக்கிலென
றேறபையு னினறு தொழிலறச செயதுட்டுங்
கூதகன புறப்பட்டக கால 26

படுமழை மொக்குளிற பலகாலுந தோனறிக
கெடுமிதோ யாககையென நெண்ணித — தடுமாறுந
தீப்பேமயா மென்றுணருந திண்ணறி வாளரை
நோப்பாயா நீணிலத்தின மேல. 27

யாககையை யாப்புடைததாப பெறறவா தாமபெறற
யாககையா லாய பயன்கொளக — யாககை
மலையாடு மஞ்சுபோற றேனறிமற ருங்கே
நிலையாது நீதது விடும 28

புனனுனிமே னீர்போ நிலையாமை யெனநெண்ணி
யினனிநியே செய்க வறவினை — யினனிநியே
நின்ற னிருநதான் கிடநதான்றன கோளறச
சென்று னெனப்படுத லான். 29

கேளாதே வநது கிளைகளா யிற்றேனறி
வாளாதே போவரான மாந்தர்கள் — வாளாதே
சேககை மரனொழியச சேணீங்கு புடபோல
யாககை தமார்க்கொழிய நீதது. 30

(4) அறன்வலி யுறுத்தல்

அகததாரே வாழ்வாரென றண்ணுநது நோக்கிப்
புகததாம பெறாஅர புறங்கடை பறறி
மிகததாம வருநதி யிருப்பரே மேலை
தவததாற றவஞ்செய்யா தார. 31

ஆவாநா மாகக நசைஇ யறமறநது
போவாநா மெனனுப புலைநெஞ்சே — யோவாது
நின்றுஞறறி வாழ்தி யெனினுநின வாழநாங்கள்
சென்றன செயவ துரை. 32

வினைப்பயன் வநதக்கால வெய்ய வுயிரா
மனததி னழியுமாம பேதை — நினைததகனைத
தொல்லைய தென்றுணா வாரே கடுமாறதத
தெலலை யிகநதொருவு வார 33

அருமபெறல யாககையைப் பெறற பயததாற
பெருமபயனு மாற்றவே கொளக — கருமபூரநத
சாறுபோற சாலவும பினனுதவி மறறதன
கோதுபோற போரு முடமபு. 34

கருமபாட்டிக் கட்டி சிறுகாலைக கொண்டாரா
துருமபெழுந்து வேங்காற் றுயராண் டுழுவார
வருநதி யுடம்பின் பயன்கொண்டார கூற்றம
வருங்காற் பரிவ திலா. 35

இனறுகொ லனறுகொ லெனறுகொ லென்னுது
பினறையே நினறது கூற்றமென மெணணி
யொருவுமின றீயவை யொல்லும வகையான
மருவுமின மாண்டா ரறம் 36

மககனா லாய பெருமபயனு மாயுகா
லெததுணையு மாறறப பலவாளுற — றெகக
வுடமபிறகே யொப்புரவு செய்தொழுகா துமபாக
கிடநதுணைப பணைப படும 37

உறகருந துணையதோ ராலமவித தீண்டி
யிறப்ப நிழறபயந தாஅங் — கறபபயனுந
தானசிறி தாயினுந தக்காரைப பட்டககால
வானசிறிதாப போதது விடும 38

வைகலும் வைகல வரககண்டு மஃதுணரா
வைகலும் வைகலை வைகுமென நினபுறுவா
வைகலும் வைகறறம் வாழநாணமேல் வைகுதல்
வைகலை வைததுணரா தார 39

மான வருங்கல் நீக்கி யிரவெனனு
மீன விளினினுல வாழவேனமன — னீனததா
லுடடியக கணனு முறுதிசோந திவவுடமபு
நீட்டிதது நிறகு மெனின 40

(5) தூயதன்மை

மாககேழ் மடநல்லா யென்றறறுஞ் சானறவா
நோககாரகொ னெய்யதோர புககிலலை — யாககைக்கோ
நீச்சிற கனனதோர தோலறினும வேண்டுமே
காககை கடிவதோர கோல, 41

தோறபேர்னை மேனூந் துணைபவையப் பொயமமகற்கு
மீப்போனை மாட்சித் துடம்பானுன — மீப்போனை
பொய்மமறையாக் காங்கு புகலாது மறத்தனைப
பைமமறியாப பாககப படும. 42

தக்கோல தின்று தலைநிறையப் பூசுசூடிப
பொய்க்கேர்லாஞ் செய்ய வொழியுமே — யெககாலு
முண்டி வினையு ளுறைக்கு மெனப்பெரியோ
கண்டுகை விட்ட மயல. 43

தெண்ணீரக குவளை பொருகயல வேலென்று
கண்ணிலபுன மாககன கவறற விடுவனே
வுண்ணீர் களைநதகசா னுககுருன றிட்டனன
கண்ணீரமை கண்டொழுகு வேன 44

முலலை முகைமுறுவன முததென றிவைபிதற்றுங்
கல்லாபபுன மாககன கவறற விடுவனே
வெல்லாருங் காண்ப புறங்காட ந்திராதுகக
பல்லென்பு கண்டொழுகு வேன. 45

சூடருங் கொழுவுங் குருதியு மென்புந்
தொடரு நரம்பொடு தோலு — மிடையிடையே
வைதத் தடியும் வழுமபுடா மறறிவற்று
ளெத்திறத்தா ளீரங்கோதை யான 46

ஊறி யுவாததகக வொன்பது வாயப்பலனுங்
கோதிக குழம்பலைக்குங் குமபத்தைப — பேதை
பெருந்தோளி பெயவளா யென்னுமீப் போதத்
கருந்தோலாற கணவிலக்கப பட்டு 47

பண்ட மறியா படுசாநதுங் கோதையுங்
கொண்டுபா ராட்டுவா கண்டிலர்கொன — மண்டிப
பெடைச்சேஸல் வன்கழுகு போததிட்டுக் குததன்
முடைச்சாகா டச்சிற றுழி. 48

குழிந்தா ரிடுதலை கண்டாரெஞ் சுட்கக
குழிந்தாழந்த கண்ணவாய்த தோனறி — யொழிந்தாபை
போற்றி நெறிநின்மி னிறறிதன் பண்பெனறு
சாற்றுகொல சாலச சிரிதது. 49

உயிர்போயார வெண்டலை யுட்கச் சிரிததுச
செயிர்தீர்க்குஞ் செமமாப பவரைச — செயிர்தீர்ந்தா
கண்டிற் நிதன்வண்ண மெனபதனாற் றமமையோ
பண்டததுள வைப்ப திலா 50

(6) துறவு

விளக்குப புகவிருண் மாயந்தாங் கொருவன்
றவத்தினமுன விலலாதாம பாவம் — விளக்குநெய
தேயவிடததுச செனறிருள பாயந்தாங்கு நலவினை
தீர்விடதது நிறகுமாந தீது 51

நிலையாமை நோயமுபபுச சாககாடென நெண்ணித
தலையாயா தங்கருமஞ் செய்வா — தொலைவிலலாச
சுததமுஞ் சோதிடமு மென்றாங் கிவைபிதற்றம்
பித்தநிற பேதையா ரில 52

இல்ல மிளமை யெழிலவனபு மீக்கூற்றஞ்
செலவம் வலியென றிவையெலலா — மெல்ல
நிலையாமை கண்டு நெடியா துறப்பா
தலையாயா தாமுய்யக கொண்டு. 53

துன்பம் பலநா ளுழந்த மொருநாளை
யினபமே காமுறுவ றேழையா — ரினப
மிடைதெரிந தினனாமை நோக்கி மனையா
றடைவொழிந்தா ரான்றமைந தார 54

கொன்னே கழிந்தன நிளமையு மினனே
பினியொடு மூப்பும் வருமாற — றுணிவொன்றி
யெனனொடு சூழா தெழுநெஞ்சே போதிபோ
நன்னெறி சேர நமக்கு 55

மாணட குணத்தொடு மககடபே நிலலெனினுட
பூண்டான கழித்தற கருமையாற — பூண்ட
மிடியெனனுங் காரணத்தின மேனமுறைக் கண்ணே
கடியென்றா கற்றறிந் தாரா 56

ஊக்கத்தாங் கொண்ட விரகங்க ளுள்ளுடையத
தாக்கருந் துண்பங்க டாந்தலை வந்தக்கா
னீக்கி நிறுஉ முரவோரே நல்லொழுக்கங்
காங்குந் திருவத் தவா 57

தமமை யிகழநமை தாமபொறுப்ப தன்றிமற
றெமமை யிகழநத் வினைப்பயத்தா — னுமமை
யெரிவாய் நிரயத்து வீழவாகொ லென்று
பரிவதூஉஞ் சானறோ கடன 58

மெய்வாய்க்கண மூக்குச செவியெனப் போபெற்ற
வைவாய் வேடகை யவாவீனைக் — கைவாய்க்
கலங்காமற் காத்துயக்கு மாற்ற லுடையான
விலங்காமை வீடு பெறும் 59

துண்பமே மீதூரக் கண்டுந் துறவுள்ளா
ரினபமே காமுறவ ரேழையா — ரினப்
மிசைதொறு மறறத் தினனாமை நோக்கிப்
பசைதல பரியாதா மேல 60

(7) சினமின்மை

மதித்திறப் பாரு மிறக்க மதியா
 மதித்திறப் பாரு மிறக்க — மதித்தேறி
 பீயுந தலைமே லிருத்தலா லஃதறிவா
 காபுந சுதமின்மை நனறு 61

தண்டாச சிறப்பிறம மின்னயினாத தாங்காது
 கண்டுழி யெல்லாந் துறப்பவோ — மணடி
 யடிபெயரா தாற்ற விளிவந்த போழ்தின
 முடிசிறகு முள்ளாத தவா 62

காவா தொருவனறன வாய்திறந்து சொல்லுஞ்சொ
 லோவாதே தமமைச சுடுதலா — லோவாதே
 யாயந்தமைந்த கேளவி யறிவுடையா ரொளுனறங்
 காயந்தமைந்த சொல்லா கற்றது 63

நோதது நிகரல்லா நீரல சொல்லியக்கால
 வோதது வெகுளா விழுமியோ — ரோதத்தனை
 யுளவத்தா னுள்ளி யுரைத்தார யூகேடபத
 துள்ளித்தூண முட்டுமாங் கீழ 64

இளைபா னடக்க மடக்கங் கிளைபொரு
 ளிலலான கொடையே கொடைபய — னெல்லா
 மொறுக்கு மதுகை யுரனுடை யான
 பொறுக்கும் பொறையே பொறை 65

கலலெறிந் தனன கயவாவா யினஞ்சொ
 லெல்லாருங் காண்ப பொறுத்துயப்ப — ரொலலை
 யிடுநீற்றற பையவந்த நாகம்போற தத்தங்
 குடிமையான வாதிக்கப் பட்டு. 66

மாறறூராய் நின்றுதம மாறேற்பாாக கேலாமை
யாறறூமை யென்னு ரறிவுடையா — ராற்றூமை
நோத்தின்னா மற்றவா செய்தக்காற ருமவரைப
போத்தின்னா செய்யாமை நன்று.

67

நெடுங்கால மோடினு நீசா வெருளி
கெடுங்கால மினறிப பரக்கு — மடுங்காலை
நீர்கொண்ட வெப்பம்போற ருனே தணியுமே
சீர்கொண்ட சான்றோ சினம.

68

உபகாரஞ் செயததனை யோராதே தங்க
ணபகார மாறறச செயினு — முபகாரந
தாஞ்செய்வ தலலாற றவற்றினுற றீங்குககல
வானரோய் குடிப்பிறந்தாாக கில

69

கூததுநாய கௌவிக கொளக்கணடுந தமவாயாற
போததுநாய கௌவினு நீங்கிலலை — நீாததனறிக
கீழமக்கள கீழாய சொலவியக்காற சொலப்போ
மேனமக்கள தமவாயான மீட்டு

70

(8) பொறையுடைமை

கோதை யருவிக குளிராவரை நனனாட
பேதையோ டியாது முரையறக — பேதை
யுரைக்கிற சிதைநதுரைக்கு மொலலும வகையால
வழுககிக கழிதலே நன்று

71

நேரலலா நீரலல சொலவியக்கான மறறது
தாரித திருதத றகுதிமற — ரோரும
புகழ்மையாக கொள்ளாது பொங்குரீ ஞாலஞ்
சமழமையாக கொண்டு விடும.

72

கரதலா சொல்லுங் கடுஞ்சொ ளுவநதுரைக்கு
மேதிலா ரின்சொலிற் றீதாமோ — போதெல்லா
மாதாவண் டாகு மலிகடற் றண்சோபப
வாவ தறிவாரப பெறின்.

73

அறிவ தறிந்தடங்கி யஞ்சுவ தஞ்சி
யுறுவ துலகுவப்பச செய்து — பெறுவதனா
லின்புறற் வாழு மியலபுடையா ரெஞ்ஞானற்
துன்புறற் வாழ்க லரிது.

74

வேற்றுமை யினறிக கலந்திருவா நட்டக்காற்
தேற்றா வொழுகக மொருவனக் ணுண்டாயி
னாற்றந் துணையும் பொறுக்க பொறுனாயிற்
நாற்றாதே தூர் விடல

75

இனனா செயினு மினிய வொழிகென்று
தனனையே தானேனி னல்லது — துன்னிக
கலந்தாரைக் கைவிடுதல கானக் நாட
விலங்கிற்கும விளந லரிது

76

பெரியார பெருநடபுக் கோடறஞ் செயத
வரிய பொறுப்பவென் றனறே — வரியனோ
வொல்லெ னருளி யுயாவரை நன்னாட
நல்லசெய வாகுத தமா

77

வற்றிமற் றுற்றப் பசிபபினும் பண்பிலாக
கற்ற மறிய வுரையற்க — வற்ற
மறைக்குந் துணையாக குரைப்பவே தமமைத
துறக்குந் துணிவிலா தார.

78

இன்பம் பயந்தாங் கிளிவு தலைவரினு
மின்பத்தின பக்க மிருந்தைக்க — வின்ப
மொழியாமை கண்டாலு மோங்கருவி நாட
புழியாகா வாறே தலை.

79

தானகெடினுந் தக்காராகே டெண்ணறக தனனுடம்பி
 னூனகெடினு முண்ணாகைத் துண்ணறக — வானகவிநத
 வைவக மெல்லாம பெறினு முரையறக
 பொய்யோ டிடைமிடைநத சொல 80

(9) பிறாமனை நயவாமை

அசசம பெரிதா லதற்கினபளு சிறறளவா
 னிசச னினைபுகாற கோக்கொலையா — னிசசலுங்
 குடபிககே கூதத வினையாற பிறனரா
 நம்பறக நாணுடை யா 81

அறம்புகழ் கேணமை பெருமையிந் நான்கும
 பிறனரா ளசசவாச சேரா — பிறனரா
 ளசசவாச சேரும் பகைபழி பாவமென
 றசசத்தோ டிநாற பொருள். 82

புகக விடததசசம போதரும் போதசசந
 துயக்கு மிடததசசந தோனறுமைக காப்பசச
 மெக்காலு மசசந தருமா லெவன்கொலோ
 வுடகான பிறனில புகல 83

காணிற் குடிப்பழியாங் கையுறிற் காலகுறையு
 மாணினைமை செய்யுமா லசசமா — நீணிரயத
 துன்பம் பயக்குமாற றுசசாரி நீகண்ட
 வினப மெனக்கெனைத்தாற கூறு. 84

செமமையொன றினறிச சிறியா ரினததராயக
 கொமமை வரிமுலையா டோண்மரீஇ — யுமமை
 லனியாற பிறாமனைமேற செனறரே யிமமை
 யனியாக யாடிபுண் பா. 85

பல்லா ரறியப் பறையறைந்து நாட்கேட்டுக
கலயாணஞ் செய்து கடிபுகக — மெலவியற
காதன மனையாளு மிலலாளா வென்னொருவ
னேதின மனையானே நோக்கு 86

அமப லயலெடுபப வஞ்சித தமாபரீஇ
வமபலன பெணமரீஇ மைநதுறறு — நமபு
நிலைமையி னெஞ்சுததான றுப்புரவு பாம்பின
றலைக்கி யனன துடைத்து. 87

பரவா வெளிப்படா பலலோகட டங்கா
வுரவோகட காமநோ யோஒ கொடிதே
விரவாரு னுணுப படலஞ்சி பாது
முரையாதுள ளாறி விடும 88

அமபு மழலு மவிகதிா ஞாயிறும
வெமபிச சுடினும புறஞ்சுடும — வெமபிக
கவறறி மனததைச் சுடுதலாற காம
மவறறினு மஞ்சப படும. 89

ஊரு னெழுந்த வருகெழு செந்தீக்கு
நீருட குளித்து முயலாகு — நீருட்
குளிப்பினுங் காமஞ் சுடுமேகுன தேறி
யொளிப்பினுங் காமஞ் சுடும. 90

(10) ஈகை

இல்லா விடத்து மியைந்த வளவின
லுள்ள விடம்போற பெரிதுவந்து — மெலலக
கொடையொடு பட்ட குணனுடை மாந்தாக
கடையாவா மாண்டைக் ககவு. 91

முன்னரே சாநாண் முனிதகக மூபபுள
பின்னரும் பீடழிககு நோயுள — கொன்னே
பரவனமின பறறனமின பாததுணமின யாதுங்
கரவனமின கைததுண்டாம போமுது. 92

நடுக்குறறுத தற்சோந்தார துனபந துடையார
கொடுததுததான் றுய்ப்பினு மீண்டுங்கா லீண்டு
மிடுக்குறறுப பறறினு நிலலாது செலவம்
விடுக்கும வினையுலந்தக கால 93

இமமி யரிசித துணையானும் வைகலு
துமமி வியைவ கொடுததுண்மி — னுமமைக
கொடாஅ தவரெனபா குண்டிரீர வையத
தடாஅ வடுபபி னவா. 94

மறுமையு மிமமையு நோக்கி யொருவற
குறுமா றியைவ கொடுததல — வறுமையா
லீத விசையா தெனினு மிரவாமை
யீத விரட்டி யுறும. 95

நடுஆருள வேதிகை சுற்றுகோட் புக்க
படுபனை யனனா பலாநசச வாழ்வா
குடிக்கொழுததக கண்ணுங் கொடுததுண்ணு மாகக
விடுகாட்டு னேறறைப பனை. 96

பெயறபான மழைபெய்யாக கண்ணு முலகரு
செயறபால செயயா விடினுங் — கயப்புலால
புனனை கடியும் பொருகடற றண்சோபப
வெனனை யுலகுயயு மாறு 97

ஏறறகை மாற்றாமை யெனனாநுந தாமவரையா
தாற்றாதாக கீவதா மாண்கட — னாற்றின
மலிகடற றண்சோபப மாறீவாக கீதல
பொலிகட னென்னும் பெயாதது. 98

இறப்பச சிறிதெனனா திலலெனனா தெனறு
மறப்பயன் யாரமாட்டுஞ் செயக முறைப்பதவி
னைம புகூஉந தவசி கடினாபோற
பைய நிறைத்து விடும.

99

கடிப்பிடு கண்முரசந காதத்தோர கேட்ப
ரிடித்து முழங்கியதோர யோசனையோர கேட்ப
ரடுக்கிய மூவுலகுங் கேட்குமே சான்றோ
கொடுத்தா ரெனப்படுஞ் சொல

100

(11) பழவீனை

பல்லாவு ஞாயத்து விடினுங் குழக்கனறு
வல்லதாந் காயநாடிக் கோடலைத — தொலைப
பழவீனையு மனன தகைத்தேதற செயத
சிழவனை நாடிக் கொளறகு.

101

உருவு மிளமையு மொண்பொருளு முடகு
மொருவழி நிலலமை கண்டு — மொருவழி
யொன்றேயு மிலலாதான வாழ்க்கை புடம்பிட்டு
நினறுவிழந் தக்க துடைத்து

102

வளம்பட வேண்டாதார யாயாரு மிலை
யளந்தன போக மவரவ ராற்றான
விளங்காய திரட்டினா நிலலைக் களங்கனியைக
காரெனச செயதாரு மில

103

உறறபால நீக்க லுறுவாக்கு மாகா
பெறறபா லனையவு மனனவா மாரி
வறப்பிற றருவாரு மிலலை யதனைச
சிறப்பிற றணிப்பாரு மில

104

தினைத்துணைய ராகித்தந தேசுள் ளடக்கிப்
பனைத்துணையார வைகலும் பாடழிந்த வாழ்வா
நினைப்பக கிடந்த தெவனுண்டா மேலை
வினைப்பய னலலாற பிற 105

பலலானற கேள்விப் பயனுணாவா வீயவுங்
கலலாதா வாழ்வ தறிதிரேற — கலலாதா
சேதன மென்னுமச சேறகத தின்மையாற
கோதென்று கொள்ளாதாங் கூற்று. 106

இடுமபைகூா நெஞ்சத்தா ரெலலாருங் காண
நெடுங்கடை நின்றமூலவ தெலலா — மடமபமபூ
வனனங் கழிக்கு மலைகடற றண்சோப்ப
முனனை வினையாய விடும 107

அறியாரு மல்ல ரறிவ தறிந்தும்
பழியோடு பட்டவை செயதல — வளியோடி
நெய்த னறவுயிராக்கு நீள்கடற றண்சோப்ப
செய்த வினையான வரும 108

ஈண்டுநீ வையதது லெலலாரு மெத்துணையும்
வேண்டா மறறிய விழைபய னலலவை
வேண்டினும் வேண்டா விடினு முற்றபால
திண்டா விடுத லரிது 109

சிறுகா பெருகா முறைபிறழ்ந்த வாறா
வுறுகாலத தூற்றுகா வாமிடத்தே யாகுஞ்
சிறுகாலைப் பட்ட பொறியு மதனா
விறுகாலத தெனனை பரிவு 110

(12) மெய்ம்மை

இசையா வொருபொரு ளிலலென்றல யார்க்கும்
வசையன்று வையத தியற்கை — நசையழுக
நின்றோடிப் பொய்தத னிரைதொடஇ செயநநறி
கொன்றூரீற் குற்ற முடைத்து 111

தக்காருந் தக்கவ ரல்லாருந் தநரீமை
யெக்காலுங் குன்ற விலராவ — ரக்காரம்
யாவரே தின்னினுங் கையாதாங் கைக்குமாந்
தேவரே தின்னினும் வேம்பு 112

காலாடு போழ்திற கழிகளைஞா வானத்து
மேலாடு மீனிற பலராவ — ரேலா
விடரொருவ ருற்றக்கா லீங்குன்ற நாட
தொடாபுடையே மெனபாா சிலா. 113

வடுவிலா வையத்து மன்னிய முனறி
னடுவண தெயத விருதலைபு மெய்து
நடுவண தெயதாதா நெயது முலைப்பெய்
தடுவது போலுந் துயா 114

நல்லாவின கன்றூரி னாகும் விலைபெறுஉங்
கலலாரே யாயினுஞ் செலவா வாய்ச் சொற்செலலும்
புலனீர்ப் போழ்தி னுழவேபோன மீதாடிச
செல்லாவா நலகூந்தாா சொல. 115

இடம்பட மெயஞ்ஞானங் கறபினு மெனறு
மடங்காதா ரென்று மடங்காா — தடங்கண்ணு
யுப்பொடு நெப்பா றயிரகாயம் பெய்தடினுங்
கைப்பறா பேய்ச்சுரையின காய். 116

தமமை யிகழ்வாரைத் தாமவரின முன்னிகழ்க
வெனனை யவரோடு பட்டது — புனனை
விறறபூங் கமழ்கானல விற்குநீர்ச் சோப்ப
புறறபால யார்க்கு முறும

117

ஆவே றுருவின வாயினு மாபயந்த
பாலவே றுருவின வல்லவாம — பாலபோ
லொருதனமைத தாரு மறநெறி யாபோ
லுருவு பலகொள லீங்கு

118

யாஅ ருலகத்தோ சொல்லிலலா தேருநகால
யாஅ ருபாயத்தின வாழாதா — யாஅ
ரிடையாக வினனாத தெயதாதா யாஅ
கடைபோகச் செவமுயத தா

119

தாஞ்செய வினையல்லாற மமொடு செவவதுமற
றியாகனூங் தேறிற் பிறிதிலலை — யாங்குததாம
போற்றிப் புனைந்த வுடம்பும பயனினறே
கூற்றங்கொண டோடும பொழுது

120

(13) தீவினையச்சம்

துக்கத்துட னேகித துறவினகட் சோகலா
மக்கட பிணத்த சுடுகாடு — தொக்க
விலங்கிற்கும புளளிறகுங் காடே புலங்கெட்ட
புலலறி வாளா வயிறு.

121

இருமபார்க்குங் காலரா யேதிலாக காளாய்க்
கருமபா கழனியுட சோவா — சுருமபார்க்குங்
காட்டுளாய் வாழுஞ் சிவலுங் குறுமபூழங்
கூட்டுளாய்க் கொண்டுவைப பா.

122

அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலமுகித
துக்கத தொழுநோ யெழுபவே — யக்கா
லலவனைக காதலித்துக கானமுரிததுத தினற
பழவினை வந்தடைந்தக கால.

123

நெருப்பழற சோந்தக்கா னெயபோல வதுஉ
மெரிப்பச்சுட் டெவவனோ யாக்கும் — பரப்பக
கொடுவினைய ராகுவா கோடாருங் கோடிக
கடுவினைய ராகியாச சாரந்து.

124

பெரியவா கேண்மை பிறைபோல நாளும்
வரிசை வரிசையா நனதும் — வரிசையால
வாணூ மதியம்போல வைகலுந தேயுமே
தானே சிறியா தொடாபு.

125

சானறோ ரெனமதித்துச சாரந்தாய்மற சாரந்தாய்க்குச
சானறண்மை சாரந்தாக ணிலலாயிற — சாரந்தோய்கேன
சாரந்தகத துண்டென்று செப்புத திறந்தொருவன
பாமபகததுக கண்ட துடைத்து

126

யாஅ ரொருவ ரொருவாதம் முள்ளத்தைத
தேருந் துணைமை யுடையவா — சாரற
கனமணி நின்றிமைக்கு நாடகேண் மக்கண
மனமவேறு செயகையும் வேறு

127

113 ஆம் பாட்டு 'கண்ணாடியனன்' எனனும் சிந்தாமணிச
செய்யுளில் 'கண்ணாடி வென்று' எனனுமிடத்து 'கண் எல்லா
ரிடத்தும் உலாலி வென்று' என்று உரை கூறி, 'காலாடுபோழ
தின' என்றும்போல என்றா நச சிந்தாமணி 2327 காலாடு
போழ்தின - செலவாக்குச செனறுகொண டிருக்கும் காலத்தில்
116 'பெயதடினும்' உயாவு சிறப்பும்மை தொல சொல 257 நச

உள்ளததா னள்ளா துறுதித தொழிலராய்க
 கள்ளததா னட்டார கழிகேண்மை — தெள்ளிப்
 புனற்செதும்பு நின்றலைக்கும் பூங்குணற நாட
 மனததுககண் மாசாய் விடும. 128

ஒக்கிய வெள்வாடன் னென்னாகைப் பட்டககா
 லூக்க மழிப்பது உ மெய்யாகு — மாகக
 மிருமையுஞ் சென்று சுடுதலா னல்ல
 கருமமே கல்லாகட் டாவு. 129

மனைப்பாசங் கைவிடாய் மக்கட்கென் றேங்கி
 யெனைததுழி வாழ்தியோ நெஞ்சே — யெனைததுஞ்
 சிறுவரையே யாயினுஞ் செய்தன றலலா
 லுறுபயனே விலலை யுயிராகு. 130



குறிப்பு : 'பொறையுடைமை' என்னும் அதிகாரம் முதல்
 'நீவினையசகம்' என்னும் அதிகாரம் ஈறாக இல்லற வியலாகக
 கொளக (180 ஆம் பாட்டு பாசம் - பிசாக)

இரண்டாவது
பொருட்பால்

1 அரசியல்

(14) கல்வி

குஞ்சி யழகுங் கொடுநதானைக் கோட்டழகு
மஞ்ச ளழகு மழகலல — நெஞ்சுதது
நலமயா மென்னு நடுவு நிலைமையாற
கலவி யழகே யழகு

131

இமமை பயக்குமா லீயக குறைவினாற
நமமை விளக்குமாற றுமுளராக கேடினாற
லெமமை யுலகததும் யாங்காணைங் கலவிபோன
மமம் ரறுக்கு மருநது

132

களாநிலததுப பிறநத வுபயினைச் சானரோ
விளைநிலதது நெலவின விழுமிதாக்க கொளவா
கடைநிலததோ ராயினுங் கற்றுணாந தோரைத
நிலைநிலதது வைக்கப் படும.

133

வைப்புழிக் கோட்படா வாய்த்தியிற கேடிலலை
மிகக சிறப்பி னரசா செறினவவவா
ரசசச மெனவொருவன மககட்குச செய்வன
விசசைமற றல்ல பிற. 134

கலவி கரையில் கறபவா நாளசில
மெல்ல நினைக்கிற பிணிபல — தெளளிதி
ஞராயந தமைவுடைய கறபவே நீரொழியப
பாலுண குருகிற மெரிநது 135

தோணி பியகருவான றெலலை வருணததுக
காணிற் கடைபபட்டா னெனறிகழார — காணு
யவனறணையா வாறுபோ யறதேனூல கறற
மகனறணையா நல்ல கொளல. 136

தவலருந தொலகேளவித தனமை யுடையா
ரிகலில ரெல்குடையார தமமுட் குழீஇ
நகலி னினிதாயிற காணபா மகலவானத
துமப ருறைவார பதி. 137

கனைகடற றண்சோபப கறறறிநதார கேண்மை
துனியிற கருமபுதின றறதே — துனிநீக்கித
துரிதறின றனன தகைததரோ பண்பிலா
வீர மிலாளா தொடாபு 138

கல்லாரே யாயினுங் கறறுரைச சோநதொழுதி
னல்லறிவு நாளுந தலைபபடுவா — தொலசிறப்பி
ஞெண்ணிறப பாதிநிபபூச சோதலாற புததோடு
தண்ணீர்க்குத தானபயந தாங்கு. 139

அலகுசால கறபி னறிவுநூல கல்லா
துலகநா லோதுவ தெலலாந — கலகல
கூஉந துணையல்லாற கொண்டு தடுமாற்றம
போளுந துணையறிவா ரில. 140

(15) குடிப்பிறப்பு

உடுகை யுலறி யுடம்பழிந்தக கண்ணுங்
குடிப்பிறப் பாளாதங் கொள்கையிற குன்ற
ரிடுககண் டலைவந்தக கண்ணு மரிமா
கொடிப்புற கறிககுமோ மறறு. I41

சானுண்மை சாய லொழுக்க மிவைமுன்றம்
வானறேய் குடிப்பிறந்தாரக கலலது — வானறேயு
மைதவழ் வெறப் படாஅ பெருஞ்செலவ
மெய்தியக கண்ணும பிறாகு I42

இருகை யெழலு மெதிரசெலவு மேனை
விடுபப் பொழிதலோ டினன — குடிப்பிறந்தா
குன்ற பொழுக்கமாக கொண்டா கயவரோ
டொன்ற வுணரறபாற நனறு I43

கலலை செயயி னியலபாகுந தீயவை
பல்லவா தூற்றம் பழியாகு — மெல்லா
முணருங் குடிப்பிறப்பி னுதிய மென்றோ
புணரு மொருவாக் கெனின. I44

கல்லாமை யச்சங் கயவா தொழிலச்சஞ்
சொல்லாமை யுளாளுமோ சோவச்ச — மெல்லா
மிரப்பாக்கொன தீயாமை யச்ச மரத்தாரிம
மாணுக குடிப்பிறத் தார. I45

இனநன்மை யினசொல்லான் தீதனமற நேனை
மனநனமை யெனறிவை யெல்லாங் — கனமணி
முத்தோ டிமைக்கு முழங்குவரித் தண்சோபப்
விற்பிறந்தா கண்ணே யுள. I46

செய்கை யழிந்தது சிதனமண்டிற் றுயினும
பெய்யா வொருசிறை பேரி லுடைத்தாரு
மெவவ முழந்தக கடைத்துங் குடிப்பிறந்தா
செயவா செயற்பா லவை 147

ஒருபுடை பாம்பு கொளினு மொருபுடை
யங்கணமா ஞாலம் விளக்குறாஉந — திங்களபோற்
செல்லாமை செவ்வனோ நிற்பினு மொப்புரவிற
கொலகா குடிப்பிறந் தா. 148

செல்லா விடத்துங் குடிப்பிறந்தா செய்வன
செல்லிடத்துஞ் செய்யா சிறியவா — புலவாய்
பருமம் பொறுப்பினும் பாயபரி மாபோற்
பொருமுர னூற்றத லின. 149

எற்றொன்று மிலலா விடத்துங் குடிப்பிறந்தா
ரற்றுத்தற் சோந்தாநக கசைவிடத் தூற்றுவ
ரற்றக கடைத்து மகலயா நகழந்தக்காற்
நெற்றெனத் தெண்ணீர் படும. 150

(16) மேன்மக்கள்

அங்கண விசுமபி என்கிலாப பாரிகஞ்
திங்களுஞ் சானறோரு மொப்பாமற் — நிககண
மறுவாற்றஞ் சானறோரஃ தாற்றா தெருமந்து
தேய்வ ரொருமா சுறின. 151

இசையு மெனினு மிசையா தெனினும்
வசைதீர வெண்ணுவா சானறோ — விசையி
னரிமா வுளங்கிழித்த வம்பினிற றீதோ
வரிமாப பிழைப்பெய்த கோல. 152

நரம்பெழுநது நலகூந்தா ராயினுஞ் சானறோ
 குரம்பெழுநது குறறங்கொண் டேற — நூங்கவற
 வுள்ளமெனு நாரினுற கட்டி யுளவரையாற
 செயவா செயற்பா லவை. 153

செலவுழிக கண்ணொருநாட காணினுஞ் சானறவா
 தொலவழிக கேணமையிற றேன்றப புரிந்தியாப்பா
 நலவரை நாட சிலநா ளடிப்படிற்
 கலவரையு முண்டா நெறி 154

புல்லா வெழுததிற பொருளில் வறங்கோட்டி
 கல்லா வொருவ னுரைப்பவுங் கண்ணேடி
 நல்லா வருந்தியுங் கேட்பரே மறறவன
 பலலாரு ணுணல பரிந்து. 155

கடிததுக் கரும்பினைக் கண்டகா நூறி
 யிடிததுநீ கொள்ளினு மினசுவைத்தே யாகும
 வடுப்பட வைத்திறதக் கண்ணுங் குடிப்பிறதரா
 கூறாதம வாயிற கிதைந்து 156

கள்ளாக்கா ளுண்ணா கடிவ கடிந்தொரீஇ
 யொள்ளிப் பிறரை யிகழ்ந்துடையா — தள்ளியுட
 வாயிறபொய் கூறா வடுவறு காட்சியா
 சாயிற பரிவ திலா 157

பிறாமறை றினகட செவிடாயத திறனறிந்
 தேதிலா ரிறகட குருடனாயத தீய
 புறங்கூற்றின மூகையாய நிறபானேல யாது
 மறங்கூற வேண்டா வவறகு 158

பணனாளுஞ் செனறக்காற பண்பிலா தமமுழை
 யெனனானும வேணடுப வெனறிகழ்ப — வெனனானும
 வேணடினு நனறுமற நென்று விழுமியோ
 காண்டொறுஞ் செயவா சிறப்பு 159

உடையா ரிவரென றெருதலையாப பறறிக
கடையாயா பினசென்று வாழ்வ — ருடைய
பிலநதலைப் பட்டது போலாடே நலல
குலநதலைப் பட்ட விடத்து 160

(17) பேரியாரைப் பிழையாமை

பொறுப்பரென றெண்ணிப் புரைதீராதா மாடமே
வெறுப்பன செய்யாமை வேணடும் — வெறுத்தபி
னாககு மருவி யணிமலை நனனாட
போககுதல யாககு மரிது 161

பொன்னே கொடுத்தும் புணாதற கரியாரைக
கொன்னே தலைக்கடப் பெற்றிருநது — மனனே
பயனில் பொழுதாக கழிப்பபே நலல
நயமி லறிவி னவா 162

அவமதிப்பு மானற மதிப்பு மிரண்டு
மிகைமக்க ளானமதிகதற பால — நயமுணராக
கையறியா மாக்க ளிழிப்பு மெடுத்தேததும்
வையா வடித்தநா லா . 163

விரிநிற நாகம் விடருள தேனு
முருமின கடுஞ்சினஞ சேணின்று முடகு
மருமை யுடைய வரண்சோநது முயயா
பெருமை யுடையா செறின 164

எமமை யறிநதிவி ரெம்போலவா ரிலலென்று
தமமைத்தாங் கொளவது கோளன்று — தமமை
யரியரா நோக்கி யறனறியுஞ் சான்றோ
பெரியராக கொளவது கோள. 165

நளிகடற் றண்சோபப் பாணிழற் போல
விளியுஞ் சிறியவா கேண்மை — விளிவினறி
யலகு நிழற்போ லகனறகன றேடுமே
தொலபுக ழானா தொடாபு. 166

மன்னா திருவு மகளி ரெழினலமுந்
துன்னியா துயப்பா தகலவேண்டா — துன்னிக
குழைகொண்டு தாழநத குளிரமர மெல்லா
முழைதங்கட சென்றாக கொருங்கு. 167

தெரியத் தெரியுந் தெரிவிலா கண்ணும
பிரியப் பெருமபடானோய் செய்யும் — பெரிய
வுலவா விருங்கழிச சோபபயா மாட்டுந்
கலவாமை கோடி யுறும் 168

கலலாது போகிய நாளும் பெரியவாகட
செலலாது வைகிய வைகலு — மொலவ
கொடாஅ தொழிநத பகலு முரைபபிற
படாஅவாம பண்புடையா கண 169

பெரியாப் பெருமை சிறுதகைமை யொன்றிற
குரியா றுரிமை யடக்கந் — தெரியுங்காற
செலவ முடையாருஞ் செலவனே தற்சோநதா
ரல்லல களைப் வெனின 170

(18) கல்லினஞ் சோதல்

அறியாப் பருவத் தடங்காரோ டொன்றி
நெறியல்ல செய்தொழுகி யவவு — நெறியறிநத
நற்சாரவு சாரக கெடுமே வெயினமுறுகப்
புறபணிப் பற்றுவிட டாகு 171

அறிமி னறநெறி யஞ்சமின் கூற்றம்
பொறுமின் பிறாகடுஞ்சொற போற்றுமின் வஞ்சம்
வெறுமின் வினைதியா கேண்மையெஞ் ஞானறம்
பெறுமின் பெரியாவாய்ச சொல 172

அடைநதாப பிரிவு மருமபிணியுங் கேடு
முடங்குடம்பு கொண்டாக குறலாற — றெடங்கிப
பிறப்பினனா தெனறுணரும் பேரறிவி னுரை
யுறப்புணாக வமமாவென னெஞ்ச 173

இறப்ப நினைபுகா வினனா தெனிணும
பிறப்பினை யாரு முனியா — பிறப்பினுட
பண்பாற்று நெஞ்சுத தவாகனோ டெஞ்ஞான்று
நண்பாற்றி நடகப பெறின 174

ஊரங் கணநீ ருரவுநீச சோநதக்காற
பேரும் பிறிதாகித தீர்த்தமா — மோருங்
குலமாட்சி பிலலாருங் குன்றுபோ னிறபா
நலமாட்சி நல்லாரைச் சாரநது 175

ஒண்கதிர் வாண்மதிபஞ் சோதலா லோங்கிய
வங்கண் விசம்பின முயலுந் தொழப்பழீஉங்
குன்றிய சீரமைய ராயினுஞ் சீர்பெறுவா
குன்றனனா கேணமை கொளின 176

பாலோ டளாயநீர் பாலாகு மல்லது
நீராய் நிறநதெரிநது தோனறாதா — தேரிற்
சிறியா சிறுமையுந் தோனறாதா நல்ல
பெரியா பெருமையைச் சாரநது 177

கொல்லை யிருமபுனததுக் குற்றி யடைநதபு
லொலகாவே யாகு முழுவ ருமுபடைக்கு
மெலவியரே யாயினு நற்சாவு சாரநதாமேற்
செல்லாவாஞ் செற்றா சினம். 178

நிலநலத்தா னநதிய நெல்லேபோற றத்தங்
குலநலத்தா லாகுவா சானரோ — கலநலத்தைத்
திவளி சென்று சிலைத்தாங்குச் சானரண்மை
தீயினஞ் சேரிக் கெடும 179

மனத்தான மறுவில ரோனுநதாஞ் சோந்த
வினத்தா விகழப் படுவா — புனத்து
வெறிகமழ் சுந்தனமும் வேங்கையும வேமே
யெறிபுனந் தீபபட்டக கால 180

(19) பெருமை

ஈத விசையா துளமைசே ணீங்குதலாற
காத லவருங் கருத்தலலா — காதலித்
தாதுநா மெனலு மவாவினைக் கைவிட்டுப்
போவதே போலும் பொருளா 181

இறசாவி னேமாந்தே மீங்கமைந்தே மெனறெண்ணிப்
பொச்சாந் தொழுகுவா பேதையா — ரச்சாவு
நின்றன போன்று நிலையா வெனவுணாந்தா
ரென்றுங் பரிவ் திலா 182

மறுமைக்கு வித்து மயலினறிச செயது
சிறுமைப் படாதேநீர் வாழமி — னறிஞராய்
நின்றுழி நினதே நிறமவேருங் காரண
மினறிப் பலவு முள 183

உறைப்பருங் காலத்து முறறுநீரிக் கேணி
யிறைத்துணினு முறைறு மென்பா — கொடைக்கடனுஞ்
சாடியக கண்ணும் பெரியார்போன் மறையா
ராடியக கண்ணு மரிது. 184

உறுபுன நந்தல கூட்டி யறுமிடத்துங்
கலனுற றுழியூறு மாறேபோற் — செலவம்
பலாககாற்றிக் கெட்டுலந்தக கண்ணுஞ் சிலாககாற்றிச
செயவா செயற்பா லவை. 185

பெருவரை நாட பெரியாகட டமை
கருநரைமேற சூடேபோற றேனறுங் — கருநரையைக
கொன்றனன வின்னு செயினுஞ் சிறியாமே
லொன்றனுந தோன்று கெடும். 186

இசைந்த சிறுமை யியலபிலா தாகட
பசைந்த துணையும் பரிவா — மசைந்த
நகையேயும் வேண்டாத நல்லறிவி னாகட
பகையேயும் பாடு பெறும். 187

மெலவிய நல்லாருண் மென்மை யதுவிறந்
தொன்னாருட கூற்றுடகு முட்குடைமை — யெல்லாஞ்
சலவருட் சாலச சலமே நலவரு
ணனமை வரம்பாய் விடல். 188

கடுக்கி யொருவன் கடுங்குறனை பேசி
மயக்கி விடினு மனப்பிரிப்பொன் றின்றித்
துளக்க மிலாதவா தூய மனத்தார
விளக்கினு ளொண்குடரே போன்று. 189

முற்றற்றந் துற்றினை நாளு மறஞ்செய்து
பிறற்றற்றத துற்றவா சானறவ — ரத்தற்று
முக்குறற நீக்கி முடியு மளவெல்லாந்
துக்கத்து ணீக்கி விடும். 190

(20) தாளாண்மை

கோளாறறக கொளளாக குளத்தினகீழ்ப் பைங்கடம்போற்
கேள்வ துண்டு கிளைகளோ துஞ்சப்
வாளாடு கடத்தியா கண்போற் றடுமாறுந்
தாளாளாக குண்டோ தவறு 191

ஆடுகோ டாகி பதரிடை நினறதூஉங்
காழ்கொண்ட கண்ணை களிற்றைக்குங் கருதாசும்
வாழ்தலு மனன தகைத்தே யொருவனறான
முழ்வினறித தனனைச் செயின 192

உறுபுலி யூனிரை யினறி யொருநாட்
சிறுதேரை பறறியுந் தினனு — மறிவினற
காற்றொழி லென்று கருதற்க கையினு
மேற்றொழிலு மாங்கே மிகும் 193

இசையா தெனினு மியற்றியோ ாற்றா
லசையாது நிற்பநா மாணமை — யிசையுங்காற்
கண்ட றிரையலைக்குங் காணலற் தண்சோய்ப்
பெண்டிரும வாழாரோ மற்ற 194

நல்ல குலமெனறுந் தீய குலமெனறுஞ்
சொல்லா வல்லாற் பொருளிலலைத் — தொலசிறப்பி
னெண்பொரு ளொன்றோ தவங்கலவி யாளவினை
யெனறிவற்ற னாகுங் குலம் 195

ஆற்றந் துணையு மறிவினை யுள்ளடக்கி
யூக்க முரையா ருணாவுடையா — ரூக்க
முற்பபினு லாராயு மொணமை யுடையா
குறிப்பினகீழ்ப் பட்ட துலகு 196

சிதலை தினப்பட்ட வால மாததை
மதலையாய மறறதன வீழுனறி யாகுகு
ஞதலைமை தநதைக்கட டோனறிற்றான் பெற்ற
புதலவன மறைப்பக கெடும 197

சுனமா யிலலிருந தினறி வினியினு
மானந தலைவருவ செய்பவோ — யானை
வரிமுகம் புண்படுகும் வளஞ்சூர் நோன்ற
ளரிமா மதுகை யவா 198

திங்கரும் பீனற திரளகா லுனையலரி
தேங்கமழ் நாறற மிழநதாஅங — கோங்கு
முயாகுடி யுடபிறப்பி னெனனும் பெயாபொறிக்கும்
பேராணமை யிலலாக கடை 199

பெருமுத தலையா பெரிதுவந தீயுங்
கருணைச்சோ றாவா கயவா — கருணையைப்
பேரு மறியா நனிவிருமபு தானாண்மை
நீரு மமிழதாய விடும 200

2. தட்பியல்

(21) சுற்றந்தழால்

வயாவும் வருததழு மீனறக்கா னேவுங்
கவாஅன மகறகண்டு தாயமறந தாஅங்
கசாஅததா னுறற வருதத் முசாஅததன
கேளிரைக காணக கெடும. 201

அழனமண்டு போழதி னடைநதவாகட் கெல்லா
நிழனமரம்போ னேரொப்பத தாங்கிப் — பழுமரம்போற
பல்லா பயன்றுப்பத தான்வருநதி வாழ்வுதே
நல்லான் மகறகுக கடன். 202

அடுக்கன மலைநாட தற்சோந தவரை
யெடுக்கல மென்னா பெரியோ — ரடுததடுதது
வனகாய் பண்பல காய்ப்பினு மிலலையே
தன்காய பொறுக்கலாக கொம்பு 203

உலகறியத தீரக கலப்பினு நிலலா
சிலபகலாளு சிறறினத்தார கேண்மை — நிலைதிரியா
நிறகும் பெரியோர நெறியடைய நினறனைததா
லொறகமி லாநா தொடாபு 204

இன்ன ரிணைய ரெமாபிற ரென்னுஞ்சொ
லென்னு மிலரா மியலபினாற — றுனனித
தொலைமக்க டுனபநதீப பாரேயார மாட்டுந்
தலைமக்க னாகறபா லா. 205

பொறகலததுப பெயத புலியுகி வானபுழுக
லகநாரம பாலோ டமராகைத துண்டலி
னுப்பிலிப புறகை யுயிர்போற கிளைஞாமாட்
டெக்கலத தானு மினிது 206

நானவாயப பெறினுநதந நன்னாதா நிலலதது
வேளாண்மை வெவகருனை வேமபாருங் — கேளா
யபராணப போழிதி னடகிலெ ரேனுந
தமராயார மாட்டே யினிது 207

முட்டிலக போல முனியாங் வைகலுங்
கொட்டி யுணபாருங் குறம்போற கைவிடுவா
கட்டுக்கோல போல வெரியும் புகுவரே
நடா ரெனப்படு வா 208

நறுமலாத தன்கோதாய் நடடாக்கு நடடா
மறுமைபுளு செய்வதொன றண்டோ — விறுமனவு
மின்புறுவ வினபுற் நெழீஇ யவரோடு
துன்புறுவ துனபுறக கால 209

விருப்பிலா ரிலலதது வேறிருந துண்ணும
வெருக்குககண் வெங்கருணை வேம்பாம — விருப்புடைச
தன்போலவா ரிலலுட் டயங்குநீத தண்புற்கை
யெனபோ டியைநத வமிழது. 210

(22) நட்பாராயதல்

குருததுணாநது சுறற்றிநதார கேண்மையெஞ ஞானநு
குருத்திற கருமபுதின றறறே — குருத்திற
கெதிரசெலத்தின றனன தகைத்தரோ வென்று
மதுர மிலாளா தொடாபு 211

இறபிறப பெண்ணி யிடைதிரியா ரெனபதோ
நற்புடை கொண்டமை யலலது — பொறகேழ
புனலொழுகப புள்ளிரிபும பூங்குனற நாட
மனமறியப பட்டதொன றன்று. 212

யானை யனையவா நண்பொரீஇ நாயனையா
கேண்மை தழீஇக கொளலவேண்டும் — யானை
யறிநதறிநதும் பாகனையே கொலலு மெறிநதவேன்
மெய்யதா வாலகுழைக்கு நாய. 213

பலநாளும் பக்கத்தா ராயினு நெஞ்சிற
சிலநாளு மொட்டாரோ டொட்டா — பலநாளு
நீததா ரொனகை விடலுண்டோ தநநெஞ்சத
தியாததாரோ டியாதத தொடாபு 214

கோட்டுப்பூப போல மலாநதுபிற கூம்பாது
வேட்டதே வேட்டதா நடபாடசி — தோட்ட
கயப்பூப்போன முனமலாநது பிறகூம்பு வாரை
நயப்பாரு நட்பாரு மில. 215

கடையாயாரா நட்பிற கழுகனைய ரேனை
யிடையாயாரா தெங்கி னனையா — தலையாயா
ரெண்ணும் பெண்ண்போன றிட்டனான றிட்டதே
தொன்மை யுடையாரா தொடாபு. 216

கழுநீருட் காரட கேணு மொருவன
விழுமிதாக கொளளி னமிழ்தாம — விழுமிய
சூயததுவையார வெண்சோறே யாயினு மேவாதார
கைததுணடல காஞ்சிரங் காய். 217

நாயக்காற சிறுவிரலபோ னனகணிய ராயினு
மீக்காற றுணையு முதவாதார நடபெனனாளு
சேய்ததானாளு சென்று கொளலவேண்டுஞ் செயலினகரும்
வாயக்கா லனையாரா தொடாபு 218

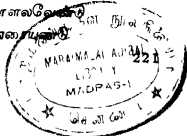
தெளிவிலாரா நட்பிற பசைநன்று சாதன
வினியா வருநோயி னனறா — லனிய
விகழதவிற் கோற வினிதேமற றிலல
புகழ்தவின வைதலே நன்று. 219

மரீஇப பலரோடு பனனாண் முயங்கிப
பொரீஇப பொருட்டக்காராக கோடலே வேண்டும
பரீஇ யுயிரசெகுகும் பாம்பொடு மினனா
மரீஇஇப பினனைப பிரிவு 220

(23) நட்பிற் பிழைபொறுத்தல்

நல்லா ரெனததா நனிவிருமபிக கொண்டாரை
யல்லா ரெனினு மடக்கிக கொளலவேண்டு
நெல்லுக சூமியுண்டு நீர்க்கு றையுண்டு
புலவிதழ் பூவிறகு முண்டு

4486a



செறுத்தோ றுடைப்பினுஞ் செம்புனலோ டோ
மறுத்துஞ் சிறைசெய்வா நீர்க்கைஇ வாழநா
வெறுப்ப வெறுப்பச் செயினும் பொறுப்பரே
தாமவேண்டிக் கொண்டார் தொடாடி. 222.

இறப்பவே தீய் செயினுநதன னட்டா
பொறுத்த றகுவதொன் றன்றோ — நிறக்கோங்
குருவவண் டாககு முயாவரை நாட
வொருவா பொறையிருவா நடடி. 223

மடிதிரை தந்திட வான்கதிர் முததங்
கடுவிசை நாவாய் கரையலைக்குஞ் சோப்ப
விடுதற் கரியா ரியலிலரே நெஞ்சஞ்
சுடுதற்கு மூட்டிய தீ 224

இனனா செயினும் விடறபால ரல்லாரைப்
பொன்னாகப் போற்றிக் கொளலவேண்டும் — பொன்னெடு
நல்லிற சிதைத்ததீ நாடொறு நாடித்த
மில்லத்தி லாககுத லால 225

இனனா செயினும் விடுதற் கரியாரைத்
துன்னாத் துறத்த றகுவதோ — துன்னருஞ்சீர்
விண்குத்து நீளவரை வெறப் களைப்போ
கண்குத்திற மெனறுதங் கை 226

இலங்குகீத தண்சோப்ப வினனா செயினுங்
கலநது பழிகாணா சான்றோ — கலநதபிற
நீமை யெடுத்தாரைக்குந் தினணறி விலலாதா
தாழு மவறிற் கடை. 227

ஏதிலார செய்த நிறப்பவே தீதெனினு
நோதக்க தென்னுண்டா நோக்குங்காற் — காதல
கழுமியார செய்த கறங்கருவி நாட
விழுமிதா நெஞ்சத்து ணினறு. 228

தமரென்று தாங்கொள்ளப் பட்டவா தமமைத்
 தமரன்மை தாமறிந்தா ராயி — னவரைத்
 தமரினு நன்கு மதித்துத் தமரன்மை
 தமமு ளடக்கிக் கொள்ள 229

குறறமு மேனைக் குணமு மொருவனை
 நடப்பி னுடித் திரிவேனே — னட்டான
 மறைகாவா விட்டவன செவவுழிச செலக
 வறைகடலசூழ வைய நக 230

(24) கூடாநட்பு

செறிப்பில பழங்கூரை சேறனை யாக
 விறைத்துநீ ரேற்றங் கிடப்பா — நறைக்குன்றம்
 பொங்கருவி தாழும் புனலவரை நனனாட
 தங்கரும் முற்றந் துனை 231

சீரியா கேணமை சிறந்த சிறப்பிற்றாய்
 மாரிபோன மாண்ட பயத்ததா — மாரி
 வறந்தக்காற போலுமே வாலருவி நாட
 சிறந்தக்காற சீரிலா நட்பு 232

நுண்ணுணாவி னொராடு கூடி துகாவுடைமை
 விண்ணுலகே யொக்கும் விழைவிறறு — னுண்ணு
 லுணாவில ராகிய லுதிய மிலலாப
 புணாத னிரயத்து னொன்று 233

பெருகு வதுபோலத் தோன்றிவைத் தீபபோ
 லொருபொழுதுஞ் செல்லாதே நகது — மருகெல்லாஞ்
 சந்தன நீளசோலைச் சாரன மலைநாட
 பந்தமி லாளர் தொடாபு. 234

செய்யாத செய்துநா மெனறலுஞ் செய்வதனைச்
செய்யாது தாழ்த்தனக்கொண் டோட்டலு — மெய்யாக
வினபுறாடம பெறறி யிகழ்ந்தார்க்கு மநினைவே
துன்புறாடம பெறறி தரும. 235.

ஒருநீர்ப் பிறந்தொருங்கு நீண்டக கடைததும்
விரிநீரக குவனையை யாமபலொக் கலலா
பெருநீரா கேண்மை கொளினுநீ ரலலா
கருமங்கள் வேறு படும. 236

முற்றற சிறுமநதி முறபட்ட தந்தையை
நெற்றுகண் டன்ன விரலான னொமிததிட்டுக்
குற்றிப பறிகு மலைநாட வினனாதே
யொற்றறமை கொள்ளாதா நட்பு. 237

முடிறற போழ்தின முடுகியென னொயிரை
நட்டா னொருவனகை. நீட்டேனே — னட்டான
கடிமனை கட்டழிததான செலவுழிச செலக
நெடுமொழி வைய நக. 238.

ஆனபடு நெய்பெய் கலனு ளதுகளைநது
வேமபடு நெய்பெய தனைததரோ — தேமபடு
நலவரை நாட நயமுணாவா நண்பொரீஇப
புலலறிவி னொராடு நட்பு 239

உருவிற கமைந்தானக னுரான்மை யினமை
பருகற் கமைந்தபா னீரளா யற்றே
தெரிவுடையா தியினத்த ராகுத னாகம
விரிபெடையோ டாடிவிட் டற்று 240

3. இன்பவியல்

(25) அறிவுடைமை

பகைவா பணிவிடை நோக்கித் தகவுடையார
தாமேயு நாணித் தலைச்செல்லாரா — காணு
யினம்பிறை யாயக்காற றிங்களைச் சேரா
தணங்கருந் துப்பி னரா.

241

நனிகடற் றண்சோபப் பலகூந்த மக்கட
கணிகல் மாவ தடக்கம் — பணிவிலசீ
மாததிரை யினறி நடக்குமேல் வாழுமு
கோத்திரங் கூறப் படும

242

எநகிலத்து வித்திடினுங் காஞ்சிரங்காழ் தெங்காகா
தெனனூட டவருஞ் சுவாக்கம் புஞ்சுலாற்
றனனூற்ற னாகும் வறுமை வடதிசையுங்
கொன்னுளா சாலப் பலா

243

வேம்பி னிலையுட் கனியினும் வாழைதன
றீஞ்சுவை யாதுந் திரியாதா — மாங்கே
யினந்தீ தெனினு மியலபுடையா கேணமை
மனந்தீதாம பக்க மரிது

244

கடலசாரநது மினனீர் பிறக்கு மலைசாரநது
முப்பிணை டுவரி பிறத்தலாற் றத்த
மினத்தனைய ரல்ல ரெறிகடற்றண் சோபப்
மனத்தனையா மக்களென பா

245

பராஅரைப் புனனை படுகடற்றண் சோபப்
வொராஅலு மொட்டலுஞ் செய்பவோ நல்ல
மஞ்சசெய தியாமாட்டுந் தங்கு மனத்தா
விராஅய்யச் செய்யாமை நனறு.

246

உணர வுணரு முணர்வுடை யர்னைப்
புணரப் புணருமா மினபம் — புணரிற்
தெரியத் தெரியுந் தெரிவிலா தாரைப்
பிரியப் பிரியுமா நோய். 247

நன்னிலைக்கட் டன்னை நிறுப்பானுந் தன்னை
நிலைகலக்கிக் கீழிடு வானு — நிலையினு
மேனமே லுயாதது நிறுப்பானுந் தன்னைத்
தலையாகச் செய்வானுந் தான். 248

நரும வரிசையாற் கல்லாதார பினனும
பெருமை யுடையாருஞ் சேற — லருமரபி
னோத மரற்று மொலிகடற் றன்சோப்ப
பேதைமை யனற் தறிவு. 249

நருமழு முள்படாப் போகமுந் துவவாத
தருமமுந் தக்காக்கே செயயா — வொருநிலையே
முட்டினறி மூன்று முடியுமே லஃதென்ப
பட்டினம் பெற்ற கலம் 250

(26) அறிவின்மை

நண்ணுணர் வின்மை வறுமை யஃதடைமை
பண்ணப் பனைத்த பெருஞ்செல்வ — மெண்ணுங்காற்
பெண்ணவா யாணிமுந் பேடி யணியாளோ
கண்ணவாத் தக்க கலம் 251

பல்லான்ற கேள்விப் பயனுணர்வாரா பாடழிந்
தல்ல லுழப்பத் தறிதிரேற — றொலகிறப்பி
னாவின் சிழத்தி யுறைதலாற் சேராளோ
பூவின் சிழத்தி புலநது. 252

கலலென்று தகதை கழற வதனையோ
சொலலென்று கொள்ளா திகழந்தவன — மெல்ல
வெழுத்தோலை பலலாழுன னீட்ட விளியா
வழுககோலைக கொண்டு விடும 253

கல்லாது நீண்ட வொருவ னுலகத்து
நல்லறி வாள் ரிடைப்புக்கு — மெல்ல
விருப்பினு நாயிருந தறதே யிராஅ
துரைப்பினு நாயகுரைத தற்று 254

புல்லாப்புன கோட்டிப புலவ ரிடைப்புக்குக
கல்லாத சொல்லுங் கடையெலாங் கறற
கடாஅயினுஞ் சான்றவா சொல்லா பொருண்மேற
படாஅ விடுபாக கறிநது 255

கறற்றிந்த நாவினா சொல்லாதஞ் சோவஞ்சி
மறறைய ராவா பகாவா பனையினமேல
வறறிய வோலை நலலககு மெஞ்ஞானறம
பச்சோலைக கிலலை யொலி 256

பனறிகுழப பததரிற் றேமா வடித்தற்று
னனறறியா மாந்தாக் கறத்தா றுடைக்குங்காற
குனறினமேற கொட்டுந் தறிபோற றலைதகாநது
செனறிசையா வாக்குஞ் செவிககு 257

பாலாற கழீஇப பலநா ஞ்ணக்கினும
வாஸிதாம பகக மிருநதைக கிருநதனற
கோலாற கடாஅய்க் குறினும புகலொல்லா
நோலா வுடம்பிற கறிவு 258

பொழிந்தினிது நாறினும பூமிசைதல செல்லா
திழிந்தவை காமுறாஉ மீப்போ — விழிந்தவை
தாங்கலந்த நெஞ்சினாக கென்னுஞ் தக்காவாயத
தேனகலந்த தேற்றசசொற றோவு. 259

கற்றா நுரைக்குங் கசடறு நுண்கேளவி
 பற்றாது தனனெஞ் சுதைத்தலான — மற்றுமோ
 தனபோ லொருவன் முகநோக்கித் தானுமோ
 புனகோட்டி கொள்ளுமாங் கீழ். 260

(27) நன்றியல் செல்வம்

அருகல் தாகிப் பலபழுத்தக கண்ணும
 பெரிதாள் விளவினை வாவல குறுகா
 பெரிதணிய ராயினும் பிடிலா செலவங்
 கருதுங் கடப்பாட்ட தன்று 261

அளளிக்கொள் வனன குறுமுகிழ வாயினுங்
 களளிமேற் கைநீட்டா குடுமபூ வனமையாற்
 செலவம் பெரிதுடைய ராயினுங் கீழ்க்கை
 நள்ளா ரறிவுடை யா 262

மலகு திரைய கடற்கோட் டிருப்பினும்
 வலலூற் றுவரில் கிணற்றினகட சென்றுண்பா
 செலவம் பெரிதுடைய ராயினுஞ் சேட்சென்று
 நலகுவா கட்டே நசை. 263

புணாகடல்குழ வையததுப் புண்ணியமோ வேறே
 யுணாவ துடையா றிருப்ப — வுணாவிலா
 வட்டிம் வழுதுணையும் போலவாரும் வாழவரே
 படடுந் துகிலு முடுதது. 264

நல்லா நயவ றிருப்ப நயமிலாக
 கல்லாக்கொன றுகிய காரண — தொலை
 வினைப்பய னலலது வேனெடுந் கண்ணாய்
 நினைப்ப வருவதொன றில. 265

நாறாத தகடேபோ னனமலாமேற பொறபாவாய
 நீரூய நிலத்து வினியரோ — வேரூய
 புனமக்கள பக்கம் புகுவாய்நீ பொனபோலு
 நன்மக்கள பக்கந் துறந்து 266

நயவராக ணலகுரவு நாணின்று கொல்லோ
 பயவராகட் செலவம் பறமப பயினகொல
 வியவாய்காண் வேறகண்ணு யிவவிரண்டு மாங்கே
 நயவாது நிறகு நிலை. 267

வலவைக ளல்லாதார காலாறு சென்று
 கலவைக ளுண்டு கழிப்பா — வலவைகள்
 காலாறுஞ் செல்லார கருணையாற றயப்பவே
 மேலாறு பாய விருந்து 268

பொன்னிறச செந்நெற பொதியொடு பீளவாட
 மினனொளிர் வானங் கடலுள்ளுங் கானறுக்குகும்
 வெண்மை யுடையா விழுச்செலவ மெய்தியக்கால
 வண்மைபு மனன தகைத்து 269

ஓதியு மோதா ருணாவிலா ரோதாது
 மோதி யணையா ருணாவுடையா — தூயதாக
 நலகூரதுஞ் செலவ ரிரவாகா செலவரு
 நலகூரதா ரீயா ரெனின 270

4. துன்பவியல்

(28) ஈயாமை

நட்டாக்கு நள்ளா தவாக்கு முளவரையா
 லட்டது பாததுண்ட லட்டுண்ட — லட்ட
 தடைத்திருந் துண்டொழுகு மாவதின் மாககட
 கடைக்குமா மாண்டைக கதவு. 271

எத்துணை யானு மிலையநத வளவினாற
சிறற்றஞ் செயதார தலைப்படுவா — மறறைப
பெருஞ்செலவ மெய்தியக்காற பினனறிது மெனபா
ரழிந்தார பழிகடலத துள. 272

துய்த்துக கழியான றுறவோக்கொன றீகலான
வைத்துக கழியு மடவோனை — வைத்த
பொருளு மவனை நகுமே யுலகத
தருளு மவனை நகும 273

கொடுத்தலுந் துயத்தலுந் தேற்றா விடுக்குடை
யுள்ளத்தான பெற்ற பெருஞ்செலவ மிலத
துருவுடைக் கன்னியரைப் போலப் பருவத்தா
லேதிலான றுயக்கப் படும 274

எறிநீர்ப் பெருங்கட லெய்தி யிருந்து
மறுநீரச் சிறுகிணற் றுறல்பாரத் துண்பா
மறுமை யறியாதா ராகத்திற சானறோ
கழிநல குரவே தலை 275

எனதென தெனறிருக்கு மேழை பொருளை
யெனதென தெனறிருப்பன யானுந் — தனதாயிற
றானு மதனை வழங்கான பயனறுவவான
யானு மதனை யது 276

வழங்காத் செலவரி னலகூர்நதா ருயநதா
ரிழநதா ரெனப்படுத் லுயநதா — ருழநதத்தைக்
காப்புயநதா கலலுதலு முய்நதாத்தங் கைந்நோவ
யாப்புய்நதா ருயநத் பல 277

தனதாகத் தான்கொடான றுயத் தவருந்
தமதாய் போழ்தே கொடாஅர் — தனதாக
முன்னே கொடுப்பி னவாகடியார் தானகடியான்
பின்னை யவாகொடுக்கும் போழ்து. 278

இரவலா கனடூக வீவாரா வாக
விரகிற சுரபபதாம வண்மை — விரகினறி
வல்லவ ருனற வடியாபோல வாய்வைத்துக்
கொல்லச சுரபபதாங் கீழ். 279

சுட்டலுந் துனபமற நீட்டிய வொண்பொருளைக்
காததலு, மாங்கே கடுநதுனபங் — காதத
குறைபடிற் றுனபங் கெடிற்றுனபந் துனபுந்
குறைபதி மறறைப் பொருள் 280

(29) இன்மை

அத்திட்ட ஈற்றை யரைச்சுறறி வாழினும
யததெட டுடைமை பலருளாளும பாடெயது
மொத்த குடிப்பிறந்தக் கண்ணுமொன றிலலாதான
செத்த பிணத்திற கடை 281

நீரினு துண்ணிது நெய்யெனபா நெய்யினும
யாரு மறிவா புகைதுடபந் — தேரி
னிரப்பிடுமபை யானன புகுமே புகையும்
புகற்கரிய பூழை துழைந்து 282

கல்லோங் குயாவரைமேற் காந்தண் மலராககாற்
செல்லாவாளு செம்பொறி வண்டினங் — கொலலைக்
கலாஅற் கிளிகடியுங் கானக நாட
விலாஅஅரக கிலலைத் தமா 283

உண்டாய போழ்தி னுடைநதுழிக் காக்கம்போற்
றெண்டா யிரவா தொகுபவே — வண்டாயத்
திரிதருங் காலத்தாத் தீதிவிரோ வெனபா
ரொருவரு மிவவுலகத் தில 284

பிறந்த குலமாயும் பேராண்மை மாயுஞ்
கிறந்ததங் கலவியு மாயுங் — கறங்கருவி
கண்மேற் கழுஉங் கணமலை நன்னாட
வின்மை தழுவப்பட் டார்க்கு. 285

உளகூர் பசியா லுழைநகைஇச செனறாகட்
குள்ளு நிருந்துமொன றற்றதா — னுள்ளு
நிருந்துயிர் கொன்னே கழியாது தானபோய்
விருந்தின னாதலே நன்று. 286

நீரமையே யனறி நிரமப வெழுந்ததங்
கூமையு மெல்லா மொருங்கிழப்பா — கூமையின
முலலை யலைக்கு மெயிறறாந் நிரப்பெனனு
மல்ல லடையப்பட டா. 287

இட்டாறறுப பட்டொன நிரங்கவாக காற்றாது
முட்டாறறுப பட்டு முயனறுள்ளு வாழ்தலி
னெட்டாறறுச சென்று நிரைமணியிற கைநீட்டுங்
கெட்டாறறு வாழ்க்கையே நன்று. 288

கடகஞ் செறிந்ததங் கைகளால் வாங்கி
யடகு பறித்துக்கொண டட்டுக — குடைகலனா
வுப்பிணி வெந்தைதின றுள்ளற்று வாழ்பவே
துப்புரவு சென்றுலந்தக கால. 289

ஆதத பொறிய வணிகிளா வண்டினம்
பூததொழி கொம்பினமேற செல்லாவா — நீரத்தருவி
தாழா வுயாசிறப்பிற றண்குன்ற நன்னாட
வாழாதாரக கிலலைத் தமா. 290

(30) மானம்

திருமதுகை யாகத் திறனிலா செய்யும்
பெருமிதங் கண்டக கடைத்து -- மெரிமண்டிக
கானந் தலைப்பட்ட தீபபோற் கனலுமே
மான முடையா மனம் 291

எனபா யுதினு மியலபிலா பின்சென்ற
தம்பா றிரைப்பரோ தமமுடையா -- தம்பா
றிரையாமை முன்னுணரு மொண்மை யுடையாக
குரையாரோ தாமுற்ற நோய் 292

யாமாயி னெமமிலலங் காட்டுதந் தாமாயிற்
காணவே கற்பழியு மெனபார்போ -- னுணிப
புறங்கடை வைத்தீவா சோறு மதனா
மற்றதிடுக செலவா தொடாபு 293

இமமையு நன்றா மியனெறியுங் கைவிடா
துமமையு நல்ல பயத்தலாற் -- செமமையி
னுனங் கமழுக் கதுப்பினாய் நனறேகாண்
மான முடையா மதிப்பு 294

பாவுமு மேனைப் பழியும் படவருங்
சாடினுஞ் சான்றவா செய்கலா சாத
லொருநா ளொருபொழுதைத் துன்ப மவைபோ
லருநவை யாற்றாத லின்ற 295

மல்லன்மா ஞாலத்து வாழப் வருளெல்லாரு
செலவ ரெனினுங் கொடாதவா -- நலகூநதார
நலகூநதக் கண்ணும பெருமுத தனாயே
செலவரைச சென்றிரவா தார. 296

கடையெலாங் காயபசி யஞ்சமற தேனை
யிடையெலா மினனுமை யஞ்சம் — புடைபரந்த
விற்புருவ வேனெடுங் கண்ணாய் தலையெலாஞ்
சொறப்பழி யஞ்சி விடும 297

நல்லா பெரிதநியா நலகூந்தா ரெனறெள்ளிச
செலவா சிறுநோக்கு நோக்குங்காற — கொல்ல
னுலையுதுந தியேபோ லுளகனலுங் கொல்லோ
தலையாய சானறோ மனம 298

நச்சியார்க ளீயாமை நாணன்று நாணாந்
மச்சததா னுணுந னுணன்று — மெச்சத்தின
மெல்லிய ராகித்தம மேலாயா செய்தது
சொல்லா திருப்பது நாண. 299

கடமா தொலைச்சிய காணுறை வேங்கை
மிடமவீழ்ந்த துண்ணு திறக்கு — மிடமுடைய
வானகங் கையுறினும் வேண்டா விழுமியோ
மான மழுங்க வரின 300

(31) இரவச்சம்

நமமாலே யாவரிந் நலகூந்தா ரெஞ்ஞான்றுந்
தமமாலா மாகக் மிலரென்று — தமமை
மருண்ட மனத்தாராபின செலப்போ தாமுந்
தெருண்ட வறிவி னவா 301

இழித்தகக செய்தொருவ னா ஷுணலிற
பழித்தகக செயயான பசித்த றவறே
விழித்திமைக்கு மாததிரை யன்றோ வொருவ
னழித்துப் பிறக்கும் பிறப்பு 302

இல்லாமை கந்தா விரவு துணிந்தொருவா
செல்லாரு மல்லா சிறுநெறி — புல்லா
வகம்புகுமி னுண்ணுமி நெனப்பவாமாட் டல்லான
முகம்புகுத லாற்றமோ மேல. 303

திருத்தனை நீப்பினுந் தெய்வஞ் செறினு
முருத்த மனத்தோ யியாவுளளி னல்லா
லருத்தஞ் செறிக்கு மறிவிலா பினசென
தெருத்திறைஞ்சி நிலலாதா மேல 304

கர்வாத திண்ணனபிற கண்ணனனா நண்ணு
மிரவாது வாழ்வதாம வாழ்கை — யிரவினை
யுளளுங்கா லுள்ள முருகுமா லென்கொலோ
கொளளுங்காற கொளவா குறிப்பு 305

இனன வியைக வினிய வொழிகென்று
தனனையே தானிரப்பத தீரவதற — கென்னைகொல
காதல கவற்று மனத்தினுற கண்பாழ்பட
டேதி லவரை யிரவு 306

என்றம புதியா பிறப்பினு மிவவுலகத
தென்று மவனே பிறக்கலான — குன்றின்
பரப்பெலாம பொன்னொழுகும பாயருவி நாட
விரப்பாரை யெள்ளா மகன 307

புறத்துத்தன னினமை நலிய வகத்துத்தன
ன்னனான நீக்கி நிழீஇ யொருவனை
யீயா யெனக்கென றிரப்பானே லநகிலையே
மாயானே மாற்றி விடின 308

ஒருவ ரொருவரைச் சாந்தொழுக லாற்றி
வழிபடுதல வல்லுத லல்லாற — பரிசுழிநது
செய்யீரோ வெனனனு மென்னுஞ்சொற கினனாதே
பையத்தான செல்லு நெறி. 309

பழமைகந் தாகப் பசைநத வழியே
கிழமைதான யாதானுஞ் செய்க — கிழமை
பொறாஅ ரவரென்னிற பொத்தித்தந் நெஞ்சத்
தறாஅச் சுடுவதோ தீ. 310

5. பொதுவியல்

(32) அவையறிதல்

மெய்ஞ்ஞானக கோட்டி யுறமவழி விட்டாங்கோ
ரஞ்ஞானந் தந்திட் டதுவாங் கறத்துழாய்க்
கைஞ்ஞானங் கொண்டொழுகுங் காரறி வாளாமுன
சொனஞானஞ் சேர விடல். 311

நாப்பாடஞ் சொலலி நயமுணாவா போறசெறிக்கு
தீப்புலவந் சேரா செறிவுடையா — தீப்புலவந்
கோட்டியுட குன்றக் குடிபழிகு மல்லாக்காற
ரோடபுடைக் கொள்ளா வெழும. 312

சொற்றூறிக் கொண்டு சுனைத்தெழுதல் காமுறுவா
கற்றூறல் வனமையுந் தாந்தேறா — கற்ற
செலவுரைக்கு மாற்றியா தோறப் தறியா
பலவுரைக்கு மாந்தா பலா. 313

கற்றதூஉ மின்றிக் கணக்காயா பாடத்தாற
பெற்றதாம பேதையோ சூத்திர — மறத்தனை
நல்லா ரிடைப்புக்கு நாணுது சொலலித்தன
புலலறிவு காட்டி விடும. 314

வென்றிப் பொருட்டால் விலங்கொத்து மெய்கொள்ளா
கன்றிக் கறத்தெழுநது காயவாரோ — டொன்றி
யுரைவித் தகமகிழ்வா காண்பவே கையுட்
சுரைவித்துப் போலுந்தம் பல. 315

பாடமே யோதிப பயன்ஹெரித றேறறுத
மூடா முனிதகக சொலனுங்காற் — கேடருஞ்சோச
சானறோ சமத்தனராய் நிறபவே மறவரை
யீன்றாட் கிறப்பப் பரிநது. 316

பெறுவது கொளபவா தோளபோ னெறிபட்டு
கறபவாக கெல்லா மெனியநூன் — மறறம்
முறிபுரை மேனிய ருளளம்போன றியாக்கு
மறிதற கரிய பொருள். 317

புததகமே சாலத தொகுததும் பொருடெரியா
ருய்ததக மெல்லா நிறைபபினு — மற்றவறவைப
போறறும் புலவரும் வேறே பொருடெரிநது
தேற்றும் புலவரும் வேறு. 318

பொழிபபகல துட்பநா லெசசமிந நான்கிற
கொழிததகலங் காட்டாதா சொறகன — பழிபபி
னிரையாமா சேகரு நெடுகருனற நாட
வுரையாமா நூலிறகு நனகு. 319

இறபிறப பிலலா ரெனைததுநூல கறபினுஞ்
சொறபிறரைக காகருங் கருவியரோ — விறபிறநத
நலஸறி வாளா நவின்றநா றேறறுதாரா
புல்லறிவு தாமறிவ தில 320

6. பகையியல்

(33) புல்லறிவாண்மை

அருளி னறமுரைக்கு மனபுடையார வாய்சசொற
பொருளாகக கொளவா புலவா — பொருளல்லா
வேழை யதனை யிகழ்நதுரைக்கும் பாறகழை
மூழை சுவையுணரா தாங்கு. 321

அவவிய மிலலா ரதததா றுரைக்குங்காற
செவவிய ரலலா செவிகொடுததுங கேடகலா
கவவித்தோ றின்னுங குணுங்காநாய் பாறசோற்றின்
செவவி கொளறேற்றா தாகு. 322

இமைக்கு மளவிறம மினனுயிர்போ மாகக
மெனைத்தானுந தாங்கண டிருநதுந — தினைத்துணையு
நனறி புரிகலலா நாணின மடமாகக
பொனறிலென் பொன்றாகா லென 323

உளநாள் சிலவா னுயிராக்கேம மினறாற
பலாமனனுந தூறறும பழியாற — பலருள்ளுங
கண்டாரோ டெல்லா நகாஅ தெவனெருவன
றணடித தனிப்பகை கோள. 324

எயதி யிருநத வவைமுன்னாச சென்றொளி
வைதா நெருவ நெருவனை — வைய
வயப்படடான வாளா விருப்பானேல வைதான்
வியததக்கான வாழு மெனின 325

முப்புமேல வாராமை முன்னே யறவினையை
யூக்கி யதன்கண் முயலாதா — னூக்கிப்
புறத்திரு போகெனனு மினஞ்சொ லிலலுட்
டொழுததையாற கூறப் படும. 326

தாமேயு மினபுறா தக்காக்கு நனறாறா
ரேமஞ்சார நனனெறியுரு சோகலா — தாமயங்கி
யாக்கத்துட் றீங்கி யவததமே வாழநாளைப்
போக்குவா புலலறிவி னா. 327

சிறுகாலை யேதமக்குச செல்வுழி வலசி
யிறுகிறகத தோட்கோப்புக கொள்ளா — ரிறுகிறகிப்
பினனறிவா மெனறிருக்கும் பேதையா கைகாட்டும்
பொன்னும புளிவினங்கா யாம. 328

வெறுமை யிடததும் விழுப்பிணிப் போழ்து
 மறுமை மனததாரே யாகி — மறுமையை
 யைநதை யனைததானு மாற்றிய காலத்துச்
 சிந்தியார சிற்றறிவி னா. 329

என்னேமற நிவவுடம்பு பெற்று மறநினையா
 கொன்னே கழிப்பாதம் வாழநானே — யனனோ
 வளவிறநத காதற்றம் மாருயி ரனனாக
 கொளவிழைக்குங் கூற்றமுங் கண்டு. 330

(34) பேதைமை

கொலைஞ் றுலையேற்றித தீமடுப்ப வாயை
 நிலையறியா தநநீப படிந்தாடி யற்றே
 கொலைவல பெருங்கூற்றங் கோட்பாரப்ப விணடை
 வலையகத்துச் செம்மாப்பார மாண்பு. 331

பெருங்கட லாடிய சென்ற ரொருங்குட
 னோசை யவிரதபின னாடுது மெனற்றற
 விறசெய குறைவினை நீக்கி யறவினை
 மறற்றிவா மென்றிருப்பார மாண்பு 332

குலந்தவங் கலனி குடிமைமூப பைந்தும்
 விலங்காம லெய்தியக கண்ணு — நலஞ்சான்ற
 மையறு தொலசி ருலக மறியாமை
 நெய்யிலாப் பாறசோற்றி னோ 333

கன்னனி நல்ல கடையாய மாக்கன்ற
 சொன்னனி தாழுணரா வாயினு — மினனினியே
 நிறற விருத்தல கிடத்த வியங்குதலென
 றுற்றவாக்குத தாழுதவ லான். 334

பெறுவதொன் றின்றியும் பெறறானே போலக
கறுவுகொண் டேலாதார மாட்டுங் — கறுவினாற்
கோத்தினனா கூறி யுரையாக்காற் பேதைக்கு
நாததினனு நல்ல சுணைத்து. 335

தங்கண் மரபிலலார் பின்சென்று தாமவரை
யெங்கண் வணக்குது மெனபவா — புன்கேண்மை
நறறளிப புன்னை மலருங் கடற்சோபப
கற்கிளிக கையிழந் தற்று. 336

ஆகா தெனினு மகததுநெய் யுண்டாகிற்
போகா தெறம்பு புறஞ்சுறறும் — யாதுங்
கொடாஅ ரெனினு முடையாரைப் பற்றி
விடாஅ ருலகத் தவர். 337

நல்லவை நாடொறு மெய்தா ரறஞ்செய்யா
நிலலாதாக கியாதொன்று மீகலா — ரெலலா
மினியாரதோன சேரா ரிசைபட வரமூரா
முனியாரகொ றுமவாழு நாள. 338

விழைந்தொருவா தமமை வியப்ப வொருவா
விழைந்திலே மென்றிருக்குங் கேண்மை — தழங்குறாற்
பாய்கிரைசூழ வையம் பயப்பினு மினனாதே
யாயநல மிலலாதார மாட்டு. 339

கறறனவுங் கண்ணகனற் சாயலு மிறபிறப்பும்
பககததார பாராட்டப் பாடெய்துந் தானுரைப்பின
மைததுனா பஸ்கி மருந்திற் றணியாத
பித்தனென் றெள்ளப் படும. 340

(35) கீழ்மை

கப்பி கடவதாக காலேத்தன வாயப்பெயினுங்
குப்பை களைப்போவாக கோழிபோன — மிகக்
கனம்பொதிந்த நூலவிரித்துக் காட்டினுங் கீழ்தன
மனம்புரிந்த வாதே மிகும். 341

காமாய கொண்டு கசடற்றா தஞ்சாரற
றழாது போவா மெனவுரைப்பிற — கீழ்தா
னுறங்குவா மெனறெழுந்து போமாமஃ தனறி
மறங்குமா மறறென் றுரைத்து. 342

பெருநடை தாமபெறினும் பெற்றி பிழையா
கொருநடைய ராகுவா சானறோ — பெருநடை
பெற்றக் கடைத்தும் பிறங்கருவி நனனாட
வற்ற மொருநடை கீழ். 343

தினையனைத்தே யாயினுஞ் செயதன றுண்டாற
பனையனைத்தா ளுளனுவா சானறோ — பனையனைத்
தென்றுஞ் செயினு மிலங்கருவி நனனாட
நன்றில நனற்றியா மாட்டு 344

பொறகலத் தூட்டிப் புறந்தரினு நாயபிற
ரெச்சிற சிமையாது பாரத்திருக்கு — மச்சா
பெருமை புடைத்தாக கொளினுங்கீழ் செய்யுங்
கருமங்கள் வேறு படும 345

சக்கரச செலவம் பெறினும் விழுமியோ
ரெக்காலுஞ் சொல்லா மிகுதிசொ — லெக்காலு
முந்திரிமேற காணி மிகுவதேற கீழ்தனனை
யித்திரா வெண்ணி விடும. 346

மைதீர் பசும்பொன்மேன் மாண்ட மணியழுத்திச்
செய்த தெனினுஞ் செருப்புத்தன காறகேயா
மெய்திய செலவத்த ராயினுங் கீழ்களைச்
செய்தொழிலாற காண்ப படும. 347

கடுக்கெனச் சொலவற்றாங் கண்ணோட்ட மின்ற
மிடுக்கண் பிறாமாட் டெவகு — மடுத்ததெது
வேக முடைத்தாம விறனமலை நனனாட
வேகுமா மௌளுமாங் கீழ். 348

பழைய ரிவரென்று பன்னாட்பின னிற்பி
னுழையினிய ராகுவா சான்றோ — விழையாதே
கள்ளுயிராககு நெய்தற கணிகடற் தண்சோபப
வௌளுவா கீழா யவா. 349

கொப்புற் கொடுத்துக் குறைத்தெனறந தீற்றினும
வையமபூண் கலலா சிறுஞ்ஞடை — யையகே
னெய்திய செலவத்த ராயினுங் கீழ்களைச்
செய்தொழிலாற காண்ப படும. 350

(36) கயமை

ஆரத்த வறிவின ராண்டினைய ராயினுங்
காததோம்பித தமமை யடக்குப — முத்தொறாஉந்
தீத்தொழிலே கனறித திரிதந் தெருவைபோற
போத்தறா புல்லறிவி னா 351

செழுமபெரும பொய்கையுள் வாழினு மென்றும்
வழுமபறுக்க கிலலாவாந் தேரை — வழுமபிலசீர்
நூலகற்றக கண்ணு நுணுககமொன் நிலலாதா
தோகிறகும் பெற்றி யரிது. 352

கணமலை நனனாட கண்ணின ரெருவா
குணனேயுங் கூறற கரிதாற — குணனமுங்கக
குறற முழைநின்று கூறுஞ் சிறியவாகட
கெற்றா வியனறதோ நா. 353

கோடேந தகலக்குற பெண்டிதம பெண்ணீமை
சேடியா போலச செயறேற்றா — கூடிப
புதுபபெருக்கம போலததம பெண்ணீமை காட்டி
மதித்திறப்பா மறறை யவா. 354

தனிராமேலே நிறபினுந தட்டாமற செல்லா
வுளிரீரா மாதோ கயவ — ரளிநீராக
கெனனாநுஞ் செயயா ரெனைததானுஞ் செய்பவே
யினனாநுஞ் செயவாப பெறின 355

மலைநல முளாநுங் குறவன பயநத
வினைநில முளாநு முழவன சிறற்கொருவா
செய்தநன றுளாநுவா சானறோ கயநதனை
வைத்தை யுள்ளி விடும 356

ஒருநனறி செயதவாக் கொன்றி யெழுந்த
பிழைநூறுஞ் சானறோ பொறுப்பா — கயவாக்
கெழுநூறு நனறிசெய தொனறுதி தாயி
னெழுநூறுந தீதாய விடும 357

ஏட்டைப பருவதது மிறபிறந்தார செய்வன
மோட்டிடததுஞ் செயயா முழுமக்கா — கோட்டை
வயிராஞ் செறிப்பினும வாடகண்ணய பன்றி
செயிரவேழ மாகுத வினறு 358

இனறாது மிகநிலையே யாது மினிசசிறிது
நினறாது மென்று நினைத்திருந — தொன்றி
யுரையின மகிழ்நதுதம முள்ளமவே ருக்
மரையிலையின் மாயநதார பலா 359

நீருட பிறந்தது நிறம்பசிய தாயினு
 மீரங் கிடையகத திலலாகு — மோரு
 நிறைப்பெருஞ் செல்வத்து நினறக் கடைத்து
 மறைப்பெருங்க லனனா ருடைத்து. 360

7. பன்னெறியியல்

(37) பன்னெறி

மழைதினைக்கு மாடமாய மாண்பமைந்த காப்பா
 றிலுழவிளக்கு நினறிமைப்பி னென்னும — விழைதக்க
 மாண்ட மனையானே யிலலாதா னிலலகந
 காண்டற கரியதோர காடு 361

வழுககெனைத்து மிலலாத வாளவாய்க் கிடந்து
 மிழுககெனைத தாமபெறுவ ராயி — னிழுககெனைத்துஞ்
 செய்குறூப பாணி சிறிதேயச சினமொழியா
 லையுறூப பாணி பெரிது. 362

எறியென நெதிராநிறபாள் கூற்றஞ் சிறுகாலை
 யடடில புகாதா ளருமபிணி — யட்டதனை
 யுண்டி யுதவாதா னிலவாழ்பே யிமழுவா
 கொண்டானைக் கொலலும படை. 363

கடியெனக் கேட்டுந் கடியான வெடிபட
 வாரப்பது கேட்டு மதுதெளியான — போததுமோ
 நிறகொண டினிதிருட மேமுறுத லென்பவே
 கற்கொண டெறியுந் தவறு. 364

தலையே தவமுயன்று வாழத் லொருவாக
 கிடையே யினியாகட டங்கல — கடையே
 புணராகென் நெண்ணிப் பொருண்சையாற தமமை
 புணராராபின சென்று நிலை. 365

கலலாக் கழிப்பா தலையாயா நல்லவை
துவவாக கழிப்ப ரிடைகன கடைக
வினிதுண்ணே மாரப பெறேமயா மென்னு
முனிவினாற கணபா டிலா. 366

செநநெல்லா லாய செழுமுனை மற்றுமச
செநநெலலே யாகி வினாதலா — லநநெல
வயனிறையக காயக்கும் வளவய ளூர்
மகனறிவு தந்தை யறிவு 367

உடைப்பெருஞ் செலவருஞ் சான்றோருங் கெட்டுப்
புடைப்பெணடா மக்களுங் கீழும பெருக்க
கடைக்கா தலைக்கண்ண தாக்க குடைக்காலபோற
கீழ்மேலாய நிற்கு முலகு 368

இனியாராதந நெஞ்சத்து நோயுரைப்ப வந்நோய
தணியாத வுள்ள முடையா — மணிவரனறி
விழு மருவி விறனமலை நனனாட
வாழ்வின வரைபாபத னன்று. 369

புதுப்புனலும பூங்குழையா நட்டி மிரண்டும
விதுப்பற நாடினவே தலல — புதுப்புனலு
மாரி யறவே யறுமே யவரனபும
வாரி யறவே யறும. 370

(38) பொதுமகளிரா

விளக்கொளியும் வேசையா நட்டி மிரண்டுந்
துளக்கற நாடின வேறலல — விளக்கொளியு
நெய்யறற கண்ணே யறுமே யவரனபும
கையறற கண்ணே யறும. 371

அங்கோட் டகலலகு லாயிழையா ணமமொடு
செங்கோடு பாய்துமே யெனறாண்மன் — செங்கோட்டின்
மேற்காண மின்மையான் மேவா தொழிநதாளே
காறகாஜேய் காட்டிக கலுழநது. 372

அங்கண் விசுமபி னமரா தொழப்படுஞ்
செங்கண்மா லாயினு மாகமன் — றங்கைக
கொடுப்பதொன றிலலாரைக கொய்தளி ரனனா
விடுப்பாதங் கையாற றொழுது. 373

ஆணமி னெஞ்சத தணிநீலக கண்ணாகருக
காணமில் லாதார் கடுவனையா — காணவே
செக்கூநது கொண்டாருஞ் செய்த பொருளுடையா
ரககார மன்னு ரவாககு. 374

பாமபிற கொருதலை காட்டி யொருதலை
தேம்படு தெண்கயதது மீன்காட்டி — மாங்கு
மலங்கனன செய்கை மகளிரதோள சோவரா
விலங்கனன வெள்ளறி வினா. 375

பொததநூற கலலும புணாபிரியா வனறிலுமபோ
னிததலு நமமைப் பிரியல மெனறுரைதத
பொறறொடியும் போரத்தகாக்கோ டாயினு ணன்னெஞ்சே
நிறறியோ போதியோ நீ. 376

ஆமாபோ னக்கி யவாகைப பொருள்கொண்டு
சேமாபோற சூப்புறாடரு சில்லைக்க ணன்பினை
யேமாந தெமதென றிருநதார பெறுபவே
தாமாம பலரா னகை. 377

ஏமாநத போழ்தி னினியார்போன் றினனாராய்த
தாமாநத போதே தகர்க்கோடா — மானோககிற்
றநநெறிப பெண்டிா தடமுலை சேராரே
செநநெறிச சேர்து மென்பார். 378

ஊறுசெய நெஞ்சநதம் முள்ளடக்கி யொண்ணுதலா
தேற மொழிந்த மொழிகேடுதே — தேறி
யெய்மெனறு கொளவாருங் கொளபவே யார்க்குந்
தமரலலா தமமுடம்பி னா. 379

உள்ள மொருவ னுழையதா வொண்ணுதலா
களளத்தாற செயபுங் கருத்தெல்லாந் — தெள்ளி
யறிந்த விடத்து மறியாராம பாவஞ்
செறிந்த அடம்பி னவா 380

(39) கற்புடைமகளிரா

அருமபெற்ற கற்பி னயிராணி யனன
பெருமபெயாப பெணடி ரெனினும — விருமபிப
பெறுநசையாற பினனிதபா ரின்மையே பேணு
நறுநுதலா னனமைத துணை. 381

குடநீரூடு ணெணு மிடுகூடு பொழுதுங்
கடனீ டறவுணனுங் கேளிர் வரினுங்
கடனீரமை கையாருக கொளஞ் மடமொழி
மாதா மனைமாட்சி யாள் 382

நாலாறு மாறாய் நனிசிறிதா யெப்பறனு
மேலாறு மேலுறை சோரினு — மேலாய்
வல்லாளாய் வாழுமூர் தற்புகழு மாணகற்பி
னிலலா ளாநததே யில 383

கட்கினியாள் காதலன் காதல வகைபுனைவா
ஞட்குடையா னூரா ணியலபினை — ஞட்கு
யிடனறிந் துடி யினிதி னுணரு
மடமொழி மாதராள பெண். 384

எஞ்ஞான்று மெங்கணவ ரெநதோண்மேற சோநதெழினு
மஞ்ஞான்று கண்டேம்போ னுணுதுமா — லெஞ்ஞான்று
மென்னை கெழீஇயினா கொல்லோ பொருணசையாற்
பன்மாபு சோநதொழுகு வார. 385

உள்ளத துணாவுடையா னேதிய நூலறமுல
வளான்மை பூண்டானக னெண்பொரு — டெள்ளிய
வாண்மகன கையி லயிலவா ள்னைததரோ
நாணுடையாள பெற்ற நலம். 386

கருங்கொளஞஞ செங்கொளஞந தூணிப பதக்கென்
றெருங்கொப்பக கொண்டாளு மூர — னெருங்கொவவா
நன்னுதலாத தோய்ந்த வரைமாப னீராடா
தென்னையுந தோய வரும 387

கொடியவை கூறுதி பாணநீ கூறி
னடிபைய விடொதுங்கிச சென்று — துடியி
னிடக்கண் ண்ணையமயா மூரற கதஞல
வலக்கண் ண்ணையாக குரை. 388

சாய்ப்பறிகக நீர்திகழுந தண்வய லூரனமீ
தீபபறகக நொநதேனும யானேமற் — தீபபறககத்
தாக்கி முலைபொருத தன்சார தணியகல
நோக்கி யிருநதேனும யான். 389

அருமபவிழ் தாரினு னெமமருளு மென்று
பெருமபொய் யுரையாதி பாண — கருமபின
கடைக்கண் ண்ணையநா மூரற கதஞ
விடைக்கண் ண்ணையாக குரை. 390



மூன்றாவது
காமத் துப்பால்



(40) காமநுதலியல்

முயங்காக்காற பாயும் பசலைமற றாடி
யுயங்காக்கா லுப்பினறாங் காமம் — வயங்கோத
நிலலாத திரையலைக்கு நீளகழித தண்சோபப
புலலாப புலப்பதோ ராறு. 391

தமமமா காகலா தாரு முணியகலம்
விமம முயங்குந் துணையிலலாக — கிமமெனப
பெய்ய வெழிவி முழங்குந் திசையெல்லா
நெய்த லறைந்தனன நீர்த்து 392

கமமஞ்செய மாககா கருவி யொடுக்கிய
மமமாகொண் மாலை மலராயநது பூததொடுப்பாள்
கைமமாலை யிடடுக் கலுழந்தா டுணையிலலாக
கிமமாலை யென்செய்வ தென்று. 393

செலசுடா நோக்கிச சிதரரிககண கொண்டநீர்
மெலவிர் ஊழ்தெறியா விமயிததன — மெலவிர்வி
ஞள்வைத்து நங்குறற மெண்ணுங்கொ லந்தோதன
ஞேளவைத துணைமேற கிடந்து 394

சணகய லென்னுங் கருத்தினுற் காதலி
பின்சென்ற தமம் சிறுசிரல் — பின்சென்று
மூக்கி யெழுந்த மெறிகலலா வொண்புருவங்
கோட்டிய விலவாக கறிந்து 395

அரக்காமப னுறுமவா யமமருங்கிற கன்னே
பரற்கான மாற்றின கொல்லோ — வரக்காரநத
பஞ்சிகொண டீட்டினும் பையெனப் பையெனவென
றஞ்சிப்பின் வாங்கு மடி 396

ஒலை கணக்க ரொலியடங்கு புனசெக்கா
மாலைப் பொழுதின மணநதார பிரிவுள்ளி
மாலை பரிந்திட டமுதான வனமுலைமேற
கோலஞ்செய சாதந திமிருந்து 397

கடக்கருங் கானத்துக் காளைபின் னுளை
நடக்கவும வலலையோ வெனறி — சுடாததொழு
பெற்றா னொருவன பெருங்குதிரை யநிலையே
கற்றா னஃதாரு மாறு 398

முலைக்கண்ணு முதது முழுமெய்யும் புலனு
மிலக்கணம் யாது மறியேன — கலைக்கணம்
வேங்கை வெருட நெறிசெலிய போலுமென
பூம்பாவை செய்த குறி 399

கணமுன றுடையானுங் காக்கையும் பையரவு
மெனனீன்ற யாயும் பிழைத்ததென — பொனனீன்ற
கோங்கரும் பன்ன முலையாய் பொருளவழிற்
பாங்கனா சென்ற நெறி. 400

நாலடியார் மூலம்

நிறைவேறியது



ஸ்ரீ :

குறிப்புரை



நாலடியாரா எனனுப இநதூல கடைச்சங்கத்தாரால் தொகுக்கப்பட்ட நானூறு வெண்பாக்களாலாகிய ஒரு தூல நூல்களை அச்சங்கத்தாரா மேற்கணக்கென்றும் கீழ்க்கணக்கென்றும் இரு வகையாகப் பாசுபடுத்தி, பத்துப்பாட்டு எட்டுத்தொகை என்ற பதினெட்டு நூல்களையும் மேற்கணக்கென்றும், நாலடியார், கனமணிக் கழகை, இனியவை நாற்பது, இனஞ் நாற்பது, கார நாற்பது, களவழி நாற்பது, ஐந்திணை ஐம்பது, ஐந்திணை எழுபது, திணைமொழி ஐம்பது, திணைமாலை நூற்றைம்பது, திருக்குறள், திரிக்குகம், ஆசாரக்கோவை, பழமொழி, சிறுபஞ்சமூலம், முதுமொழிக்காஞ்சி, ஏலாதி, கைநநிலை என்ற பதினெட்டு நூல்களையும் கீழ்க்கணக்கென்றும் வழங்கினா ஆகவே இநதூல கீழ்க்கணக்கினபாற்படும கீழ்க்கணக்காவது அறம் பொருள் துண்பங்களைப் பற்றிக் குறைந்த அடிகளையுடைய ஒருவகைப் பாவால் வருவது

கடைச்சங்கம் ஸதாபித்தற்கு முன்பு ஒரு காலத்தில் * “எட்டு மலைச்சாரவில் சமணமுனிவர்கள் † எண்ணுயிரவர்கள் வசித்து வந்தார்கள் அவர்கள் தனித்தனி ஒவ்வொரு வெண்பாப் பாட்ட அவை பற்பலவாயின அவற்றைச் சோத்துப் பார்க்கும்பொழுது

சமணமுனிவர்கள் வசித்த மலைகளெட்டாவன நீலகிரி, கிரௌஞ்சம், கோவாததனம், திரிகூடம், காஞ்சி, பாளைமலை, எமகூடம், விரதம் எனபன ‡ எண்ணுயிரவ்வொன்ற கூட்டத்தாரா, திலலை மூவாயிரத்தா ரென்பதுபோலக் கொள்க இது எண்ணுல வந்த பெயரன்று, மிகுதிபற்றி வந்தது

அவைகளில் ஒரே விஷயத்தை ஒரே கருத்தால் விரித்துக் காட்டுகின்ற பல பாடல்கள் காணப்பட்டன ; அவற்றுள் ஒரே விஷயத்தினை ஒவ்வொரு கருத்தால் தனித்தனி கூறும் நானூறு பாடல்களைப் பொறுக்கிச் சேர்த்து நார்பது அதிகாரமாக முடித்ததாம்” எனப்பது பதமனா கடவுள் வாழ்த்து உரையிற் கண்டது இதனால் இநதூல வரலாற்றினை அறிக

பதமனா எனப்பெயரிய புலவொருவா குறுந்தொகையுள் ஆறாம் பாடலைப் பாடியவராகக் காணப்படுகின்றா இப்பதமனா அப்பதமனா தாமோ அனறி வேறானவரோ தெரிந்திலது இநதூல இளம்பூரணர் முதலாக எல்லா உரையாசிரியர்களாலும் எடுத்திக் காட்டிப் பிரமாண நூல்களுள் ஒன்றாகலால், இதன் தொனமையும் சிறப்பும் நன்கறியற்பாலன இரண்டடி வெண்பாக்களாலாகிய ஆயிரத்து முனனுற்று முப்பசிது பாக்களுக்காக ‘குறன்’ என்று பெயர் வழங்கப்பெறுவதுபோல நாலடி வெண்பாக்களாலாகிய இநதூற்கு ‘நாலடி’ என்று பெயர் வழங்கப் பெறுவதாயிற்று ‘நாலடி நார்பது’ என்று வேறொரு நூலுண்மையின இதற்கு ‘நாலடி நானூறு’ என்று வேறு பெயர் கொடுத்தது வழங்குவா திருக்கோவையாரா, திருவந்தியாரா எனப்பனவற்றில் ‘ஆ’ சிறப்பினை யுணர்த்துவதுபோல ஈணடும் ‘ஆ’ சிறப்பினை யுணர்த்தும் இநதூல செய்தா ஐனனமதக் கொள்கையுடையா ரெனபா நச்சினாககினியா (சிற 1089 உரை).

இனிப் பதமனா கலவித்திறம்

“னூலத் துழித்தரு நற்பாட்டே கொண்டடக்கி
நாலடி நானூ நெனப்பெயரால் — வாலிதின்
ஈட்டித் தொகுத்தா னிசைசால் பதமனே
கூட்டமைந்த மூன்றுபாற் கொண்டு”

“நல்லோ ஈருளசெய்த நாலடி நானூற்றின்
சொல்லோ பொருளனைத்துந் தோன்றியதே — கல்வி
வருமபத்தூல கொண்ட மதிவரனறன் வாக்கா
லருமபத் மிட்ட வழகு” என்ற பாடல்களாலறியப்படும

இனி தூவின சிறப்பினை

“ஆலி னரசி னசோகி னணியிருளின
மேலை மறையின விரிந்தபொருள -- நாலடியாம்
வெள்ளாஅண வேதத்தி னினனுரையைக கண்டககாற
கொள்ளாரோ நல்லோர் குறித்து” என்றும்

“நானூறும் வேதமாம் நானூறு நன்னூலாம்
நானூறுங் கற்றற்கு நறமுனையாம்” என்றும்

“வெள்ளாண மரபுக்கு வேதமெனச் சானரோச
வெல்லாருங் கூடி யெடுத்தாரைத்த -- சொல்லாநத
நாலடி நானூறு நன்கினிதா வெனமனத்தே
சீலமுட னிறக தெரிந்து” எனபதனாலறிக மதறும்,

“எண்பெருங் குறைத தெணா யிரமிருடி
பண்பொருந்தப் பாடியபா நானூறுந -- திண்பொருந்தி
நீரெதிர்கொண டோடுதலால் நேரிசைப்பா வென்றதனைப்
பாரெதிர்கொண டாபயனைப் பார்த்து”

“மன்னன வழுதியாகோன வையைப்பே ராற்றினிடை
யெண்ணி யிருநானகோ டாயிரவா -- நண்ணி
யெழுதியிடு மேடுககு னேடுகிரி லேறும்
பழுதிலலா நாலடியைப் பா’

என்னும் பாடல்களோடு வேறுபல பாடல்களையும் ஆதாரமாகாடி
இந் நானூறு பாகங்களுமெழுதிய ஏடுகளைப் பாண்டியன் வையை
யாற்று நீரில் விட்டபோது அவை நீர்க்கு எதிரோடிச் சென்றன
வென்றும் மற்ற ஏழாயிரத்து அறுநூறு பாடல்களும் நீர்வழியே
ஒழிக் கடலடைந்தனவென்றும் கூறுவா

கடவுள் வாழ்த்து உரை வான - மேகத்தில, இடு -
தோன்றுகின்ற, வில்லின் வரவு இந்நிர தனுசு போலும் (திரு
மேனி கொண்டு அவன்) வருதலை, (இந்நிதியில் தூனனவாறு
தோன்றுமென்று அது தோன்று முறைமையை தூல்கள் கூறு

வாதலின), அறியா - (ஞானத்தால்) அறிந்து, கால் - சீர்பாதங்கள், நிலம் தோயா - பூமியிற் பொருந்தப் பெருத, கடவுளை - அந்த இறைவனை, எம் உள்ளது - எமது மனத்தில், முன்னியவை - கருதியன வெவ்வாம், முடிசு என்று - இடைபூறின்றி இனிது முடிவனவாக என்று, நிலம் சென்னி உற - தரையில் தலைபடு மாறு, வாயமையால் - மெயம்மையாக, வணங்கி - தொழுது, யாம் —, சோதும் - இடைவிடாது நினைப்போம் என்றவாறு.

அவன் வரவறிந்த, நாம் நினைந்தவை முடிசுவென்று, நிலத் திறரோயாத பாதங்களுையுடைய அக்கடவுளை நிலத்திறரோயவித்த நம் தலையாலே வணங்குவோம் என்றவாறு

‘வாழத்தியல் வகையே நாற்பாக்கு முரித்தே’ என்றதனால் வெண்பா வானியன்ற இவ வாழ்த்து, தனக்கும் உலகிற்கும் பயன்பட வாழத்தியது என்றுணாக (தொல பொருள நச 421)

சோதல் - இடைவிடாது நினைத்தல் (குறள 3 பரிமே)

பொது வியல்பாகிய கானிலந்தோயாமை எல்லாத தேவாக்கும் அமைந்து கிடக்கத் தன்னோடு ஒப்பாரு மிக்காரு மில்லாத இறைவனைக் ‘கானிலந் தோயாக் கடவுள்’ என்று வேண்டாது கூறினா, அருகதேவனுக்குப் ‘பூமேல நடந்தான்’ என்னும் பெயரை உட்கொண்டெனக் வான், ஆகுபெயரால் மேகம்

இனி, வான் இடிவிலலின் வரவு வாயமையால் அறியா - மேகத்திலுண்டாகின்ற இநதிர தனுசின் வரவு போன்ற பிறப் பியல்பை மெய்யாக அறிந்த, நிலம் கால் தோயாக் கடவுளை உள்ளத்து முன்னியவை முடிசு என்று யாம் நிலம் சென்னியுற வணங்கிச் சோதும் - பூமியினமீது கால் பொருந்தாத் கடவுளை மனத்து எண்ணியவை முடிவதாக என்று யாம் நிலத்தே தலை உற வணங்கி மடைவோம் என்று பொருள் கூறுவாரு முனா அது நச்சினாக்கினியா கருத்தன்மை ‘மற்றவன் தேவனாகி வானிடு சிலையிறோன்றி’ என்னும் சிந்தாமணிச் (951) செய்யுட்டு அவா உரைத்த உரையால் விளங்கும்

முதலாவது 'அறகதுப்பால்' எனப்பது அறத்தினது பகுதியாம் அறமாவது தானம், தருமம், விரதம் பூசை என நாலவகைப்படும், தவமும் விரதமும் துறந்தாராற் செய்யப்படும் அறமாதலானும், தானமும் பூசையும் இலவாமுலாராற் செய்யப்படும் அறமாதலானும் அவை துறவறம் இலவறம் என இரண்டு பகுதியாகக் அறகதுப்பால் கூறப்பட்டது அவற்றுள்,

1 'துறவறமாவது' தவம் மேற்கொண்டு ஞானத்தோடு ஒழுக்கத் தல அது வினை மாசு தீர்தது அந்தக் காரணங்கள் தூயவாதற் பொருட்டு விரதம் முதலியன காதகலாம் அக்து ஏழு அதிகாரத்தாற் கூறப்படும் அவற்றுள்,

(1) 'செலவ நிலையாமை'யாவது இன்பமனுபவித்தற்குக் காரணமாகிய பொருளினிலைத்தலிலலாமை இளமை முதலிய வற்றின் நிலையாமையைக் கூறுது இதனையே முதலிற கூறியது, அறஞ் செய்தற்கு முக்கியமாக வேண்டுவது பொருளாகலின், அதன் நிலையாமை உணர்ந்தாலல்லது அப் பொருளைக்கொண்டு விரைவில் அறஞ் செய்ய மனம் ஒருப்படாதாகையால், இம்மை, மறுமை, வீடுகளைத்தரும் அறத்தை விரைந்து செய்தற் பொருட்டேயாம்

1 அறுசுவை - தித்திப்பு, புளிப்பு, காரப்பு முதலியன

சிகை - குடுமி, உவமை யாகுபெயராயப் பிசைந் தெடுக்கும் சோற்றுக் கவளத்திற்காயிற்று அன்றி, கழிக்கப்பட்ட மயிர்களிலே எஞ்சி நிறகுங் குடுமியைக் குறிககுஞ் சிகை எனப்பது, ஈண்டு உண்டுஞ்சிய உணவை உணாததிறமென்றலுமாம்; தண்டாமல் ஆண்டிறுதியில் எஞ்சி நிறகும் குடியிறையை 'ஆடைச்சிகை' என வழங்கியிருத்தலுங் காண்க (திருவாய்மொழி ஈட்டுனா) ஷரிடத்து, தான சிறப்போடு வாழ்ந்த அவவிடத்தே என்றுமாம் அறுசுவை யுண்டியை மனைவி விருமபி யுண்பிக்கவுட முற்கவளம் வெறுத்து பிற்கவளம் உண்டு வாழ்ந்த பெரும் பதமுடையாரும், பின் வறியராயத் தாம் சிறப்போடு வாழ்ந்த அவவிடத்தே கூழுக்கு இரந்து செலவத்தைக் காணுதலினால், செலவம் என்கின்ற ஒன்று நிலையுடையதாக் மதித்துவைக்குந் தன்மையுடையதன்று

2 அகடு உற - நடுவு நிலைமையாக, சகடம் கால் போல - வண்டியினது சக்கரம்போல, வரும் - உயாநதம் தாழ்நதம் வரும், (ஆதலால்), துகள் தீர் - குற்றம் அற்ற, பகடு நடநத கூழ் - (நனமுயற்சியாகச் சொல்லப்பட்ட) உழவுத் தொழிலால் வந்த உணவை. தோன்றிய காலந்தொட்டுஉணக

பகடு - ஏர் (புறம் 35) பகடு நடநத கூழ் - எாத்தொழிலான வந்த உணவு இவ்வுணவைச் சிறப்பித்தக கூறினா, 'சுழனுறுமஏரப் பின்ன துலகம்' (குறள் 1031) எனப்பவாகவின. அகடு, நடுவு, வயிறுமாம

3 யானை எருதகம் - யானையின் பிடரி பொலிய - விளங்க, ஏனைவினை - மறறைத் தீவினை, உலப்ப - (அச்செலவததைக்) கெடுப்ப, வேறு ஆகி - முன்புள்ள நிலையில் நின்று மாறுபட்டு, மாற்றா - பகைவா

எருத்து - கழுத்தின் மேற்புறம், உலத்தல் - கெடுத்தல், ஏனைவினை யெனறதில் 'ஏனை' யென்பதனை அசை நிலையாக்கி, வினையுலப்ப - நலவினைகெட என்று உரைப்பினும் அமையும். மனையானையும் என்ற சிறப்புமையை விகாரத்தாற் றொக்கது

4 கூற்று - எமதுதன், செறுத்து - கோபித்து, உடன் - விரைவில், ஒன்றின் ஒன்றின் - இயைந்தன இயைந்தனவாகிய தருமங்களை, வல்லே செயக - விரைவிற செயக

'நின்றன நின்றன' எனப்பன துணிபு பற்றிய அடுக்கு (தொல் சொல் நச 411) 'வந்தது வந்தது' என்பன விரைவு பற்றி வந்த அடுக்கு 'வந்தது'—விரைவுபற்றி எதிரகாலம் இறந்த காலமாகக் கூறப்பட்டது ஐவகைக் குற்றத்தால் வரும் இருவினைகளும் உள்ள வரையினும் உயிர் உடம்போடு கூடி நின்று அவ்வினைகளின் இருவகைப் பங்களையும் துகருமாதலால், அந்நள முழுவதும் வாழ்நாளெனப்பட்து கூற்று - எமனுக்கு ஏவல் செய்யும் மடங்கல் (பரி 3-8)

5 உற பெற்றககால் - பொருந்தக கிடைக்கப் பெற்றால், பின் ஆவது என்று - பிறாககீதல் பின்னொரு காலத்தாவதென்று நினைத்து, பிடித்து இரா - உலோபத்தால் இறுகப்

பிடித்திராமல், முன்னே - சரீரமும் பொருளும் அழிவதற்கு முன்னே, கொடுத்தா - கொடுத்தவா, கோடு இல் தீ கூற்றம் - தன செய்கையிற் கோணுதலில்லாத கொடிய எமதுதன், தொடுத்து - பாசத்தாற் கட்டி, செலலும் - கொண்டு போகின்ற, ஆறு - வழியிலுள்ள, சுரம் - பாலை நிலத்தை, உய போவா - தப்பப்போவா

கூற்றிற்குக் கொடுமையாவது, தன தலைவனான எமன ஆணையைக் கண்ணோட்டமின்றிச் செய்தலாம்.

6 இழைத்த நாள - (உடலோடு கூடி வாழ்வதற்கு) வரையறுத்த நாட்கள், இகவா - கடக்க மாட்டாவாம், கூற்றம் - (ஆயுள் முடிவில் வரும்) எமதுதனை, பிழைத்து ஓரீஇ - தப்பி நீக்கி, குதித்து உயந்தா - கடந்துபோய் உயிர் வாழ்ந்திருந்தவா தண்ணம் - சாப்பறை, தழீஇம் தழீஇம் படும - தழீஇம் தழீஇம் என முழுவதும், ஆற்ற - மிகவும், வழங்குமின - அறத்தின் பொருட்டு இன்றே கொடுங்கள்

ஒருவி - ஓரீஇ என அளபெடுத்தது தழீஇம் தழீஇம் - ஒலிகுறிப்பு. தண்ணம் - பிணப்பறை, தண்ணுமை - தண்ணம் என விகாரப்பட்ட தென்பது பதமனா விருத்தி.

7 கூற்றம் - எமதுதன், தோற்றம் சால - தோற்றுத் தலமைந்த, ஞாயிறு - சூரியன், நாழியா - அளவு கருவியாகக் கொண்டு, வைகலும் - நாளதோறும் (அறஞ் செய்வதார), பிறந்தும் பிறவாதாரில - பிறந்தும் பிறவாதவர்களில் (வைத்து எண்ணப்படுவார), ஆற்ற - மிகவும்

தோற்றம் - விளக்கமும் ஆம் ஞாயிற்றை நாழி என்றதற்கேற்ப நாட்களைத் தானியமென்று கூறுமையால், இஃது ஏகதேச வருவகம், நாழி - ஒரு முகத்தலளவுக் கருவி, பிறவாதாரில - பிறவாதவரை ஒப்ப ஆவா என்று ஐந்தாம் வேற்றுமை யொப்புப் பொருள் கோடலுமொன்று

8 செலவுழி - இனித தாம் மறுமையிற் செலவதற்குரிய கதியை, எல்லில - இரவில், கரும்கொணமும் - கரியமேகம், மருங்கு அற - இருந்த இடமுந்தெரியாமல்

செல்வா, தன்மையிற் படாக்கை வந்த இடவழுவமைதி
செல் உழி - செல்லுழி, 'மெய்யிற் றுடம்படுமெய்' என்பா னசு.
உடம்படு மெய்யல்லாத மெய் (நன உயிர் 13 உரை)

9 ஒளி நிறுன - தன்னிடத்துப் பிறாகளுள்ள மதிப்பை
நிலைக்கச் செய்யாமலும் துன அரும் கேளிரா - பெறுதற்கரிய
சுற்றத்தாரா, கொன்னே - வீணாக

ஒளியாவது ஒருவன 'தான் உள்ளாய் காலத்து மிகுத
தோன்றுதலுடைமை' (குறள் 971 உரை) புகழாவது இல்லறத்
தினவழுவாதாக்கு இமமைப்பயனாகி, இவவுலகின்கண் நிகழ்ந்து
இறவாதுநிற்குங் கொத்தி அஞ்', அருளின்கட குறிப்பு, இது
விட்டிசைத்துத் தனைக்கியைய முதற்கண் தனக்குறில் நேர
சையாக வந்தது இழந்தான் - துணிவுபற்றி எதிராகலம் இறந்த
காலமாக வந்தது துன்னியகேளிரா, அருங்கேளிரா என்க

10 வான - மேகங்கள், தோய - தவழப்பெற்ற, செற
றும் - வருத்தியும், வைத்து ஈட்டினா - பொருளை வைத்துக்
குவித்தவா, உயத்து - பறபல மலர்களினின்றும் தேனை எடுத்துக்
கொண்டு வந்து, ஈட்டிம் - பின்பு இழக்கின்றதற்குச் சோகமும்,
கரி - சாட்சியாகும்

'வானதோய மலைநாட்' எனவே, அம்மழை தான் ஒரிடத்
திலும் நிலைத்திராது காற்றுச் செலுத்தும் வழிச் செல்லுதல்போற்
செல்வமும் ஊழினால் அலைக்கப் பெற்று அது செலுத்தும் வழிச்
செல்லும் என்று தொனித்தல் காண்க

(2) 'இளமை நிலையாமை'யாவது இளமைப்பருவத்து நிலையாமை
யுணர்த்துவதாம் இங்கே இளமை என்றது பதினாறு
வயது தொடங்கி முப்பத்திரண்டு வரையு முள்ளதாய்
விடயங்களில் மயங்குதற்கேற்ற யௌவனத்தை என்க
செல்வ மனுபவித்தற்குரிய காலம் இளமையாகவின இது
செல்வ நிலையாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது

11 குழவி இடத்தே - இன்பதுகாதற்குரிய இளமைப்
பருவத்திலேயே, புரைசீரா - குற்றம் நீங்காத, மன்னா - நிலை
பெறுத லில்லாத, இன்னாங்கு - துன்பத்தோடு

இன்னொரு ஒரு சொன்னீர்மைதது பதினாறாவும் கலை நிரம்பாவா தவின குழவி என்று பெயர் என்பது பதமனா விருத்தி என்று, வினைப்பொருண்மை குறித்து வந்தது என்றா நச்சிலாகுகினியா (தொல சொல 261) நரை எனபது நண்டு முதுமைப் பருவத்தை உணர்த்திற்று

12 நட்பு நார - நடபினாவைத் த பாசம், நல்லாரும் அல்கினா - மகளிரும் அன்பு குறைந்தார்கள், அறபு தனையும் அவிழ்ந்தன - புத்திரா முதலாயினோ உன்பால் வைத்த அன்பாகிய கடமெ தளரந்து போயின, ஆழ்கலத்து அன்ன கவி - கடலில் மூழ்கா நிற்கும் மரக்கலத்திலுள்ளார கதறும் பேபொலி போலும் கூக்குரல், உனகாணாய் - இவை யனைத்தையும் உன்னுள்ளே ஆராய்ந்து பா ஊதியம் - பயன்

வாழ்தலின் - இன ஐந்தனுருபு ஏதப் பொருட்டு 'ஆழ்கலத்தன்ன கலுழி' என்றும் பாடம் கலுழி - துன்பம்

13 சோரத்த - தமமை யறியாமல் சரீரத்திருந்து வடிகின்ற, நடையினராய் - சலமலங்களை யுடையாராய், பண்டம் - இச சரீரமாகிய பொருள், பழிகாறும் - பிறராத பழிக்கப்படுமளவும், இல செறிந்து - இலவாமுக்கையிற பொருநதி, படரும் கண்ணினாக்கு - ஒழுக்கும் கருத்துடையாக்கு, ஏமநெறி - துமக்கு அரண்கிய தவநெறியில், படரும் ஆறு - துறந்து செல்லும் வகை, இல்லலை என்பதாம்

நடை - சலமலங்கள் எனபது ஓர் பழையவுரை, அவற்றுக்கு, இயக்கம் என்றும் பெயர் வழங்குதல் ஒப்பிடத்தக்கது "இயக்கம் இரண்டு" என்றா ஆசாரக் கோவையினும் (7) தளராத நடையினராய் என்னவுமாம் பழிகாறும் - செயப்பாட்டு வினைப் பொருளில் வந்த செயவினை, ஏ - தேற்றம்

14 மமமா கொள - காம மயக்கங்கொண்ட அயமனை - தாய், அணங்கு ஆகும - காம நோயுண்டாக்குகின்ற தெய்வப் பெண்ணாய் இருப்பளகாண்

இப் பாடல், கையில் ஊன்றுகோற் கொண்டு நடக்கின்ற ஊன கிழவி ஒருத்தியைக் காட்டி, 'இவள் இப்போது பிடித

திருக்கிற கோல் இவன் தாயின் கையிலிருந்த காலத்து இவன் எல்லாரையும் காமநெறியால் உயிர் வாட்டிம தெய்வப் பெண்ணு யிருந்திருப்பன்' என்று கூறியதாக அமைந்துள்ளது அன்றியும், 'இவன் தாயின்கோல இவன் கைக்கோலாகுவ காலத்து, இவன் தாழா, தளரா, தலை நடுங்கா, தண்ணேரு, வீழா இறக்கம, இவன் மாட்டிம காழிலா மமமாகொள மாந்தாககு அணங்காகும்' என்று முதிய ஒரு கிழவி பக்கல் நின்ற அவளது அழகிய மகளை நோக்கிக் கூறியதாக உரைத்தலும் ஒன்று. காழ - வயிரம், ஈண்டு - மனவுறுதி, மமமா - மயக்கம்

15 அது ஆனால் - அவ்வாறு தாயை நாடிச் சென்றால், உலகு - மக்கள், தாய்கொண்டு - தாயையே தேடிக்கொண்டு, ஏகம் - செல்லும், அளித்து - எளிமையை யுடையது நாடிச் சென்றாள் - தேடிச் சென்றனள், (இறந்தாளென்றபடி)

காலவசத்தால் இறந்தபோன ஒருத்தியைத் தனக்குத் தாய் நாடிச் சென்றவளாகக் குறித்தலின் தற்குறிப்பேற்ற வணி

16 வெறி அயா - தெய்வ மேறியாடலை விருமபிச செய்கிற, வெமகளத்து - கொடிய களத்து வேல் மகன் - வேலையேந்திய பூசாரியினது, பாணி - கையிலுள்ள, முறி ஆர - தளிர் நிறைந்த, நறும கண்ணி - மணங்கமழும் மாலி, தயங்க - அசைந்து தோன்ற, மறி - (வெட்டுமாறு கொண்டுவந்து நிறுத்தப்பட்ட) ஆட்டிக் குட்டியானது குளகு - இலையுணவு, மனன மகிழ்ச்சி - நிலையாத இளமையால் வருங்களிப்பு

வெறியாடலாவது - குறிஞ்சி நிலத்து மாக்கள் தம் நிலத்துத் தெய்வமாகிய முருகனை வழிபாடு செய்ய, ஒரு பூசைகளத்தை நிரூபித்து, கடம்பு முதலிய முருகனுக்குரிய பூக்கள் தொடுத்த கண்ணி சூடி, செந்தினையை வாரியிரைத்து, யாட்டுக் குட்டியை வெட்டிப் பலியிட்டு, ஆவேசங்கொண்டு ஆடுவதாம் முருகன் கோயிற பூசாரி ஆடுவதே சிறப்புடையது அவன் முருகனது வேலைத் தாங்கி ஆடுவான் 'செவவேள் வேலைத் தான் எந்தி நிறற்றலின் வேலன் என்றா' எனபா நச (தொல் பொருள் சூ 60) களத்திற்கு வெமமை கூறியது உயர்கொலை கூறலின். ௧௨ ௧௩. குளகு - இலையுண்ணும் விலங்கின் உணவு.

17. வீழ்ந்தற்று - கழிந்ததாற போலும் நிலையற்றது; வேல கண்ணள என்று - வேலொத்த கண்ணினை யுடையனென்று கருதி, நனி பெரிதும் - மிகவும் அதிகமாக, வெக்கனமின - விரும்பா தொழியும், கோல கண்ணள ஆகும் - ஊனறுகோல ஆகிய கண்ணையுடையனாவள.

18 பருவம் எனைத்து உள - வயது எத்தனை ஆகியுள்ளன? பலவின்பால் ஏனை - பலவின பருதி எத்தனமைய? இரு சிசையும் உண்டரோ என்று - ஒரு கவளமே யன்றி இரு கவளமும் உண்டரா என்று, வரிசையால் - முறைமையாக, உள நாட்டம் கொள்ளப்படுதலால் - உள்ளத்தின்கண் ஆராய்ச்சி செய்யப்படுதலால், யாககை கோள - உடலைப் பற்றிய விசாரத்தை, அறிவுடையாரா எண்ணா

எனைத்து - எத்தனை எனபதன்மரூஉ, எனையவென்றபாலது ஏனை என நீட்டல் விகாரமூல தொகுத்தல் விகாரமும் பெற்று வந்தது இருசிகை - இருபோதுணவு என்றும், மெல்லுணவும் வல்லுணவுமாகிய வுணவுகளென்றும், இரண்டு கவளமாயினு மென்றும் கூறலுமாம்

19 முற்றி இருந்த கனி ஒழிய - முதிர்ந்துள்ள பழங் கள மாதிரியே யல்லாமல், தீவனியால் - கடுங்காற்றினால், நல்ல காய உதித்தலும் உண்டு, (ஆதலால்), 'யாம் இனையம் - நாம் இப் பொழுது இளமைப் பருவமுடையோம், நலவினை - அறத்தை, மற்று அறிவாம் - பின்னா ஆராய்ந்து செய்வோம், என்னாது - எனக்கருதாது, கைத்து உண்டாம் போழ்தே - பொருள கிடைத்த காலத்திலேயே, காவாது - ஒளிக்காமல் அறம் செய்யமின

அறஞ்செய்தல் பின்னறிவாம் என அக்காலத்து வினைமாற்று தலான மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது (சேனா. 262)

20 தோள்கொப்பு - செல்லும் வழிகு ஆறறுணவாகிய அறத்தை, காலத்தால் - இளமைப் பருவத்திலேயே, கொண்டு உயமமின - தேடிக்கொண்டு பிழையுங்கள், பீள பிதுக்கி - முற்றாத கருவினின்றும் வெளிப்படுத்தி, களளம் கடைப் பிடித்தல் - வருசத்தை மறவாதொழுகுதல்

தோட்கோப்பு - தோளிற்றோக்கப்படுவது எனவே வழி நடப்பார்க்கு வேண்டிய கட்டமுது மூட்டையை யுணாததிய ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அனமொழித் தொகைப் பெயர், தோட்பதன என்றும் வழங்கும் (அகம் 79). இஃது உவமையாகுபெயராய் மறுமை வழிக்கு உணவுபோலவ தாகிய அறத்தை யுணாத்திற்று காலத்தால் எனபதன்கண் ஆலுருபு இடப்பொருள் தந்து நிறைவின வேற்றுமை மயக்கம். சமந்ததாயும் அறியாவகை, கருவைப் பிதுக்கிப் பிள்ளையைக் கோடலாகிய அச்செய்கை கள்ளம் எனப்பட்டது

(3) 'யாககை நிலையாமை'யாவது உடலினிலையற்ற தன்மையை உணர்த்துவது புறத்ததாகிய செலவ் நிலையாமையை யும் அகத்ததாகிய இளமை நிலையாமையையும் முறையே கூறி, அவ் விரண்டையும் பெற்று அனுபவித்தற்குரிய யாககை நிலையாமையைக் கூறுகின்றாராதலின் இஃது அவ்விளமை நிலையாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது. யாககை (ஏழ்மடி, மூளை, தசை, தோல, இரத்தம், இரசம், சுவேதநீர் என்னும் ஏழு தாதுக்களால்) கட்டப்பட்டது

21 மலையிசையே தோன்றும் பூரணசுகதிரன் போல, யானையின் தலைமீதிருந்து தமமேற கவியக்கொண்ட வெண கொற்றக குடையையுடைய அரசார்களும், இப் பூமியின்கண் துஞ்சினா என்று - இறந்தனா எனபதாகப் பலருமறிய எடுத்தாரைத்து இகழப்பட்டார்களே யன்றி, எஞ்சினா - இறவாது தப்பி மிகுந்தவா, இறந்த உலகத்தில ஒருவருமில்லை

22 அலகு ஆ - ஓரளவாக, வயங்கு - விளங்குகின்ற, மணடிலம் - சூரியனானவன், வீழ்நாளபடாது - அது தோன்றாத நாளும் உளவாகாமல், நிலவா - நிலைத்து வாழமாட்டா, உலவா முன் - கழிந்து ஒழிவதன் முன், ஒப்புரவு - செய்யவேண்டிய ச்ருமத்தை, ஆற்றாமின - செய்யுங்கள்

வயங்கொளி மணடிலம் - சூரிய மணடிலம் (அகம் 11)
 "மணடிலம்" என்றும், "வயக்குறு மணடிலம்", "மையறு மணடிலம்", "உருப்பவிர மணடிலம்", "உருகெழு மணடிலம்", "அலங்குத்திர மணடிலம்" என்றும் வழங்குவா

23 'சபையின் கண்ணே முதற்பகலில் கலியாண வாத்தியமாக முழங்கினவைகளே அத தினத்திற்றானே அந்த மணப்பந்தலிலேயே அந்த மணக்கோலங் கொண்டவாகக்கே பிற்பகலில் பிணத்தின பொருட்டிக் கொட்டப்படும் பறையாகி முழங்குதலுமாம்', என்று - எனக்கருதி, உயரது போம ஆறே - நற்கதி பெற்றுக கடைத்தேறுதற்குக் காரணமாகிய துறவற நெறியையே, மாண்டா மனம் - மாட்சிமைப்பட்ட அறிவுடையாரது நெஞ்சம், வலிக்கும் - உறுதியெனத் துணியாத நிற்கும்

24 பறை அடிப்போர் செத்த வீட்டிறகுப் போய், பிணப்பறையை ஒரு முறை முதலில் கொட்டுவார்களென்று நேரடி பறைகொட்டா திருந்த, இரண்டா முறை கொட்டுவார்கள் மூன்றாம் முறை கொட்டத் தொடங்கின பொழுது, சாவா - இனி இறக்க நின்றவா, செத்தாரைக் சோடித் துணியால் மூடி, நெருப்பையுங் கைக்கொண்டு, சுமந்து செல்லா நிற்பா, இவ்வுலக இயற்கை நன்றியிருக்கின்றதே

நன்றே, ஏ - எதிர் மறை, நீது எனனுங் குறிப்புணாததும் (தொல் சொல் நச 284) காண, கட்டுரைச் சுவைபட நின்ற இடைச் சொல், இதனை அசை என்பாரும் ஆராய்ந்தபா ரென்பாருமுளா "செத்தாரை" எனபது "படும்கன கிடக்கை காணுஉ" (புறம் 278) என்றறபோல நின்றது

25 உறவின முறையா கட்டமாக நின்ற, கல்லென்னு மொலி யுண்டாமாறு வாயவிட டழாநிறப்ப பிணத்தைச் சுமந்துகொண்டு, சடுகாட்டிற செலுத்தவாரை நேரிற்ருண்டிருந்தும், மணம் கொண்டு - கலியாணஞ் செய்துகொண்டு, இவ்வுலகத்தில் யாக்கை நிலைபெற்றிருத்தலும் அதனால் இன்பம் துகாதலும் நிச்சயமெனக் கருதும் புலவறிவாளருக்குத் தொண் தொண் தொடு என்று ஒலிக்கின்ற சாக்காட்டுப் பறை யாக்கை நிலையாமையை அறிவிக்கும்

தொண் தொண் தொடு என்பன ஒலிக் குறிப்பு

26 தோலாற் செய்த பைபோலும் உடம்பினினதும், செய்யக்கடவனவாகிய வீணைகளை முற்றுப்பெறச் செய்து, பயனை

தகாலிகமும் உயிராகிய கூத்தாடி, வெளிப்பட்டுச் சென்று விட்டால், அவன் வாழ்ந்திருந்த நடன சாலையாகிய உடலை நாரிஞ்றகட்டி இழுத்தாலென்ன? நன்றாக ஆடையாபரணங்களை ஆராயத்தணிந்து குழிகளில் புதைத்து வைத்தாலென்ன? அவ்வாறன்றிக் கண்டகண்ட இடங்களில் எறிந்து விட்டாற்றா னென்ன? கண்ட பலரும் பழித்தாற்றாநென்ன?

கூத்தாட வேண்டிப் பலவகையாகிய வேடங்களை மேற் கொண்டுவந்து நாடகமாடி அந்நாடக முடிந்த பிறகு தாம் மேற் கொண்டிருந்த வேடத்தை ஒழித்துச் செல்லுங் கூத்தரைப்போல வினைப்பயனை அனுபவிப்பது காரணமாக இருவினைக்கு ஈடாகிய பலவகைப்பட்ட உடல்களைத் தாங்கி அந்த அனுபவம் நீங்கியவுடன் தான் மேற்கொண்ட உடலைவிட்டுச் செல்லுகின்ற உயிர் இங்குக் கூத்தனென்று உவமிக்கப்பட்டமை காண்க பார்த்த உழி என்பது பார்த்துழி என்று தொகுத்தல் விகாரம் பெற்றது பிணத்தை ஈததல், அடக்கல், பெய்தல் முதலியன சிற்சில சமயத்தாரின் ஆசாரம் மணிமேகலை, சககரவாளக்கோட்ட முரைத்த காதையைப் பாரகக்

27 மழைநீரில் தோன்றி யழிகின்ற குமிழியைப்போல பலமுறையும் உண்டாகி அழியும் தன்மையுடையது இவவுடம் பென்று நினைத்து, பிறவியாலுண்டாகும் மயக்கத்தினை, யாம் தீரப்போம், என்று உணரும் கைக்கமில்லாத் நல்லறிவை யுடையாரை இப்பெரிய வுலகத்தில், ஒப்பவா யாவருளா?

28 உடம்பானது மலைமேல் அசைந்துகொண்டிருக்கிற மேகத்தைப் போலக் காணப்பட்டு, தோன்றிய அப்பொழுதே, நிலைபெறுதலின்றி நீங்கிவிடும், ஆதலால், உடம்பை நலவினை காரணமாக உறுதிப்பாடுள்ளதாக அடைந்தவர்கள் தாம் அடைந் துள்ள உடம்பினால் பெறுதற்குரிய பயனாகிய அறத்தைச் செயது கொள்ளக் கடவா

உறுதிப்பாடாவது தேகத்தை நோயினமை முதலிய குறைக ளின்றிப் பெற்றிருத்தல் அதனை எய்தல் அரிதெனப்பா யாக கையை யாப்புடைத்தாப் பெற்றவரென்றா யாக்கையால் பயனா வது, அறம் செய்தல் மற்று - வினைமாற்றுப் பொருளில் வருத்து

29. இப்பொழுதுதான் நின்றான், இப்பொழுதுதான் உட்கார்ந்து இருந்தான், இப்பொழுதுதான் படுத்திருந்தான், ஆனால், தன் சுற்றத்தாரா அலறியழும்படி இதோ இறந்தான், எனப்படுதலால், புல்லினது துனியின் கண்ணுள்ள நீர்த்துளியைப்போல, இவ் யாக்கை நிலையாமையையுடையதென்று கருதி, இப்பொழுதே அறவினை செய்க

நிலையாமை என்ற விடத்து யாக்கை என்னுஞ்சொல் அதி காரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது இனி இனி என்னும் இரண்டிடைச் சொல்லும் ஒரு தன்மைப்பட்டு இன்னினி என்றாயிற்று இனி, இப்பொழுது.

30 மனிதர்கள், வரலாமாவென்று ஒருவரையுங் கேளாமலே வந்து, ஒரு குடும்பத்தில் பலவகைப்பட்ட முறைமையுடையவராய்ப் பிறந்து, மரத்திலுள்ள தம கூடுகள் தமமின நீங்க யாதும் சொல்லாதே நெடுந்தாரத்தில் நீங்கும் பறவைகளைப்போல, தம் முடல்கள் உறவினரிடத்து ஒழிய நீக்கிவிட்டு, ஒருவரோடும் சொல்லாமலே இறந்து போவாரா

(4) 'அறன்வலி யுறுத்தல்' ஆவது அறத்தினை வலியுறுத்த லென ருவது அறத்தின் வலியை யுறுத்த லெனராவது விரியும் அறமாவது எல்லா உயிர்களுக்கும் இதமாவன செயதலும் சொல்லுதலுமாம், இயம் நியமாதிகளும் தானதருமங்களும் செபத்தியானங்களும் பாவனைகளும் ஒத்தலோதுவித்தல் முதலானவைகளைப் பண்ணுதலும், சாந்தியுடைமையும், நித்தியா நித்தியங்கள் அறிதலுமாம், இதனை வலியுறுத்த லாவது இத் தன்மைப்பட்ட அறம் சுவாகக்கதையும் மோக்ஷத்தையும் தரும் என்று உலகத்தார்க் கறிவித்தல்

31 முற்பிறப்பின்கண் செய்த தவங்காரணமாகப் பின்பு தவத்தைச் செய்யாதவா ஓர் இல்லத்தின் மேனிலை முதலியவற்றைத் தலை நிமிர்ந்து பார்த்து, இவ் வீட்டிலுள்ளவரே எம்மைக் காப்பாரென்று கூறி, அதனுள்ளே இரத்தல் கருதி துழையத் தலைப்படவே, வாயில் காப்போராற றடைசெய்யப்பட்டுத் தாம் உள்ளே துழையப் பெருது, தலைவாயிலைப் பிடித்துக்கொண்டு மிகவும் துன்புறது நிற்பா

தவமுந் தவமுடையாக காகு மவமதனை, யக்திலா மேற் கொள்வது" என்றபடி பிறப்பிப்பில் தவஞ் செய்வதும் முறப்பிறப்பில் தவஞ் செய்திலாருக்கு முடியா தென்பா, மேலேதவத்தாற்றவஞ்செய்யாதா என்றா அகத்தாரே வாழ்வா என்ற பாடத்திற்கு 'இவ் வீட்டிலுள்ளவாகளே உயிர் வாழ்கின்றவராவா' என்றும், 'அகத்து வாழ்வா ஆரோ' எனக் கண்ணழித்து 'இவ்வகத்து வாழ்வா எவரோ? என்ன நலவினை செய்தார்களோ?' என்று கூறலும் ஒன்று

32 உறுதிப் பொருளான அறச் செல்வத்தை விரும்பினதனால் நாம் உய்யக் கடவோம், அறத்தை மறந்ததனால் நாம் உய்யாது போவோம் என்று நினைத்த இழிதகவுடைய மனமே¹ ஒழியாது ஒரு வழிப்பட்டு நின்று தரும்த்தைச் செய்து வாழ்பபுகுவை என்றாலும், நின்று வாழ்நாள்கள் முன்னமே பெரும்பாலும் கழிந்தன, செய்வது உரை இனி நீ யாது செய்குவை? அதனைச் சொல்லுவாய்

33 அறிவிலலான, முறப்பிறப்பிற் செய்த தீவினையின பயனாகிய துன்பம் வந்து நோந்தபோது வெவ்விதாகப் பெருமூச்சு செறிந்து மனம் வருந்துவான், அத்துன்பத்தினை ஆராய்ந்து, முறப்பிறப்பிற் செய்த தீவினையாலாயதென்று அறியவல்லாரே பிறவித் துன்பத்தினது எல்லையை கடந்து நீங்குவார்

34 பெறல் அரும் யாகனையை - பெறுதற்கரிய மக்களுடம்பை ஆற்றவே கொள்க - மிகுதியாகச் செய்து கொள்வீராக கருமடி ஊராத சாறுபோல் - கருமபினை ஆலையின்கண் இட்டு ஆட்டி எடுத்த சாறு உதவுதல் போல, பின் சாலவும் உதவி, மறுமைக்குரிய அறப்பயனை மிகவும் தந்து

ஊராதல் - அடாதல், 'ஊரும் உரன் சிறிதாயிற் பகை' (நானமணி 101)

35 கடடி - வெல்லக்கடடி, சிறுகாலை - முற்பட்ட காலத்து, பரிவது இலா - வருந்துதலிலா

36 கூற்றுவன வருதல் இனறுகொல அனறுகொல் எனறுகொல என்னாது பின்றையே நின்றது எனறெண்ணி,

தீயவை ஒருவுமின் - பாவசு செயல்களினின்றும நீங்குங்கள், ஒல்லும வகையால் - இயன்ற அளவினால், மாண்டா அறம் - அறிவால் மாட்சிமைப பட்டா விதித்த அறத்தை

37 எத்தனையும் ஆற்ற பல ஆனால் - எவ்வளவும மிகப் பல வுளவாதலினால், தொக்க உடம்பிற்கே - எழுவகைத் தாதுக்களாற் செய்யப்பட்ட சரீரம் ஒன்றினுக்கே, ஒப்புரவு செய்து ஒழுகாது - செய்யத்தக்க நனமைகளைச் செய்துகொண்டு காலங்கழியாது, உம்பா கிடந்து உண்ண - மேலுலகத்தில் நிலைபெற்று நிர்திசய வினபத்தினை துகாதறப்பொருட்கு, பண்ணப்படும - தவங்கள் செய்யத்தகும்

38 உறக்கும் துணையது - மிக்க கொஞ்ச அளவாச இருப்பது, ஈணடி - வளாந்து, இறப்ப - மறறை மரங்களைக் காட்டிலும் மிகுதியாக, நிழல் பயந்தாங்கு - நிழலைக் கொடுத்தாற போல், தான சிறிதாயினும் - (அறத்தின் பொருட்கு கொடுக்கப்படும் பொருள்) தான அளவிற சிறிதாயிருப்பினும், வான சிறிது ஆ போர்த்துவிடும் - பெரிய ஆகாயமுந் தன்னளவிற சிறிதென்னுமபடி மூடிவிடும்

உறங்கும் - உறக்கும் என்று வலித்தது, செய்யுள் விகாரம் எனப்பாரு முளா ஆங்கு, உவமை இடைச்சொல்

39 வைகலும் - தினந்தோறும், வைகல் - நாள் கழிந்து போவதனை, தம் வாழ்நாள் மேல் - தம்முடைய ஆயுள் நாளிலே வைகுதல் வைத்து - கழிவதாக வைத்து, வைகலை உணராதா - அந்த நாட்களைக் கணக்கிட்டறியுந் திறமில்லாதவா, வைகலும் - ஒருநாள் கழியவும், வைகல் வரக்கண்டும் - ஒருநாள் வருவதைப் பார்த்திருந்தும், அஃ - உணரா - அந்த விஷயத்தை யறியாத வராய், வைகலும் - தினந்தோறும், வைகலை - (தம் செயலும் அறிவும் கெட்டு விழுமபடி வருகின்ற) தினத்தை, வைகும் எனது - தமக்குப் பொழுது போக்குதற்குத் தகுதியாக இருக்குமென்று, இன்புறுவா - மகிழ்ச்சி யடைவார்கள்

இப்பாடலை ஏந்தல் வண்ணத்திற்கு உதாரணம் காட்டி, 'சோமுழுதும் வருதலின் வழிமோனைப் பாற்படும' என்றா நச

(தொல் செய்யுள் 93. 231) இது 'சொற்பொருட் பின்வரு நிலையணி' எனப் பரிமே. (குறள் 200)

40 ஈனம் - இழிதொழில், இ உடம்பு உறுதிசோதந ஈட்டிதது நிறகும எனின் - இவ்வுடல் வலியுடைததாகி (முன்னமே விதித்துள்ள காலவரையறையைக் கடநது) நெடுங்காலம் நிலைபெற்று நிறகுமானால், மானம் அரும் கலம் நீக்கி இரவு என்னும் ஈன இளிவிஞல் வாழ்வேன - மானமாகிய பெறுதற்கரிய ஆபரணத்தை விடுத்தது, இரத்தவென்று சொல்லப்படும் இகழ்ச்சி யுண்டாகருகின்ற இழி தொழிலால் உயிர் வாழ்வேன, மன - அது மாட்டிகிலேன

(5) 'தூயதன்மை'யாவது குடரும், புழுகுகளும், கெட்ட நாற்றங்களும் தோன்றாமல் மூடியிருந்த தோலின் புறத்தைக் கண்டு நல்ல தென்றும் பரிசுத்தமுடைய தென்றும் மயங்குகிறவர்களுக்கு அதன் தூயது அல்லாமையை அறியக்கூறும் அதிகாரம்.

41. யாககைக்கு ஈ சிறகு அன்னது ஓர் தோல் அறினும் - உடம்பின்கண் ஈயின் சிறகினை ஒத்ததாகிய ஒரு சிறிய தோல் அற்றுப்போனாலும், (அந்த இடத்திலுண்டாகிய புண்ணைக் குத்தித் தின்ன வருகின்ற) காககை கடிவது ஓர் கோல வேண்டும் - காககையை ஒட்டுவதற்காகிய ஒரு கொம்பு வேண்டப்படும், இப்படிப்பட்ட நொயயது - தாழ்ந்த தன்மையுடைய, ஓர் புககிலை - உடம்பாகிய ஒரு வீட்டினை, (மாதாளை என்றபடி) மாக்கேழ் மடம நல்லாய என்று - மாந்தளிர்போன்ற, நல்ல கிந்ததையும் இளமையுமுடைய நல்ல மாதே என்று, அரற்றும் - இரங்குகின்ற, சான்றவர் - அறிவாலமைந்தவர், நோக்கார கொல

புககில - தனக்குரியதென்று சொந்தமில்லாத வீடு, சான்றவர் - இகழ்ச்சிக் குறிப்பு துச்சிலென்றும் பாடம் கெழு, கேழுன்றாயிற்று கெழு - நிறம் (தொல் சொல் 301)

42 மீபோவை - மேலே போத்த போவைகளால், மாட்சிதது - பெருமையை யுடையது, ஆனல் - ஆதலால், பெயர் மறையா - அசுத்தத்தை மறைத்து, காமம் புகலாது - காமம் அணுபவிப்பதை விருமபகீம், அதனை - அவ்வுடம்பை, பைமறியா

பாக்கப்படும - பையை உடபக்கம் வெளிப்பக்கம் ஆகும்படி மறித்து நோக்கல்வேண்டும்,

துளைபல எனபதனால், மயிர்த்துவாரங்களு மிடையிடையே யுண்டாகுஞ் சிரங்குத் துளைகளும் மேக முதலியவற்றிலுண் டாகும் புண்ணின் துளைகளுங் கொள்க “பைமறியா நோக்கப் பருந்தாக்குந் தலைமைத்தே” என்று, இதுனையே காட்டினா கனவிடலுரையாசிரியரும் மறறு - அசைநிலை

43. உண்டி வினையுள் உறைக்கும் என - உண்ணுந் தொழி லாலே சரீரத்தாள தூநாற்றம் அதிகப்படுமென்று, கைவிட்ட மயல - வெறுத்தொழித்த உடம்பாகிய செத்தைக்கு, தக்கோலம் தின்று - வாலமிளகு முதலிய வாசனைத்திரவியங்களைத் திந் பதனால், ஒழியுமே - உளளே நிறைந்த கெட்டநாற்றம் நீங் குமோ’ ஒரு பொழுதும் நீங்காது

தக்கோலம் என நின்ற ஒரு மொழி தனக்கு இனமான தீம்பூ, இலவங்கம், கற்பூரம், சாதி முதலானவற்றையும் உட் கொண்டு நின்றது “தக்கோலந் தீம்பூ தகைசா லிலவங்கம், கற்பூரஞ் சாதியோடைந்து” எனபதனை நோக்குங் மயல - புல எனபது பதுமனா விருத்தி பூவைச் சூடுதலால் தீலமயிர மணக் கிறதும் இலலாவிட்டால் சிக்குநாற்றம் நாறுகிறதும் வெளிப் படை, “முருகு புத்தப் புதுமலாப்பொற் புறமுடிக்கிற கமழுமே, கருகு கற்றைக் குழலொ ழிக்கிற பழைய சிக்குக் கமழுமே” என்றார் ‘மோகவதைப்பராணி’யிலும் ஏ - எதிர்மறை

44. உள் நீர் களைந்தக்கால் - உளளே யிருக்கின்ற நீரை நீக்கினால், துங்கு குன்றிட்ட அன்ன - துங்கு தோண்டப்பட்ட பனங்காயின குழிகளை யொத்திருக்கின்ற, கண்ணீரமை - கண்களி னுடைய தன்மையை, பொருங்கயல - போசெய்கின்ற இரண்டு கயல மீன்களென்று கண இல புல மாக்கள கவற்ற - அறிவிலலாத பேதைகளாயினவா என மனத்தினகட காமக் கவலையை யுண்டாக்குதலால், விடுவனோ - அதற்குடனபட்டு நான் கைக்கொண்ட திறவைவிட்டு நீங்குவேனோ?

45. புறங்காட்டு - ஊராகுப் புறம்பேயுள்ள சடுகாட்டில், உதிர்ந்து உக்க பல எனபு கண்டு ஒழுகுவேன - சிந்திக்கிடக்

கின்ற பறகளாகிய எலும்புகளைப் பார்த்து ஒழுகு மியலபுடைய நான், முறுவல் - அநதப் பற்கள், கவற்ற விடுவனோ - மனத்திற் கவிலையுண்டாகக், (மயங்கித் துறவை) விடுவேனோ ?

“பலையெனறு மெனபெனறு பவளமுட் பொதிந்தகூ, முல்லையெனப் முறுவலெனப் முதத்மெனப் பித்தரே” என்றா மோகவதைப் பரணியிலும் மாககள் ஐயறிவேயுடைய மனிதா

46 கொழுவும் - மூளையும், தடியும் - தசையும், வழுமபும - நிணமும், ஈா கோதையாள - குளிராத மாலையையுடையாள, எ திறத்தாள - எப்பகுதியின் பார்படுவள

ந் இவகொரு மாதிரைக்காட்டி இவள குளிராத மாலையை யுடைய அழகு வாயாதவனென்றனை, ஆராய்ந்து பாரக்குமிடத் தில் குடருங் மூளையும் இரத்தமும் எலும்புகளும் பின்னிய நரமபு களும் தோலும் இவற்றிடையிடையே வைத்துள்ள தசைக்கட்டி களும் நிணமமாகும் இவற்றுள் உன்னுறகாட்டிய இவள எப் பகுதியில்கப்பட்டவள் ? சொல்லிக்காண , எனபதாம்

“குடாவழுமபு தொடர்நரமபு குருதியென்பு குழுவும், கடலவழுவகு மமிாதமிநத மகளிரென்ப கவிக்களே” எனப்

47 உவாதக்க - வெறுக்கத்தக்க, கோதி - உள்ளே யுலாவு கின்ற வாயுவினால் சித்தப்பட்டு, குழம்பு - மலக்குழம்பை அலையச்செய்து வெளிப்படுத்துகின்ற, குமபத்தை - குடமாகிய உடம்பினை, கருமதோலால் - பெரிய தோலினாலே, கண விளக கப்பட்டு - கண்மயக்கங்கொண்டு, பெயவளாய - அணிந்திருக்கிற வளைகையையுடையவளே !

பல உறுப்புக்களிருந்தும் தோளாக குறித்தது அத்தோளின் மேற கிடந்ததற்கு மின்பத்தை நோக்கி எனக் - “தாமவீழ்வார மென்றோட மியலி னினிதுகொல், தாமரைக கணனா னுலகு” என்றா குறளிலும் சையைக் குறித்தது அணைத்தமகிழு மின்பத்தை நோக்கி எனக் கருமை - பெருமை, கண்விளக்கப் படுதல் - தோன்றியுந் தோன்றாமையுமாகி மயங்கல்

48 பண்டம் அறியா - உடம்பாகிய பொருளினது தன் மையை உள்ளவாறு உணராமல், அச்ச இறற உழி - அச்சாகிய

உயிர் நீங்கியவிடத்து, மண்டி - நெருங்கி, போததிட்டுக்குத்தல கண்டிலாகொல - மறித்து மறித்துக் குத்தலைக் கண்டாரில லையோ எனக்கூட்டுக முடை சாகாடு - நீ நாற்றதையுடைய வண்டியாகிய உடம்பு. 'குத்தம் முடைச்சாகாடு' என்றும் பாடம்.

49 (செகாட்டில்) கழிந்தா இடுதலை - இறந்தவருடைய சிந்திக்கிடக்கின்ற தலைகள், உடக - திடுக்கிட, ஒழிந்தாரை - இறவாது நின்ற மறையோரை (நோக்கி), போற்றி - மனத்தை புலன்களிற் போகவிடாமற் காத்து, நெறிநினைமின, இதை பண்பு, இற்று - இத்தன்மையது, என்று சாற்றும் என முடிக்க குழிக் தாழந்தகண், ஒரு பொருட பனமொழி (நன மயிலே கு 397)

50 செமமாப்பவரை - மனைவாழ்க்கையி லிறுமாந்நிருப்ப வரை, செயிர் தீராகும் - காமமாகிய குற்றத்தினீங்கச் செய்யும், செயிர் தீரந்தா - குற்றத்தில் நீங்கியவா, தம்மை ஓர் பண்டத்தான வைப்பது இலா - தம்மையொரு பொருளாக மதித்தலிலா என்க.

(6) 'தற'வாவது தாம் முனபு ஒழுகப்பட்ட உலகவொழுகத்ததி லோடு இவ்வுடம்பினமேலும் இவ்வுடம்பிற்குத் தொடர்ச் சியான பொருள்களினமேலும் வைத்திருக்கின்ற பற றினால் துன்பமும், மறுபிறப்பிற்கு ஏதுவும் உண்டா மென்றறிந்து நான் என்றும் என்னுடையவென்றும் உண்டாகின்ற செருக்கினைப் பற்றறுத்தலாம்

51 ஆங்கு, உவமை இடைச்சொல் தவமும், நலவினையும் ஈண்டுத் துறவினமேற்று விளக்குமுன இருள் கெடுதலபோலத் தவத்தினமுன பாவம் கெடு - விளக்கு நெய்யினறி அணைத் போது இருள் மூடினறபோலத் தவங்குறையப் பாவம் வந்து சேரும் என்க "நீஇ ராடல நிலக்கிடை கோடல, தோஓ லுடுததல தொல்லெரி யோம்பல, ஊஉ ரடையாமை யுறுசடை புனைதல, காட்டி லுணவு கடவுட பூசை, ஏற்ற தவத்தி னியல பென மொழிப்" எனபதனால் தவத்தினியலபை அறிக

52. தொலைவு - முடிவு, சதகம் - இலக்கணம், தலையாயா பொருள் நிலையாமையையும் நோய மூப்பு முதலியன வருதலையும் நினைத்துத் தவஞ் செய்வா பேரையா அதைவிட்டுச் சோதிட முதலியன சுற்றுப் பிதற்றுவா என்க

53 ஏழிலாவது, வளாந்தமைந்த பருவத்தும் இது வளாந்த மாரியத்தன்றி இன்னும் வளருமென்பதபோன்று காட்டுதல மீக்கூற்றமாவது முதன்மை நெடியாரா - தாமதியாரா, இல்லம் - உயா குடிப்பிறப்பு, மெல்ல - நாளடைவில், தீலையாரா இல்லம் முதலியன நிலையாமையை உணர்த்து தாமதியாது துறப்பா என்க

54 ஏழையா - அறிவில்லாதவா, ஆன்று அமைந்தா - அறி வினால் விசாலித்து அடங்கின பெரியோரா, இன்பம், இடை தெரிந்து - இடையீடுபடுதலை அறிந்ததனாலே, மனை ஆறு - இல வாழ்க்கை நெறியை, சோதலை ஒழிந்தா என்க ஏழையா இன பமே விருமபுவா என்க

55 துணிபு ஒன்றி துணிவுகொண்டு, எனனொடு சூழாது எழும் நெஞ்சே - எனனொடு ஒரு விஷயத்தையும் யோசிக்காமல் கெட்ட வழிகளிற செல்ல எழுகின்றமனமே! இளமையும் கொன்னே கழிந்தனம் - யௌவனமும் பயன்படாமலே நீங்கிப் போயிற்று, இன்னே பிணியொடு மூப்பு வரும் - இப்பொழுதே நோயுடனே கூடிய கிழத்தனம் வந்தடையும். ஆல் - ஆதலால், நமக்கு, நலநெறி சேர போதியோ - நல்ல வழியை அடைவிக் வேண்டி வருகின்றனையோ என்க

56 (தன மனைவிகு) மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, மக்கட் பேறு இல்லையானாலும், பூண்டான - மணஞ் செய்துகொண்டவன், கழித்தற்கு அருமையாதலால், மேலமுறைக் கண்ணே - முற்காலத்திலேயே, கடி என்றா - மணத்தைக் 'கடி' என்ற பெயராலே 'நீக்கு' என்னும் பொருள்தோன்றக் கூறினா என்க. மிடி - துன்பம்

'என' என்பது 'சொல்லுதல்' என்னுந் தொழில் குறித்துப் பெயர் வினைகட்குரிய விசுவிகளுடனே வரும்' என்று கூறுவா. (நன மயிலே கு 359, 420) கடி - இது பலபொரு ளொருசொல் நீக்குதற்கும் கலியாணத்திற்கும் பொருளமைந்து நின்றது

57. ஊக்கி - ஒருபட்டி, உள் உடைய - முழுவதாவ் கெடும படி, தாக்க அரும் - தாங்குதற்கு அரிய, துன்பங்கள், தலை வந்தக் கால் - தமமிடத்து வந்தால் (அத்துன்பங்களை) நீக்கி, நிறுடம் - தமமை அந்த விசுவிகளிலே நிறுத்துகின்ற, உரவோரோ - மன

வலியினை யுடையவரே, திருவத்தனா - மேனமை யுடையராவார
உகர ஈறு வேற்றுமைக்கண் அத்துப்பெற்றது (தொல் எழு 488)

58 தமமை - ஒரு தீங்குஞ் செய்பாத தமமை, இகழ்ந்தமை
பொறுப்பதன்றி, உமமை - மறுமையில், எரி வாய நிரயத்த
வீழ்வனொன்று இரங்குவதும் சான்றோர் கடன் எனக இது
“பிழைத்தோத் தாங்கும் காவல்” எனனும பகுதிகு மேற
கோள் (தொல் பொருள் கு 76)

59 ஐ வாய - ஐந்து வழிகளையுடைப, வேட்கை - பொருள்
கண்மேற்றேன்றும் பற்றுள்ளம், (தொல் பொருள் கு 247)
அவா - பேராசை, கைவாய உயக்கும் - துறவாகிய ஒழுகத்தில
தன் மனத்தைச் செலுத்துகின்ற, வலியுடையான், விலகாமை -
தப்பாமல், வீடுபெறும் எனக

ஐந்து வழிகளில் வேட்கை யாகவன் முண்டாமோவெனில்
மெய்குப பரிசும், வாய்க்குச சுவையும், ஸ்கன்களுக்கு ஒளியும்,
மூக்கினுக்கு நாற்றமும், செவிகளுக்கு ஓசையும் தன் மாததிரைக்
ளாதலினால் அவற்றின் வழியே சென்று “கண்ணுடேக் கெண்டியாத
துற்றறியு மைமபுலனும், ஒண்டொடி கண்ணே யுள்” என்று
கொண்டு வீழ்தலினாலுண்டாவதாம்

60 துன்பம், மீது ஊர கண்டிய - தமமேல் இடையறாமல்
வரக்கண்டி, துறவு, உள்ளா - நினைவாராய, துன்பம், இசை
தொறும் - வந்தடையும்போ தெல்லாம், பசைதல் - அவவின்ப
மடைதலை, பரியாது - வீருமபமாட்டா மேல், சொல்லால்
அகற்றினாயாதலால் பரியாது எனனும அகற்றினை கொண்டது

(7) ‘சினமினமை’யாவது சினத்தைக் கருதாமை, அது தமமை
யாவனொருவன் இழிவாங்க சொன்னவைகள் சமமிடக்
திருந்தனவானால் அவன் உண்மை சொன்னான் அதனை
விலக்குவா மெனவும் அவைகள் இல்லாவிடிற் பொய்
சொன்னான் அதனால் நமக்கு என்ன கெடுதி எனவும்
கொள்வதோடு வேறெத்திறத்தானும் வரும் இடைபூறு
களுக்கும் முறையியலகையே ஆராயந்து நீக்கிச் சின
மில்லாதிருத்தலைக் கூறியது

61 மதித்து - இவா நல்லவரென்று மதித்து, இறப்பாரும் - போவாரும், இறக்க - போக, மிதித்து - தாழ்மைப்படுத்தி, இறப்பாரும் - மிகை செய்வாரும், போக, காயும் - கோவிகின்ற, உதம - சினம், இல்லாமை நன்று எனக

62 தண்டா - நீங்காத, தாங்குதல் - பிடித்து நிறைவு, கண்ட உழி - கோபத்திற்குக் காரணம் கண்டவிடமெல்லாம், அடி பெயராத - அடி பெயாக்கச் செய்யாது, ஆற்ற இளிமணடி வந்த போழ்தில் - மிகத்தாழ்வு மொய்த்து வந்தடைந்த காலத்திலும், முடிகிறதும் - தாம்கொண்ட விரத்ததை விடாதபடி முடிக்கும், உள்ளத்தவா - மனச் செருக்கையுடைய பெரியோர் உயிர் துறவாரா என்றபடி, கண்ட உழி என்பது கண்டுழி என்று தொகுத்தல் விகாரம் பெற்றது செய்யுளாதலால்

63 ஒருவன் காவாது தன் வாய் திறந்து சொல்லும் சொல், உதாதே - ஒழியாமல், தமமைச் சுடுதலால், (அதற்காக) அமைந்த - நிரம்பிய, கேளவி - கேளவியினாலாகிய, அறிவுடையோர், கறுத்து - கோபித்து, காயந்தமைந்த - கொடுமையுடைய சொற்களைச் சொல்லாரா எனக

64 நோத்து - எதிர் நின்று, நீர் அல்ல - தருதியல்லாத சொற்களை, சமமல்லாதவா சொன்னால், விழுமியோர் - மேலானோர், வெகுண்டு வேரார், கீழமக்கள், ஓதது - மனத்தில் ஆராய்ந்து நினைத்து, ஊர்கேட்ப உரையு உரைத்து - ஊரிலுள்ளாரா கேட்குமபடி அவர்களை உரையாந்து சொல்லி, துள்ளி - பதறி, துணில் முட்டிக்கொள்ளுவாரா நிகர் உவமை இடைச்சொல் (கன மயிலே கு 366)

65 இளைப்பொருள் இல்லான் - வளருகிற பொருளில்லாத வறியவன், எல்லாம் ஒறுக்கும் - எல்லாப் பகைகளையும் அடக்க வல்ல, மதுகை - முதன்மை, உரன் - வலி, வலியுடையவன் பொறுமையே சிறந்த பொறுமை எனக

போகங்களை அனுபவித்துச் சலித்த முதியவா ஐம்பொறி களை அடக்குதல் அருமையிலலை என்பதுதோன்ற இளையாண்டக சட அடக்க மென்றோ எகாரங்களை, பிரிநிலை இது எடுத்துக் காட்டுவமையணி.

66 இமம் நீற்றால் - மந்திரித்து இடுகிற விபூதியினால், ன்ப அவிந்த - எடுத்த படம் அடங்கிய, நாகம் போல, தொல்லை குடிமையான வாதிக்கப்பட்டு - பழமையாயுள்ள குடிப்பிறப்பால் தடை செய்யப்பட்டு, கயவா வாய - கீழ்க்கன வாயில் இயல்பாயுண்டாகிற, கலவெறிந்தனன இனஞ்சொல - கலவெறிந்தா லொத்த பேரொலியும் கொடுமையுமான சொற்களை, எல்லாரும் காண்ப பொறுத்து, உயப்பா - சம நல்லொழுக்கத்தைச் செலுத் துவார “உருத்தெழு குரல குடிஞ்சு சேவல வரைய, கலவெறி இசையின இரட்டு” என அகத்தினும் (9) வந்தது காண்க.

67 பகைவராய நின்று எதிர்த்தாக்கும் தாம் எதிரா நாயல் ஒதுங்கினால் அதனை அறிவுடையோர் இது வலியில்லாமை என்றிகழமாட்டா ராதலால், பகைவரெதிர்த்து ஆற்றுவண்ணம் துன்பஞ் செயதாலும் அவாகஞ் மீட்டுந் துன்பஞ் செய்பா திருப்பது நல்லது.

68 கீழ்க்கன கொண்ட கோபம் நெடுங்காலமா றுலும் அழியாமல் பரக்கும் - வளாந்துகொண்டே யிருக்கும் பெரி யோர் கொண்ட கோபம் நாய்ச்சிய நீர் தானே ஆறுவது போலத் தானே சணியுமெனக் அடுங்காலை - சான்றோரை அந்தச் சினம் வருத்தாங்காலை எனலுமாம் ஒடுதல் - நீட்டித்தல், பரத்தல் - பரவுதல்

69 செயத் உபகாரத்தை மறந்து மக்க அபராதஞ் செய் தாலும் அவாகஞ், தீங்கு ஊக்கல் - தீங்கினை முயன்று செய்தல், வானதோய - ஆகாயத்தை எட்டுவது போன்ற உயாவினைபுடைய, குடிப் பிறந்தார்க்கு, தவற்றினால் - தவறியுங்கூட, இல்லை எனக் “வானுயா தோற்றம்” என்னுமிடத்து “வானரோய குடி” என்றறபோல் இலக்கண வழக்கு எனபா பரிமே (குறள் 272)

70 கூரத்து - கோபம் மிகுத்து, கௌவிக் கொள - கடித் துப்பிடுங்க நாய கவ்வப் போததுக கவ்வாராதல் போல், மேன மக்கள கீழ்க்களுரைத்த கீழாய சொற்களை நற்சொற்கள் பயின்ற வாயாற் கூறா என்ன

2 'இல்லறமாவது' இம்மை மறுமைப் பயன்களை அடைதற்குச் சாதனமான கற்புடைய இல்லாளோடு செய்யப்படும் அறமாம் இஃது ஆறு அதிகாரத்தாற் கூறப்படும்

(8) 'பொறையுடைமை'யாவது ஒருவன் தான் அறிவிலலாமை யிலுலாவது வேறு காரணத்தை முன்னிட்டாவது தமக்கு ஒரு துன்பஞ் செய்தால் தாமும் அவனுக்குத் துன்பஞ் செய்யாமல் பொறுத்திருப்பதும் ஒருவன் விரோதத்தால் தாமும் விரோதஞ்செய்ய இருவரும் தம் சோக தாருடனே கூடிக் கெடுமபடி நேருமாதலால் அதனை யறிந்து பொறுத்திருப்பதுமாம்

71. கோதை - மலை, சிதைந்தது - வரம்பு கடந்து, பேதை சொல்லும், (ஆதலால்), ஒல்லுமவகையால் - கூடிய வகையினாலே, வழக்கி கழிதலே - அவனிடத்தினின்றும் தப்பிப் போதலே, நன்று என்க

மலைபோல அருவியை மேற்கொண்டிருக்கும் மலை எனலே தன்னிடத்திலுள்ள மணிவரணறி, மரங்கள் பறித்து ஏறும் அருவியைப் பொறுமையோடு ஏறாதன்றி, அதனை மலைபோல அலங்காரமாகவும் கொண்டுள்ள மலையை ஒக்கும் பெரியோர் தன்மை எனபது தொகைமொழியின் பொருளாகக் கொள்க தொகை மொழியாவது "நெஞ்சினிற பொருளை நிரப்ப வேறொரு, செஞ்சொலிற காட்டுந் திறனை தொகைமொழி" எனபது அஃதாவது தான் கருதிய பொருளைக் கதாசநதாப்பத்திற கேற்க நாட்டுச் சிறப்பின் முகத்தாலாவது வேறு முகத்தாலாவது வெளியிடுவதாம்

72 தாரிதது இருத்தல் - பொறுத்திருப்பது, தகுதி, ஞாலம் - உயரந்தோர், சமழ்மையா கொண்டு விடும் - தாமுமாகக் கொள்வா, தாரித்திராது வெகுடல் புகழ்மையாக கொள்ளாது எனபது பொருள் இது எதிர்மறை கொண்டு முடிதலின், எதிர்மறை எச்சம் (நன பயில கு 359) மற்றும், ஓரும் - அசைகள்

73 போது - மலர்கள், மாதா - அழகிய, மலிதல் - நிரம்புதல், ஆவதறிதல் - தமக்கு நனமையாதலை அறிதல்

மலரில் வண்டு ஆரவாரிப்பது அதனை மலரச் செயதற்கே போலக் காதலரா கஞ்சொல்லும் ஒருவனை நல்வழிப்படுத்தவே யாம் என்பது தொகைமொழி. தீதாமோ, ஒ - எதிர்மறை

74. அறிவது - யாவராலும் அறிவதற்கரியதும் அவசியம் அறியவேண்டியதுமான ஒழுக்கநெறி நூலொடு வேதாந்த நூலும், உறுவது - மறுமைக்கு வந்தடைவனவாகிய தருமங்கள், உலகு உவப்ப - உயர்ந்தோர் உவக்கும்படி. செயது, ஊழிஞறபெற்றது கொண்டுவப்பாரா, துன்புற்று வாழ்தல் அரிது எனக் இதனால் உலகத்தாரிடத்துப் பொறுத்தல் கூறப்பட்டது

75 இருவா வேற்றுமையினறிச சினேகமாய் இருக்கும் பொழுது அவருள் ஒருவனிடத்தில் நம்பத்தகாத் நடைபிச்சுக் கொண்டானால், தன்னால் தாங்கும் வரையில் பொறுக்கக் கடவன , பொறுக்க முடியாவிட்டால் அவன் நடத்தையை உலகம் பழிக்கும் அதனாலே அவன் நட்பைத் தூரவிட்டொழிக்க தேற்ற ஒழுக்கம் - பிறாக்குத் தெளிவிக்கலாகாத ஒழுக்கம், அகீதாவது களவு, பிறாமனை நயத்தல் முதலியன

76 தன் நண்பர் தனக்குத் தீங்கு செய்தாலும் அவை இனியனவாய்க் கழிக் என்றும் இது பூர்வ ஜன்மவினை என்றும் நினைத்துத் தன்னை கொடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமேயன்றி, அந்த நண்பரைக் கைவிடுதல் மிருகங்களுக்கு மரியதாருப் அப்படி இருக்க மக்கட்கு எளிதோ ' எனக் இஃது ஒழியிசை எச்சம் (நன் மயிலே 359) இனி அ ஒழிக - இனி அவை நம் மனத்தினின்றும் விலக்கு என்னுமாம் கானக் நாடன - குறிஞ்சிநிலத் தலைவன் திணைபெயர்

77 மலைநாட்டு அரசனே ' பெரியோருடன் நடபுகுகொள்வது தாம் செய்த பொறுத்தற்கரிய தவற்றைப் பொறுப்பென நெண்ணியன்றோ ' நன்மைகளைச் செய்பவாக்குத் தமர்கள் கிடைக்க மாட்டாரோ ' எனக் பெருநடபு, என்றும் இடையறாத் நடபு அரிய - கேட்கப்படாதனவும் காணப்படாதனவுமாகிய குற்றங்கள், பயனின்றியே ஒலிக்கின்ற அருவியைத் தன்னிடத்திற் கொண்டுள்ள மலைபோலக் குற்றஞ்செய்கிற நட்டினரையும் ஏற்றுக்கொள்க என்பது தொகைமொழி

78 தாம் வறுமையால் மிகவறியப் பசித்திருந்தாலும் பண்பு
லாரிடத்துத் தம் வறுமையைச் சொல்லா தொழிக், உயிரை
விடும் நிச்சயத்தை அப்போழ்து கொண்டில்லாதவா தம் வறு
மையை நீக்குபவரிடத்திலே சொல்லுவ ரெனக் நிலைமை
பெற்ற வீடுபேற்றிற்கு உரிய உயிரை நிலையாமையான வறுமை
கருதித் துறத்தல் பாவம் என்ற அறநூற்றுணிபு பற்றிப் பண்
புடையாரிடத்து உரைத்து உயிரோம்புக என்றா மற்று -
அசைநிலை, மறைத்தல் - நீக்குதலென்னும் பொருளது, அற்றம் -
தொழிற் பெயர், அறுதலென்று பொருள்பட்டு வறுமைக்
காயிற்று “பண்பெனப்படுவது பாடறிந்தொழுகல்” (கலி 133)

79 ஒருவன் தான் இனபத்தை யடைந்தது போலத் துண
பதையும் அடைந்தாலும் தன் மனத்தை இனபத்தினிடத்தே
செலுத்துக் துணபத்தைப் பொருட்படுத்தா தொழிக், அவனும்
தான் அடையு மினப்பமானது நீங்காமலிருப்பினும் செருக்குற்றுப்
பழியான வழியிற் செல்லாதிருத்தலே தலைமை எனப்படும்
எனக் இருநதைக்க - இருநதை என்னும் முன்னிலை வினைச்
சொல்லானது ஈற்று வியங்கோள் விருதிபெற்று இருநதைக்க
வென்றாயிற்று “ஆய மடமகளி ரெல்லீருங் கேட்டைக்க”
என்பதனுரை விசேடக் குறிப்பையும் “எழுதெழில் மலருணக்
ணிநுநதைக்க வென்பபோனன்” என்பதனுரையையும் நோக்குக்
(சிலப் துணப் ஊரூழ்) இருக்க என்பது பொருள்

80 ஒருவன், தான் கெட்டாலும் தக்கவாக்குக் கேடு நினை
யாமலும், தன் உடம்பு வறறினாலும் உண்ணத்தக்கவாரிடத்தி
லுண்ணாமலும், ஆகாயத்தாற் கவிக்கப்பெற்ற உலகத்தைப் பெறுவ
தானாலும் பொய்கலந்த வாரத்தை பேசாமலும் இருக்கக்கடவன்
என்பதாம் தக்கார - தகுதியுடையாரென்பது இவ்வு பிறரைக்
குறித்தது

(9) ‘பிறாமனை நயவாமை’யாவது இலவாழ்க்கைக்குத் துணையாக
விருந்து தன்மரபினையும் இலவறத்தினையும் பாதுகாக்கும்
படி ஒத்த குலத்திலும் மறுப்படாத குடியிலும் ஆராயந்து
மணந்து கொள்ளப்பட்ட பிறா மனையானே விரும்பா
திருத்தலை யுணர்த்துவது மனை - ஆகுபெயர்

81. அச்சம் மிகுதியாதலாலும் அவவச்சம் எவ்வளவு பெரிதோ அவவளவு சிறிதுதான் இனபமாசலாலும், அரசன் கொலை செய்வானாதலாலும், நாகிற சோகரு மிக்க கொடுவினையா மாதலாலும், நாணுடையவா பிறன் மனைவியை விருமபா தொழிக எனக பெரிதால், அளவால், கொலையால், வினையால் எனபன வேறறுமை ஏதுப்பொருள், ஆல - அதன் பொருள் படுவதோ ரிடைச்சொல், குமபி - சேற்றின் பெயர், சேருகிற நாகத்தகரு ஆயிற்று கோ - அரசன், நிச்சல - தினந்தோறும், நமபு - நடை

82. அயலான மனைவியை விருமபுபவரைத தருமமும் புகமும் நட்பும் பெருமையுமாகிய இந்நான்கு சாராவாய், அவற்றிற் கீடாகப் பகையும் பழியும் பாவமும் அச்சமுமாகிய இந்நாற் பொருளுகு சாருமென்பதாம் இப்பாடலில் நான்கு போய் நான்குவரு மெனறதனால், இது பரிவாததனை அணி

83. புகக இடத்த - (பிறன் மனையாளிடத்தில்) போதும் போது, அச்சம், போதரும் போது - மீண்டு வரும்போது, அச்சம், தயக்கம் இடத்த - இனபம் அனுபவிக்கும்போது, அச்சம், அததீயொழுக்கம் பிறா அறியத் தோன்றும் காப்பு அச்சம் எக்காலும் அச்சம் தரும், ஆல - ஆதலால், (ஒருவன்), உட்கான் - இவற்றிற்கு அஞ்சாதவனாய், பிறன் இவ் புகல் - பிறன் மனையாளே விருமபுதல், எவன் கொல் - என்னவானோ

84. காணில் - ஆராயுமிடத்தில், கால உதில் - அகப்படற்குக் கொண்டால், கால குறையும் - கால வெட்டுபபடும, ஆண் இனமை - பெளருஷமினமை மாண இனமை செய்யும் - மாடசிமை இனமைமைச் செய்யும் என்றுமாம் மால் அச்சம் ஆம் நீன நிரயத்தனபம் பயக்கும் - பெரிய அச்சத்தைத்தரும் நீண்ட நாக துன்பத்தைத்தரும், துச்சாரி - பொல்லாத ஒழுக்க முடையாய் நீகண்ட இனபம், எனைத்து எதனமையது எனக

காலக குறைத்தல் பண்டைய வழக்கு, “கவனமுற சிக ராவகி காதலின்பப் பேறு, தவறினசா ரங்க நாளும் - அவனை, அறுத்தனாகை காலையென்றால்” எனபது சாரங்கதரன் சாலை

85. உமமை வலியால் - முறபிறப்பில் செய்த பாப்பலத்தால், கெடாமமை - இளமை, வரி - தேமல், தோள்களை, மரீஇ - சோகது

பழகி, பிறா மனைமேல - அயலாருடைய மனைவி இடத்தில், சென்றோ - சென்றவாதாம், இமமை - இப்பிறப்பில், அலி ஆதி - நயுமசகராய், கூடத்தாடி, அத்தனூல, உண்பா - சீவிப்பா :

சிறியா - “நல்லதன நலனும் தீயதன் நீமையும் இவ்வென போரும், விடரும், தூத்தரும், நடரும் உள்ளிட்ட குழு” குறள் 46 ஆம்அதி அவதாரிகை பரிமே “காமுகரும், சூதாடி களும், பெண்டிரு முதலாயினா” பரிப்பெரு சென்றா - அனைந்தொழுமினா அலியாயப் பிறத்தலே யன்றி, வறுமையு மடைவா ரெனபது தோன்ற ஆடி யுண்பாரென்றா

46 ஒருவன், பலரறியப் பறையறைந்து நல்ல முகுத்தத்தில் தான் கலியாணஞ் செயதுகொண்ட தன் மனைவி காவல் மிக்க தன் வீட்டிலிருக்கையில் அயலான மனைவியை விருமப்பிப் பாப்பது எனன் நியாயமோ’ எனக் இது தன் மனையாளேப் பிறன் விருமபுவதைத் தான்றிந்த பொழுது தனக்கு உண்டாகும் மெய்ப்பாடெல்லாம் நினைக்க என்றது

87 அயலா பழிதூற்றச் சுற்றத்தா அஞ்சி இரங்க ஒருவன் அயன் மனைவியை விருமப் பி அனுபவித்தலானது பாம்பின் தலையை நக்கிற்றேபோன்ற தன்மைய தென்பதாம். அம்பலாவது சிலா அறிந்த பழிச்சொல் எடுப்ப - எழுப்ப, மைந்தறுதல் - மயக்க முறுதல், துப்புரவு - சுகானுபவம், பெண் - மனைவிகுப்பெயர் “பெண்ணிடா விடுப்ப வாழ்விற்கு சாதலே பெரிது” என்ற சிந்தாமணிச் செய்யுளுரையாலறிக அலகுறுக்கு வமைசான்ற பாம்பின் தலை அழகுடைத்தென்று நக்கப் புருந்தால் துன்புறுதல் வெளிப்படை நிலைமையில் நெஞ்சம் - சஞ்சலபுத்தி

48 உரவோகண காமநோய் பரவா - அறிவுடையார் மனத் தினக்கண்ணே தோன்றிய காமநோய் உள்ளே வளராவாம், பல லோகண தங்கா - பலா இடத்திலும் சென்று பொருநதாவாம் விரவாருள் நாணு படல் அஞ்சி - அக்காமங் கலவாத் பெரியோர் கோட்டியில், அன்றி, காமங் கலவாத் ஸ்திரீகளிடையில் என்ற ஹமாம், அவவுரவோர் வெட்கப்படுத்தற்குப் பயந்து, யாதும் உரையாது - அவரைச் சிறிதும் தேயத்து வருத்தாமல், அடங்கி விடும், ஒஓ கொடிது - இக்காமநோய் மிக்க கொடியது எனக்.

99 அம்பு முதலிய வெல்லாம சுட்டாலும் புறத்திலேதான் சுடும் அப்படியன்றிக் காமம் மனத்தைக் கவலையுற்சு செய்து சுடுதலால், அவ் அம்பு முதலியவற்றைக் காட்டிலும் அதிகாமம் அஞ்சத்தக்க தொன்றும் என்க

90 ஊரூஉள் எழுந்த - ஊராயெல்லாம் தனக்கு உள்ளாக கிக்கொண்டு எழுந்த, உருகெழு - அச்சம் கெழுமிய, உயல் - பிழைத்தல்

“ஊரூஉக் கொண்டு கனலுங் கடுந்தீயு. நீர்பெய்தக்காலே ஈனநதணியு மறறில்தோ, ----- நீருடபுகிணு கு சுடும்” எனரா ஆசிரியர் நல்லநதலன்றும் கவி 144 அகம் 278-ஆம் பாடலையும் நோக்குக

(10) ‘சைக்’யாவது வறியவா யாரேனு மொன்றை வேண்டி வந்தால், அவர் தம் வறுமையைக் கூறுவதன் முன்னே அறிந்து, தமக்கு இயன்ற அளவு உவந்து கொடுப்பதும் அறம் புகழ்மென்பவற்றைக் கருதிக் கொடுப்பதுமாம்

91 தாம் பொருளினறி வறியரானபோதும் தம்மை ஒருவா வந்திரந்தால் இல்லை எனஞ்மல செல்வமுள்ள காலம்போலக் கூடியவளவு மகிழ்ந்து கொடுப்பார்க்குச் சவாகத்தின் கதவு மூடப்பட்டிராது எனக் ஆண்டைக் கதவு - சவாகக் வாயிறக்கதவு

92 முனி தக்க மூப்பு - வெறுக்கத் தக்க முதுமை, கொன்னே - பயனில்லாதவைகளையே, பரவனமின் - பரந்து செய்யா திருந்கள், பற்றனமின் - பொருளை இறுகப் பிடியா திருந்கள், பாதத் துணமின் - சோறு முதலியவற்றை இயல் புடைய மூவாக்கும் தென்புலத்தார முதலாய் நாலவாக்கும் பிறாசு கும் பகுத்துக்கொடுத்த உண்ணுங்கள் “முனவா பின்னா” என்பன் இடமுணர்த்தி நின்றதென்றோ நசு (மதுரை அடி 41)

93 செல்வம் சண்டுகால - செல்வப் சேருங்காலத்து, கொடுத்த தான துயப்பினும் - வறியவர்க்குங் கொடுத்த தாமும் அனுபவித்தாலும், சண்டம் - சோந்திக்கொண்டே இருக்கும் விடுக்கும் வினை உலந்தக்கால - நீவினை வந்து உதவலால் நல்லினை

முடிந்த காலத்தில், மிகுஞ் உற்று பற்றினும் நிலலாது - வலி மையுற்றுப் பிடித்துக் கொண்டாலும் நிற்கமாட்டாது, இதனை யறியாதபலா நடுக்கு உற்று தன் சோந்தா துன்பம் துடையா - வறுமையால் நடுக்கமடைந்து, தமமை அடைந்தவரது துன்பத்தை நீக்குகின்றார்களில்லை எனக் இச்செய்யுள் அடி மறிமாற்றுப் பொருள்கோளுககு மேற்கோள் (நன கு 419)

94 குண்டு நீ ஞாலத்து - ஆழமாகிய கடலநீர் சூழ்ந்த உலகத்தில், அடா அடுபினவா - தமக்கென்று சோறு சமைக்கப் படாத அடுபினையுடைய வறியவா யாரும், உமமை கொடாதவா என்பா - முற்பிறப்பிற் பிறருக்குக் கொடுத்துண்ணாதவ ரென்று உலகத்திலுள்ளவா சொல்லவா (ஆதலால்), வைகலும் - நாள தோறும், இமமி அரிசி துணையானும் - இமமி அரிசியினளவா னாலும், தும இல இயைவ கொடுத்த உணமின - உலகன் வீட்டில் உலகளால் கொடுக்கக் கூடியவற்றைப் பிறாருக்கு கொடுத்துப் பின்பு உண்ணுவதன்

இமமி - ஓரெண்; மததவகாயப் புலலரிசி, புலலுதுனியுமாம்

95 இமமை மறுமைப் பயனகளை நோக்கி, வறியவாக்குப் பயனுமுற்று கொடுக்குங் கொடையானது தாமிப்போது அடைந் துள்ள வறுமை நிமித்தம் கொடுக்க முடியாதாயினும், தாம் பிறா பாற் சென்றிரவாதிருத்தல் கொடுப்பதைக் காட்டிலு் மிருமடங்கு நலமாகு மெனக்

96 நசச - விருமபுமபடி, வாழ்கின்றவர்கள், நடு ஊருள் - ஊரின் நடுவில், வேதிகை சுற்றுககோள புகக - திண்ணையானது சுற்றிககோடலைப் பொருந்திய, படு பனை அனனா - காயத்திற் பயன்படுகிற பெண்பனையை ஒப்பாவா கொழுத்தக் கண்ணும் - செலவம் மிக்க விடத்திலும், கொடுத்த உண்ணுமாக்கள, இடுகாட் டின - பிணம் புதைக்கும் மயானத்து, ஏற்றைப் பனை - ஆண பனையை ஒப்பா எனக் 'வேதிகைச்சுற்று' என்று பாடமாயின வேதிகையாற் சுற்றப்பெற்ற எனவும் கோடபுகக - காயத்த, படு பனை - ஒலிக்கின்ற பனை எனவும்கொளக் கோள் - காய (அகம் 2.) இடுகாட்டைக் கூறியது, புதைத்த பிணத்தின்மேற் பதுக்கை உயாந்து வேதிகைபோன நிருத்தலை உட்கொண்டென்க

97 கயம் புலால் புன்னை கடியும் - மடுக்களிலுள்ள புலால் நாற்றத்தைப் புன்னை மலாகள போக்கும், பெயல் பால் மழை - பெய்யுந் தன்மையுடைய மேகங்கள், பெய்யாக் கண்ணும், உலகம் செயல்பால் செய்யாவிடினும் - உயாநதோர் செய்யக்கூடிய உதவிகளைச் செய்யாவிட்டாலும், உலகு உய்யும் ஆறு எனனை - மனிதர்கள் பிழைக்கும் வழி எப்படி? சோப்பன் - நெய்தல் நிலத்திலாவன

கயத்திலெழுந்த புலாலைப் புன்னைமலா கடிவதுபோல மக களின் வறுமையைப் பேரியோர் போக்காநிற்பா எனபது தொகைமொழியின் கருத்து இது மழை பெய்யாவிட்டால் எப்படி உலகு உய்யமாட்டாதோ அப்படியே பெரியோருதவா விட்டாலும் உய்யாதென்று இரண்டினையும் உலகு என்றதனோடு ஒரு தன்மையின் முடித்ததனால் இறுதிநிலைத் தீவகவணி

98 மலிவு - வளம், கடற்கரையிலுள்ள தலைவனே! மாற றுமை - மறுக்காமல், ஆற்றாநதாகு - வறியவாகு, தாம் வரை யார் - தாம் இவ்வளவென்று கணக்கிடாமல், ஏற்றகை ஈவது - இரந்த கையிற் கொடுத்தல், ஆண் கடன் ஆம் - ஆணமக்களின் கடமையாகும், ஆற்றின் - கொடுப்பதில், மாறு ஈவார்க்கு - கைமமாறு கொடுப்பவார்க்கு, ஈதல், பொலி - சிறந்த, கடன் எனக்

சிலவிடத்துக் கொடுத்த கடனெருகை முழுநிப போதல் போலாது, இது மாறு ஈயப்படுதலின் 'பொலிகடன்' என்னப் பட்டது கடலுக்கு வளமாவது அம்பா, சங்கு, பவழம், முத்து உப்பு எனபன உண்டாதல்

99 இறப்ப - மிகவும், புதவு - வாயில், கடிஞை - பிணைப் பாததிம னாளதோறும் சிறிதாயினும் யாக்கும் கொடுத்தவா, அறப்பயன் பூரணமாகு மெனக்

100 சான்றோரால், "இவா ஸதபாத்திரத்திற் கொடுத்தா ரெனப்படுஞ் சொல் மூன்று உலகங்களிலும் கேட்கும் எனபதாம்

கடிப்பு இடி - குறுந்தடிக்கொண்டு அடிக்கப்பெற்ற, கண் - வாததியத்தில் அடிக்கப்படுகின்ற இடம் காதம் - சற்றேறக் குறைய இரண்டேகால் ஈயில் "அணுந்தோத் துகள்பஞ்சித்

துயம்மயி ரனநி, மணற்கடுகு நெலவிரலென் றேற - அணுத
தொடங்கி, யெட்டோடு மன்னுவிரற சாளுக்கி, லச்சா ணிர
ண்டுமுழ மாம” “முழநான்கு கோலக்கோ லீந்துறு கூபடீ,
டலவநான்கு காத்த தளவாம” எனபதஞ்ஞலறிக காத மீரணடு
கொண்டது யோசனை மூன்றுலகாவன . புகழாலிவவுலகமும்,
இவன் மரபிஞ்ஞெரிருநதுள்ள பிதிருலகமும், இனி இவன் பெறு
வதான சுவாககமுமாம் இவன் கொடையைக் கீழ்க்கன விபத்
தலால் புகழ்பரவாமை நோக்கிச் சான்றோரற கூறப்பட
வேண்டு மெனறதாம்

(11) ‘பழவினை’யாவது முற்பிறப்பிற் செயதவினை இப்பிறப்பில்
நுகரப்படுதலும், இப்பிறப்பிற் செயதவினை வருபிறப்
பிலே நுகரப்படுதலுமாகிக் கிடப்பதாய் மாறி வருவது*

101 ஓர் இளங்கனறைப் பலவாகிய பசுக்களினுள்ளே,
உயத்தவிடினும், குழ கன்று - அந்த இளங்கனருந்து, தன்
தாயைத்தேடி, கோடலை - அடைநது கொள்ளுதலில், சாமாததிய
முடையது, (அதுபோல), தொலை பழவினையும் - முன்
பிறப்பிற் செய்த கருமமும், தன்னை உண்டாக்கிய, கிழவினை -
தலைவினை, தேடிக்கொன்றகு அவ்வாறு சாமாததியமுடையது

102 உரு - வடிவழகு, உடரு - பலருங் கூசத்தக்க மதிப்பு,
இவை எல்லாம் நிலலாமையைப் பாராத்திருந்தும் ஒன்றேயும் -
ஒன்றானாலும், நல்லறம் இல்லாதவன் உடமமைப் பெற்றிருந்தும்
இறந்ததை ஒக்குமெனக்

103 உலகத்தில் செல்வ முதலிய வளப்பத்தை விரும்பா
தவா யாவருமில்லை, ஆனாலும் தாம் தாம் செய்த புண்ணியங்
களுக் கேற்றபடி அந்தப்போகம் அளந்த வையக்கப்பட்டுள்ளன,
எப்படி என்றால் விளங்காயும் களங்கனியும் பிறா செயலினறித்
தாமே உருண்டை வடிவமாகவும், கரிய நிறமாகவும் அமைந்தன
ளன்போல என்க அளந்தன - அளக்கப்பட்டன எனக்கொண்டு
செய்ப்பாடுவினை செயவினைபோல வந்ததென்பாருமுளா

* இவருக் கூறப்படுகிற விஷயம் மிக விரிவாய்ப் பதமுஞ்
வகுத்திருத்தலால் மூன்று நான்கு பக்கம் விரியுமென்றஞ்சி விடப்
பட்டது

104 உறல்பால் நீக்கல உறுவாககுடி ஆகா - வறது கூடுமபடி யான தீவினைகளைத் தடுத்தவிடுதல் தேவர்களுக்கும் முடியாவாம், பெறல்பால் அனையவும் அன்ன ஆம் - பெறுமபடியான தன்மையுடைய நலவினைகளும் 'அத்தன்மையவாம், மாரி வறப்பின அதனை தருவாரும் இல்லை - மழையானது வறண்டால் அதனைக் கொடுப்பவருமில்லை, சிறப்பின தணிப்பாரும் இல் - (அது), அதிகப்பட்டால் குறைக்க வல்லவாகளும் இல்லை என்க 'மனஞ் சொருளு மன்ன வியற்றே' என்ற சூத்திர வுரையில், "உறப்பால் ஆகா' என இல்லாப்பொருளும் எச்சவுமைய பெற்றவாறு காண்க" எனரா நச (தொல் சொல் 34)

105 பனை துணையா - பனையளவாக உயரந்த பத்வியில் இருந்தவா, துனை துணையா ஆகி, தன்களுடைய பிரகாசத்தை உள்ளே அடக்கிக்கொண்டு, தினந்தோறும் பெருமை அழிந்து வாழ்வா யோசித்தால், மேலை - முன பிறப்பில், செய்த வினை பயன் அல்லால் பிற, எவன் உண்டாம் - வேறு என்ன உண்டாம்'

'துனை' 'பனை' என்பன சிறுமை பெருமைகட்குக் காட்டுவன சில அளவை என்பா பரிமே (குறள் 104) இக் கருத்துப் பற்றியே "வகுத்தான வகுத்த வகையல்லாற கோடி, தொகுத தாக்குந் துயத்த லரிது" என்றா

106 பலவாக அகன்ற சேனவிப் பயனைப்பெற்ற அறிவினை யுடையா அழிவதுப், கல்லாதவாகன வாழ்வதும் எக்காரணத்தால் வென்று அறியவேண்டினால், அறி வென்னும் சாரம் அக் கல்லாதா மனத்து இன்மையால், இஃது அசாரமென்று கூற்று அவரைக் கொள்ளாது என்று தெரிந்துகொண்மின என்க

107 அடம்பு அம் பூ - அடம்புகளின் குளிரந்த மலாகளை, அன்னம் கிழிக்கும், அலை கடல் - அலைக்கின்ற கடலின, தண்ணீர்ப்ப - குளிரந்த துறைக்குத் தலைவனே' இடுமபை கூா - துன்பமிருந்த, நெஞ்சத்தா - மனத்தையுடைய அனேகா, எல்லாரும் காண, நெடு கடை நின்று - பெரிய பலா வீட்டு வாயில்களிலே நின்று, உழலவது எல்லாம் - பிச்சைக்காகத் துன்புறுவதெல்லாம், முனனை வினை ஆயவிடம் - முற்பிறப்பிற் பிறருக்குக் கொடுத்து உணனாத தீவினைப்பயனாகி முடியும் என்க.

அடம்பு - கொடியடம்பு, மர அடம்பு என்று இருவகைப் படும்; அன்னம் இருந்து கோதுமிடமுடைமையால் மர அடம்பு என்க, அடப்ப மாததிப் பூ, காய், தளிர் முதலிய யாவும் குளிராசெயுடையன வென்பது ஆயுள்வேத முடையா கூற்று குளிர்த்தமலரை அன்னங்கள் கோதுக்கிழித்தல் போலச் சிறந்த ஒருவினையும் ஊழ்வினை வருத்தமென்பது தொகைமொழி

108 இயற்கையிலே சிறந்தவரென்பாரா, அறியாரும்ல்லா என்றா, அறியக்கடவ தூலகளையும் அவற்றோடு கேளவிகளையும் கேட்டு உணர்ந்தவரென்பாரா அறிவதறிந்தென்றா மக்கட்பிறப்பு அறிவும் உளவாகவும் அறிவிறகுப் பொருந்தாத தீயவை செய்தல் முற்பிறப்பிற் செய்யப்பட்டு வந்தவினையே என்றா நெய்தலின் வாசனையானது காற்றின் வழியோடித் தன் மணத்தை வீசுதல்போல ஒருவன் முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையானது அவனைத் தொடராதே வந்து மறுபிறப்பிற் பவித்தவியுமென்பது தொகைமொழியின் கருத்து “ஊழ்வினை யுருத்தவந் துட்டி” என்பதனை நோக்குக

109 ஈண்டு வையுததுள எல்லாரும் எவ்வளவானாலும், தீய - தீயவைகளை, வேண்டா, நல்லவைகளே (அவர்களால்) விழை பயன - விருமப்பெறும் பயனாகும், வேண்டினும் வேண்டாவிடினும் - நல்லவற்றை விருமபித் தீயவற்றை விருமபாவிட்டாலும், உறல் பால் - வந்தடையவேண்டிய ஊழ்வினைகள், தீண்டா விடுதல் அரிது - அடையாமல் விட்டுவிடுதலானது இல்லலை என்க

110 சிறுகாலை - முற்காலத்தில், பட்ட - உண்டாகிய, பொறியும் - வினைகளும், சிறுகா - செயத அளவிலின்றுங் குறையமாட்டா, பெருகா - அப்படியே பெருகவுமாட்டா, முறை பிறழ்ந்து - கிரமந்தப்பி. வாரா - வரவேமாட்டா, உறு காலத்து - துன்பம் வந்த காலத்திலே, ஊற்று ஆகா - உதவியாகமாட்டா, ஆம் இடத்தே - வரவேண்டிய காலத்தில், ஆகும் - வந்தே தீரும், அதனால் - அப்படி இருப்பதனால், இறுகாலத்து - (தீவினைப் பயனால்) கேடுவருங் காலத்தில், பரிவு - இரங்குதலானது, என்ன காரணம் என்க

(12) 'மெய்மமை'யாவது உண்மைகூறுவதே தமக்குரிய விரதமாக மேற்கொண்டு சொல்லிற் சோவு பிறவாமல் குறித்துக் கூறுதலும், இப்படித் தாம்சொல்லும் மெய்மமையாலே பிறாக்குத தீங்கு வருவதாயிருந்தால் அங்ஙனம் தீங்குவாராத திறத்தைநோக்கி இயன்றமட்டும் பிறழாமற் கூறுதலும், அவ்வண்ணம் முடியாவிட்டால் தம் உயிரை விட்டேனும் அவற்றைக் காத்தலுமாம் அவற்றுள் இஃது உலகியலின் மெய்மமை கூறப்பட்டது பழவினையை அறிந்த அளவில் இப்பிறப்பில் நன்மையே செயது இனி வருபிறப்பில் துன்பமற் வாழ்விருமபுதலாலும், அந் நன்மைக்கு மெய்மமை இன்றியமையாதாதலாலும் பழவினையின்பின் வைக்கப்பட்டது

111 நிரைதொடிது' இமையாத பொருளை இலலை யென்று சொல்லுதல் யாவாக்கும் குற்றமாகாது இயல்புடையதே யாகும், இரப்போ ஆசைக்கெட இன்றைக்கு என்னைக்கு என்று திருப்பி நெடுநாள் வரையில் போக்கி, அப்பால் இலலையென்று சொல்லுவதானது செயநன்றி மறந்தவரது குற்றத்தைக் காட்டிலும் குற்றமுடையதாகு மெனக் நிரை - வரிசை தொடி - வீன

112 தக்காரும் தக்கவா அல்லாரும் எக்காலும், தம் காலம் - தங்கள் குணத்திலும், குணம் இல்லா ஆவா - குறைதலில்லாதவராவா, எப்படிப்போல வென்றால், அக்காரம் - சருக்கரை யானது யாவா தினனினும் கையாது, வேம்பு, தேவரே தினனினும் கைக்கும் எனக் 'அக்காரம் யாவேர தினனினும்' என்ற வழி யாவா இழிவு குறித்து நின்றது, தேவரே என்றவழி தேவா உயாவு குறித்து நின்றது

113 குளிரந்த மலை நாட்' எல்லாப் போழ்தில் - ஒருவன் முயற்சியோடு ஆளவினைசெய்து பொருளீட்டிச் செல்வமுடைய னாயின் காலத்து, கழி கிளைஞா - மிக்க சுற்றத்தாராள், வாழ்வு மேல் ஆடுமீனில் - ஆகாயத்தினிடத்தில் சஞ்சரிக்கின்ற நட்சத்திரங்களைக் காட்டிலும், பலா ஆவா, எலா - தகாத இடா ஒருவா உற்றத்கால, தொடர்பு உடையேம் என்பா சிலா - உறவுடையேம் எனப்பவா சிலரே யாம், இலலை யெனக் கால - தாள - முயற்சி

114 வடு - குறறம், வையம் - உலகம், மன்னிய மூன்றுள் நடுவண்து எய்த இருதலையும் எய்தும் - நிலைத்த மூன்று பொருள் களாகிய அறம் பொருள் இன்பம் என்றவற்றுள் நடுவண் உள்ள தான பொருளை அடைய, மற்றை இரண்டு பக்கங்களான அறமும் இன்பமும் ஒருவன் அடைவான், நடுவண்து எய்தாதான உலகப் பெய்து அடுவதுபோலும் தாயா எய்தும் - அந்நடுவிலுள்ள தான பொருளையடையாதான உலையிலிட்டு வேக வைப்பதுபோலும் துணிததை அடைவான் என்க

115 நல்ல வழிப் பசுவின் கன்றாயின, நாகும் - இளங் கன்றும், அதிக விலை பெறும், அதுபோல செல்வமுடையவரானால் கவ்வியிலலாவிட்டாலும் அவர் வாய்ச்சொல் ஏறும், அறப் பசு முள்ள காலத்தில் பூட்டிய ஏர் உட்கொல்லாது மேலெழுந்தவாறு போவதுபோல, கற்றவராயினும் தரித்திரர் சொல் ஏறாது என்க

116 தடம் - விசாலம் அடங்காதார, இடம்பட - விரிவாக, உண்மையான அறிவினைத்தருகிற தூல்களைக் கற்றாலும், என்றும் அடங்கா, இன் பேயசகரை காய - கண்ணுக்கு அழகாயுள்ள பேயசகரைக்காய்கள், உப்பும நெய்யும் பாலும், அயிர - சருக்கமையும், காயம் - உறைப்பும், பெய்து - இட்டு, அடினும் - சமைத்துப் பாததாலும், கைப்பு அரு - கசப்பு நீங்காதனவாகும் பாறயிர (பால் + தயிர) என்றும் பாட்ட. “உப்பொடு காய” இஃது உயாவு சிறப்பு (சொல் சொல் சூ 257)

117 விறல் - தன் பெருமையால் பிறவற்றை வெல்லும். வெற்றி, கமழ - மணம் வீசுகின்ற, கானல் - கழிக்கரைச் சோலை களையுடைய, வீங்கு - மிக்க, நீர் - கடலின், சோப்ப - துறையை யுடைய அரசனே! தங்களை இகழ்வாரைத் தாங்கள் அவருக்கு முன்னே நிறுத்திப்பாராக, அவரோடுபட்டது-அவரோடுண்டாகிய தொடர்பு தான் என்ன? உற்ற பால்-சம்பவிக் க வேண்டியவை, உருப - வந்தேதீரும் என்க

புனைமலர் கழிக்கரையிற புலால் நாற்றத்தைப் போக்கி மணம் வீசுதல் போலப் பிரதியிழந்தலானது பகைவரின் நிகழ்வை அடக்கி மேலெழுமென்பது தொகைமொழி

118 பசுக்கள் தமமில் ஒவ்வாமல் பல்வேறு வகைப்பட்ட வண்ண வழுவங்களை யுடையனவானாலும், அந்தப் பசுக்களிறு கந்தப் பால் வெவ்வேறு நிறங்களுையுடையன வல்லாதவாறுபோல, தரும் வழியானது ஒரே தன்மையுடையதாகும் பல நிறமுள்ள அப்பசுக்களபோல, சங்கு - இவ்வுலகத்தில், பல உருவுகொள்ள - சமயங்களும் பறபல வேஷங்களை யுடையனவாயிருக்கும் என்க

119 தேருநாகால் - நாம் ஆராயுமிடத்து, இவ்வுலகத்தில் யா தாம் ஒரு புகழை அடையாதவா ' முயற்சியால் செல்வம் யாதாம் பெற்று வாழ்வடையாதவா ' யாதாம் வாழ்நாளின் நடுவில் வசையுரையை அடையாதவா ' யாதாம், கடைபேரக - வாழ்நாளின் முடிவுவரையில், செல்வம் உபத்தா - செல்வத்திற்பொருத்தினவா ஆயினா என்க யார்தாமுலகத்திலே செத்தாரென்று சொல்லப்படாதா, யாதா முற்பிறப்பில் தருமஞ்செய்த அந்த உபாயத்தால் இப்பிறப்பிலே வாழாதா என்பது ஒரு பழையவரை

120 தேரில் - ஆராயுமிடத்து, யம் தூதனைவன் தமமுயிரைக்கொண்டு ஒடுமபொழுது, தம்மொடு செல்வது தமமால் இப்பிறப்பிற செயயப்பட்ட பல்வினை தீவினைகள் அல்லால், யாங்கணும் - எவ்விடத்திலேனும், பிறிது இல்லை ஆகரு அப்போது, தாம் தாம், போற்றி - பாதுகாதது, புனைந்த - அலங்கரித்தது வைத்திருந்த, உடம்பும் - சரீரமும் பயன இன்று - பயனில்லை என்க

(13) 'தீவினையச'மாவது தீவினைபயனை அனுபவிக்கின்ற உயரிகளையும், அத்தீவினையைச் செய்வாரையும் நோக்கித் தாம் தம்மை அஞ்சுதல் இது மெய்யமையுடையார், தாம் மெய்யமையின் பயனை அனுபவிப்பதற்கு இடையில் தடைவாராமற் காத்துக்கொள்ள வேண்டுதலின் அந்த மெய்யமையின் பின் வைக்கப்பட்டது

121 சுடு காடு - சுகாடுகள், வக்கத்தன் - மனைவாழ்க்கை யென்கிற கனபத்தின் கண்ணே, தூங்கி - பொருந்தியிருநக, துறவின்கண் சோகலா - துறவறத்திற சோகது பிறப்பறுக்கமாட்டாத, மக்கள் - மனிதர்களுடைய, பிணத்த உயிர்போகிய உடல்களையுடையனவாம், புலம் செட்ட - அறியுந திறமற்ற, புல அறிவாளர் - அறப் அறிவுடையாரது, வயிறு - வயிறுகள்

தொக்க - திரண்ட, விலங்கிற்கும்-மிருகங்களுக்கும், புள்ளிறதும் - பறவைகளுக்கும், காடே - இடிகாடுகளே யாகும் எனக

முந்தின பிறப்பிலே இப்படி பல ஜீவனங்களை கொண்டு தினவாகன இருதப் பிறப்பிலே ஆயுள் வரையில் துறக்க மனம் ஒருப்படாமல் மறுமைக்கு உறுதியையும் இழந்து மனைவாழ்க்கை யிலே இருந்து துக்கப்படுவா எனபது பழைய உரை

122 சுருமபு - வண்டுகள், ஆகரும் - நீங்காருசெய்கின்ற, காடின் ஆய-காடடினுளிருந்து, வாழும், சிவலும் குறும் பூழும் - சுவதாரியையும் காடையையும், கூட்டுள் ஆய - கூடுகளிலிருக்கும் படி கொண்டு வைப்பாராகும் மறுபிறப்பில், இருமபு-விலங்குகள், ஆகரும்-சபதிகின்ற, காலா ஆய - காலகையுடையவராகி, எதி லாங்கு-பகைவாக்கு, ஆளாய அடிமைகளாய், கருப்பா கழனியுள் சோவா-வலிய நிலத்த வயல்களில் ஏவலாளராய்ச சோவா எனக

காடடில் தம் கருத்துப்படி வாழ்தலினறி அவற்றின் இனத் தில் நின்றும் பிரித்துக் கூட்டிலடைத்து அவற்றாலாகிய பயனைத் தாம் பெறுதல்போலத் தம்மைத் தம்மிச்சைப்படி விடாமல் விலங் கிட்டு இனத்தாரில் நின்றும் பிரித்து இவராலாகிய பயனை எதி லா கொள்வாரெனக் இனிக் கரும் பார கழனி - இருள் நெருங் கிய துன்பம் விளைகரும் நிலமுமாம், அஃதாவது நாகம் எனவே, நாகத்திறனாளுண்பா ரென்பதுமாயிற்று

123 அக் கால் - முற்பிறப்பில், அலவனை - நண்டுகளை, விருமபி அதன் காலகளை முரித்துத்தின்ற பழுவனைவந்து அடைந் தக்கால், அங்கை - உள்ளங்கையானது, அக்கேபோல் - சங்குமணி யைப்போல் விரல்களெல்லாம் அழகி, ஒழிய - துண்டித்தவிழ், துக்கம் தொழுநோய் - துன்பநதருகின்ற குட்டனோய், எழுப - உண்டாகப் பெறுவார்கள எனக் தின்ற பாவத்தால் இவரைக் குட்டனோய் வருத்ததுமெனவும், கால முரித்ததனால் இவா விரல்க ளழகி விழுவனவெனவுங் கொள்க

124 நெய் போலவதுஉப - நெய்யைப்போலக் குளிரச்சி யைத் தரும் பொருளும், நெய்யும் என்றபடி, எரிப்ப - உடலை எரிக்கும்படி சுட்டு, எவமை நோய் - துன்பநதரு நோயை உண்

டாக்கும், அதுபோல, கோடாரும்-ஒழுகத்தில் மாறுபாடில்லாத வரும், கோடி - மாறுபட்டு, கொடிய தீவினை செய்பவரைச் சாந்தி, பரப்ப - மிகவும், கொடு வினையா ஆகுவா எனக் நெருப்பெழச் சேர்த்தகாலென்றும் நோயாகருமென்றும் பாடம்

போலவதுஉம எனபது உரையகை “ஒப்பில் போலியும்ப பொருடடாகும்” என்ற கு மேற்கோன (தொல சொல 278)

125 பெரியவா சினேகமானது பிறைச் சந்திரனபோல நான்தோறும் முறைமுறையே, நந்தம் - வளரும் சிறியோகன் நட்பானது, வான ஊர-ஆகாயத்திற் செல்லுகின்ற, மதியம்போல-பூரண சந்திரனைப்போல, வைகலும் - தினந்தோறும், தானே தேயும் எனக், ஊர்தல் - போதல் (சிற 286 நச உரை)

பெரியவருடனே செயத நட்பு நலவினை யுண்டாக்கும்சிறிய வருடனேசெயத நட்புத் தீவினை யுண்டாகருமென்பது கருத்து

126 சான்றோ என மதித்து நீ சாந்தாய், சாந்தோய க்கு அச சாந்தாரிடத்தில் சான்றுண்மை இல் ஆயின, அவரைச் சாந்தோனே கேள், ஒருவன் செப்பு அகத்து, சாந்தி சந்தன முதலான வாசனைப் பண்டம், உண்டு என்று நினைத்துத் திறக்க, அந்தச் செப்பினுள் பாம்பு ஒன்றை, கண்டனனது - கண்டார் போன்றதை, உடைத்து - ஒத்துனது எனக் “சாந்தகத் துண்டென்று துடைத்து’ எனபது அச்சபாகவின அச்சவுவபை (தொல பொருள் கு 294 பேரா)

127 சாபம் மலைப்பக்கங்களில், கனம் மணி நின்று இமைக் கும்-மிஞ்சத் தூரத்தினங்கள் கிடந்தமன்னுகின்ற, நடனேகேள், மனிதர்கள்த் உள்ளக்கருத்து வேறாயும் செய்யும்செயகை வேறாய் மிருத்தலால், ஒருவா எண்ணத்தைத் தேரும் அளவினை உடைய வாயா ஒருவா உளா’ எவருமில்லை எனக்

மனத்தை வேறுபடுத்தி இப்படிச் செய்விப்பதுவும் தீவினைப் பயன இப்படிப்பட்ட தீவினையாளரைச் சேராமல் அஞ்சியிருக்க வென்பது பழைய உரை மணி சாரவிற கிடப்பினும் தானே பிரகாசித்துத் தானிருக்குமிடத்தைப் பிறருக்கு அறிவுறுத்தத்தல்

போல ஒருவரின மனமொழி மெய்களின தாயமை தானே பிற
ருக்குப் புலப்படுமென்பது தொகைமொழி

128 புனல தெளளி செதுமபு நின்று அலைக்கும் - பலை
அருவிகொழித்தது அடிவாரத்திலுள்ள ஊற்றசின்னீரில் விழுந்து
ததுமபி யலையாநின்ற, அழகிய மலை நாட்டரசனே, உள்ளத்தான
நட்புக்கொள்ளாது, தமக்கு நன்மை பயக்கும் காரியத்தையேநாடும்
தொழிலராகி, கள்ளத்தாலே நேசம் பண்ணினவாறு மிக்க நேச
மானது மனத்திலே குறறப்பட்டு, துன்பமாய முடியும் என்க

புனலானது மணிகளைக்கொழித்ததுக் கொண்டுவந்து விழுந்து
அலைத்தல்போல அவர்களின் வருசனை யொழுக்கமும் நடபாக்க
கொண்டவா மனத்தில விழுந்து வருத்துமென்பது தொகை
மொழி இத்தகைய சீவினை யாளரை அஞ்சுக எனபது கருத்து

129 ஓங்கிய ஒளிபொருந்திய வானாயுதம் பகைவா கையில்,
பட்டக்கால், ஊக்கம் - மனவெழுச்சியை, அழிப்பதுஉம் மெய்
ஆகும், ஆக்கம் - தீயருக்குச்செய்யும் உபகாரம், இமமை மறுமை
ஆகிய இரண்டினையும், சென்று சுடுதலால், கல்லாரிடத்தினின்றும்
தீர்வு, நீங்குதல் கல்லகாரியம் என்க சிதைத்தலால் என்றும்பாடம்

ஆக்கம் - இமமை மறுமையிரண்டும், தன் சீவினைக் கெடுக்கு
மாதலால் என்பது ஒரு பழையவுரை

130 மனை பாசம் கைவிடாய - மனை வாழ்க்கையிலுள்ள பற
றினை விட்டுமொழித்தாயலலை, எனைத்த ஊழி - எத்தனை ஊழிக
ாலம், செய்த நன்று அல்லால் பற்றறப்பொருள்கள் சிறிது
பொழுதானாலும் உயிரக்குப் பொருந்திய பயன் இல்லை என்க

தனஞ்செய்யப்பட்ட நன்றல்லது உயிரக்கு உறுபயனில்லை
என உருபுச்சொல் எஞ்ச வந்தது, இவ் உருபுச்சொல் வினை
வினைக்குறிப்பா யடங்குதலின் வினையெச்சத்தின் பார்ப்பும்
(நன மயிலே கு 359) பாசம் - பிசாசுபாசம்

முன்செய்த சீவினைப் பயனால தனனுடைய நெஞ்சு தனக்கு
வசம் ஆகாமல், மனத்தை வேறுபடுத்தும் என்க



ஸ்ரீ :

செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி



எண் - பாட்டெண்

அகநேபோல	123	உண்ணுமுனளி	9
அகத்தாரோ	31	உபகாரஞ	69
அச்சுட	81	உயிர்போயார	50
அடபலய	97	உருவுமிளமையும	102
அமபுமழை	89	உள்ளத்தான	128
அருமபெறல	34	உறக்குந	38
அறமபுகழ	82	உறறபால	104
அறியாரு	108	உறுகித்தான	57
அறிவதறிந	74	உறுருனமுநத	90
அசுறுவை	1	உறுறியுவாத	47
ஆடபாரத்து	20	எண்ணு	5
ஆவாநா	32	எனக்குத்தா	15
ஆடுவறுருவின	118	ஏற்றகை	98
இசையாவொரு	111	ஒக்கியவொள	129
இடமபட	116	கடிடபிடு	100
இடுமபைகூ	107	கணங்கொண்டி	25
இமமியரிசி	94	கருமபாட்டி	35
இருமபாக்குங்	122	கலவெறிந	66
இலலமிளமை	53	கழிந்தாரிடு	49
இலலாவிடத்து	91	காணிற	84
இழைத்தநா	6	காதலாரொசொல	73
இளையானட	65	காலாடுபோ	113
இறப்பச்சிறி	99	காவாத்தொருவன	63
இனபம	79	குடருங்	46
இனறுகொ	36	கூததுநாய	70
இனனாசெயினு	76	கேளாதேவந்த	30
சுண்டிரீ	109	கொன்னே	55
உடாஅதும	10	கோதையருவி	71

சான்றோரென	126	பல்லாரறிய	86
சிறுகாபெருகா	110	பல்லாவு	101
செம்மை	85	பல்லானற	106
செல்வாயாம	8	பனிபடு	17
சென்றேயெறிப	24	புக்கவிடத	83
சொற்றளாந்து	13	புன்னுனி	29
தக்காருத	112	பெயற்பான	97
தக்கோலந	43	பெரியவா	125
தண்டாச்சி	62	பெரியார்பெரு	77
தம்மையிகழந்தமை	58	மக்களாலாய	37
தம்மையிகழ்வாரை	117	மதித்திற்ப	61
தாளுசெய	120	மலைமிசைத்	21
தாழாத்தளரா	14	மற்றறிவாம	19
தான்கெழுநு	80	மறுமையு	95
தினைத்துணை	105	மனநங்கநங்க	23
துக்கத்துட	121	மனைப்பாசங்	130
துகடூ	2	மாக்கேழுமட	41
துன்பமபல	54	மாண்டகுண	56
துன்பமே	60	மாற்றாராய	67
தெண்ணீரக	44	மானவருங்கல	40
தோற்போவை	42	முல்லைமுகை	45
தோற்றஞ்சால	7	முன்னரே	92
நடபுநார	12	மெய்வாயகண	59
நடுக்குறுது	93	யாஅருலகத்	119
நடுபூருள	96	யாஅரொருவா	127
நரைவரு	11	யாக்கையை	28
நல்லாவின	115	யானையெருத்தபு	3
நாரத்தொடு	26	வடுவிலா	114
நிலையாமை	52	வளம்பட	103
நினறனநினறன	4	வற்றிமற	78
நெடுங்கால	68	வாழநாடக	22
நெருப்பழற	124	வானிடுவில (கடவுள்)	
நோத்து	64	விளக்குப	51
நேரல்லார	72	வினைப்பயன	33
படுமழை	27	வெறியயா	16
பண்டமறி	45	வேற்றுமை	75
பரவாவெளி	88	வைகலு	39
பருவமெனைத்து	18		



இரண்டாவது 'பொருளியல்' எனபது முதலில் அறவியல் கூறத் தொடக்கி, அதன் கண்ணே இவ்வுற இயல்பு கூறிவந்த ஆசிரியர் அந்த இவ்வுறத்தின் வழிகுரியனவாகிய பொருள் இன்பமென்னும் இரண்டனுள் இருமைப்பயனும் பயப்பதான பொருட் பகுதியி னியல்பைக் கூறத்தொடங்கினான் அதனுள்,

1 'அரசிய'லாவது, அரசனது இயல்பைக்கூறுதல் பொருளின் துணைக்காரணமான அவ்வரசனது இயல்பை ஏழுகாரத் தாற கூறத்தொடங்கி, அரசனது நெறிக்கு இனறியமையாத கல்வி ஏனையோருக்கும் பொதுவாதலால் அதனை முதற்கட கூறுகின்றான்

(14) 'கல்வி'யாவது தத்தங் குலத்துக்கொப்ப ஒதலும், கற்றலும் பொருள்களை விளங்கக் கேட்டறிதலும், பின்பு அவற்றைத் தான் வகுத்துக் கூற வல்லதெனவாம்

131 குஞ்சி - புருஷர்களின் சினை, கொடுந தானை - வீணை நத வஸ்திரம், கோடு அழகு - அதனிற்பட்டுக்கரை சரிகைக்கரைகளின் அழகு, மஞ்சள் அழகு - அரிதாரத் திலகத்தின் அழகு, ஒருவாக்கு இவை அழகு அல்ல, நடுவு நிலையோடு கூடிய கலவியழகே அழகாகும் என்க

132 இம்மைப்பயன்கும் - இப்பிறப்பில் துன்பப்படும இன்பமெல்லாம் தரும், தம்மை விளக்கும் - தம்மைப் பிரவீணத்தப்படுத்தும, தாம் உளராக் கேடு இனது - தாம் உயிரோ டிருக்கும் வரையில் அது கெடாது, எம்மை உலகம் - எத்தன்மையான உலகம், மமமா - மயக்கம், கலவிபோல அஞ்ஞானம் தீரக்கும் மருந்தினை யாம் காணவில்லை என்க இப்பாடலை ஒதற்சிறப்புக்கு உதாரணமாகக் காட்டுவார் நசு (தொல் பொருள் கு 75)

133 களா நிலத்தது - உவாநிலத்திலே, பிறந்த உபபிணைச சான்றோர்கள் மருதநிலத்து வயலில் வீணைநத நெல்லினும் சிறப்புடையதாகக் கொள்ளுவார் அதுபோல, கடை நிலத்தோர் ஆயினும் - கீழ்க் குலத்திற் பிறந்தவராயிருந்தாலும், கற்று அறிந்தோரை, தலை நிலத்தது - சான்றோரிருக்கும் உயர்ந்த நிலையிடத்திலே வைக்கப்படுவதாகும் என்க

ஐவகை நிலங்களுள் கனா நிலமாகிய நெய்தல் 'புலாலும் ஊனும் புதைபடு சேறும், உவாநீரக குழியும் கவாபுள் எரினமும்' நிரம்பப் பெற்று நல்லோரடியிடு நெறியிலலா திருப்பினும் அதனிடத்து உண்டாகிய உப்பு மக்களுக கின்றியமையாதது பற்றிக் கனா நிலத்து என்று நிலத்தை இழித்தும் உப்பினை விழுமிதாக் கொள்வரென உபபைச சிறப்பித்துங் கூறினா

134 வைப்புழி - வைத்தவிடத்தில, கோள்படா - பிறராற கைப்பற்றப்பட மாட்டாது வாயத்து - தமக்குக் கிடைக்கப் பெற்று, ஈயில - பிறருக்குக் கொடுத்தால், கேடு இல்லை - அழிவ் தில்லை அரசா, செறின் - கோபித்தாலும், வெளவா - கைப்பற்ற மாட்டா, ஆதலால், ஒருவன் தன பிள்ளைகளுக்குத் தேடி வைக்கிற ஆஸ்தி, விசைச - கலவியேயாம், பிற அல்ல என்க

135 கலவி கரை இலவாம, கற்பவா வாழ்நாட்கள் சிலவாம, மெல்ல நினைக்கில - பொறுத்திருந்து ஆலோசித்தால், பிணி பல வாம, ஆதலால், நீர் ஒழியப் பாலயுண்ணுகின்ற, குருகில - அன்னப்பற்றவைபோல, தெள்ளிதின் - நன்றாக, ஆராய்ந்து - ஆலோசித்து தெளிந்து - இன்னது கற்கவேண்டுமென்று நிச்சயித்து, அமைவுடைய - பொருந்துவனவற்றை, கற்க என்க

136 தூவ் கற்ற மகன் துணையாக நல்ல கொள்ளுதலானது, காணில் - ஆராய்ந்து பாராக்குமிடத்து, தோணி இயக்குவான் - தோணியை ஒட்டுவான், தொலை - பழமையாகிய, வருணத்து - சாதிபேதங்களுள், கடைபபட்டான் என்று - கீழானவனென்று, இகழாதவராய், அவன் துணையாக, ஆறு - ஆற்று வெள்ளத்தை, போய் அற்று - கடந்துசென்ற அத் தன்மைத்து என்க காணாய், முன்னிலையசை

137 தவல் அரும் - கேடில்லாத, தொல் - பழமையாகிய, கேள்வி - கேள்விகளால் வரும், தன்மை உடையா - குணங்களை யுடையவராய், இகல் இலா - தம்மில் மாறுபாடில்லாதவராய், எஃகு உடையா - புத்திக் கூமையுமுடையராய் புலவர்கள், தம் முள் - தங்களுக்குள், குழீஇ - ஒன்றுகூடி இருந்து, நகலின் - மகிழும் மகிழ்ச்சியைக் காட்டிலும், அகல் வானத்து - அகன்ற ஆகா

யத்திற்கு, உம்பா - அப்பால், உறைவா - வசிப்பாரான தேவாக னது, பதி - சுவாககமானது, இனிது ஆயில் - இனியதானால், காண்பாம் - பின்னா நோக்குவாம்; இனியதில்லை எனக் உறையுமபதி என்ற பாடத்திற்கு அகல் வானத்து, உம்பா - தேவாகன், உறையுமபதி - வசிக்கும சுவாகக் உலகம் என்று பொருள் கூறுக

“செலவம் புலனே” என்ற சூத்திரத்து அறிவு பொருளாக உவகை பிறந்ததற்கு “இகலில் காண்பாம்” என்ற அடிகளைக் காட்டுவா பேரா (தொல், பொருள் 259)

138 களை - ஒலிக்கின்ற, கற்றறிந்தா கேண்மை கருமபை நுனியில் தொடங்கி, தின்றற்ற - தின்றறப்போன்ற தன்மையது பண்பு இலா சரம் இலாளா - நற்குணமும் இரக்கமுமில்லாதவருடைய தொடர்பு நுனி நீக்கி, தூரில் - அடியிலிருந்து, தின்றனை - தின்றறப்போன்ற, தகைத்து - பண்பினையுடைய காகும் எனக்

139 ஒளளிய நிறத்தையுடைய பாதிரிப் பூச்சோதலால், புத்தோடு - புதிய பானையோடானது, தான - தானே அந்த வாசனையைத் தண்ணீரக்கு, பயந்தாங்கு - கொடுத்தாற்போல், கல்லாரே ஆயினும் கற்றுரைச சாரந்து ஒழுகின், நானும் தின்மும், கல்லறிவு தலைப்படுவா எனக் தலைப்படுதல் அடைதல்

140 கற்பின - கற்கப்புகின், அலகு சால் - அளவுபட்டு அமைந்த, அறிவு தூல் கல்லாது - ஞானதூல்களைக் கற்காது, உலகதூல் ஒதுவது - உலகவின்பத்தினைப் பயக்கும் தூல்களை மனிதா ஒதுவது கலகலவென்று பயனின்றிக் கூவும் அளவேயன்றிப் பிறவித்தடுமாற்றம் ஒழிக்கக்கொண்டு செலுத்தும் அளவை அறிவாரில்லை எனக் கலகல் இரட்டைக்கிளவி

அறிவுதூல் இறைவன் ஆகமதூல், அவை - அவகாமம், பூவாகமம், பஞ்சருதியாகமம் என்பன உலகதூல் - மந்திரம், கணிதம், வைத்தியம், சோதிடம், காப்பியம், புராணம், கண்மருள் சாலம், தொழில்வகை தூல்களும் பிறவற்றும் அறிவுதூல் என்ற பாடத்தினும் அறிவுதூல் என்ற பாடமாயின் ரோரிதாம் அறிவன் - கூடவன்

(15) 'குடிப்பிறப்பாவது உயாகுடியிற பிறந்தாரது தனமையைக் கூறுவது அருளும் செல்வமும் குலமும் ஒழுக்கமும் இடையீடுபடாமல் தொடர்பு பெற்றவருவதே உயாகுடி எனப்படும், உயாகுடியிற பிறவாதவரும் இவரது ஒழுக்கமுதலியவற்றைக் கண்டு, தாமும் அவண்ணம் நடக்க வேண்டுமென்று விருமபுமபடியாக ஒழுகுதலே உயாகுடியிற பிறந்தாரது தனமையாம் நறகுடியிற பிறந்தார்க்கே கலவிகளும் கேள்விகளும் பெருமபாலும் அமைபுமாதலால் இங் கலவியினபின் வைக்கப்பட்டது

141 குடி பிறப்பாளா - நல்ல குடியிற பிறந்துள்ளவா, உடுக்கை உலறி - தாம் உடுக்கும் வஸ்திரப்பானது உருக்கெட்டுச் சிதைந்தது, உடம்பு அழிந்தக்கண்ணும் தயக்கொளையிற குன்றா, அரிமா - சிங்கமானது, இடுக்கண தலைவந்தக் கண்ணும் - துன்பம் நோந்தாலும், கொடி புல கறிகுமே - படாதினற புலலைத் தின்னுமோ? தின்னுதெனக்

கொள்கையாவன — அருளும், அன்பு, அடக்கமும், வாய்மையும், பொருளாபி மின்சொலும், பொய்யிலலாமையும், குரவரைப் பேணலும் மற்றுமாம் உடுக்கை - ஆடைக்குத் தொழிலாகுபெயர்.

142 வான தோயும் மை தவழ் வெறப் - ஆகாயத்தை அளவும் மேகங்கள் தவழுகின்ற மலைநாடனே! சானரணமை - அமைதி, சாயல் - மென்மை, நல்லொழுக்கம், ஆகிய இவை மூன்றும், வானதோய குடி பிறந்தார்க்கு அல்லது - வாளைத் தொடுவது போலுயர்ந்த குடிப்பிறந்தார்க்கு அல்லது, பெருஞ்செல்வம் எய்தியக் கண்ணும் பிறாக்கு, படா - உண்டாகாவாம் எனக்

வான தோய வெறபில் மை தவழ்தலபோல நல்ல குடியிற பிறந்தாரே சானரணமை முதலியன உடையவா ஆவாரா எனத் தொகைமொழிப் பொருள் கொள்க

143 பெரியவர்களைப் பார்த்தவுடன், இருக்கை எழுவும் - தாம் இருக்கும் இடத்தைவிட்டு எழுதலும், எதிரா செல்வம் - எதிரொணடு செல்லுதலும், ஏனை - இன்னும், விடுபப - அவர்கள் நிறக்

வென்று சொல்லிய பிறகே, ஒழிதலொடு - நீங்கி வருதலும், இன்ன - ஆகிய இப்படிப்பட்டவைகளை, குடி பிறந்தா குன்ற முக்கம் ஆகக் கொண்டா ஆதலால், அவர்களைக் கயவரோடு, ஒன்ற-ஒருதன்மையாக, மதிக்கத்தக்கது அன்று என்க

“இருமூன்று மரபின ஏனோ பக்கமும்” எனனும் பகுதியுள் இது வழிபாடு கூறியது எனபா நச (தொல் பொருள் கு 75) ‘இருக்கை எழுவும் எதிர் செலவும்’ முதலியன பணிவின இலக்கணமென்பா பரிமே ‘குலமவேண்டின வேண்டிக யார்க்கும் பணிவு’ எனனுங் குறளுரையில் (960)

144 நல்லவை செயயின் இயலவு ஆகும், தீயவை செயயின் பலா தூற்றும் பழி ஆகும், என்று உணரும் குடிப்பிறப்பு ஒரு வாககு, புணரும் - பூவ ஜனம் சுருத்ததால் சம்பவிக்கும் எளித அத்தனைக காட்டிலும், ஊதியம் - இலாபமானது, எனனை? என்க

145 கலவிகற்காதிருந்தால் அதற்கு அச்சம், கயவா - கீழ மக்களுடைய, செய்கைக்கு அச்சம், சொல்லாமையுள்ளும் - தாம் தவறி ஒன்றுஞ் சொல்லாதிருப்பதனுள்ளும், ஓர் சோவ - தப்பி ஏதேனுஞ் சொன்னோமோ வென்பதல்லுண்டாகிய சோவுக்கு அச்சம், கொடுக்கும் பொருளெல்லாம் தீரப்பார்க்கு ஒரு பொரு ளேனும் சுயாமைக்கு அச்சம், ஆகிய இந்த அச்சங்கள் நற்குடிப் பிறந்தார்க்கு உண்டாகும். மாண - மாட்சிமை யில்லாத, தாழ்த்த குடியிற பிறந்தவர்களே, இம் மாததர் - இவ்வுலகில் முனித துள்ள மரங்களுள் வைத்தெண்ணப் படுவாரா என்க

“இன்னுதிரக்கப்படுதல்” எனனுங்குறளுரையில், “இரக்கப் படுதல் - ஈவெனெறிருத்தல், அதனை இன்னுதென்றது ‘எல்லாம், இரப்பாக்க கொன்றியாமை’ கூடுங்கொல்லோ எனனும் அச்சம் நோக்கி” என்றா பரிமே (குறள் 224)

146 கனம் மணி - மிகுதியான இரத்தினங்கள், முத்தொடு இமைக்கும், முழங்கு உயரி - ஒலிக்கின்ற கடலினது, தண் சோப்ப! இனம் நனமை இன் சொல் ஒன்று சதல் மற்ற முள்ள மனம் நனமை என்ற இவை எல்லாம், இவ - நல்லகுடியில், பிறந்தா கண்ணே உள் என்க

இவற்றைச்சேரத் தொகைமொழிப் பொருளால் இறபிறந்
தாரை கடலாகவும், அந்த இறபிறந்தாரிடத் தமைந்துள்ள
இனநன்மை, இனசொல், ஈதல், மனநன்மை இவைகளையெல்
லாம் அந்நகலுள்ள அமைந்து கிடக்கு மணிகளும் முததுக்களுமாக
வும், இறபிறந்தாரிடத்து இன நன்மை முதலியன பிரகாசித்
தலை அந்த மணிகள பிரகாசித்தலாகவும், கோத்தியிக்கிருத்தலை
உவரி முழங்குவதாகவும் கூறினா

147 செய்கை - நன்றாகச் செய்யப்பட்டுள்ள கட்டிடம்,
“இட்டிகை நெடுஞ்சுவாவிட்டம் வீழ்ந்தென” அழிந்து, சிதல் -
நிறையான, மணடிற்றாயினும் - மொய்த்ததானாலும், போ இல்,
பெய்யா - மழைபெய்து நனையாத, ஒரு சிறை - ஒரு பக்கத்தை,
உடைத்தாகும், அதுபோல, குடிப்பிறந்தா, எவ்வம் - துன்பங்
களை, உழந்தக்கடைத்தும், செய்யப் பாலலை - செய்யவேண்டிய
வைகளைச் செய்வா என்க

148 ஒருபக்கத்தில் மாகுமென்னும் பாம்பு கொள்ளும்
மற்றொருபக்கத்தில், அப் பண - அழகிய இடம்கன்ற, மா -
பெரிய, ஞாலம் - பூமியை, விளக்குவாஉம் - விளங்கச்செய்கின்ற,
திங்கள்போல - சந்திரனைப்போல, குடிப் பிறந்தா, செவ்வன-
செவ்வையாக, செல்லாமை - வறுமையானது. நோ நிற்பினும்,
நேரே நின்றாலும், ஒப்புவிற்றது - தாம் செய்யவேண்டிய கடப்
பாடுகளுக்கு, ஒல்கா - ஸ்ரமபாட்டார என்க

செவ்வனே நின்றினும் என்னும் பாடத்திற்கு நன்றாக
நிலைத்திருந்தாலும் என்க அன்றி, செல்லாமை நோ நிற்பினும்-
வறுமை நோந்து நின்றாலும், செவ்வன ஒப்புவிற்றது ஒல்கா -
செவ்வையான ஒப்புவிற்றது தன்றா என்க

149 பொருளில்லாது வறுமை யுற்றிருக்கிற போதும் குடிப்
பிறந்தா செய்வன பொருளுள்ள காலத்தும் சிறியவா செய்யார்,
புலவாய - மாணுது, பருமம் - சேணத்தை, பொறுப்பினும் -
முதுகில் தாங்கிக் கொண்டாலும், பாய பரிமாபோல - தாண்டிச்
செல்லுகிற குதிரையைப்போல, பொரு முரண - போசெய்
தற்குரிய மாறுபாட்டை, ஆற்றாதல் இன்று - செய்ய வல்லதே

இலலை எனக் புலவாயைக் கூறியது. அச்சாதிபுட சில சேணந் தாங்கி வணடி இழுத்தலுக்கும் சவாரிசெய்தலுக்குமே பயன படலை உட்கொண்டெனக் பரிமாபபேல என்றும் பாடம்

150 நல்லகுடியிற பிறந்தவர்கள், ஏற்று ஒன்றம்-யாதொன றும் இல்லாமல் வறுமையடைந்த காலத்திலும், பொருளினறித் தமமை யடைந்தவர்க்கு, அசைவு இடத்து - தளர்ந்த வீடத்துப் பற்றுக்கோல போலவா, அகன்ற நதியானது நீர் வற்றிய காலத்தும், தோண்டினால் தெளிந்த நீர் தெற்றென - விரைவாக, உண்டவதுபோலெனக் சோந்தார அசைவிடத்து என்றும் பாடம் குடிப்பிறந்தார தம் சோந்தார என்றபாலது, தன் சோந் தா என்று, பன்மை ஒருமை மயக்கமாய் வந்தது

(16) 'மேனமக்க'ளாவது நல்லோரை வணங்குதலும், தீயோரை யிகந்தொருவுதலும், கீர்த்தியைப் பேணிக்கொள்ளும், பழிக்கு அஞ்சுதலும் முதலான நற்குணங்களை யுடையா ரது நன்மையைச் சொல்லுதல், நற்குடிப் பிறந்தார்க்கே மேலான குணங்கள் உள்வாதலின், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது

151 அங்குண விசமபு - அழகிய இடம்கன்ற ஆகாசம், பாரிததல் பரப்புதல் திங்கள் தன்னிடத்துள்ள மாசினைச் சங்கி கும, சானரோ அம்மாசினைச் சகியாராயத் தேயவா எனக்

மன - ஒழியிசைப் பொருளில் வந்தது மாசினே ஆற்றாநாத லால், திங்களை ஒவ்வா என்றபடி சிறப்பினால் அஃறிணை உயர்திணை முடிபு எய்தியதற்கு மேற்கோள் (நன. மயிலை 377)

152 ஒரு காரியம் கூடுமாயினும் கூடாதாயினும் தம்பால் பழிவாராத வகையையே எண்ணுவா சானரோ நரியை நெஞ்சு கிழித்த அம்பினைக் காட்டிலும் சிங்கத்தைக் கொல்லாது அத னைப் பிழைத்தோடவிட்ட அம்புமேலாயவாறுபோல எனக்

153 பசியினாலே உடம்பு வற்றி நரம்பு மேல்வழுமாறு தரித்திர முற்றராயினும் வரம்பு கடந்து குற்றங்களை மேற் கொண்டு இரக்கப் புறப்படா, தம் அறிவினையே தறியாக்க

கொண்டு, முயற்சியென ஹம் நாரினால் வறுமை யாற்றளாத மனத்
தைச் சிக்கெனக் கட்டி. கொண்டு, தமக்குள்ள பொருளளவி
னாலே செய்யத் தக்க காரியங்களைச் செய்வரெனக் எழுவென்ற
பாலது எழுந்தது எனத் திரிந்து நின்றது குரம்பு - வரம்பு, உரம் -
அறிவு, கவறு - பிளப்புள்ள பனைமட்டை, நங்குப் பற்றுக்
கோடுக்கு ஆயிற்று உளளம் - முயற்சி

154 நல்வரைநாட - நல்லமலை நாட்டினே¹ போகிற விடத்
திலே ஒரு நான்காணினும், சான்றவா தொலவழி கேண்மை
யின் தோன்ற - பழையவழியால் வந்த சினேகம் போலத் தோன்
றுமபடி, புரிந்து - அன்பு செய்து, யாப்பா - சினேகிதராகத்
தம்மோடு அவரைக் கட்டுவா, சிலநாள காலடி படின கலமலை
யினும் வழிதோன்றும் எனக்

நல்லமலை தன்னை யடைந்த புதியவாக்கும் தேன் பலாப
பழம் சனைநீர் வளளிக்கிழங்கு முதலியன நல்குவதுபோலச் சான்
றோ ஒருநாட பழகினும் உதவுவரென்பது தொகைமொழி

155 கல்லாத ஒருவன் இலக்கணத்தோடு பொருந்தாததும்
அருத்தமில்லாததுடன் பூவபகடி ஸமாதான கோடியைச்சொன்
னாலும் நல்லா வருந்தியும் கேட்பா, ஏனெனில் அக்கல்லாதவன்
பலா முன்னே அவமானப்படுத்தலுக்கு இரங்கி எனக் எழுத்து -
இலக்கணம், எழுத்திற புல்லாக்கோட்டி, வறுங்கோட்டி என்று
கூட்டுக் கோடி என்பது கோட்டியென இரட்டித்து நின்றது

156 சோலையினின்றும் வரைந்து கொண்ட கரும்பினைக்
கணுக்கள் தெறிக்க நசுக்கி இடித்து நீர் பிழிந்தாலும், நல்ல சுவை
யுடையதே யாகும், அதுபோலக் குற்றமுண்டாக வைது அவ
மதித்தபோதும் நற்குடியிற பிறந்த மேனமக்கள் தம் வாயினால்
கூட்ட சொற்களைப் பேசா எனக்

157 குற்றமற்ற அறிவியுடைய மேன்மக்கள் வஞ்சித்துக்
களவு செய்யா, கள்ளுண்ணா, நல்லோர்கள் நீக்கத்தக்க தீக்கரு
மங்களை நீக்கி, விடத்தக்கவற்றை விட்டுப் பிறப்பால் குற்றங்
கண்டவிடத்து அவரை இகழ்ந்தாரையா, தவறியும் தம் வாயி
னாற் பொய் கூறா, வறுமை வந்து தளர்ந்தாலும் இரங்கார்

எனக் நீக்கத்தக்கன—கொலை, களவு, கள, காமம் எனப்பன், விடத்தக்கன அநாசாரங்கள்

158 பிறா இரகசியங்களைக் கேட்பதில் செவிடனாகவும், அயலார மனவியரை நோக்கவிற குருடனாகவும், கொடிய புறங் கூறுகுகள் கூறுவதில் ஊமையாகவும் நிற்பானாகில் அவனுக்குக் கூறுபாடு அநிதது எத் தருமோபதேசமும் செய்யவேண்டா எனக்

‘பலலா மறையிற செவியிலன் நீசசொற்கண் மூவகை’ எனபதும் ஈண்டு நோக்கத்தக்கது (ஏலா 20)

159 நல்லகுண மில்லாதார தம்மிடத்திலே ஒருவா பல காலஞ் சென்றால், ‘இவா எதா்கிலும் ஒன்றை விரும்புவா’ என்று நினைத்தது இகழ்வார்கள சீரமையினை யுடையவார்களோ தம்மிடம் ‘இவா எதாயினும் ஒன்று வேண்டினால் நல்லது’ என்று நினைத்தது கண்டபோதெல்லாம் சிறப்புச் செய்வார்கள் எனக்

160 இவா செல்வமுடையவரென்று அறப்பரை விடாமற் பிடித்துக்கொண்டு அவா பின்னே சென்று அறப்பரே வாழ்வா, எல்லா ஐசுவரியமும் நிறைந்த பிலத்தை ஒருவன் பெற்றற்றபோல் வல்லவா, நற்குவத்துப் பிறந்த மேனமக்களைச் சோந்தால் எனக் பெரியோர்களைச் சோந்தால் இம்மையில இன்பமும் புகழும் செல்வமும் உண்டென்றபடி

(17) ‘பெரியாரைப் பிழையாமை’யாவது, அறியும் அடக்கமும் அன்பும் ஆசாரமுமென்று சொல்லப்பட்ட நற்குணங்களை யுடைய பெரியோர்கள் சொல்லுகிற வசனங்களைக் கேட்டு, சொன்னபடியே மறவாமல் நிறறலும், அவாக்குப் பிழை செய்யாமையுமாக இது மேனமக்களோடு சோந்த பழகும் முறை கூறுகின்றாராதலின் இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது

161 ஆரவாரிக்கும் அருவியையுடைய அழகிய மலை நாடனே! பொறுப்பா என்று எண்ணிக் குற்றநதீந்த பெரியோ மிடத்து அவா வெகுளத்தக்க காரியங்களைச் செய்யாமை ஆவசியக் மாக்கும் அவா வெறுத்தால், பின் அவா வெகுளியைத் தீர்த்தல யாக்கும் அறிது எனக் வேண்டும், விதிப்பொருட்டு.

மலையைச்சோந்த அருவி தன் உயரந்த நிலையினின்றும் ஆரத்து விழுவதுபோலப் பெரியாரைப் பிழைத்தவா அலறிவிழுவ ரென்பது தொகைமொழிப் பொருள்

162 பொன்னைக் கொடுத்த அழைத்தாலும், வந்த சோ தற்கு அரியரான பெரியோரை ஒன்றுங் கொடாமல் அவா தாமாகவே வந்து தமமைச் சோந்திருக்கப் பெற்றும், நீதியோடு படாத அறிவில்லாதவா பயனின்றியே நாளைக் கழிப்பாரா எனக் அன்றோ - ஐயோ! கொன - பயனின்மையை யுணர்த்திறது

163 ஒருவரைத் தாழ்வாக மதித்தலும் உயாவாக மதித்த லுமாகிய இரண்டும் பெரியோர்களாலே செய்யப்படாத தகனவே யாகும் நீதியை உணராதாரும் செய்யும் முறையறியாதாரும் அறப் பணிதாக்களாற செய்யும் இகழ்ச்சியும் புகழ்ச்சியும் சாரமான தூவசீனக் கற்ற பெரியோர்கள் பொருளாக மதியார எனக்

164 விரிந்த நிறத்தினையுடைய காகம் பாதாளத்திலே இருந்தாலும் ஆகாசத்திலே இருக்கிற இடியின் மிக்க சினத்திற்கு அஞ்சும் அதுபோல அரிதாகிய அரண் காவலையுடைத்தாயிருந தாலும் பெருமைக் குணமுடைய பெரியோர்கள் கோபித்த காலத்துப் பிழைசெய்தோர் பிழைக்கமாட்டா ரெனக்.

165 எம்மை நீவீர் அறிந்திரிலீர் எம்மைப்போல உயரந் தார இல்லகாணுமென்று தமமைத்தாமே பெரியராகச் சொல்லி முடிவுசெய்கிறது சித்தாந்தமன்று தாமத்தை அறியுஞ் சான றோர் தமமை அருமையுடையராக மதித்துப் பெரியராகக் கொள் வதே சித்தாந்தமாகும் எனக் அரியர்-இன்றியமையாதவா என ர்படி கோள் - விசாரம் செய்த முடிவு

166 பெருமை பொருந்திய குளிரந்த கடற்கரையையுடைய அரசனே! விடியற்காலத்துச் சூரியன் நிழற்போல சிறியவா கேண்மையால் அறிவு குறைந்து கொண்டே வரும் மாலைக் காலத்துச் சூரியன் நிழற்போலப் பழைய புகழுடையாராகிய பெரி யோர் கேண்மையால் அறிவு வளர்ந் எனக் பெருங்கடலையடுத்த நாடு குளிர்ச்சி பெற்றிருப்பது போலப் பெரியாரைப் பிழையா தார நன்மை எய்துவரென்பது தொகைமொழிப் பொருள்

167 அரசா செல்வமும் ஸதிரீகளினுடைய யௌவன போகமும் அவரவர்களைச் சோந்தவர்கள் அதுபலிப்பார்கள் , அதற்குத் தகுதி வேண்டாம் நெருங்கிய இலைகளாலே கவிநது குளிராத நிழல் செய்யும் மரங்களெல்லாம் தம்மிடத்திலே சோந்தவர்களுக்கு வேற்றுமை யில்லாமல் ஒருபடியாக நிழிலைத் தரும் , அதுபோலப் பெரியாரை அணுகினா இன்பம் பெறுவரென்க

168 தெளிய ஆராயும் ஆராய்ச்சியில்லாத அறிவீனரைப் பிரிந்தாலும் அந்நினைவினாலாகிய துன்பம் மிக உண்டாகும் பெரியதாய் வறந்த நீர்மிக்க கழியையுடைய சோப்பனே! யாரிடத் துவ கலந்த உறவுபண்ணுமை மிக நல்லதென்க படாநோய் - நினைத்தலாறுண்டாகும் துன்பம் பெரிய கடலும் தன்னைச் சாராத கழியிற பிரியாதவாறு போலப் பெரியோர் தம்மைஅடுத்த சிறியோரைக் கைவிடா எனபது தொன்மொழிப் பொருள்

169 புதியனவும் உறுதி பயப்பனவுமான நூல்களைக் கல்லாமலும் பெரியவாகக் சென்று கேட்பனவற்றைக் கேளாமலும் கழிந்த நாளாயினும் தமக்கு ஸாட்சயமானவற்றை இரப்போர்க்குக் கொடாத பகற்பொழுதாயினும் சொல்லுமிடத்து நற்குணமுடைய பெரியோரிடத்து உண்டாகா என்க

பகலெனது சுண்டு ஒருநாளுள் முதற் பத்து நாழிகை கழிந்த இரண்டாம் பத்து நாழிகையை “ ஒருநாள் முதற் பத்து நாழிகையும் அறத்தின் வழி ஒழுகிப் பின் பத்து நாழிகையும் இறையின் முறைமை கேட்டுச் செய்த பொருளைப் பரிசிலாக்குக் கொடுத்தது மகிழ்நதிருத்தலால் .” எனபது புறப்பாட்டுரை (புறம் 69)

170 பெரியவாக்குப் பெருமையாவது நல்லோரிடம் வணக்க முடைமை , ஒரு காரியத்தை முறழவித்தற்குத் தகுதியுடையவாக்கு உரிமையாவது தாம் வலியிலாபோல ஒடுங்கியிருத்தல் , செல்வமுடையவரும் தம்மைச் சோந்தவரது துன்பத்தை நீக்கு வாராயின் செல்வமுடையாரே என்க சிறுதகைமை, சீலவணக்கம் ‘பெரும்பூட சிறுதகை’ என புழிப்போல (வெண் மா)

(18) ‘நல்லினஞ் சோத’லாவது, நல்ல இனத்தினைப் பொருந்தாதல் அவ இனமாவது நல்லதன் நலனும் சீயதன்மையும்

உள்ளவாறு அறியுஞ் சான்றோர் குழு இவ்வினத்தின் மறுதலையாவது சிறிநின்மாம நல்லினஞ் சோநது ஒழுகி ஞாககே பெரியாரைப் பிழையாமை கூடுமென்பது உணராததற்கு இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது

171. அறிவிலலாத காலத்திலே அடக்கமில்லாதவருடனே கூடி, நெறியல்லாதன செய்து தீயவொழுக்கத்தில் ஒழுகியன வெல்லாம வெயில முறுகியபோது புல்லானது பனியின் சம்பந்தத்தினை விட்டாறபோல, சனமாகத்திணையறிந்த நல்லோரைச் சோந்தாற கெடும என்க

172. எஞ்ஞானம அறநெறியை அறியுங்கோள, யமதூதன கல்கி வருவானென்று எஞ்ஞானம அஞ்சவகோள, பிறா சொல்லுகிற கடின வசனங்களை எஞ்ஞானம பொறுங்கோள, கபடமான சொற்களைச் சொல்லுதலை எஞ்ஞானம ஒழியுங்கோள தீவினையாளர்களுடைய சிநேகத்தை எஞ்ஞானம விவறுங்கோள, பெரியா வாய்ச சொற்களை எஞ்ஞானம கேளுங்கோள என்க

இப்பாட்டினை “மாததிரை முத்லா” என்ற சூத்திரத்துப் பல நோக்கா யோடியதற்கு மேற்கோளாகக் காட்டுவா இளம் (தொல பொருள் 416) “நோக்காவது, கேட்போர் மீண்டும நோக்கிப் பயன கோடலையுடையவாகச் செய்யும் கருவி” என்பா நச (௩௩-௩௪) இப்பாட்டினுள் “ஒருவழி நின்ற எஞ்ஞானம் மெனறதனைப் பிரித்துப் பிறவழியுங் கூட்டி முடிக்க வேண்டுத லிற பிரிநிலை எச்சமாயிற்று இதனை ‘வினக்கு’ (நடு நிலைத் தீபம்) என்ப” என்றா மயிலை (நன சூ 359)

173. என் நெஞ்சே! கேட்பாயாக, அடைந்தவாது பிரிவும், பொறுத்தற்கரிய நோயும், சாவும முடங்கலான உடம்பெடுத்த வாகளுக்கு உடன்பிறந்தனவாதலால், அநேக காலமாகத் தொடங்கி வருகிற பிறப்பு இன்னாது என்று அறிகிற பெரிய அறிவினையுடையாரை நனகு புணாவாயாக என்க அம்மாவெனனும் அசைச் சொல் நீட்டம் விளியாகக் கொள்ளப்படும் (தொல சொல் 153 சேனா நச) உடங்கு - ஒருசேர என்றலுமாம்

174. நனரூய ஆராயநது பாகக்க, பிறப்பு இன்னாதே யாயினும் அதை யாரும் வெறூகள் எக்காலத்திலோவெனில மக்க ளாயப் பிறந்தகாலத்தும் மக்கட பண்பினை இடையறாமற்செலுத்தி வரும் நெஞ்சினையுடைய நல்லவாகளுடனே எந்நாளும் தாமும் அந்த நட்பினை இடையறாமற் செலுத்தி நட்புக் கொள்ளப்பெற்றின அக்காலத்து எனக் இந்தப் பிறப்பு நல்லது ஆகும் இறப்ப - மிக, இறப்ப இன்னாது என்று கூட்டலுமாம் மக்கட பண்பாவது - நன்மக்கடகே உரிய அன்புடைமை, நல்ல குடிப்பிறப்பு முதலியன

175 ஊருக்குள்ளே முற்றத்தினீரும் ஜலதாரையினீரும் கூடிச் சமுத்திர நீருடனே சோந்தால் பேரும் வேறுகிப் புண்ணிய தோத்தமென்பபடும அப்படிப்போல நல்ல குலத்திலே பிறவாத வரும் நல்ல குலத்திலே பிறந்த பெரியோர்களைச் சோந்தால், மலை போலப் பெருந் தோற்றமுடையவராவா எனக் பேரும் பெரி தாகி என்றும் பாடம் ஒரும, ஆராயநது பாகக்கின்ற எனக் , அசையும் ஆம் உரவுநீர் - மிக்கநீர், உலாவுநீருமாம் அது கட லுக்காயிற்று குன்றுபோல நிறறலாவது,

“ அளக்க லாகாப் பெருமையு மருமையு
மருங்ககல் முடைமையு மேற்ற ஈருமையும் ” ஆம்

176 ஓங்கிய அழகிய பரந்த ஆகாசத்தின் கண்ணே நல்ல கிரணங்கலையுடைய வெள்ளிய சந்திரனைச் சோந்தன்னதஞ்ஞல் முயலும் தொழப்படும அப்படிப்போல சிறப்பிலலாதவர்களாயி னும் மலையொத்த பெரியோர்களுடனே நட்புக்கொண்டால் மிக்க சிறப்பினைப் பெறுவா எனக் குன்றுதல் - இல்லையாதல் , மகளிர பிறைச் சந்திரனைத் தொழுதல் பண்டைக்கால வழக்கு ‘ஒள ளிழை மகளிர உயாபிறை தொழுஉம்’ (அகம் 239) எனபதும் காண்க சந்திரனிடத்து முயலிருப்பதாகக் கூறுவது கவிமரபு ‘குறுமுயன் மறுநிறம் கிளர மதிநிறைநது . . ’ என பதுங் காண்க (அகம் 141)

177 பாலுடனே கூடின தண்ணீர் பாலாயக் காணப்படுமே யல்லாது தண்ணீராய நிறம் வேறுகத் தெரியத் தோன்றாது. அதுபோல ஆராயநது பாகக்குமிடத்து நல்ல பெரியோர்களுது பெருமையின் சம்பந்தத்தினாலே சிறியவர்களுடைய சிறுமைக்

குணமும் தோன்றாது மறையும் என்க தெரிய எனற்பாலது தெரிநது எனத் திரிநது நின்றது

178 உழுகின்ற கொல்லியிலே பெரிய கட்டையைச் சோநது நின்றபுல உழவா உழுகிற கலப்பைக்குப் பெயராது , அதுபோல வல்லமையிலலாத மெலிந்தவரேயாயினும் அறிவு ஆற்றல்களால் வனமையுடையவர்களைச் சோநதவாமேல பகைவருடைய கோபமானது செல்லாது என்க.

‘புனதது இருங்குற்றி’ என்க ‘செல்லாவாம் செறநூர் சினம்’ எனபதற்கு ‘சததுருக்கள் படை செய்ய மாட்டார்கள், அவர்களை வெல்லப்போகாது’ எனபது ஒரு பழையவுரை

179 நிலத்தினது நனமையினாலே வளநாத நெல்லைப் போலத் தாம் தாம் சேரும் குலத்தினது நனமையினாலே சானறவர்களாக ஆகின்றார்கள் நன்றாய் ஒடுகிற கப்பலை ஒரு சூழல்காற்று வந்து கெடுத்தாற்போலத் தீய சோகைக் யுண்டாளுநல்ல குணமும் கெடும் என்க நல்ல காற்றினாலே நலவழியில நன்றாயோடுங் கப்பலும் தீவளியால் திசை தடுமாறிச் சிதைதலுயலபாதலபற்றி, நலவினஞ் சோநத் வழியும் தீயினத்தின் ஒருவதல ஆவசியக்மெனபதாயிற்று இதனை ‘ஊதியப்’ எனபது ஒருவாக் குப பேதையா கேணமை ஒரீஇவிடல்’ எனனுங் குறளால் அறிக

180 மனத்திலே குற்றமில்லாதவரா யிருந்தாலும் தாம் சோநத் தீய இனத்தின் கூட்டுறவாலே ஒருவா இகழப்படுவா எவ்வாறெனில், காட்டிக்கப்பட்ட கொல்லையானது தீப்பற்றிய காலத்து ஆண்டிள்ள நல்ல பரிமளமுள்ள சந்தனமும் வேங்கையும சோநது வேமாறுபோல என்க ‘மனத்தான்’ எனபது உருபு மயக்கம் மனத்தாலும் என்று பொருள் கொள்ளலுமாம் எறி புனம், வெட்டிச் சுட்ட கொல்லை (புறம் 231) குறிஞ்சி நிலத்துக் குறவா தீனை விதைத்தற்குத் தரிசாய்க் கிடந்த காடுகளை வெட்டிச் சுடிதல் மரபு. ‘தொடுதோற கானவன குடுறு வியன்புனம்’ எனபது அகம் 368 கீழ்ப்பாடலில் மெல்லியா துணைவலி பெற்றாராயினுந் தீயினஞ் சோநதாற் கெவ்வெனனாரா, இப்பாடலில் இறப்பச் சிறந்தாரும் அவ்வினஞ் சேரக் கெடுவெனனு கூறினா

(19) 'பெருமை'யாவது குல ஒழுக்கத்தினாலும் கலவி யொழுக கத்தினாலும் தனையும் தருமமும் உடைமையினாலும் நீங்கு வந்தடுத்த காலத்தும் தம நற்குணங்களைக் கைவிடாமையி னாலும் பெருமையுடையரது இயல்பு நலவினஞ் சேர்ந் தராக்கே இப்பெருமை சித்தித்தலின் இஃது அதன பின வைக்கப்பட்டது

181 ஒருவாகது ஒன்றைத் தானங் கொடுக்கவோ கூட வில்லை யெனவனமும நீங்கி நெடுங்கால மாகிவிட்டது, அக் குல முன்பு ஆசையுடனிருந்த மகளிர இப்போது நினைக்கின்றா களில்லை அப்படியிருக்க, ஆசை வைத்து ஸம்ஸாரத்தில் இருந்து வாழக்கடவோம் எனனும் ஆசையினை விட்டொழித்துத் துறந்து போவதே நமக்குச் சிறந்த பொருளாவது போலும் - ஒப்பில போலி (தொல சொல சூ 278) இப்பாடல் நெஞ்சினை நோக் கிக் கூறியதாக எழுந்தது

182 இந்தச் சமசார வாழ்க்கையிலே நின்று இன்பமுற றோம எனறும், இப்பிறப்பிலே எல்லாப் பொருளையும் போகங் களையும் பூணமாக அடைந்தோமென்றும் நினைத்து ஐசவரி யத்தை மெய்யெனறு நம்பிப் பிறகு தமக்கு வருகிற துக்கத்தை விசாரியாமல் மறந்து காலங்கழிப்பா அறிவில்லாதவா அந்த ஸம் ஸார வாழ்க்கை இருந்தாற்போல விருந்து கெடும் எனற்றிந்த ஞானிகள் சுகதுக்கம் இரண்டற்கும் ஒருபடியாக இருந்து, துக்கம் வருங்காலத்து வருந்தா எனக் ஏழுறுதல் - இன்புறுதல், மயங் குதலுமாம் பொச்சாததல் - மறத்தல்

183 மறுமைக்கு உறுதியாகிய தாமங்களை மயக்கமில்லாமற் செயது, நரகத்தில் விழாதவாறு நீங்கள் அறிவுடையவர்களாய வாழுங்கோள் நீங்கள் நின்றவிடத்தில் நிற்கும்போதுதானே பொருள்கள் நிறம் மாறுகின்றன அஃதேயன்றி ஒரு காரணமு மின்றிப் பல புதிதாகவும் உண்டாகின்றன அதை நீங்கள் காண லீராக எனக் மறுமைக்கு வித்து ஆவது அறம் அது வீட்டுவ கிற சென்று முனைத்து இவனுக்குப் பயன்படுதலால் சிறுமைப் படல், சிறியோர் தனமையைப் பொருந்தல் என்றலும், சிறுந் தனஞ்சேறல் என்றலும் ஆம்

184 மழை பெய்யாத காலத்தும், நடுவே யூறுகின்ற நீரை யுடைய மணற்கேணி தன்னிடத்திலுள்ள தண்ணீரை இறைத்துக் கொண்டபோய் ஓர் ஊராரொலலாரும் உண்டாலும், அவர்களுக்கு நீர் கொடுக்கவல்லதாகும் என்று பெரியோர் கூறுவர் தரித்திரம் வந்த காலத்தும் பெரியோர் ஏறபாக்கது இல்லை யெனனாமல் சபாவமாகக் கொடுக்கிறவாறு போலச் செல்வமுற்ற காலத்தும் சிறியோர் மகிழ்ச்சியுடன் கொடார் எனக் கூறுவது கண்ணு மென்றும் பாடம்

உறைத்தல் - மழை துளித்தல் மழையிலலாக காலத்து மணற்கேணி பல ஊற்றுக் கண்களால் நீர் சுரவாமற் போனாலும் நடுவிலுள்ள ஓர் ஊற்றுக்கண்ணால் சுரத்தல்பற்றி நடுவெய்யுறு கின்ற எனப்பட்டது மறையார் எனப்பா பெரியோரின வேறான சிறியோர் 'பெரியோர்' எனப்பதில் ஓர் விசுதி அப்பெரி யோரின அருமை குறித்து ஒருமைக்கண் வந்தது, மறையார் எனப்பதில் ஆரவிகுதி அத்தகையார் பலர் எனப்பது குறித்துப் பன்மைக்கண் வந்தது மணற்கேணி போலப் பெரியோர்க்கு ஈதலும் சிறியோர்க்கு ஈயாது தாழ்த்தலும் இயல்பென்பதாஊம் பெற்றும்

185 மிக்க நீரைக் கொடுத்து உலகத்து மக்களையெல்லாம் ஊட்டின ஆறு தண்ணீரிலலாமற் போனவிடத்தும் அந்த ஆறு நிலே கலலுகிற அவ்நூற்றிலே நீர் ஊறுவதுபோல, பெரியோர் கள தம் ஐசுவரியத்தைப் பலருக்கும் கொடுத்து வறுமையடைந்து வாடியவிடத்தும், தங்களுக்கான மாதிரிம் செய்யத்தக்க கடமை களைச் செயது சில பேருக்காவது கொடுப்பவரெனக் கலலூற்று, வினைத்தொகை கலலூற்றுழி என்றும் பாடம்

186 பெரிய மலையையுடைய நாடனே! பெரியவர்களிடத் திலே உண்டாகிய குற்றம் வெளிய எருதினமேல போடப்பட்ட ரூபிபோல வெளிப்பட்ட தெரியும் பெரிய இடத்தைக் கொண் றதோடொத்த குற்றத்தைச் சிறியோர் செய்தாராயினும் அச் சிறியோரிடத்திலே அந்தக் குற்றம் தெரியாது மறையும் எனக். நரை, இடபம் தோன்றக் கெடும், ஆகாரவீற்று அக்ஷிணைப் பன்மை முற்றுமுன் வலியுயலபாயிற்று ஒன்றனும், சிறிதும்: 'தோன்றக்கெடும்' என்றும் பாடம்

187 பொருந்திய சிறுமைக் குணத்தை உடையராய பண்பில்லாதாரிடத்திற் கலந்து உறவுகொண்ட நானெல்லாம்துன்பமேயாகும். நெறியல்லாதவற்றை வினையாடுமிடத்தும் வேண்டாத நல்ல அறிவினை விரும்பும்வார்களிடத்துப் பகையுண்டாயிருந்தாலும் பெருமையுண்டாகும் எனக் அசைதல், தளர்தல் ஈண்டு நெறியற்றனாதலை உணர்த்திற்று செல்வக் கடுங்கோ ஆழியாதன “நகையினும் பொய்யா வாயமையான” என்று புகழ்ப்படுத்தலும் ஈண்டு நோக்கத்தக்கது (பதிற் 70)

188 மெத்தென்ற இயல்பையுடைய நல்லாரிடத்து மெத்தெனவே ஒழுக அது கடந்து பகைவாரிடத்திலே யமதுதன்னும் அஞ்சத்தக்க பலத்தினைச் செய்க முழுதும் கபடமாயிருக்கிற வரிடத்துக் கபடமாகவே ஒழுக எல்லா நன்மைக் குணமும் உடையாரிடத்து நன்மையை விட்டு விலகாது ஒழுக, எனக் மெனமை, உட்குடைமை, சலம் என்ற இடங்களில் ஆய்விடலென்னும் தொடரைத் தனித்தனியே பெய்து முடிக்க மெல்லியல் நல்லாருள் என்னும் பாடத்திற்கு மெல்லிய இயல்பும் நற்குணமுமுடைய ஸ்திரீகளிடத்திலென்று பொருள் கூறுக சலவா - பொய்யருமாய்

189 பரிசுத்தமான மனமுடையவா தானைக் கடியவனாகப் பண்ணி, ஒருவன் மிகவும் கொடிய கோடகளைச் சொல்லி வேறு படுத்தி விட்டாலும், தம் மனத்திலே வேறுபாடு சிறிதுமில்லாமல், உறுதியான மனமுடையவாகளாய், அசையாமல் நின்று எரிகிற விளக்கினுள்ளே யிருக்கிற சுடாபோலே தங்கள் குணம் சலியா எனக்

கடுக்குதல், அச்சுறுத்தலுமாய் துளக்கமில்லா விளக்கின் சுடாபோலத் தூயவருடைய மனம் சலியாதென்பது கருத்து

190 முற்பட உண்ணும் உணவினை நாடொறும் தருமம் செய்து, அதனால் வருகிற பயனைப் பெரியார் உண்பா அப்படி உண்ட பயனானது காமம் வெகுளி மயக்கங்களாகிய மூன்று குற்றங்களையும் கெடுத்தது தாம் பிறக்கிற பிறப்பெல்லாவற்றுள்ளும் அமமலங்களினின்றும் தம்மை நீக்கிவிடும் எனக் பிறறுறுத துறறல், விருந்தோம்பி மிச்சில் மிச்சைதலுமாய்

(20) 'தாளாண்மை'யாவது இடைவிடாத மெய் முயற்சியை ஆளுநர் தன்மை அதனை ஆள், பொருளும் பெருமையும் உறவும் உண்டாமாதலாலும் பெருமையுடையதாகக்கே இகிது அமையுமாதலாலும் இகிது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது

191 தண்ணீரை மிகுதியாகக் கொள்ளாத குளத்தின் கீழுள்ள பயிரைப்போல, உறவினா கொடுப்பதனைஉண்டு இருப்போர் பின்பு அந்த உறவின முறையா நிலலாதபோது இறந்து படுவா வாளைக் கையிலேந்திச் சமுற்றிக்கொண்டு கூத்தாடுகின்ற கூத்தியின் கண்கள்போல இடைவிடாமல் எந்நாளும் ஊக்கமாயிருக்கின்றவர்களுக்கு ஒரு காலத்திலும் பொருள் வருவாய் தவறுவதில்லையெனக் குளத்து நீர் வற்றியபோது பயிர்கள் சாத்தலைக் கூறின முகத்தால் புடவன் வேற்றுக் குளங்களுக்குச் சென்று உயிர்வாழ்தலையும் கூறி, நடடாரை நம்பித் தாம் மடிந்திருத்தல் அரசாக்கு மிக்க இழக்கினைத்தரும் என்று கூறினருமாயிற்று 'வாளமலையாடும்' என்னுமிடத்து "வாளை எடுத்து நின்று ஆடுங் கூத்து" என்று சிலப அருமபத் பொருள் கூறியவதனால் 'வாளாடு கூத்து' என்பதற்கு வாளைக் கையிலேந்திச் சமுற்றிக்கொண்டு கூத்தாடுதல் எனக் 'மீளாது பெற்ற விறத்கழலோன் வாளாட்டின வாளாடு கூத்திவந் தாடினான்' என்று பயின்று வருதலால், கூத்தியருள் வாளாடு கூத்திப்பெனப்பா ஒரு சாரார்போலும்

192 அசைந்து ஆடுகிற கொம்பாய வழியருகே நின்றது கூடப் பெரிதாய்வாரம் முற்றியவுடனே யானையைக் கட்டுகிற தற்கு உதவும் ஒரு தறியாகும் ஒருவன் முயற்சியினாலே தன்னைக் குறைவில்லாமற் செயது கொளவானானால் அவன் செலவ் முடையவனாதலும் அவ்வாறேதான் எனக்

193 வலிமிகக் புலி தனக்கு இரையாகிய மாமிசம் கிடாதபோது ஒருநாளேக்குச் சிறிய தேரையைப் பிடித்தும் தின்று கிடக்கும் அறிவினாலே செயத் உத்தியோகம் பலிக்கவில்லையென்று மனம் சலிக்க வேண்டாம் இடைவிடாமல் முயலுகின்ற ஒழுகத்தினாலே மேலான தொழில்களும் கைகூடும் என்க காற்றொழில் - உத்தியோகம் சிறு தொழிலும் ஆம் கை, ஒழுகம்

194 தன்னுடைய முயற்சி ஒருகாலத்தப பலித்ததில்லை யாயினும் அதனை ஒருவழியாக முயன்று முடித்தது தன்ராமல நிற்பது ஒருவனுக்குச் சாமாததியமாகும் முயன்ற காரியமெல லாம் பலிக்குமாயின், மகளிராகளுங்கூடச் செல்வமுடையவர்கள் ஆவாரன்றோ எனக்

கண்டல, முள்ளி, முள்ளியைக் கடலைகள் சிதைக்கின்ற குளிராத கழிக்கணையையுடைய நாடென என்றது வலியையில வாத 'முள்ளிச்செடியை மோதி அழிப்பது வலிய அலைக்குப் பெருமையிலலாதவாறு போல எளிய காரியங்களைச் செய்து முடித் தல் லெய்யோராய்க்குணறு எனபது தொகை மொழியின் பொருள் புருஷா வாழ்வது ஆணமையிலலை என்று பொருள்பட்டு நின்ற மையால், தொழிலபற்றி, பற்று வினைமாற்றினகண் வந்தது ஓநாரம், எதிமறை கண்டல, தாழையும் ஆம்

195 இவா நல்ல குலம் எனும் இவா தீயகுலம் என்றும் சொல்வதுமாதிரமே யல்லாமல், அதில் ஒரு பயனுமில்லை பழைய சிறப்பினையுடைய சுத்தமான பொருளால் மாதிரமே அல்ல, தவம் கலவி முயற்சி என்ற இவற்றாலும் ஒருவருக்குக் குலம் மேலாகக் கூறப்படும் எனக் பொருட்குத் தொல் சிறப்பா வது, நடுவணது எய்த இருதலையும் எய்தலாம் ஒன்பொருளாவது அறத்தினால் ஈட்டப்பெற்றதும் துக்காக்கு ஈயப்படுவதுமாகியது ஒன்றோ, எனபதனை எண்ணிடைச் சொல்லாக்கி, பொருளும், தவமும், கலவியும், முயற்சியும் ஒன்றுசேரக் குலமும் எனலுமாக எல்லாவற்றிற்கும் முயற்சி வேண்டும் எனபது ஒரு பழைய உரை

196 தாங்கள் ஒருதின் காரியம் முடியுமளவும் தங்கள் அறி வின் வெளிப்படாமல் அடக்கிக்கொண்டு, அந்நினைத்த காரி யத்தைப் பிறா அறிய வெளியிடா அறிவடையவர்கள் பிறா நினைத்த நினைவை அவர்களுடைய காரியங்களைப் பாராததே ஆராய் நது அறியும் துடப் புத்தியுடையா குறிப்பிலே உலகம் தங்கிறது எனக் அறிவு, ஊக்கம், உறுப்பு எனபன அவ்வவற்றைச் செய்யப் படும் காரியங்களை உணரத்தின் ஊக்கமுரையா எனபதற்குத் தம் வலிமிகுதியை எடுத்துச் சொல்லா என்றலுமாக ஊக்கம் உறுப் பினால் ஆராய்தல் எனபதற்கு வலிமிகுதியைக் கண் தோள் மாபு

முதலிய உறுப்புகளால் ஆராய்தல் என்று உரைப்பினும் அமையும. ஊக்கம் வலியிருதியென்று பொருள்படலை “ஊக்கமுடையான ஒக்கம்” எனலும் குறள உரையிற் காண்க

அமைச்சரின இலக்கணங் கூறுமிடத்து அவர் “பகைவா குழ்வனவற்றைத் தாமறிந்து அழித்தது, அவர் அறிந்து அழியாதன தாம் குழுவா” என்ற பரிமேலழகர் விசேடவுரை நினைக்கத்தக்கது.

197 கறையானால் தினனப்பட்ட ஆலமரத்தை அதிலே பிறந்த அதன் வீழ் ஊன்று கொலாந்த தாங்கிறைபோல, தன்னுடைய பிதாவுக்கு ஒரு குற்றம் தோன்றினவிடத்து மைந்தனான வன பாதுகாக்க அது கெடும எனக் குதலைமை, தளாச்சி

198 யானையினுடைய புகாமுகத்தைப்பிளந்து புண்படுகமும் கூடிய நகங்களைபும வலிய முயற்சியினையுமுடைய சிங்கத்தை ஒத்த வலிமையுடையவர்கள் தாம் செய்கின்ற உத்தியோகத்திற்கு அழிவு வந்து வீட்டிலே யிருக்கத்தக்க கேடுவந்தாலும், தானைக் கெடத்தக்க காரியங்களைச் செய்வாரோ? செய்யார் எனக் இலக்குக்க எனற்பாலது இவ்விருந்து எனக் திரிந்து நின்றது தலை வருதல். முடிவடைதல் ‘தலைப்போகனமையின்’ என்பது புறம் (223) நோன்றான், வலிய காலுமாம் “ஆளி, யுயாறுதல் யானைப் புகாமுகத்து ஒற்றி, வெண்கோடு புய்கமும்” என்று பயிலுதல் உண்மையால், அரிமா யானையை அடித்தலை அறிக (அகம் 252)

199. இளிய கருமபிலே பிறந்து, திரண்ட அடியையுடைய குதிரையின் பிடரிமயிர போலும் அதன் பூவானது தேனோடு கூடிய வாசனையை இழந்தாற்போல மிக உயர்ந்த குலத்திற பிறந்ததனால் என்ன பயனுண்டாம்? தன்னுடைய பெயரை நிலை நிறுத்தும் மிக்க ஆண்மையிலலாவிட்டால் எனக் பெயர் பொறிகமும் பேராண்மையாவது நடுகலிடத்துப் பெயரும் பீடம் எழுதி, பீலி சூட்டிப் பூசிக்கப் பெறுதல் இமயத்தில புலியுங் கயலும், விலலும் பொறித்தல் போன்றதுமாம் பெயர் பொறித்ததற்கு ஏதுவான ஆண்மை எனக்

200 பெரிய செல்வதையுடைய முததரையர் எனப்பா மிகவும் சந்தோஷத்துடனே கொடுக்கிற கறியோடு கூடிய

சோறறை முயற்சியிலலாத கயவாகன விருமபிப புசிப்பா தாய் மிக விருமபிச செய்யும் உததியோகத்தினாலே வந்த புல்லரிசிக கூழும் மேலோருக்கு அமிருதமாக இருக்கும் அவர்கள் கருனைச் சோறு என்ற பெயரையும் கேட்டறியார என்க

முத்தரைபா என்ற பெயருடையார இந்நூல் செய்தாரா காலத்து வினங்கிய சிறைச்சா வகுப்பின ரெனப் “தமிழில் இருந்து தமது பாதது உண்டற்றால் அம்மா அறிவை முயக்கு” என்னுய குறளோடு இப்பாடலை ஒப்பிடுக



2 ‘நட்பியி’லாவது அரசாக்கு அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் மூன்றற்கும் துணையாகிய நட்பினரது திறன் கூறும் இயலாம் அரசாக்கு இன்றியமையாதனவான அங்கம் ஆறனுள் நட்பு ஒன்றாதலாலும் அஃதில்வழி அரசன் நீதி செலவாதாதலால், இவ்வியல் வேண்டப்பட்டது அரசனது அங்கம் ஆறாவது “படைகுடி கூழ அமைச்சு நட்பு அரண் ஆறம்” இவ்வியலுள் உறவினரைத் தழுவுதலும், நட்பினரைச் சோதித்தறிந்து நட்புடைய, நட்பின் ஒருகாலத்து அறியாமையால் அவர் செய்த பிழையைப் பொறுத்தது கோடலும், தீயநட்பினரை ஒருவுதலுமாகிய உபாயங்கள் கூறப்படும் அவற்றை,

(21) ‘சுற்றந்தழா’லாவது, அரசன் தன் கிளைஞரைத் தன்னின் நீங்காமல் அணைத்தல் மந்திரச்சுற்றமும் அடங்குதற்குப் பொதுப்படச் சுற்றமென்றோ ‘திரியாச சுற்றமொடு முழுது செணவிளங்கி நடுக்கினறி நிலியா’ (புறம் 2) என்று அரசர் ஒம்படுத்தது கூறப்படுதலின், இச்சுற்றமும் ஒருதலையாகத் தழுவற்பாலதாம் தாளாண்மையுடைய அரசர்க்கே இது கூடுமாதலின் இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது

“பகைவா கையா ஸ்டுபட்டுவந்தடைந்தவாகளையும், கருப்புக் காலங்களிலே உண்ண உடுக்க இல்லாமல் வந்தடைந்தவாகளையும் கைவிடாது, அவர்கள் தகைததைப் பரிகரித்தலும் தம்முடைய உறவின முறையார்களும், கிளையிலுள்ளார்களும் தீங்குற்ற காலத்து, அத்தீங்கு தமக்கு வந்ததுபோல எண்ணிப் பரிகரித்து வருதலும் ஆம்” என்பது ஒரு பழைய உரை

201 கருப்ப முற்பத்தியான காலத்திலே மசககை என்ற நோவும் பிறகு கருப்பத்தைச் சுமந்திருக்கிற வருத்தமும் பிள்ளையைப் பெறுகிறபோதுள்ள நோவும் இவை முதலான துக்கங்களும மடியிலே கிடக்கிற பிள்ளையைக் கண்டவுடனே தாய் மறந்ததுபோலத் தான் தனியலையிருந்து தளர்ந்த துக்கமெல்லாம் கேட்காம விசாரிக்கிற தன்னுடைய சுற்றத்தாரைக் காணவே கெட்டுப்போ மென்க.

வயா, வேட்கைப் பெருக்கம், அலிதாவது “கருப்பத்தாங்கி வருத்தமுற்று, துக்கப்படும பொருண்மேற் செல்லும் வேட்கை” எனப் பாநச (தொல் சொல் சூ, 371) கவான - பக்கமுராம அசைதல் - தங்கியிருத்தல், தளர்த்தலுமாம் ஈன்ற அக்கால் எனப் பது ஈன்றக்கால் என அகரம் தொகுத்தது செய்யுள் விகாரம்

202 வெயில மிகவும் கடுமையாய்க் காய்கிறபோது மரமானது அந்த வெயிலையெல்லாம் தான் மேலே பொறுத்தது கொண்டு, தன்னண்டையிலே வந்தவாக்குக்கெல்லாம் ஒருபடியாக நிழலைக் கொடுத்தது அவாக்குடைய தாபத்தைப் போக்கியும், பழுத்த மரம் பலருக்கும் அதுபலமாவதுபோலத் தன்னுடைய திரவியங்களைப் பலரும் அனுபவிக்கப் பண்ணி, அவர்கள் வருத்தத்தை நீக்கித் தான் வருந்தி வாழ்கின்றதே நல்ல முயற்சியை உடைய புருஷனுக்கு லக்ஷணமானது எனக் அழல், சூரியவுலகணம் ‘அழன்மேயந் துண்ட நிழன்மாயியவு’ எனப் பது அகம் 395 நேரோத்தல் - ஒருபடியாக எல்லாருக்கு மொத்தல்

203 ஒன்றன்மேலொன்றாக அடுக்கிய பக்கமலையையுடைய ஈடனே! தம்மைச் சோந்தவரைப் பெரியோர் தாங்கமாட்டோம் எனறார்கள் அலிதென்போலவெனில் மேனமேலும் கனத்த காய்களைப் பலவாக்க காயத்தாலும் தன் காயைப் பொறுக்கமாட்டாத கொம்பில்லாதவாறு போல எனக் எடுத்தல், நிலையின்றி உயர்த்துதல் எடுக்கலம் எனப் பது எடு என்ற பகுதியும் கு என்ற சாரியையும் பெற்று எடுக்கு என்றாகி, பின்பு எதிர்மறை இடைநிலை அல்லும், தன்மைப் பன்மை விசுதி அமமும் பெற்று உகரங்கெட்டு அகரமேறி முடிந்தது யாம் எடுக்கமாட்டோம் எனப் பது பொருள் வனகாய் எனப்பதில், வனமை பெருமையையும்

கனதையும் உணாதிறறு தமசோநதார எனற் பாலது தன் சோநதார என்று ஒருமைப் பன்மை மயங்குமாய வந்தது பெரு மலையானது அடுக்கிய பல மலைக கற்களைத் தன சிகரத்து ஏற்றி வைத்துக் கொண்டிருந்ததல் போலத் தன சுற்றத்தை உயர்த்துதல் பெரியோர்க்கு அழகென்பது தொகைமொழி “தொகைமொழி எனினும் சுருக்கமெனினும் ஒக்கும்” (மீர அலங் 11)

204 உலகத்தார அறிய முடிய நடபுகொண்டாலும், சிறி யவர்களுடைய நடபுச் சிலநாளொழிய நிலலா, தளாச்சி யிலலாதாருடனே கொண்ட நடபானது தாம் கொண்ட தவமாகிய நெறிகளோரிடையுறு வருங்காலத்தும் அதற்குத் தளராமல் நிற்கிற பெரியோர் நிலைபோல் நிலைக்கடாமல் நிற்கும் எனக் ஒலகுதல் - தளாதல் நட்பு நிலலாவாய்ச் சிலகாலமே நிற்கும் எனலுமாய் இது தழுவக்கூடாத நட்பினரை விலக்க வேண்டுமென்றும் தழு வக்கூடிய நட்பினரை அணைத்தல் வேண்டுமென்றும் கூறிய முகத்தால் பெரியோருடன் கொண்ட நட்பு நன்னெறியில் உயக்குமென்று குறிப்பித்தாராயிற்று

205 இவா நல்லவா இவா பொல்லாதவா, இவா எம்மைச் சோந்தவா இவா அன்னியா என்று சொல்லப்பட்ட பேச்சுச் சிறிதும் இல்லாதவராகும் இயல்புடைமையினாலே, தளாததா துன்பங்களை ஆராய்ந்து, அவரைச் சென்று கிட்டி அந்தத் துன்பங் களை நீக்குவா பாவாசிவ ருண்டோ, அவா எல்லார்க்கும் பெரியவா ஆதற்கு உரியாஎன்க நல்லோர் தீயோர் என்ற வேற்றுமைஇன்றி இடா உற்றுழி உதவுக் எனப்பதாயிற்று சிறறினத்தார கேண்மை தீப்பயன் தருமென்று கீழ்ப்பாடல்களிலெல்லாவும் கூறிவந்த ஆசிரி யா இப்போது நல்லா பொல்லா யாவரையும் ஒருபடியாக்க சுருதி இடாதீரக்க என்றது எனையோவெனின், இறப்பச்சிறந்தா னை ஓர் இறைவன் தீயினத்தாலே தீங்குறலும் நலவினத்தாலே நலனுறலும் இல்லையத் தன பெருவலியின் முன்னே மறையாரா பெருமையை, விளக்குமுன் இருள்போல மாயவிகக் வலலன் என பதை உணராதற்கெனக் அக்து இலங்கையா வேந்தனான இரா வண்ண போரிலே தன சேனை முழுவதும்படத் தனியொரு அகப் பட்டகாலத்து, அவனது நிலைமையை நோக்கிய இராமன் அவனை

வதைப்பதைவிட்டு 'நீ இன்றுபோய் நாளை நின் சேனையோடு வா' என விடுத்த உதவியதுபோலும் ஊராண்மையாகும் துன்பநுடைப்பாரா யாரா என்பது உம பாடம் இன்னா என்பது இனிமையென்னும் பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்புமுற்று இதக்கையா என்று பொருள்படும் இனையா என்பது சண்டி இன்னரின வேறாம தீயா என்று பொருள்பட்டு நின்றது

206 பொன்னின் கலத்திலே புலிந்ததைப் போலே வெள்ளையான சோறறை மிகவிட்டு, சாக்கரையும் போகட்டுப் பாலும் வார்த்து அன்னியா உண்பிக்க அவா கையிலே மனங் கைத்து உண்டலினும், உப்பிலலாத புலவரிசிக் கூழைத் தன் உயிர்போலுமிருக்கிற சுற்றத்தாரா பகலிலே எந்தக் கலத்தில வார்த்துச் சிறிதளவு குடித்தாலும் மனம் திருப்தியடையும் என்க

அமரரா தம் மனத்தே கைக்கத் தாம் உண்டலினும் என்றும், அமரரா கைத்தாகிய புழுக்கலை உண்டலினும் என்றும் கூறலுமாம் முன்னையதில் கைத்து என்பது எச்சத் திரிபு பெய்தல் - மிகச் சொரிதல் பொற்கலத்திற்கு மறுதலையாய எக்கலத்தானும் என்ற துணையால், கலம் யாதுமின்றிக் கையே கலமாகக் கூழை உறிஞ்சிக் குடித்தாலும் என்றும் கொள்க புழுக்கல் - புழுக்கிய உணவு புலியுக்கி போன்ற புழுக்கல் ஆவது - பிடித்தால் அடங்கி, விட்டால் வெவ்வாறாகும் அன்னம் என்பது ஒரு பழைய உரை இத்தகைய அன்னத்தைச் சாக்கரையும் பாலும் கூட்டி யுண்ணும் உணவின் சிறப்பினையும், மிகக் நீரை யூற்றித் தளரக் காய்ச்சிய கூழை உப்பும இன்றி உண்ணும் உணவின் இழிவையும் விளக்கினா புறக்கைக்கு 'தயங்குநீர்த் தண்புறக்கை' 'நெடுநீர்ப்புறக்கை' எனலும் அடைகன கொடுக்கப்படுதல் காண்க (நால 210, புறம் 64)

207. காலத்தாலே உபசாரத்தோடு, இட்டாலும், பகைவா வீட்டிலே இட்ட இனிய கறிச்சோறு வேம்புபோலவீருக்கும் அநதி வேளையிலே உறவின முறையாரா ருசியற்ற இலைக்கறியை இட்டாலும் அவரிடத்திலே அது ருசியாயிருக்குமெனக் காணவாய், விடியற்காலையில் வெங்கருனை - குடான கறியுணவு எனலுமாம் வேளாண்மை வெங்கருனை, ஒப்புரவு செய்து இட்ட விரும்பத்தக்க கறிச்சோறு எனலுமாம்

208 கருமானுடைய செமமட்டியைப் போல வெறுப் பில்லாமல தினந்தோறும் நன்மை போலவும் ஹிதம்போலவும் சொல்லிப் பதம்பண்ணி உண்கின்ற சில உறவினா நெருப்பிலே இருமபைப் போகட்டுத் தான்மாதிரி திருமயி வருகிற குறடி போலக் கைவிட்டுப் போவாரன், அக்கருமானுடைய உலையானிக் கோலைப்போலத் தம் உறவினமுறையா எரிகிற நெருப்பிலேயும் முழுகும்வரே நப்பினா என்று சொல்லத் தக்காரா எனக்

கொட்டியுண்டலாவது தானம் போட்டு உண்டல், அஃது பீரபுகளுக்கு இச்சகம் பேசி வயிறு வளாததல் “இச்சை பல சொல்லி இடித்து உண்கை” என்றா பிறரும் கொட்டித் தானம் போடல் என்னும்பொருட்டாதலைக் ‘கொட்டி அனந்தநியாப பாடலும்’ (திரிக 57) என்பதனால் அறிவு பதம்பண்ணும் தொழிலையுடைய செமமட்டிக்கு வருசகா உவமை கூறப்பட்டா. சுற்றத்தாரா தனபுறம்போது தாமும் தன்புறத்தலே சுற்றத்தழுவத் விலிளக்கண் மென்றாராயிற்று தம் உயிரத்தோழனான வேளபாரி மூவேந்தர்களாலும் வருசித்துக் கொல்லப் பெற்றபோது கபிலா பிரிவாற்றாது வடக்கிருந்து உயிராதுறந்த புறப்பாட்டு வரலாறு ஈண்டு சிந்திக்கத்தக்கது.

209 நல்ல வாசனையை யுடைத்தா யிருக்கிற பூவினாலே கட்டப்பட்ட குளிரந்த மாலையையுடைய பெண்ணே! ஒரு நட்பினருக்கு ஒரு நட்பினா இறக்குமளவும் இம்மையில அவர்களுடனே இன்புறுவன வறறிலே இன்புறநெழுந்த அவா தனபுறுவன வறறிலே தாமும் தன்புறுது போலால் அவருக்கு மறுமையிலே செய்யும் உதவிதான் யாதொன்றுண்டு எனக்

அரசாக்கு ‘துணைநலம் ஆக்கந்தருஉம்’ என்றபடி நட்பினரால் எய்தற்பாலன அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் மூன்றும் யாதலாலும், அவை இம்மையிலேயே எய்துவன வாதலாலும் நட்டார்க்கு ஒரு நட்டா மறுமையிற் செய்வது ஒன்று மில்லை என்றா

210. தம்பால் விருப்பிலலாதா மனையிலே வேறுயிருந்து உண்ணுகின்ற காட்டுப் பூனைக் கண்போன்ற ஒளியும் ஸுகோஷ

ஊழமான கறியுணவும் வேம்புபோலே கைகடும் தன்னைத் தான் விரும்புவது போன்ற விருப்பமுடைய சுற்றத்தாரா மனை யில் தனம்பத தனம்ப நீர் கூட்டி அட்ட பழைய குளிராத கூழும் எலும்பு அளவும் சென்று இனிகடும் அமிர்தமாகும் எனக் வேறு இருந்து உண்டலாவது “வாயாரா பெருநகை வைதலும்” நகாது மனம் வேறுபட்டு உண்டல். வெருக்குக்கண் ஒளியுடைத தென்பது “வெருகிரு னோக்கி யனன கதிராவிடு .” எனலும் அகப்பாட்டானுணாக (73) புற்கை, மிக்க நீர் கூட்டி யடப் பட்ட கூழ் எனபது கீழ் 206 ஆம் பாடலினும் கூறப்பட்டது காணக் தயங்குதல், அசைதல் என்றும் எனபோடு இடையதற்குக் காரணமாகிய அமிழ்தம் என்றும் என்பு, உடம்பு (குறள 74)

(22) “நடபாராயதலாவது ஒருவருடைய பல குணங்களையும் ஆராயாமல் விரைந்து நட்புக் கொண்டவா பின்பு அவா பால ஒரு குற்றங் கண்டவிடத்து நட்புவிடுதல், “விலங் கிற்கும் விளனல் அரிது” எனறபடி இழிவாதலால் நட்புக் கொள்ளுமிடத்துக் குடிப்பிறப்பும் ஒழுக்கமும் குணமும் நனமையும் வாயமையும் பழுதுசெய்யாத தன் மையுமாகிய இவைகளை நன்றாக ஆராயந்து நட்புச் செய் தலாம் கீழ்திகாரத்திற கூறிய சுற்றத்தார்போல நல்ல நட்பினரும் அரசாக்கு அறம் பொருள் இன்பங்களுக்குத் துணையாக இருத்தலின், இது சுற்றந்தழாலின் பின் வைக் கப்பட்டது

211 நட்புக் கோடலின் கருத்தினை உணராதும், கல்வி கற்றும் அறிந்தவாளுடைய நட்பு, கருமபின் குருத்திலிருந்து அடிவரையில் தினுறற்போல நாளுக்கு நாள் ருசி யதிகரித்துக் கொண்டேவரும் இனிமைக் குணமில்லாதவருடைய நட்பானது அக்கருமபின் அடியிலிருந்து குருத்திற்கு நேரே தின்று கொண்டு போனதுபோல நாளுக்கு நாள் ரஸம் குறைந்து கொண்டே வரும் எனக்

நட்புக் கோடலின் கருத்தினை யுணரலாவது, ‘நகுதற் பொருடனறு நட்டல் மிகுதிககண் மேற்சென றிடித்தற்

‘பொருட்டு’ என்று உணாதல் கற்றறிநதாரின கருத்தினை அறிந்து அவரோடு கொண்ட கேண்மை யெனினும் பொருநதும்.

212 பொன்னைக் கொழித்து அருவி விழுவதனாலே பகி களெல்லாம் பறந்தோடுகின்ற பூக்களையுடைய மலைநாட்டே! நல்ல குடிப்பிறப்பைக் கருதி, ‘இவா நடுவே வேறுகாதவா’ என்று ஒரு பகைமார் நட்புக் கொண்டதேயல்லாது மறறொரு பகைமாய் மனத்தினை நனகு ஆராயநதறிந்து நட்புக் கொள்ளப் பட்டதொன்று அன்று எனக்

நல்லிறப்பிற்றபு என்று கூட்டுக் மனத்தால் குடிப்பிறப்பு மனநுதாயமை என்ற இருபக்கமும் ஆராயந்து அறிந்து நட்புக் கொள்ளப்பட்ட தொனறல்லாததாய், நல்லிற பிறப்பொன்றே எண்ணி, இவா இடையில் திரியாா என்று கொண்ட நட்பு நன்மை அல்லாதது ஆகும் என உரைப்பினும் ஆம் கெழு கேழ் என ருயப் பொருநததலை உணாததிற்று (தொல் சொல் கு 303 நச உரையை நோக்குக) பொன்னோடு பொருநதி என்பது பொருள் மலையிடத்துப் பிறந்த அருவியானது நீரைக் கொழித்தலைவிட்டு ஒரு காலத்துப் பொன்னைக் கொழித்து விழுந்து, பகிகள் அஞ்சி இரிதற்கிடத்தைப் போல நற்குடியிற பிறந்தோரும் ஒரு காலத்து வெருவத் தக்கன செய்தல் கூடுமென்பது தொகை மொழிப் பொருள் “குடிப்பிறப்பு ஒன்றினையுங் கொண்டு நட்புக் கொள்ளாமல் அவா மனத்தினையுந் தீர ஆராயந்து நட்புக் கொள்ள வேண்டும்” என்பது ஒரு பழையவுரை அதற்கு உதாரணம் அடுத்த பாட்டிற் கூறுவா மனமறிய, மனம் அறிந்த தனாலே என்று காரணப் பொருட்டாய் வருத்து

213 யானையைப் போலே இருக்கிறவர்களுடனே கொள்கிற நட்பை விட்டு நாயைப் போலே யிருக்கிறவர்களுடைய நட்பினைக் கொள்ளக்கடவன யானை தனக்குக் கவளம் இட்டு வளாக்கிறவனையே ஒருகாலத்தில் கொல்லும் நாய் தன்னை வளாக்கிறவன் எறிந்த வேல் தன் உடம்பிலே பட்டு உருவாநிற்கவும், தன் வாலைக் குழைத்து அன்பு பாராட்டும் எனக்

இது ஒருவரை நட்புக்கொள்ளுமிடத்து அவருடைய உயர குடிப்பிறப்பினையும் மனந்துய்மையையும் நோக்கவேண்டுமென

அம், குடியும் குலமும் உண்டென்று நட்புக் கொள்ளாமல் அவர் மனத்தினை நன்றாய் ஆராய்ந்து மனந் துயராயிருப்பின குடியும் குலமும் இல்லையாகிலும் நட்புக்கொள்க என்றும்விதித்தாராயிற்று

“பெருமையும் சிறுமையும்” எனனும் தொல்காப்பியச சூத் திரத்து (285) கழியச சிறிதாக உவமித்ததற்கு ‘யானை யனையவா ... வேண்டிய’ எனபதினைக காட்டினா பேரா ‘நட்புரீஇ’ என்றும்பாடம் அறிந்தறிந்தும், நன்றாய் அறிந்தும்

214 மனத்தினாலே ஒருநாளும் நட்புக்கொள்ளாதவர் எந் நாளும் தம்மருகில் இருந்தாராகிலும், நட்பினராகார தம் நெஞ் சிலே எந்நாளும் சினேக பந்தம் உடையார தாம் கொண்ட நட பினைத் தந்நடடோர் தம்மை விட்டு அகன்று பலநாளும் தூரத்தி லுள்ளார் ஆயினும் கைவிடுதலில்லை என்க

நட்புக்குப் “புணாச்சி பழகுதல் வேண்டா, உணாச்சிதான நட்பாம் கிழமைதரும்”, (குறள் 785) “தூரதொழுகிக் கண்ணுந் துணைகள் துணைகளே, சாரதொழுகிக் கண்ணுஞ் சலவா சல வுபோ” (திருட. 51) எனபன ஈண்டு சிந்திக்கத்தக்கன

215 கொம்பிற பூதத் பூப்போல மலர்நது பின் குவியாது தலை காளிலே நட்புக்கொண்ட சந்தோஷம் போல இருக்கிறதே நட்பாகும் தோண்டிய குளத்திலே யிருக்கிற தாமரை அல்லி ஆம்பல முதலிய பூக்களைப்போல முன்னம் மலர்நது பின்பு முகு ளிதமாவதுபோலக் கண்டபோது சந்தோஷமாக நட்புக்காட்டிக் காணாதபொழுது இகழ்ந்து பேசுகிறவர்களைப் பெரியோர் விரும்பு வதுமில்லை நட்புக்கொள்ளுவதுமில்லை என்க

கோடு, கிளை கூம்புதல், குவிதல் வேட்டல், நட்புக் கோடல் தொடுதல், தோண்டிதல் தொட்ட எனபது தோட்ட என நீண்டது பின்னையதான கூம்புதல், இகழ்தல் என்று பொருள் பட்டது ‘உலகந் தழீஇயது ஒப்பம் மலாதலும் கூம்பலு மில்லது அறிவு’ எனனுங் குறளுரையில் இப்பாடலின் கருத்தினை உரைநடையில் மிகத்தனா பரிமே

216 கடையான அதமருடனே கொண்ட சினேகம் பாககு டாததுக்குத் தினம் நீருறறுவது போல எந்நாளும் பிரியஞ்

‘சொல்லி ஆகவேண்டும்; மத்திமருடனே கொண்ட சினேகம் தென்னைமரத்தைப் போலச் சிலநான் பின்னே திரிந்து ஆக வேண்டும், உத்தமருடனே கொண்ட சினேகம் பனைமரத்தைப் போல ஒரு நாள் கண்டு பேசியபோதே அமையும் என்க

தொன்மையுடையாராவார நற்குடியிலராயினும் மனம் தூய மையாகிய சிறப்பினை உடையார எண்ணரும் பெண்ணை என்றது, ஏனைக் கழுகு தெங்குகளைப் போல மக்களால் மதிக்கப்பட்டிருத்தல். எண்ணுதல் - மதித்தல் அருமை, சுண்டு இனமைமேற்று. பனங்கிழங்கினை நடடவா பின்பு அதற்கு நீருற்றி வளரக்க வேண்டுவதில்லை தென்னைக்குச் சில வருஷங்கள் நீர் ஊற்றியே வளரக்கவேண்டும் பாக்கிணுக்குத் தினம் நீருற்றவேண்டும்

217 கழு நீரிலே வெந்த பச்சை இலைக்கறியானாலும் நட பிளா கையிலே ஒருவன் பெற்றால் அது சிறந்ததான அமிருதம் போல இருக்கும் சிறந்த தாளிப்போடும், துலையிலோடும் பொருந்திய வெள்ளைச் சம்பாச்சோறே யாயினும் விருப்பாதவ - கை வந்தது உண்டல் எட்டிக்காயபோலாகும் என்க காரடகு என்பது இலைக்கறியினும் இழிந்த கறியை உணர்த்திற்று குய, தாளிப்பு, “குயகொள கொழுந்தவை” என்றா புறத்தினும் 160

218 நாயின காலவிரலைப்போல மிகவும் சோந்நிருந்தாலும் சுயின காலளவுச் சிறுமையும் உதவி செய்யாதவர்களிடம் கப்பு என்னபயனும்? வயலால் தனக்கு ஒரு பயனும் இல்லாவிட்டாலும் தூரத்திலே யிருக்கிற தண்ணீரைக்கொண்டுபோய் அந்த வயலுக்குப் பாய்ச்சி, அதனை விளைவிக்கும் வாய்க்கால் போன்றவா நடப்பின. அவா தூரத்தேயிருந்தாலும் சென்ற கொள்ளலேண்டும் என்க ஈக்கால், ஈச்சிறகு என்பன மிக்க சிறுமைக்கு ஞா அளவு

219 மனம் சுததமில்லாதாரிடத்துக் கொண்ட நடப்பினும் பகை நல்லது மருந்திலே தீராத வியாதியை அனுபவித்தலினும் சாதல் நல்லது ஒருவனை நெஞ்சுகொல வைவதினும் கொல்லுதல் நல்லது இல்லாத குணத்தைப் புனைந்து சொல்லிப் புக்குதலினும் வைதலே நல்லதென்க

220 பலருடனே மருவிப் பலநாளும் கலந்து நடந்து ஆராய்ந்த பின்னா பொருளாகத் தக்கவரை நடபுக கொள்கிறது

ஒருவனுக்கு உறுதியாகும் பல்லினாலே கடிததுப் பிராணைப் போகும் பாம்புடனையும் நட்புக்கொண்டபிறகு அதைவிடுகிறது மனத்திறகுத் துன்பமா யிருக்குமாதலால் என்க

தன்னோடு நட்ட நாகராஜனை தக்கனை இந்நிரன் ஜனமே ஜயன் யாகத்தீயில் விட்டுவிட அஞ்சி அவ்வர வரசனுடன் தானும் அதீயில் விழுந்தழியத் தீர்மானித்து விண்ணுலகினின்றும் இழிந் தன்னென்னும் புராண கதை ஈண்டு நினைக்கத்தக்கது பரிதல் - அறுத்தல் . ஈனதிக கடித்தல் மருவி, பொருவி, பரிந்து, மருவி, என்பன நான்கு மாததிரை அளபெடுத்தன (தொல் எழுத்து. 6 நச உரை)

(23) 'நட்பிற்பிழை பொறுத்த'லாவது, தாம் 'நட்புக்கொண்ட வா பொலலாத காரியங்களைச் செயதாராயினும், அவர் அறியாமையாற் செய்தாரென்றதல், தம்மிடத்திலே விச வாசத்தினாலே செய்தாரென்றதல் கொண்டு அவர் செய்த குற்றங்களைப் பொறுத்தல்

221 ஒருவா நல்லவரென்று, தாம் மிகவும் விருப்பி நட்புக் கொள்ளப்பட்டவரிடத்து ஒரு நட்புமில்லையாயினும் அதனைப் பிறாறியாமல் அடக்கிக்கொண்டு போக்க கடவா அஃது என் போல் எனனின் நெல்லுக்கும் உமியை அடக்கிக் கோடல் உண்டு, நீருக்கும் துரையை அடக்கிக் கோடலுண்டு; பூவிற்கும் புறவிதழை அடக்கிக் கோடலுண்டாயவாறு போல் என்க

'உயிரை ஆக்கும் நெல்லும் நீரும்' என்றும் 'நெல்லுயிர் மாந்தாக் கெல்லாம் நீருயிர்' (புறம் 186 உரை சிந் 2908) என்றும் சிறப்பித்து கூறப்படும் நெல், நீர் என்ற இரண்டும் மங்கல மாதலோடு நாற்றமுடைமையும் காலத்தின் மலாதலும் வண்டிற்கு நெகிழ்த்தலும் கண்டோருவத்தலும் விழையப்படுதலு முடையதாய் சிறந்த பூவும் சிறப்பில்லாத உமி, துரை, புறவிதழ் என்ற தம் அங்கங்களை அடக்கிக்கொண்டிருத்தல்போல் அரசனும் சிறப்பில்லாதவராயினும் தன் நட்பினரைத் தழுவிக்கோடல் வேண்டுமென்றாராயிற்று உமியுண்டு, துரையுண்டு, புறவிதழுண்டு எனப்பனவற்றிற்கு உமியை அடக்கிக் கோடலுண்டு, துரையை அடக்கிக் கோடலுண்டு, புறவிதழை அடக்கிக் கோடலுண்டு என்றுபொருள்

தநது உரைக்கப்பட்டது நெல்லிற்கு என்னுமிடத்துச் சிறப்பம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது

222 கட்டுகிற கரையைத் திரும்பத் திரும்ப உடைத்துக் கொண்டுபோகும் தண்ணீரை நச்சிப் பிழைக்கின்றவா அநத நீருடனே பிணங்கிக் கொண்டிரா; பின்னே யநத நீரைப் போகவொட்டாமல் அணைபோட்டுக் கட்டுவார்கள் அப்படிப்போல தாம் வெறுக்க வெறுக்கத் தீயன செயதாராயினும் தாம் வேண்டி ஆக்கிக்கொண்ட நட்பினர்களைப் பொறுத்துக் கொள்வார்கள் எனக் செறுதோறு எனபது செறுத்தோற்றென்று வலிமிக்கு நின்றது. செறுதல், தடுத்தல் வயல்தோறும் எனினும் அமையும், செறு, வயல் உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கத்தெனக் செம்புனல் என்றா உழவாக்கு மிகவும் ஆவசியகமான புதுப்புனலை புதுப்புனலைக் கண்டு உழவா கவி சிறந்து ஆரத்தலும், அரசா விழவு அயாதலும் தமிழ்நாட்டு வழக்கு இதனை, 'உழவா ஓதை மத்கோதை உடை நீரோதை தண்பதங்கொள விழவா ஓதை சிறந்தாப்ப' என்னும் சிலப் கானலவரிப் பாட்டானும், 'உலிப்புனல் பொருத மருதோங்கு படப்பை ஒலிக்திக் கழனிசு கழாஅ முன்றுறைக் கலிகொள சுற்றமொடு கரிகாலகாணத் தண்பதங்கொண்டு' என்னும் 276 ஆம் அகப்பாட்டானும் (தண்பதங் கொள்ளல் - புதுப்புனலாடல்) வையையைய பற்றிய பரிபாடற் பாட்டுக்களானும் பிறவற்றானும் அறிக முன்னையதான வெறுப்ப - வெறுக்கத்தக்கன, பின்னைய தான வெறுப்ப - மிக் எனலுமாம்

223 பொன்னைப்போல நிறத்தையுடைய கோங்குமலரிலே அழகிய வண்டுகள் ஆரவாரிக்கும் உயர்ந்த மலைநாடனே¹ மிகவும் பொல்லாத காரியத்தைத் தன்னுடனே நட்புக் கொண்டவா செயதாராயினும் பொறுக்கத் தருவதொன்று அன்றோ? ஏனெனில் ஒருவா பொறுக்கவே இருவாக்கும் நட்பு உண்டாகுமாதலால் எனக்.

உயாவரை வினைத்தொகை உரு, வழிவழகு, உருவ என நறு திரிந்தது (அகம் 1 உரை தொல் சொல் 302. நச) தன்னிடத்துள்ள தேனையெல்லாம் நுகாந்து தன்னை யிறுதியிறு தற்க்கும் வண்டினுக்கு நெகிழ்ந்து, பின்னையும் பல புதுமலர்களை ஊழ்த்து அதனை நுகாவிக்கும் கோங்குபோல அரசனும் தன் நட்பா செய

யும் மிகைகளைப் பொறுத்துக் காலங்களில் உள்ளம் நெகிழ்ந்து, உதவி செயதல் கடனென்பது தொகை மொழியின்பொருள். தன வடிவழகாலே கோங்கினை மயக்குறுத்திய வண்டெனப்பா உருவவன்டென்றா நிறக் கோங்கெனறது நல்ல ஜாதியைக் குறிப்பித்தது அதனை உபமேயத்தினும் பொருத்திக் கொள்க. கோங்கினை நிறம் பொன்னை ஒக்குமெனப்பதனை 'கோங்கினை, காஹுதக் கழனற கண்கமழ பணிமலா, கைவிடு சுடரிற்றேனறும்' (அகம் 153) எனப்பதனால் அறிக

224 மடிகின்ற அலைகள் கொணாநது ஒதுக்கிய தூய வெள்ளிய கிரணங்களுையுடைய முத்துக்களைத் தீவிரமாக வருகின்ற கப்பல் கரைகளிலே சிதறச்செய்யும் கடற்கரையை யுடையவனே! தமமால் நட்பு விட்டுவிடுதற் கரியவா நற்குணங்களை யுடையவரல்லாதவராயின், அவா தம் நெஞ்சினைச் சமிகிறதற்கு மூட்டிய தீயாவா என்க கப்பல் விரைநது கரையை நோக்கி வருதலால் அலை பலமாயமோதி, கரையிலே ஒதுங்கிக் கிடந்த முத்துக்களைப் பரதமாகக் காணிகொள்ள ஒட்டாமல் சிதற் அடித்தும், மீண்டும் கடலிலேயே மிடுதலும் விடுகின்றன என்றாராயிற்று கப்பல் இவ்வாறு மனம் நோவத் தீங்கிழைத்தாலும், அது விடுதற்கரிய தொன்றாதல் போல நட்பாரும் இயல்பிலரேனும் விடற்கரியா என்பது தொகை மொழிப்பொருள்

225 பொன்னையும் தானியச்சதையும் நல்ல வீட்டையும் சுட்டுப் போட்ட நெருப்பினைத் தினநதினம் இருக்கிற விடநதேடிக் கொண்டு வந்து வீட்டுக்குள்ளே வைத்து ஆக்கிக்கொள்ளுதலால் பொல்லாத காரியங்களைச் செய்தாராயினும் விடப்போகாதவாளைப் பொன்னைப்போலே தக்கவிடத்து வைத்துச் சோவு படாமற் காத்து அடக்கிக்கொள்ள வேணும் என்க

'அலகுபத மிகுத்த கடியுடைவியனகா' என்றும், 'கூழுடைத் தந்தை இடனுடை வரைப்பு' என்றும் (அகம் 49, 145) 'நெல்லுடைமை கூறியவதனால்', இல்லிறகு அஃதுடைமையே நன்மையாவது பொன்னொடு கூடிய நல்லில் என்றமையால் தன தானியங்களும் பிற சம்பத்துக்களும் நிறைந்த இல்லினைக் கூறினாராயிற்று. பொன்னும் நல்லிலும் சிதைந்தமைக்கு இல்லவா சோவே

காரணமன்றித் தீயின குற்றமன்றென்று கொண்டு, அததீயினைத் தொழுவும் வேண்டுமென்க

226 தமமை விட்டுப்போகாதவாகன் பொல்லாத காரியங் களைச் செய்தாராயினும் அவர்களை விட்டுவிடப்போமோ' அணுகு தற்கரிய தன்மையினையுடைய ஆகாசத்தைத் தன முகடுகளாற் குத்துகின்ற நீண்ட மலையை யுடையவனே! தன கண்ணைக் குத்திற்றென்று தனகையைத் தறிசகப்போமோ என்க

ஒராதாரமுமின்றி நிற்கின்ற ஆகாயமானது தன்னைக் குத்தி யிழக்கின்றதென்று மலையைக் குறைத்து விடுதலில்லைபாதல் போல, இன்னு செய்த நடபினரைவிடப் போகா தொன்பதும் ஆகாயம் நிராதாரமாக நிற்கின்ற மத்தனபதனை 'வறிது நிலைஇய காயம்' (புறம் 30) என்பதனால் அறிக சீழ்ப் பாடலில் தீய இயல்புடையார் தம் தீய இயல்பினாலே தீங் கிழைத்தாராயினும் அனைக்கவென்றோ அப்பாடலில் 'வலியல பும உபகார குணமுமுடையாரும் அற்புதமையால் ஒரு கூல தீங்கிழைத்தாராயினும், அவரையும் அனைக்க என்றும் விறறு விண்குத்து நீளவரை வெற்பு என்பதற்கு விண்ணைக் குத்தும் நீண்ட மூங்கில்களையுடைய மலைகளே என்றலுமாய் வரை, மூங்கிலு, கணுவுடைமையால்

227 விட்டு விளங்குகின்ற கரையையுடைய குளிர்த் கடற் கரையையுடையவனே! நடபுக்கொண்டபின் அந்நடபின் பொல லாத காரியஞ் செய்தாராயினும் அதனைக் குற்றமாக எண்ணுங்கள் சான்றோர்கள் நடபினராய் ஒன்றுக்கூடிய ப் த அவர் செய்த குற் றங்களை அடக்கிக்கொள்ளாமல் பிறரறியச் சொல்லும் உறுதியற்ற அறிவீனா, அக்குற்றஞ் செய்தவரைப்பார்க்கிலும் கட்டையு என்க இலங்குதல், விட்டு விளங்குதல் 'இலங்கிழை' எனபுழிப்பொல வெண் மா விழுகதெழுந்த ஒளிவிடுதலுமாய் 'மூலைமுக்கு செய்த தன முள்ளெயிறிலங்கின' எனபுழிப்போல (அகம் 7) 'கன்னி யார் குற்றமுந் தூற்றாமரபினா, எண்ணுகொல எதிலார் நாடடி?' என்று பலராலும் இகழ்ப்படுதல் போக்கி 'திண்ணறிவிலாதார் தாமும் அவரிருகடை' யென்றார் கடலநீர் தனனோடு கலந்த உப

பின் உவாபினைக் குற்றமாக எண்ணுது விழுந்தெழுந்த ஒளிவிடு தலபோல அரசனும் தன் நட்பினா குற்றத்தைத் தானுந் தழுவிக்கோடலவேண்டுமென்பது தொகைமொழிப்பொருள்.

228 ஒலிக்கின்ற அருவியையுடைய நாடனே! அன்னியர் செயத தீவகுகள் பிராணவாதை தருவதொன்றாயினும், ஆராய்மிடத்து 'உற்றபால தீண்டா விடுதலரிது' என்று, 'தன்னையே தான் கோவின அலவது' அவ்வன்னியரை நொந்து கொள்ளற்குத் தக்க காரணம் யாதானது? ஒன்றுமில்லை அவ்வாற்றுக குமபோது காதல பொருந்தியவா செயத தீவகுகள் நெஞ்சத் துள்ளே கிடந்து சீரியவாகும் என்க

செய்த விழுமியவராம் என்றபாலது விழுமிதாம் என்று பனமைக்கண் ஒருமை மயங்கி வந்தது. சீதாபிராட்டியாரைக் கண்டு திருமயி வந்த வானரவீரர்கள் மதுவனத்தை அழித்தாராயினும், அக்குற்றம் சங்கீர்வனுக்குப் போகயமாயிருந்த தென்னும் இராமாயண வரலாறு எண்டு சித்திக்கத் தக்கது மலையினின்று வருபுனல் ஓயாது ஒலிக்கின்றதாயினும், மக்கள் அதனை ஓர் அழகாகக் கருதுவது போலக் காசலா குற்றஞ் செயவாரேனும் அதுவும் ஓர் சுவையேயாம் 'பண்ணிய யாமொக்கு' நடடா கழறுஞ் சொல்' (நான்மணி 100) என்றது பிறரும்

229 தமா என்று தமயரால் நடபுகுகொள்ளப் பட்டவரிடத்திலே தமரல்லாததாய்த தாம் காணில், அவரைப் பண்டை நடபிராருளறும் அகிலமாக நன்கு மதித்து, அவா செயத குற்றங்களைத் தம் மனத்தில ஆட்கிக்கொள்க என்க 'தமமை' என்புமி இரண்டனுருபற்கு ஏழனுருபின் பொருள் கொடுத்தரைக் கப்பாட்டது சீழ்ப்பாடலில் தமா குற்றங்களைப் போகயமாகக் கொள்ள வேண்டுமென்றா இப்பாடலில் அது கூடாவிடில், 'முடிபு அகடபு ஒர்இ விடல்' என்றா

230 ஒருவனுடைய குற்றத்தினையும் நல்லகுணத்தினையும் அகலே நடபுகுகொண்டபின் இது குற்றம் இது குணம் என்று சோதித்துக்கொண்டு திரிவேனாவை, நடபின்ன கூறிய இரக்கியத்தை வெளியிட்டவன் செல்லும் தீக்கதியை நான் அடைக, அக

தேயனறி ஒலிச்சினை கடல்குழந்த வையகத்தாரா எனனை இகழ்க எனக் 'எனமகன இராமன நாடிழந்ததற்கும காட்டிற்கேகியதற்கும நீயே காணம எனற கோசலைமுன பரதன செய்யும் சபதங் களுள் 'மறைகாவா விட்டவன செல்லுநதீக்கதியை நான் அடைக' என்று கூறி, அதன்பின் 'செய்நனறி கொன்றவன செல்கதியை நான் அடைக' என்று கூறலான் செயநனறி மறத்தலோடொப்ப இதுவும் பெருமபாவமென்று கொள்ளப்படும் 'ஊழி பெயருங் காலத்து யாவருளு செயத் இருவினையும் நீங்குதலின, அக்காலத் தும் செய்தி (செயநனறி) கொன்றோருக்கு உயதியில்' (புறம் 34 உரை) என்று கூறுவது கோக்கி, செயநனறி மறத்தலின பாவத் தை உணரக் 'அருமறை காவாத நட்பும் ஒற்றளென்பபடுவார்' (திரி+ 35) என்றா பிறரும் இப்பாடலை நட்பின் ருசியறிந்த ஒருவன கூறிய வஞ்சினமொழி எனக்கொள்க

(24) 'கூடா நட'பாவது குடியாலும் குணத்தாலும் ஆசாரத் தாலும் தமமனத்திற்கு ஒவ்வாதவரும் மனத்தாற் கூடா திருந்தே, தம் காரியம் முடியுமளவும் புறத்தாற் கூடி யொழுக்குநுமாயுள்ளவாகளது நட்பு இத்தகைய நட்பினை அஞ்சி ஒழுகல் வேண்டுதலின இது நட்பிற் பிழை பொறுத்தலினபின் வைக்கப்பட்டது

231 கரிய குணத்தினின்றும் மிகக் அருவிகள் விழுகின்ற நீர்வெலையை யுடைய நல்ல நாடனே! சீய நட்பினா தம் காரியம் முடியுமளவும் கட்டுகள் எல்லாம் அற்றுப் பிரிந்த பழைய கூரையை யுடைய வீட்டிலே மழைபெய்யும்போது ஒழுகுகிற தண்ணீ ருக்குச் சேற்றை அணையாகக் கோலிக்கொண்டும், அந்த அணைக் குளமே விழுகிற தண்ணீரைத் தம்மேல் எற்றும், அதிகமான போது இறைத்தும் கிடப்பா எனக் செறித்தல் - பொருத்ததல், அஃதில்லாத கூரை, கட்டுப்பிரிந்த கூரை கரை - கறுப்பு சீனை யாய மலையில் தவகியிருந்த நீர் மிகுதியான வழி அம்மலையைத் தறந்து அருவியாய் விழுகதுபோய் விடுவதுபோல் புறத்தாற் கூடிய நட்பினரும் தம் காரியம் முற்றியவழிப் பிரிவா எனக்

232 வெள்ளிய அருவியையுடைய நாடனே! சீரியவருட னோடொகாண்ட நட்பு மிக்க சிறப்பினையுடையதாய் மழையினாலே

வினியுனகன் மிக வுண்டாளுற்போல நனமையைத்தரும் சீரியவா அல்லாருடனே கொண்ட மிக்க நட்பானது மழை பெய்யாக காலம்போல வறுமையாகவிருக்கும் எனக

மாரியால் என்னும் மூன்றனுருபு தொக்கது மாண்ட பயத தது என்பது பயம மாண்டது என்று மாற்றியுரைக்கப்பட்டது

233 துண்ணிதான அறிவினியுடையாரோடு உறவு செய ததிலுண்டான பயனை அனுபவித்தல் விருப்பத்திற் நேவருல கத்தை ஒக்கும், துண்ணிதான தூலை அறியமாட்டாதாராகிய பய னிலலாருடனே உறவுகொண்ட பயன் நரகத்திலே அனுபவிக்கி ததுபோல விருக்கும் எனக

துகாதல் - அனுபவித்தல் விழைவிறு - விருப்பத்தையுடையது- ஊதியம் - இலாபம் அது மக்கட்பிறப்பானாகிய இலாபம் ஒன்று - ஒப்பு துண்ணிதான அறிவினியுடையாராவா புலவா, 'தேவரனையா புலவா' (நானமணி 75) என்பா ஆதலால், அவ ரோடு கூடி துகாவுடைமை சுவாக்ஷேபோகத்தை ஒக்குமென்றா 'ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை எழுமையும் தான புக்கு அமுந தும் அளறு' என்பவாதலால், துலுணாச்சியிலலாத மாக்களோடு கூட்டுறவு நரகானுபவம் போலும் என்றா

234 அருகுதோறுஞ் சந்தனமரங்கள் நிறைந்த சோலையை யுடைய மலைநாடனே! மனத்திலே நட்புக் குணமில்லாதாருடனே கொண்ட உறவு வளருவதுபோலத் தோன்றி வைக்கோல நெருங் புப்போல ஒருபொழுதும் நிலலாமற் கெட்டுப்போம் எனக

நந்ததல் - ஆதலும், கெடலுமாகிய பொருளபடுவதோ சொல் சண்டிக் கெடல் என்று பொருளப்பட்டது, சாரல் - பக்க மலை, பந்தம், கட்டு, சின்னக்க கட்டின ருசி எனக

235 செய்யத்தகாத காரியத்தைச் செய்வதாகத் துணிதலும் செய்யத்தக்க காரியத்தைச் செய்யாமல் நெடுநாள் விட்டுவைக்க லும் நிச்சயமாக இனபம் வரத்தக்க காரியத்தை யிகழ்தலும் ஒரு வாகு அப்பொழுதே துக்கத்தைக்கொடுக்கும் எனக

‘செய்தக்க வல்ல செயக்கெடும் செய்தக்க செய்யாமை யானும்
கெடும்’ எனபதும்; ‘துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவாற்றி இன
பம் பயக்கும் வினை’ எனபதம் காண்க

236 ஒரு குளத்திலே தோனறி ஒருவழிப்பட வளாநத
வீடத்தும் விரிநத நனமையையுடைய குவளை யை ஆம்பல சரி
ஒவவா ததைப்போலப் பெரியாருடனே உறவுகொண்டாலும், நல்ல
குணமில்லாதார காரியங்கள் வேறாயிருக்கும் என்க

குவளை - செங்கமுநீர்ப்பூ ஆம்பல - வெள்ளாமபல யாமை
வானை கரும்பிறகொண்ட தேன இவற்றினோடு கூட்டிக் குவளை
யானது மருத்தில்தது மக்களாற் குறிஞ்சி முல்லைகளாகிய வன
புலத்தித் தம் சுற்றத்தார்க்குப் பெறுதற்கரிய உணவாகவிருந்திடும்
சிறப்புடைத்தாகலானும், ஆம்பலரிசியுணவு தலைமழித்த கழிகல்
மகளிரும் அடைமதிறபட்டோரும் அபரணத்தில் வருந்தியுண
னும் இழிவுடைத்தாகலானும், குவளையை ஆம்பலொகலலா
னனப்பட்டது இவற்றினை ‘கீழமைக்கொண்ட வானையும்... .
யாமையும் கரும்பிறகொண்ட தேனும் பெருநததை குவ
ளையும் வனபுலக் கௌரிகு வருவிருந்தயரும்’ (புறம் 42) என
றும், ‘அளியதாமே சிறு வெள்ளாமபல பெருவளக் கொழுநன்
மாயந்தென்பொழுது மறுத்தது, இன்னு வைகலுண்ணும் அல்லப
படுஉம புலலாயினவே’ (ஈழ 245) என்றும், ‘சிறு வெள்ளாமப
ல்லலி யுண்ணும் கழிகல் மகளிர போல்’ (ஈழ 280) என்றும்,
‘செழுஞ்செய நெல்லின் விளைக்திர கொண்டு, தநதாளாமபன்
மலரொடு கூட்டி இடுஉங் கடந்து வாளமருங்கி வேந்த
ரோட்டிய பாரி’ (அகம் 78) என்றும் வந்தனவற்றான அறிக

237 இளைய சிறுகுரங்கு முந்திப்போய்த தனக்கப்பன
கொண்டுவந்த கனியைப் பயற்ற நெறறைப்போலும் விரலாலே
நெரித்தது குற்றிப் பறிக்கிற மலைநாடனே! ஒருமை யில்லாதாரு
டனே சொண்ட வறவு பொல்லாதென்க

முற்றல் - முற்றிய கனி நெறறு - சுண்டுப் பயற்றம் நெற
றினை உணராததிற இது மந்தியின் விரல்போன திருத்தலால்

ஞெமிததிடுதல் - தழுப்பாகுதல், நெரிதல், ஞெழுக்கிட்டு
என்றும் முற்பட்டததையை என்றும் பாடங்கள்

235 என்னுல நடபுச செய்யப்பட்டவனதனக்கு ஒரு துன
பம் வருங்காலத்து என்னுடைய உயிரை அநநடபுச செய்தவன்
கையிலே கொட்டெனுகில், நட்புசசெய்தவனது காதன மனைமாலைக்
காவலழித்தவன புகக நரகத்திலே புகக்கடவேன பெரிய புகழை
யுடைய பூமியிலுள்ளவர்கள் என்னைச சிரிப்பாராக என.

239 பகவின நெய்வாத்திருக்கிற கலசத்திலே அநத நெய்
யைக் கொட்டிப் போட்டு வேப்பெண்ணெயை வார்த்து வைத்
ததனோடொக்கும் தேனபடுகின்ற மலைநாடனே! நல்ல அறிவினை
யுடையவா உறவைவிட்டுப் புல்லறிவாளருடனே நடபுக்கொள்ளு
கிறதென்க

வேம்பு அடு நெய் - வேப்பங்கொட்டையைக் காய்ச்சிய நெய்

240 வடிவிலுல நல்ல அழகையுடையவனிடத்தது ஒப்புரவில்
லாதது காய்ந்த பருகுவதற்கு அமைந்த பாலிலே நீரைக் கலந்
ததனோடொக்கும் அறிவுடையவா பொல்லாதவர்களைச் சேர்ந்து
தீயராகுதல் நாகப்பாடபு விரியன பெடையோடே கூடினதோ
டொக்குமென்க

‘நாகம் விரியனபெடையுடனே புணர்ந்தால், அதின் வயிற்
றிலே கற்பமுற்பவித்த அநத நாகத்திற்கு ஆயுசு குறைந்துபோ
மாறுபோலப் பொல்லாதவனைச் சேர்ந்தால் நல்லவனுங் கெட்டுப்
போவான்’ எனபது ஒரு பழைய உரை

3 ‘இன்பவிய’ லாவது இன்பம் எய்துத்தற்குரிய ஒழுக்கங்
களைக் கூறும் இயலாம் அவை அறிவுடையாராதலும், அறிவின
மையின நீங்கியாராதலும், நன்றியைப் பயக்கும் செல்வமுடையா
ராதலுமென மூன்றுமாம் நடபினரை உடையாரே இன்பம்
எய்துத்தற்குரியாராதலால், இது நடபியலின்பின வைக்கப்பட்டது

(25) ‘அறிவுடைமை’யாவது “இயற்கையறிவினனாதலும், அறம்
பொருளினபம் வீடெனலும் நானகிணையும் தூலசொன்ன
முறைமையாலே அறிந்து அறிவுக்குத் தக்கதாக இம்மைக்

கண நடந்து மறுமைக்கு உறுதியாகிய காரியங்களைத்
துணிந்தறிதலும், உலகவியற்கை யறிந்து உலகத்துக்குத்
தக்கதாக ஒழுதலுமாய்.”

241 பகைவா இளைத்தவிடம் பார்த்துப் பெருமைக் குண
முடையாரா தாமாகவே தலையிறக்கிக் கொள்வாராள் (அந்தப்பகை
வரைக்கொல்லப் படையெடுத்துப்போகாரா) ஆராயுங் காலத்து,
சந்திரனை மறைக்கும் இராகு அந்தச் சந்திரன் பிறையா யிருந்தகா
லத்துமறையாது பூரண சந்திரனாட்போது, மறைக்கும் எனக்

வீரரல்லாதா மேலும், முதுகிட்டாரா மேலும், புண்பட்டாரா
மேலும், மூத்தாரா இளையாரா மேலும் போராடுசு செல்லுதல் படை
மடமாதலின (புறம் 142 உரை), தக்வுடையாரா அது செய்யாரா
எனக் தக்வு - பெருமை தலைச்செல்லல் - மேற்றசெல்லல் அணங்கு
குதல் வருத்துதல், அணுகுதல்

242 குளிராத கடற்கரையையுடையவனே ! தந்திரரான
மனுஷ்யருக்கு, அணிகலமாவது அடக்கமுடைமை ஒருகால
வரம்புக்கடந்து அடக்கமின்றி நடந்தாராகில தாம் வாழ்கின்ற
ஊராராலே தாம் குடி பழிக்கப்படுவாரா எனக்

சீர உயாவு மாததிரை அளவு ‘சிறிய சருகத்தவெண்கும
உயாவு’ எனப்பொருளும், அவையாசசிதான அளவிறத்தலாகாது
என்று விதித்தாராயிற்று

243 எந்நிலத்திலே விதைக்காலும் எட்டிலிதை தெனை
மரமாகாது தென்னாடாகிய நாகத்திலே பிறந்தவரும் பூய்யிலே
பிறந்து தருமத்தைச்செய்து சுவாககத்திற்குப் போவாராள் தன
னுடைய அறிவினது நன்மையே மறுமைக்கு உறுதி ஆவது
வடக்காகிய சுவாககத்திலே பிறந்தவரும் மறுமைக்கு உறுதியாகிய
பயனைச் செய்துகொள்ளாமல் நாகத்திலே விழுகின்றவா பலா
உளா எனக்

தென்னன் நாடு தென்னாடு. தென்னவன் - கூற்றுவன்,
இதனைத் ‘தென்னவற்பெயரியதுன்னருந் துப்பின்’ என்னும் மது
ரைக் காஞ்சியடிக்கு நச்சினாகுகினியா உரைத்த விசேடவரையால்

அறிக கூற்றுவன் நாடு நரகமாயிற்று “தேவரொல்லாரும், யாம் சேவிருத்தலின், மேருத்தாழ்ந்து தென்திசை உயாகத்த” (தொல் எழுத்து. பாயி நச உரை) என்னும் தொடரானோக்கி, வட திசை சுவாககமாதலறி

244 வேம்பினிலையிலே வாதைப்பழம் பழுத்தாலும் தன்னுடைய ஓயல்பான தீஞ்சுவை சற்றுங் கெடாது. அதுபோலத் தானே சோந்த இனம் பொல்லாதாயினும் பெரியோர்கள் அக கூட்டுறவாலே மனம் பொல்லாதாகிறதில்லை பண்டையினும் குணசிறப்புறுவானாக

245 கடற்கரையிலும் நல்ல நீருண்டாம் மலைச்சாரலிலேயும் உப்புநீர் தோன்றும் ஆதலால் தாவகன இணங்கி இணக்கத்தின வழியே யாகா ாரைகளை மோதுகின்ற அலைகளையுடைய குளிராத கடற்கரையையுடையவனே! அறிவுடைய மனிதரானா தம்மறிவினவழியிலே ஒழுக்குவா என்க

246 பருத்த அரையையுடைய புனைமரத்தாற் சிறப்புப் பெற்று, மிக்க குளிராத கடற்கரையையுடையவனே! ஒருகால விட்டு நீங்குதலும் ஒருகால கூடுதலும் செய்யக்கடவதொன்றல்ல மருவிய செய்கையை எல்லாவிடத்துமுடையவா யாவா ஒருவருடனேயும் டுபுகுகொள்ளாமல் இருக்கிறது நல்லது என்க

247 ஒருவா அறிவிக அறியும் அறிவுடையாரை நட்புச் செய்யவே இன்பங்கள் பொருந்தும், அறிவை அறிவிகவும் அறியமாட்டாதாரை விட்டு நீங்கவே, பல துன்பங்களும் நீங்கும் என்க

‘பிணிபயிலும் புலனன்னா புலலறிவினாடவா’ (நானமணி 33) என்பவாதலால், அவரைப் பிரியப் பிரியுமாம் நோய் என்றா

248 நல்ல நிலையிலே தன்னை நிறுத்திக்கொள்ளுவானும், தன்னை முன்னின்ற நிலையினின்றும் கெடுத்துக் கீழாகிக் கொள்வானும், முன்னின்றநிலையினும் தன்னை மேனமேலும் உயாச்சி பண்ணிக் கொள்ளுவானும், தன்னைத் தலைமையடையுமபடிசெய்து கொள்ளுவானும் தானே என்க.

‘பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம், கருமமே கட்டளைக் கல்’ (குறள் 505) என்பதுங் காண்க

249 தமக்கு ஒரு கருமஞ் செய்துகொள்ளுகை காரணமாக அறிவில்லாதாபின்னையும் பெருமைக் குணமுடையாா செல்லு கின்றது, பெறுதற்கரிய மரபினை யுடைய திரைகள் ஆரவாரிக்ரும பேரோலியையுடைய கடற்கரையை உடையவனே! அது அறி யாமையல்ல அறிவுடைமையேயாம் என்க

கரும வரிசை, கருமத்தின் தகுதி வரிசை தகுதி என்று பொருள் படலைத ‘தத்தம் வரிசையான இனபுறாஉய மேல்’ என பதஞல அறிக ஒதம் - அலை ‘நிலைஇய பண்பிலா நேரலா என றொன்று, உளைய உரையாது உறுதியே கொள்க’ (பழ 253) என்பது ஆனரோ ஆணை என்க

250 ‘பொருள் வரவாளுகிய காரியங்களை உட்படுத்தலும் போக போகயங்களை அனுபவித்தலும், தாமத்தினைத் தகுதி யுடைய பெரியவார்களுக்குச் செய்தலும் ஆகிய இவை மூன்றுகாரிய மும் ஒரு பிறப்பிலே முடடுப்படாமல் ஒருவருக்கு வந்து எய்குமா கில் அதுவல்லவோ சிறக்க யாத்திரையாகப் போய், தான் கருதின தீவிலே பலிப்புண்டாக வியாபாரம் பண்ணி, இடையூறின்றியே வந்து தன் படமினத்தைச் சேரவிட்டிருந்த கப்பலையுடையவன் மனம்போலே அமைதியுடையது’ என்பது ஒரு பழைய உரை

(26) ‘அறிவினமை’யாவது தன்னுடைய அறிவில்லாமையைக் கண்டு மாதா பிதா குரு முதலானவர்கள் தனக்கு அறிவு வரத்தக்கதாகச் சொன்ன வசனங்களையும் உட்கொள்ளாமல் அவர்களை உதாசீனப்பண்ணி, தூல கூறுவனவற்றை யுமிகழந்த, உலகத்தியற்கையான முறைகளை விட்டு, தன்னிறியாமைக்கேற்ற பொழுக்கங்களை ஒழுக்கி, எல்லாராலும் இகழப்படுதலும், மறுமைக்கு உறுதியல்லாதன செய்தலு மாம் இஃது அறிவுடைமையின் மறுதலையாகவின் அதன் பின் இது வைக்கப்பட்டது

251 கூாமையான அறிவில்லாமையே ஒருவாக்கு வறுமை யாவது, கூாமையான அறிவுடைமையே பெரிய செல்வமாவது;

விசாரிக்குவகாலத்துப் பெண்ணிலக்கணங்களும் சில நிறைவுறு
மையால் அவற்றினை விருமபி, ஆணமையைமுற்றும் இழந்த
பேடியுய பூணுளோ கண்ணுக்கினிதான ஆபரணங்களை என்சு

‘தனக்குப் பாழ் கற்றறிவிலலா உடம்பு’ என்பவர்கலான,
துணுணு வினமையை வறுமை என்றா ‘அறிவுடையா
எவலாமுடையா’ என்பவாதலால் துணுணு வுடைமையைப்
பெருகு செவவெனரா செவவம் அறிவைப்போல சொக்க
மோகங்களைக் கொடாதென்பது ஒரு பழைய உரை

252 பல நூல்களையுங் கற்றறிநது கேள்வியாலவரும் பயனை
உணாவா பெருமை அழிநது துக்கப்படுகிறகாரணம் அறிநதீரில
லையோ? பழைய சிறப்பினையுடைய சரஸ்வதி அவர்களிடம் வசித்
தலினாலே மகாலக்ஷ்மி பிணங்கி அவர்களிடம் சேராமாற போவா
ளெனக் முந்தின ஜன்மத்திலே இவா கலவிக்குத் தவசுபண்ணிச்
செவவத்துக்குத் தவசு பண்ணாமையால் இந்த ஜன்மத்தில வறிய
நாய்த் துன்புறுகின்றார்கள, கலவிக்கும் செல்வத்துக்கும் தவசு
பண்ணத் தக்க அறிவு வேணும் என்பது ஒரு பழைய உரை

253 பிதா படி என்று தனக்குச் சொல்ல இது உறுதியாகிய
சொல்லல்லவோ என்று அதனை உட்கொள்ளாமல் இகழ்ந்தவனை
ஒருவா அறிவுகொளுத்த எழுதிய ஸ்ரீல ஒன்றனைப் பலாகூடிய
அவையின் முன்னே மெல்லக் கொடுக்க, அஃதற்கு அவன் கோபித்
துக்கொண்டு எல்லாரும் பார்த்தறியத் தன் கலவியிலலாமையை
யறிவித்து, அவரைப் புடைக்க ஒரு கோலை எடுத்துக்கொள்ளு
வான் எனக் கழறுதல் வைதல், ‘கழறுப் வென்பவவனபெண்டி’
(அகம் 76) என்புழியும் இப்பொருட்டாதல் காண்க

254 கலவியிலலாமல் வளநதானொருவன் உலகத்திலே
நல்ல அறிவாளரிடம் புருநது மெள்ள (மென்னமாக) விருந்தாலும்
அது நாய் இருந்ததேனெடுக்கும், ஒரு வசனத்தைச் சொன
னாலும் அது நாய் குரைத்ததேனெடுக்கும் எனக்

255 இலக்கணத்தோடு பொருந்தாத பூரவபூ ஸமாதான
கோடியையுடைய கடையானவன் அறிவுடையோர்கள் நடுவே
புருநது தான் கல்லாததைச் சொல்லுவன் பெரியோர்களோ

தாம கற்றவற்றையும் அறிவிலலாதாரிடம் அவாசேப்பினும் சொல்லா, அகீதேனெனில் தாமசொல்லுகிற விடத்திலே அநதச்சொல் மதிக்கப்படாமல் விடப்படுமென்று எண்ணி எனக் கோட்டி எனபதற்குக்கீழ் 155 ஆம்பாடலிலும் இப்பொருளை கொள்ளப் பட்டது, கடாவுதல் - கேளவிகேட்டல்

256 கற்றறிந்த நாவீனையுடையவா தாம சொல்லுகிற வசனங்களிலே தப்புவரப்போகிறதே என்று அஞ்சி ஒன்றையும் சொல்லா கல்லாதா அநதத் தப்பு வசனங்களுக்குப் பயப்படாதே சொல்லுவார்களே அகீதெனபோல வெனில் பீனமாத தினமேலே உலாந்த ஒலை சலசல வென்று சத்தமாயிருக்க, எப்பொழுதும் பச்சோலை சத்தமில்லாமலிருக்கும் எனக்

257 நனமை யறியாத மனிதாக்கு அறத்தினது வழியைச் சொல்லுவ காலத்து மலைமேலே அடிககிற முனையோலத் தலைமுறிந்து செவியிலே சென்று ஏறவாதும், ஆதலால், அவ்வபதேசம் பனறிகுக்குக் கூழ்வாக்கிற தொட்டியிலே தேமாவகனியைப் பிழிந்ததெனொடாகும் எனக்

பத்தாக்குப் பனறிப் பத்தா என்ற பெயருணமையால், (சிலப் நாடு 110 அடியா உரை மதுரை அடி 91 நச் உரை) கூழ் வடித்தற்குரிய பனறிப் பத்தாறிறே நா வடித்தற்றால் எனவராம பனறிப்பத்தாவது, நீர் இறைக்கும் ஒரு வகைக் கருவியாம், இதனை ஆர்பி எனப்

258 பாலவாரத்துக்கமுவிப்பவரால் உலாத்தினாலும் கரிக்கு வெள்ளிதாசிய நிறமுண்டாகுது அதுப்பாலக் கொலொண்டு அதட்டிக் குத்திச்சொன்னாலுப் புண்ணிய மில்லாதவனுக்கு அறிவு புலப்படாதெனக் வால் - வெண்ணை யிருதை - -

259 தேனொழுகுது களைய மணத்தாலும், பூவிறுத்தினால் குடிக்கச்செல்லாது இழுகத் மல முதலியவற்றையே விருப்பம் கையப்போல நெஞ்சிலே கலந்த இழிகுணங்களுடையவா எத்தகுதியை யுடையா வாயினின்றும் வருப தேனபோல மணிய தெளிந்த சொல்லின் ஸாரம் எனப் பயனுண்டாம் எனக்

பூ மிசைதல் என்று மேல் வருதலோக்கிப் பொழிந்து என் பதற்குத் தேன் பொழிந்து என்று பொருள் கூறப்பட்டது மிசை தல் - உண்டல் தோவு ரசம்

260 கற்றுணாநதவாகன சொல்லும குறறமற்ற துண்ணிய கேள்வியினையுடைய உறுதிச சொல்லாகக் கீழாயினான் தன் மனதில் தரித்துக்கொள்ளாமல் தள்ளிவிடுதலால், தன்னையேபோலும் பிறிதொரு கீழாயினை முகத்தைப் பார்த்துத் தானுமொருகூட்டங் கூடிக்கொண்டு அதிலே பிரியமாய்ப் பேசுவான் என்க

(27) 'நன்றியில் செல்வ'மாவது தாம் ஈடடிய செல்வத்தா லுள்ள அனுபவத்தைத் தாமே அறியாதாரிடத்தாகத் தமமுற வினருக்கு உதவாத பேதையாரிடத்தும் ஒன்றினை வேண்டிவநதாகருக் கொடாதே தூழுக்கார யிருப்பாரிடத்தும் நிற்கும் செல்வமாம் என்பது ஒரு பழைய உரை அறி வினமை காரணமாகவே செல்வம் நன்றி பயவாதொழி தலின், இஃது அதனபின் வைக்கப்பட்டது

261 குறைத் விலலாததாக்கிப் பழங்கன மிகப் பழுத்திருநதா லும் பொரிந்த அரையினையுடைய விளாமரத்தில வெளவால் செல்லாததுபோலக் குணமிலா கார மிகக் குணமைக்கண் மெத்த ஐசுவரியமுடையாராயிருநதாலும் அவர் செல்வம் பெரியோர்களால் விருமப்ப படுவதொன் றன்று என்க அருகுதல் - குறைதல்

262 அள்ளிக்கொள்ளத் தக்கதாய குறிய மொடக்கெகோ யுடையதாயினும், குடும்புவை விருமபுவோ கள்ளியின் மேலே கைகளை நீட்டா அது குடிதற்குரிய பூவல்லாமையாலே, அது போலச் செல்வம் மெத்த உண்டாயிருநதாலும் கீழமக்களை அறி வுடையார் குறுகார் என்க

263 அனேகமான அலைகளையுடைய கடற்கரையிலே தாயி ருநதாலும் வலிதாகத் தண்ணீர் ஊறுவதும் உவரிலலாததுமான இன்றறு நீரிடத்துப்போய்ச் சாப்பிடுவார்கள், அப்படிப்போலக் கொடாதவர்கள் ஐசுவரியவானகளாய்ச் சமீபத்திலேயிருநதாலும் அவர்களை நத்தாமல் தூரத்திலே போயாகிலும் கொடுக்கிறவ னிடத்திலே அறிவுடையவர் பொருளை வேண்டவர் என்க

264. அறிவுடையார மிடித்திருக்க அறிவிலலாமல் வடபு
போலவும் வழுதுணங்காய போலவும் இருக்கிறவர்கள் பட்டுப
புடவையும் நலப்புடவையும் உடுத்த வாழ்ந்திருக்கிறபடியி
னாலே பொருந்தின கடல்கூழ்ந்த பூமியிலே புண்ணியம் வேறுபட்
டிருக்கும் என்க வட்டுகறி முனளி, வழுதுணங்காய-கத்தரீக்காய

265 நலவரும் நயத்தினை உணராத தக்கவருமாய இருப்ப
வா வறியராயிருக்க, நயமில்லாரும் கலலாதவருமாயிருப்பார்க்குச்
செலவும் வருகைக்குக் காரணம் முனசெய்த வினைப்பயன அவலா
மல வேலபோலும் நீண்ட கண்களையுடையவனே ! இப்போது
நினைத்து வருகின்றதொன்று அன்று என்க

266 நல்ல செந்தாமரை மலாமேல உறையும் பாவை
போன்ற மகாலக்ஷ்மியே ! நீ பொனபோன்ற நல்ல மக்களைத்
துறந்து அவரின வேரூன மணவாத புறவிதழ் போன்ற அறப்
மக்களிடம் புகுவாய அதற்குத்தொலலை வினைப்பயனே காரண
மாதலால், அந்நன்மக்களும் புன்மக்களும் இந்நலத்துச் சாம்பராய்
நசிக்கக்கடவா என்க

நன்மக்களையும் சேர நசிக்க என்றா, தாம் காமங்களை ஆக்கிக்
கோடற்கு ஆவசியகமான ஆததம் அவரிட மின்மையால் இனி,
செலவத்திற்கு முற்பிறப்பிலே தவம் செய்யாத பாபி ஒருவன்
வறுமையுற்று வருந்திக் கூறும் கூற்றாக இப்பாடல் செய்யப்பட்டு
யுள்ளதாகக் கொண்டு, வேறு பொருள் கூறி அபசாரப்படுவாரு
முள்ளா கலவிக்குப்போலச் செலவத்திற்கும் தவஞ் செய்யவேண்டு
மென்று கீழ் 252 ஆம் பாடலிற் கூறப்பட்டிருத்தலின் யாம் கூறிய
பொருளே பொருத்தமாதல உணராத தக்கி தனனுள்ளே மணங்கம்
மும பூவை வைத்திருந்தும் மணத்தை அடையாததுபோல, தாம்
காமங்களுக்குரிய ஆதத்ததை வைத்திருந்தும் புன்மக்கள் அவற்
றினை அடைவதில்லை என்பது கருத்து இனி, பாவைக்குத் தகட்
டினை அடையாக்கின, அது தன் காப்பத்திற் பூவினை வைத்துக்
காத்து வெளிப்படுத்திடுப்பதுபோலப் பலவூயிரையும் காத்தீன்ற
ஐகன்மாதாவான மகாலக்ஷ்மியே ! என்க நாரா என்பது குருதிச்
கோடிக் குஞ்சரநகரம் எனபுழிப்போல நின்றது விளியா, வை
தற்பொருளில் வந்த வியங்கோள்

267. நயமுடையாரிடத்திலே யிருக்கிற வறுமைக்கு நாண மில்லையோ? ஒருவராகும் பிரயோசனமில்லாதாரிடத்தன்ன செல் லமானது கல்வொடு கூட்டிய அவ்வாக்குப்போஸப் பிரியாது நிற கின்றதே! வேல்போலுங் கண்ணையுடைய மகாலக்ஷ்மியே! இந்த இரண்டும் நயநூலாராதே நீங்காமல் நிற்கின்ற இந்த அநிசயந காணையோ நீ என்க

கொடாத லோபியிடத்திலே ஏற்று நிற்கிறபோபடுகிற துக் கங்களைப் பாராமலிருக்கிறாயே எனறவாறு 'திருக்குழாய் ஒண் செயயாள பராததுறின் உண்டாகும்' எனப்பவாதனால, மகாலக்ஷ்மி யைக்கடாக்ஷிக்குமாறு பிராத்தித்தது இப்பாடல் என்க ஒருவாசு கும் பிரயோசனமில்லாதாரிடத்து நிற்குஞ் செலவம் ஏற்கிறவர்கள் பசி நோயைத் தணிக்கவல்லலை எனபது ஒரு பழைய உரை

பறப்பு - மலை, ஈண்டு, கலவககு ஆயிறறு பயின் - அரககு, அரககுங் கல்லுங் கூட்டிற்யிரியாது என்பதனை 'பயிடுளுடு சோத திய கற்போற பிரியலம்' (அகம் 1) எனபதனால் அறிக

268. நாணிலிகள் அல்லாதார காலநடையாக வழிநடந்து தூரதேசங்களுக்குச் சென்று இழிந்த கலவை யுணவுகளை உண்டு வருந்திக் காலங்கழிகந், நாணிலிகளோ அப்படி வழிநடவாமல தம் கீட்டிலே சுகமாக இருந்த, நெய்யும் பாலும் மேலே ஆறுபோல ஒழுக்குமபடி நல்ல உணவைக் கருனை முதலிய பொரிக்க கறியோடு உண்டு மகிழ்வா என்க.

வலவைகள் - நாணிலிகள், வலவை களிடத்தே பெருஞ் செலவந்தங்கி யிருத்தலும் மாண்புடையாரிடத்தே வறுமை தங்கி யிருத்தலும் பிரத்தியக்ஷமாம்

வலவைகள் அல்லா 'இடபாற்றுப் பட்டு ஒன்று இரந்த வாககு ஆறடுது, முட்டாற்றுப்பபட்டு முயன்று உளஞர் வாழ்தலின் டெட்டாற்றுச் சென்று நிரைமனையிற கைநீட்டிடும், கெட்டாற்று வாழ்கையே நன்று' என்று கொண்டு, காலாறு சென்று கலவை கள் உண்டு கழிப்பா என்றார்

நாணில்லாதவாதன தூரதேசங்களிலே போய்க் கிடைத்த விடத்திலே சோறுகிலும் கூழாகிலும் உண்டு நாளைக்கழிப்பா,

நாணமுடையவர்கள் தூரதேசங்களுக்குச் செவ்வாராய தமமுள்ளே அடங்கியிருந்து கிடைத்திருந்த மாததிரஞ் சாப்பிட்டுத் தங்களுடம்பிலே லோஸவ வடிய வீட்டிலேயிருந்து வயிற்றை வளர்த்துக்கொண்டிருப்பா என்பது ஒரு பழைய உரை

269 பொன்னிறத்தினை யுடைய செந்நெல் கதிருடனே கருவும் வாட மின்னலுடனே விளங்காநின்ற மேகமானது கடலுக்குள்ளேயும் பெய்யும், அதுபோலக் கொஞ்சமான அறிவுடையவா பெரிய செல்வத்தைப் பெற்றாலு, தரித்திரருக்குக் கொடாமல் வலிமையினால் பறித்துக்கொண்டுபோகிற பேருக்கும் தனைப்போலே செல்வத்தைப் பெற்றவர்களுக்கும் கொடுப்பவரெனக்

காற்றால் அலைபுண்ட மேகம் தான் வீருமபாத விடத்திற்பெய்தலை நவிவார்க்குக் கயவ ரீ தற்கு உவமையாகக் கொள்க “நாங்கைவிதிரா கயவா கொடிறுடைக்குங் கூன்கையரல்லாதவாக்கு” என்றா வளருவனரும்

270 ஒதிராயினும் ஒதாதவரோ டொப்பா அறிவில்லாதா, ஒதாதாராயினும் ஒதினவரோடு ஒப்பா அறிவுடையவா மிருந்த தரித்திரவான்களாயினும் ஒருவரைச்சென்று இரவாராகிவ் பரிசுத்தரான செல்வரோடொப்பா, செல்வருங் கொடாராகிவ் தரித்திரரோடொப்பா எனக்

‘செல்வரெனினும் கொடாதவாநல்கூந்தாரா, நல்கூந்தக்கண்ணும் பெருமுத்தரையரே செல்வரைச்சென்றிரவாதா’ எனமேல் 294 ஆம் பாடலில் வருதள்ளமையும் நோக்குங்

4 ‘துன்பவிய’ லாவது, இன்ன இன்ன ஒழுக்கங்களால் துன்பமெய்தற்பால தெனக்கூறும் இயலாம் அஃது ஈயாமை, இன்மை, மானம், இரவச்சம் எனனும் நான்கு அதிகாரங்களாற் கூறப்படும், அவற்றுள்,

(28) “ஈயாமை”யாவது ஒரு பொருளைக் கண்டவிடத்து அதன் மேல் ஆசை செல்லுதலும், பொருள் கொடுக்கிற காரணமாகக் கோபமுண்டாதலும், பொருள் தனக்கு மெத்த வந்தவிடத்தும் ஆசையடங்காமையும், ஒருவாக்கு ஒன்

றைக்கொடுத்தால் அதில்குறையுமென்று லோபத்தால் ஒரு வாககு ஒன்றைக் கொடாமையுமாம்” இது நன்றியில் செலவழிப்போல் பிறாகுப பயன்படாத தொன்றதலால், அதன்பின் இது வைக்கப்பட்டது

271 தமமுடன சினேகம் பண்ணின பேருக்கும் பண்ணாத பேருக்கும் தமக்குள்ள மாதிரம் சமைத்த அமுதை அவாகளுக்குக் கொடுத்தததாமும் உண்டாராகில, அஃது இல்லறதாமத்திற்கு அமுது அஃதன்றிச் சமைத்ததை வைத்துக்கொண்டு ஒருவரையும் வரவொட்டாமல் கதவை அடைத்துக்கொண்டு தாம் மாதிரம் உண்டு உயிர் வாழும் மறுமைக்கு உறுதியைச் செய்து கொள்ளாதவாகுச் சொக்கத்தின் கதவு அடைத்திருக்கும் என்க

அடுதல் - சமைத்தல், பிரமசாரி வானப்பிரததன், சநியாசி எனற மூவரும் அட்டி உண்ணாதவராகையால், அட்டிண்டு வாழ்தல் இல்லறத்தார தாமமாயிற்று அவாககு விருந்தினர், பண்டையறிவுண்மையிற் குறித்த வந்தாரும் அஃதிண்மையிற் குறியாது வந்தாருமென இருவகையினராதவின் அவவிருவரும் ஈண்டிக கூறப்பட்டா ஆவது - சொக்க மோக்ஷங்களுக்காவது ‘இல்லா விடத்தும் இயைந்த வளவினாள் உள்ள விடம்போற பெரிது உவந்த - மெல்லக் கொடையொடு பட்டருண்ணுடை மாந்தாக்கு அடையாவாம் ஆண்டைக் கதவு’ என்பதூர் நினைக்கத்தக்கது

272 எவ்வளவானாலும் பொருந்தியவளவினாள் கொஞ்சமாதிரம் தாமத்தைப் பண்ணினவா தலைவராவா, பெரிய செலவங்கள் வந்தவிடத்தும் அறத்தைச் செய்யாது பின்னைச் செய்வோமென்று இருக்கிறபோ கடுக இறந்தொழிந்து கடல்குழந்த உலகத்திலே பழியாகிய கடலின் முழுகினா என்க

273 தான் தேடின பொருளை நன்றாக உண்டு கழியாமலும், துறந்தபேருக்குக் கொடுக்காமலும் அப்பொருளைச் சுமமாணவத்து இறந்துபோன அறிவில்லாதவனை அவன் தேடிவைத்துப்போன பொருளும் அவனைச் சிரிக்கும், உலகத்திலே அருளுடையாரும் அவனைச் சிரிப்பார்கள் என்க.

பொருள் அவனைச் சிரித்தலாவது, ஈள்வா முதலாயினால் அது சுவரப்பட்டு ஒழிய, உலகம் அவனைச் சிரித்தலாம்

274 ஒருவாககு ஒன்றைக் கொடுத்தலும் தானுண்டலும் தெளியாத குறுகிய நெஞ்சினையுடையவன் பெற்ற பெரியசெல்வம் தன குடியிலே பிறந்த அழகிய கன்னியரைப் பகருவ காலத்திலே பிறன் வந்து மணஞ்செய்து அனுபவிக்கிறது போல, சொடாத வன் செல்வமும் பிறனால் அனுபவிக்கப்படும் என்க

275 அலை யெறிக்கிற பெருங் கடலைச்சோந் திருந்தும் உலகத்தாந் நீர்வறறுகிற சிறிய கிணற்றிலூறுகிற ஐந்தலைத்தேடி உண்பார், அதுபோல, மறுமைக்கு உறுதி யறியாதவா ஐசுவரியத்திலும் அறிவுடையோரிடத்திலுள்ள மிக்க தரித்திரமே உலவது என்க மறுமைக்கு உறுதி அறியாதா ஆட்கமாவது, பழிமலைந்து எய்திய ஆக்கம் சான்றோருக்கு அவ்வாக்கத்தினும் நலஞ்ரவே சிறந்ததென்றா, நிலையாத செல்வத்தின் பொருட்டு நிலையுள்ள பழியை மேற்கோடல் அவா சால்போடு இயையாமையின்

276 எனனுடையது எனனுடையது என்று இருக்கிற அறிவிலலாதவன் தேடிவைத்த பொருளை யானும் எனனுடையது எனனுடையதென்றிருப்பேன், தன் தாயின் தான் ஒருவனுக்கும் ஒன்றையுங் கொடுக்கிலன், தானு மதுபவிக்கிலன் இவையிரண்டையும் யானும் செய்கின்றிலேனெ அந்தப்பொருளை என்க

277 ஒருவருக்கு ஒன்றைக்கொடாத செல்வரினும் தரித்திரா பிழைத்தா, அஃதெப்படி எனில், பொருளைப் புதைத்து வைத்த விடத்தில ஒருவன் எடுத்தப்போக அதனை இழந்தானென்ற சொல்லினையுந் தப்பினா வருத்தப்பட்டு வந்தபொருளைக் காககிற கவலையுந் தப்பினா புதைத்தற்குத் தோண்டுகிறதையும் தப்பினா, இவா பொருளுடையவரென்று பலவான்களாலே நோவக கைபிணித்துக் கட்டியடிக்கப்படுகின்றதனையும் தப்பினா, இப்படிப்பலவ கையாலும் வருகிற துக்கங்களைத் தப்பினா செல்வமிலாதா என்க

278 தான் தேடியபொருளைத்தான் உள்ளபொழுதே கொடுத்திலன் தன் தாயத்தார்களுக்கும் சுற்றத்தார்களுக்கும் அப்பொருள் உரித்தாயிருக்கின்றதாயினும், அவா கொடுக்க வலியிலா, தான்

இறப்பதன் முன்னரே தானே கொடுப்பானாயின் அந்தச் சுற்றத் தார வேண்டாமென்று சொல்லா, தானிறந்தபோனபின்பு அவர் அதனைச் செலவழிக்கிறபோது தான் வந்து வேண்டாமெனச் சொல்லான், ஆதலால், கொடாமலிருக்கிற காரணம் யாது என்க

279 இரக்கினறவா கனறைப்போலவும் கொடுக்கிறவா பசுவைப்போலவும் உபாயத்தால் கொடுக்கிறதே ஒருவாக்கு வணமையாவது அந்த உபாயத்தை ஒழித்துப் பசுக்கறக்க வல்லவர்கள் அழுத்திவருத்தக் கறக்கும்போது சுரக்கும் பசுவைப்போலவாயுதங் கொண்டு உடம்பிலே நோவப் பண்ணுகிற பெருக்குக்கொடுக்கிறது கீழமக்கள் இயல்பாம் என்க

இவ்வுலகிடைத்து வள்ளல்களுக்கு இயல்பாயுண்டாகிய வாத வல்லியத்தை விளக்க அவரைக் கன்றாகவும் பசுவாகவும் உவமித்தாரா 'கனைத்திளங்கு கற்றெருமை கன்றுக் கிரங்கி நினைத்து முலை வழியே நின்று பாலசோர நனைத்திலங்கு சேருக்கும்' என்றும், 'காலுண்ட சேற்று மேதி கன்றுள்ளிக் கனைப்பச் சோந்த பால்' என்றும் பயின்றுள்ளமை கொண்டு, கன்றுக்கு மனம் நெகிழ்ந்து சுரக்கும் இயல்பு எருமைக்கும் உண்டு என்பாருள்ளாயின், அதற்குப் பசுவைப்போலக் கன்றிற்கு விரகிற சுறக்கும் ஆற்றலிலலை என்க விரகிற சுரத்தலாவது, கறக்கிறவாக்கு வேண்டிய வளவு பால்கொடுத்ததுஅவா இனிப்பாலிலலை என்னுமபடி வஞ்சினையால் மடியை வற்றவைத்து அவா விட்டபிறகு தன் கன்றுக்குத் தான் ஒளித்துவைத்திருந்த பால்கொடுத்தல் வள்ளல்கள் தெய்வத்தால் தாழ்வுற்று ஒன்று மிலராயவிடத்தும் வறியவாக்குச் சிறிதாயினும் கொடுப்பார் என்பது கருத்து இது, தன் தம்பியால் நாகொள்ளப் பட்டுக்கொடுப்பற்றியிருந்த குமணன் பெருந்தலைச்சாததனாகு வாள் கொடுத்ததுபோன்ற பெருவணமையாய் கீழ்களோ, "கருமடி போல கொல்லப் பயன்படும்" என்க

280. பொருளைத் தேடிதலுக் துன்பம் அவநமம் துகடப்பட மித் தேடின பொருளைக் களவுபோகாமற் காக்கிறது மிகவுந் துன்பம், காதத் பொருள் சிறிது குறையுமாயினுந் துன்பம், அந்தப் பொருள் கெட்டுப்போளுந் துன்பம், ஆதலால் துன்பத்துக்கெல்லாம் இருப்பிடமாயிருக்கும் இரதப்பெருள் என்க

இப்படித் துன்பத்திற்குக் காரணாயிருக்கிற பொருளைப் புதைத்துவையாமற் கொடுக்கவேண்டுமென்பது கருத்து

(29) 'இனமை' யாவது உலகத்துள்ள மனுஷ்யரால் எண்ணப் படாமற் செய்வதும், பசிபிணிக் குண்டாக்குகிறதும், இனப்பங்களை அனுபவியாமற்புரிவது, பிறராலிகழப்படுவது மான வறுமையாம் இத் முற பிறப்பிற் பிறாக்கு சுய தாக்கே வந்து எய்துவது ஒன்றாதின சுயமையின பின் வைக்கப்பட்டது 'உமமைக் கொடாஅ தவனொன்பா குண்டுநீர் வையத் தடாஅ அநிப்பினவா' எனபதனால் முறப்பிறப்பிற் கொடாதவரே இப்பிறப்பில் வறியாய்ப் பிறப்ப ரென்பதனை அறிக

281 துவா ஊட்டிய புடைவைகளை யுடுகதுக்கொண்டு திரிந தாராயினும் பததாக் எட்டாக் ஒரு சிறு பொருளுடையாராயிருந் தால், எல்லாருடனேயும் சரியாக் வைத்தெண்ணப்படுவார்கள தங்களுக்கு எல்லா வழியாலும் ஏததிருக்கும் நல்ல குடியிலே பிறந்தாராயினும் தரித்திராராயிருந்தால் அவர்கள் செத்த பிணத் திலும் கடையாக வைத்து எண்ணப்படுவார்கள் என்க

பொன் வெள்ளி முதலிய உலோகங்களைச் சந்தியாசிகள் ஸபரிசித்தலுங் கூடாதென அறநூல் விதியுண்டேனும், அவ விதியைக் கடந்து பொருள் வைத்திருந்தாரே மதிக்கப்படுவாள் எனறமையால் உமமை இழிவு சிறப்பு மற்ற மூன்று ஆசிரமத் தினரும் கண்டமாகித்திற நெழுத்தாக் இறப்பாச் சிறந்த சந்தி யாசிகட்கும் இனமை தீதெனக் கூறிய முத்ததானே அதன் இழி வைய புலப்படுத்தினாராயிற்று அத்து - சிவப்பு பத்தாட்டு என் பன அப்பொருளுக்கு ஆகு பெயர் பாடு பெருமை

282 நீரைப் பாக்கிலும் இலேசானது நெய்யென்று சொல்லுவார்கள் நெய்யைப்பாக்கிலும் புகை இலேசென்பது எல்லாரும் அறிந்தது ஆராயுங்காலத்தி இப்பென்னும் துன்ப முடையவன் சென்று புகும் புகையும் புகுத்தற்கரிய வாயிலை அழைந்து என்க. இரப்பவன் மிகவும் அறப்பென்பது கருத்து நிரப்பிடுமபை என்று கண்ணழித்து, பொருள் தேடுகிற துன்பம்

எனலுமாம் நிரப்பு இப்பொருட்டு ஆதலை 'நிரப்பிடுமபை பல பெண்டிரானன்றியும்' எனபுழியுங் காண்க (நானமணி 96)

283. கொல்லையுணத்திலே கிளிகளைக் கலவினைக்கொண்டு ஓடும் காட்டையுடைய நாடனே! ஓங்கியகலையுடைய மலையின் மேலே காந்தட்பூ மலராககாலத்து, சிவந்த கால்களையுடைய வண முனங்கள் போகாவாகும் அதுபோல வறுமை யுற்றபேருக்கு உற வின முறையா ரிலலை எனக் பொறி, ஈண்டுப் பாதத்தினை உணாததிறறு

284 சரீரத்தைவிட்டுச் சேவனுடைநது போயினவிடத்து அப்பிணத்தைக் காக்கைகள் கொத்தவந்தது கூடிஹம்போல ஒரு வாகஞ்சு செலவமுள்ள காலத்து அனேகம்போ அடிமையாய வரு வாராக பிறகு அந்தச் செலவங் கெட்டுப்போயத் தரித்திரம் வந்தது, வண்டுகள்போலப் பல திக்குகளிலும் சென்று, பெற்ற உணவுகளை உண்டு அவர்கள் திரியுங்காலத்து அவரைக்கண்டு மிடியாலே துன்பமற்றீரோடுவென்று வினவுவார இவவுலகத்திலிலலை எனக் தொண்டாயிரவா - ஒன்பதினாயிரம்போ எனலுமாம், தொண்டு-ஒன்பது(மலைபடு 21) உடைந்தழிஇ என்றும் பாடம்

285 ஓசையையுடைய அருவி கலவின் மேற்புறத்தைக் கழுவகிற கூட்டமான மலைகளையுடைய நாடனே! வறுமையுடையவாருப் பிறந்த குலங் கெடும், பெரிதாகிய ஆண்மைத்தன்மும் கெடும் சிறப்புடைத்தான கலவியுங் கெடும் என்க

286 உள்ளே மிகுகின்ற பசியினாலே தம்மிடத்திலு ஒன்றை விருமபிவந்தவாக்களுக்கு உள்ளூரிலேயிருந்தும் ஒன்றை உதவ மாட்டாதவன் உள்ளூரிலேயிருந்து ஒரு பயனுமில்லாமல் தன் வாழ்நாளைக் கழியாமல், தான் தூர தேசங்களிலேபோய ஊர்தோறும் புதியனாய்த் திரிந்து உயிர் வாழத்தலை நன்று என்க

287 தம்முடைய நயமான ஒழுக்கத்தையே யல்லாமல் நிரம்பி எழுந்த அறிவையுஞ் சேர இழந்தவிலிவா, கூமைட யிருக்கிற முல்லையருமபைத் தமக்குச் சரியிலையென்று வருத்து கின்ற பறகளையுடையவனே! நாடோறும் தம்முடைய குடுமபத் துக்கு வேண்டிவதை அன்றன்று தேடிக்கொண்டுவந்து சோக கின்ற துக்கத்தையுடையவா என்க

288 இல்லிலேயிருந்து வாழ்கிறவிடத்தப பொருளாகுறிகி இரக்கிறவாக்களுக்கு ஒன்றைக் கொடுக்க இயலாமல் முட்டியவழித் தன்னுடைய முயற்சி யுறசாக்கங்களிலேயும் ஒன்றுமாகாமல் உள னூரிலேயிருந்து வாழ்கிறதிலும் தூரதேசங்களிலே போயவீடுக டோறுமபுகுந்து கையேறகிற கெடுவழி வாழ்க்கையே நன்று என்க.

இட்டாறு - குறுகியவழி கீழ் 286 ஆம் பாடலில் இல்லறத் தானுகிருந்தே வேறையாசென்று இரத்தல் நல்லது என்றா இப் பாடலில் துறவியாகி இரத்தல் நன்று என்றா

289 முன்பு தாம் செல்வத்துக்குப் பண்ணின தவம் மாண்டகாலத்து வறியராய வருந்தி, டடக்கங்களை இட்டிருந்த கை களிஞலே இலைக்கறி பறித்தற்குத் துற்றினைப்பிடித்து வளைத்து, அந்த இலைக்கறியைப் பறித்துவந்து வேக வைத்து, பனங் குட்டையே கலமாகக் கொண்டு உப்பிலலாமல் வெந்த இலைக்கறி யைத்தின்று மனங்குறைந்து வாழ்வா என்க

290 நல்ல நீர்மையினையுடைய அருவிகள் ஒருகாலத்தும் அருமல் மிகுகிற சிறப்பினையுடைய குளிரந்தமலைநாட்டனே! புள்ளி களையுடைய அழகிய வண்டுகள் ஒருகாலத்தப் பூத்துத் தம் மிடத்தளள தேனை அருந்தச்செய்து இப்போது மாறிப்போன கொம்பினமேற போகாது அதிபோல ஐசவரியம் குறைந்தாருக்கு உறவின முறையா இலலை என்க

ஆரத்த - நுகாவித்த, 'வருந்தி பிறங்காரத்தம் மாசாத்து வான்' என்புழிப் போல (சிலப் மங்கல 33) இதற்குக் 'கால கை சிறகுகளை விரித்துக்கொண்டு திரிகிற' என்பது ஒரு பழையவுரை

(30) 'மான்'மாவது எவ்விடத்திலும் தன குடிக்கேற்ற ஒழுக் கஞ்சிதையாமறகா ததொழுக்குதலும், அவ்வொழுக்கத்துக்கு அழிவுவரின தன பிராணனைவிட்டு அதை ரக்ஷித்தலும் மாம 'சிறிய சுருக்கத்து வேண்டும் உயாவு' என்ப ஆக வின், இஃது இனமையினபின் வைக்கப்பட்டது

291 தமது செல்வ பலத்தால் திறமையில்லாதா செய்கின்ற பெரிய ஆரவாரத்தினைக் கண்டவிடத்தும், எரிந்து மண்டிக் காடு தீப்பட்டாற்போல வேகாநிற்கும் மானமுடையா மனம் என்க.

292 தமமுடைய வறுமையைச் சொல்லுவதன் 'முன்னரே அறிந்து அவ்வறுமையைத் தீர்க்கவல்ல இயல்புடையார்களு நாம் பட்ட வறுமையைச் சொல்லாத தம் நெஞ்சத்தைத் தமக்கு உரித் தாகப் பெற்ற மானமுடையவா பரிசீலையால் எஹம்பு தோன்ற ண்ண கெடினும் பண்பிலாதா பின்சென்று, தமது வறுமை தோன்றச் சொல்வரோ என்க

முன்னையதான ஓகாரம் எதிர்மறை பின்னையது இரக்கக் குறிப்பு தம் வறுமையை ஒருவருக்குச் சொல்லா எனபது ஒரு பழைய உரை

293 ஐசுவரியவானகள் வந்தால் நமமுடைய மனையிற் கொண்டு புகுநது, நமமாலேயான உபசாரங்களைச் செயலோம், அநதச் செல்வமுடையாரிடத்திலே நாம் போனால், நமமைத் தம் முடைய மனையினுட் கொண்டு புகுநதால் தம்முடைய மனையாள் கானில அவள கற்பழியும் எனபா போல காணிச் சோற்றைப் புறங்கடையில் வைத்து இடுவராதலால் செல்வருடைய உறவை மறந்திடிக என்க

294. இப்பிறப்பினையும் நன்றாகும், இறந்துபோன பிறகு பூமியிலே தன் கித்தியையும் அழியவிடாது, மறுபிறப்பு நன் மையினையும் விளைப்பிடுகும் வெறுப்பில்லாமல் புழுக்குமணவா நின்ற மயிரினையுடையாய் 'மானமுடையோரால் பதிக்கப்பட்ட நடக்கை ஒருவாக்கு மிகவும் நன்று என்க

இயலுதல் - உலாவுதல் ஈண்டுப் புகழிடம்ப உலாவுதல், இயல்நெறி - இயலுதற்கான வழி என்க மதிப்பு, மதிப் புகு ஏதுவாகிய நடக்கையை உணரத்தின்மையால் ஆகுபெயர். அது, பெருஞ்சித்திரனா தமக்கு வெளிமான தயப் சிறிது ஈய வர, அதனைக் கொள்ளாது வெறுத்துப் போய் குமணனைப் பாடி குமணனை பகடுகள் கொடுப்பக கொணரந்துநின்று, வெளி மாணாக கடிமரத்து யாதது, நின்னூராக கடிமரம் வருந்தத் தந்து யாம் பிணித்த நெடுநல் யானை எம்பரிசிவ' (புறம் 162) என்றதும், தம்மனைவியை நோக்கி, 'நின்னயநதுறைநாக்கும் நீ நயநதுறை ன்க்கும், பண்மாண கற்பினினை கிளைமுத் லோராகும். கடுப்பின

கடுமபசி தீர யாழ் நின் கெடுங்குறியெதிர்ப்பை நல்கியோராகும், இன்னோராகு எனனாது எனனெடுஞ் குழாது, வலலாங்கு வாழ்தும எனனாது நீயும் எல்லோராகும் கொடுமதி மனைகிழுவோயே' (நா. 163) என்றதும் போலவது

295 பாவமேயன்றிப் பழிப்பு வசனங்களு முண்டாகத் தக்க காரியங்களைத் தாங்கள் சாகவரினும் சான்றவா செய்யா, சாவுத்தான. ஒருவாகு ஒருநாளில் கண்பொழுதைத் துன்பமே யல்லாமல் அநதப் பாவமும் பழியும்போல எப்பொழுதும் உனதாய குற்றங்களைச் செய்யமாட்டாது எனக

'பிராணனைவிட்டாலும் மானத்தைக் காக்கவேண்டும்' என பது ஒரு பழைய உரை அருகவை - தீராத குற்றம்

296 வளப்பதையுடைய பெரிய பூமியில் உயிர் வாழ்பவ ரெல்லாருள்ளும் செல்வராயினும் ஒருவாகு ஒன்றைக் கொடாத வா தரித்திரரேயாவா, வறுமை வந்தவிடத்தும் பெரிய முததரை யாபோன்ற செல்வரோடொப்பார செல்வரை யடைநது இரநது உயிர்வாழாதார எனக

ஒருவாகு ஒன்றினைக் கொடாமைக்குக் காரணம் ஆகையாத லாலும், அவ்வாசை 'நல்குரவு என்னும் நகை' (குறந் 1043) என நபடி நல்குரவாதலாலும், கொடாதவரை நல்குகாதாரென்றா 'வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வம் சுண்டிலை' என்பது பொய்யாமொழியாதலால், ஒருவரிடத்து ஒன்றினை வேண்டாத வரைச் செல்வரென்றா தீழ் 270 ஆம் பாடலிலும் நல்குகாதம் செல்வா இரவாதா, செல்வரும் நல்குகாதா சுயரெனின என்று கூறப்பட்டது நோக்குக

297 கடையானவரெல்லாரும் மானத்தினும் காமப் பசிக கஞ்சவா இடையானவரெல்லாரும் அதனினும் சாவுக்குஞ்சவா, விற்போலும் வளைந்த பருவத்தின்கீழ் வேலபோலும் பீண்ட ணை கையுடையவனே' தலையானவரெல்லாரும் உலகப் சொல்லும் பழிப்புரைகளே அஞ்சி விடுவர் எனக

'சாதலின் இன்னாததிலை' என்பவாகலின், எண்கு இன்னா மையைச் சாதலென்றா மானங் கெட்டுருங் காலத்தி. அந்

எனிலும் பசியை அதிகமாகக் கொள்ளுவா கடையாயினா, அதனைப்பொறுத்தாராயினும் பிராணனை அதிகமாக நினைப்பா இடையாயினா மானத்தையே முதனமையாக நினைத்து உயிரைவிடுவர் தலையாயினா என்பது கருத்து. 'தனக்கு ஒவ்வாச சொற்பட்டாற் சாவதாம் சால்பு' என்றா பிறரும (நானமணி 4)

298 'இவா நல்லவா, மிகவும் இரங்கத்தக்கவா, இப்பொழுது தரித்திரராயினா' என்று இகழ்ந்து செல்வராயினா கொஞ்சமாகப் பராககிற காலத்திலே கருமானுடைய உலை ஊதுகிற தீயைப் போல உள்ளே வேகாநிற்கும் தலைமையுடைய சான்றோ மனம் எனக் சிறுநோக்காவது, சிறுமையேதோன்ற நோக்குவது

299 தமமை விருட்பிவந்தவாக்கு ஒன்றைக்கொடாதிருப்பது நாண்பன்று, எல்லாநாளும் பயத்தினாலேவருகிற நாணமும் நாணமன்று தன்னை எளியவனாகவைத்துக் குடிப்பிறப்பாலும் ஒழுகத்தாலும் தன்னிலும் மேலானவர்கள் செய்ததைச் சொல்லா திருப்பதே நாணம் என்பது ஒரு பழைய உரை

300 கடமானைக் கொன்ற காட்டிலுறை வேங்கைப் புலியானது அந்தக் கடமான இடப்பச்சம் கீழாக விழுந்ததானால், அம்னைத் தினனும்ப் போயவிடும், அதுபோலப் பெரியோர்கள் விருந்த ஆகாசம் கவித்த உலகமெல்லாம் பெற்றினும் மான மழிய வந்த சாகில அதனை விரும்பார்கள் எனக்

'தொடங்கு வினைதவிரா அசைவில் நோனாட்ட, கிடந்துயிர மறுகுவதாயினும் இடம்படின வீழ்களிறு மிசையாப் புலி' (அகம்29) என்பதனால் புலியின் அத்தகைய மானத்தைஅறிக

(31) 'இரவச்ச' மாவது வறுமையுற்றா ரொருவரை அவ்வறுமை தானே தள்ளிக்கொண்டுபோய் இரப்பிக்கும்பொழுது, தங்கள் பிரகாசமெல்லாம் அடங்கி, கண்கள் குழிந்து, கடுகப் பேசவுங் கூடாமல் ஒடுங்கி, தாம் அறிந்த தாமங்களை மதுரமாகச் சொல்லித் தமது வறுமையைப் புலப்படுத்துங்காலத்து ஐசுவரியவான்கள் அதனைச் செவியிலே ஏற்காது அவரை எளியராக நினைத்துக் கடைக்கணித்தலையும், கொடுப்பாரைப்போலே யிருந்து, பிறகு ஒன்றுமில்லையெனவே, பெருமூச்செறிந்து செயலற்றுப்போகும் போக்கையுங் கண்டு, அந்த இரப்பினை அஞ்சலாம்.

மானமுடையாரே இரவினை அஞ்சுவ ராதலால் இஃத, அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

301 'இஃத வறுவியார நமமாலே ஆகின்றராலலது எந்த நாளும் இவாதமமாலே நாம ஆதரபடியான ஒரு காரியமுமுடைய ரல்லா' என்று தமமை மயங்க நினைத்த மனத்தினையுடையாரபின் தெரிந்த அறிவினையுடையா செல்லக்கடவரோ என்க

மயங்க நினைத்தலாவது 'செல்லவம் சட்டக்கால போலவரு' வதனைச் செருக்கால் நினையாமை 'தெருண்ட வழிவினவா' என்புழி இனசாரியை நிறு இரண்டனுருப தொக்கது

302 இழிவான காரியங்களைச் செயது தமதுமனம் சந்தோஷப்பட் றன்றாய நிறைய உண்கின்றதிலும் பழிக்கத்தக்க காரியங் களைச் செய்யாமல் பசித்தல் ஒருவாக்குக குற்றமோ' கணஇமைத்து விழிக்கிற மாதகிரமாயிருக்கும் ஒருவன் இறந்துபிறக்கிடுது என்க

'அப்படிப்பட்ட பிறப்புகளாக இழிவான காரியங்களைச் செய்யாமல் நல்ல காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்பது கருத்து'

இழி, பழி, முதனிலைத் தொழிற்பெயர்கள் இழித்தற்கு பழித் தற்கு என்க அழித்து, இவ்வுடலை யழித்து எனலுமாம்

303 வறுமையினாலே இரக்கத் துணிந்து இரவாமலிருப் பாருமில்லை அப்படி இரந்துகொண்டு திரிந்தாலும் சிறிதுதூரத்தி லேயே எதிரேவந்து தழுவிக்கொண்டு வீட்டுக்கு வாருமென்று கூட அழைத்துக்கொண்டுபோய் உண்ணுமென்று உபசரிப்பாரு மில்லை. அப்படி உபசரித்தாரிடத் தல்லது சாப்பிடச் சமமதியா மெலானபெரியோர்கள் என்க

"உலகத்தில் இபட்டிச் செய்வா ரில்லாமையால், இரப்பினை அஞ்சக்கடவன்" என்பது ஒரு பழைய உரை முகம் - அதிதி யானவன் உள்ளே நுழைத்தற்கு இடமாகிய இல்லத்தான் நோக்கு, புகுதல் - அவ இல்லத்தான் நோக்கிய அந்நோக்கெதிரா சென்று புகுதல், முகம் புகுதல் என்பது இல்லத்தான் முகனமாந்து "நாக்க, அந்நோக்கினுக்கு எதிரென்று புகுதல்"

304 மகாலக்ஷ்மி தன்னை விட்டு நீங்கினாலும் (சத்யவான் கோபிதனாக கொண்டாலும் செல்வாபாற் சென்று இர என்னும் நெஞ்சத்தைக் கோபிதனாகக்கொண்ட மனத்தினனாய், இரவாயை யாகிய உயர்ந்த ஒழுக்கத்தை நினைக்கினவலது பொருளைத்தேடிப் புதைத்து வைக்கும் அறிவிலலா பிணசென்று எனக்கு இல்லை யென்று அவர்கள் முகம்பார்க்கத் தாம் நாணிக் கழுத்தை வளைத்துக் கொண்டு நிலலா மேலாயினா என்க

305 ஒளியாத உறுதியான ஸையுடைய கண்களைப்போல் வாரிடத்தம் இரவாமல் உயிரவாமுவதே ஒருவருக்கு வாழ்க்கையாவது, இரக்கக்கடவேன என்னும் நினைப்பினுள்ளும் ஒருவாகரு நெஞ்சு வெந்து உருகாநிற்கும் ஆதலால், இரக்கிறவன மனம் எப்படி இருக்கும் என்க.

‘கரவாது உவந்தீயும் கண்ணனா கண்ணும் இரவாமையோடியுறும்’ என்றும் ‘இரவுள்ள உள்ளம் உருகும் கரவுள்ள, உள்ள துஉம் இன்றிக் கெடும்’ என்றும் கூறினா பொய்யில் புலவா என்க.

306 தமக்கு இன்னொமையான பொல்லாததே பொருந்தக்கடவது, கல்லதே பொருந்தாம் விருக்கக்கடவது என்று சொல்லித் தன் நெஞ்சினத் தானே இரக்க ஆசை நீங்கிவிடுதலால், பொருண் மேற காதலையுடைய மனத்தினாலே துன்பமிருத்தது கண்ணுங் குழிந்து அன்னியா பக்கற்சென்று இரக்குமிரப்பு என்க காரணம் தான் என்க காதல்கவற்றல் - காதலாவருத்தல்

307 மலையின் அகலமெல்லாம் பொன்னைக்கொழித்தது விழு கிற அருவியினையுடைய மலைநாடனே! இந்த உலகத்திலே எந்நாளும் முன்பு பிறந்தவாகன வடிவல்லாமல் பலரும் புதியவாகனாய்ப் பிறந்தாலும் இரக்கிறவர்களை இகழ்ந்து பேசாதவனே என்றும் பிறவாதவன என்க எல்லாரும் இரப்பவர்களை இகழ்வதால், இகழாதவனே உததம்புருஷன் என்பதும், அவனே மோக்ஷமடை தற்கு உரியான் என்பதும் கருத்து மகன் - உததம் புருஷன். ‘மகனே தோழி எனறான்’ (அகம். 48) என்புழியும் காண்க

‘இல்லெனக்கு ஈக என்பவனை நருவான்.....யாதும் கடைப் பிடியாதான்’ என்றார் பிறரும் (திருிக 75)

308. தன்னுடைய வறுமை தன் மேனியை அழிக்கத் தன்
 நெஞ்சினுள்ளே நல்லறிவினைக் கெடுத்தது, அறிவில்லாமையை
 நிறுத்திக்கொண்டு, ஒருவரிடத்திலேபோய் எனக்கு யாதானு
 மொன்றனைத் தரவேணுமென்று இரக்க இரக்கப்பட்டவன்
 இல்லையென்று மறுத்தானாகில தான் சாகாமலிருப்பனோ எனக்

“இரப்பவா சொல்லாடப் போஓம் உயிர” என்றா வளருவ
 னோம் மாற்றுதல் - மறுத்தல்

309 “ஒருவா ஒருவரைச் சோந்தால் அவா நினைவின்படியே
 ஒழுகவல்லராய் மனங்கொள்ள நடந்துபோவதல்லது பெருமை
 கெட்டு எமக்கு யாதானும் சிறிது தந்த உதவி செய்யமாட்டாரோ
 என்று சொல்லுஞ் சொல்லைப்பார்க்கிலும் மெளனத் தான் துறந்து
 போய்த் தவமபண்ணும் நல்லவழி இன்னாதோ” எனக்

மேற்பாடலில் இரத்தலினும் இறத்தல் சாலுமென்றா, இப்
 பாடலில் துறத்தல் சாலுமென்றா. ஏகாஓம் எதிமறை, வறுமை
 யால் ஒடுங்கிஒழுகும் வாழ்க்கை என்றமாம்.

310 பழைய நட்பே காரணமாக ஒருவா தம்பால் விருமபி
 வந்தவிடத்து அப்பழைமைக்குப் பொருத்தமாக யாதானும் ஓ
 உதவியைத் தாம்செய்க, அவ்வாறன்றி அவவுரிமையினாலே வந்த
 அவரை இவாதாகி உதவிசெய்யாநெனில், வந்தவடந்தவாதம்
 நெஞ்சத்தில மூட்டப்படிக் அணையாமல் நின்று சமிகின்ற நெருப்பு
 அது ஆகும எனக்

கந்த - பற்றுக்கோடு பசைதல் - விருமபுதல் கிழமை - உரி
 மை பொத்துதல் - மூட்டுதல் பொறுத்தல் - தாங்குதல், ரகித்
 தல் கிழமை அவா பொருநெனின் என்று கூட்டுக் இது
 பாஞ்சாலனான துருபதன் துரோணசாரியன் கிழமையைப்
 பொறுது எள்ளியபோது, அததுரோணசாரியனுக்கு உண்டான
 மனக்கொதிப்புப் போன்றதொன்று.

‘பழைய உறவே காரணமாகத் தாமும் அவரும் கலந்து
 நடந்த முறைமையினைக் கொண்டு, அவவுறவினாலே அணரை
 வினவாமல் ஒன்றைச்செய்தால், அப்படிச் செய்த காரியத்தை அவா

பொருளாகில், தன நெஞ்சிலே மூட்டப்பட்டு ஆறாமல் இருந்து
கொண்டு சுமிகிறநெருப்பல்லவோ' எனபது ஒரு பழைய உரை

5 'பொதுவிய' லாவது, அரசியல் முதலாக முற்கூறிய
வியல்களுக்கும் 'பகையியல்' முதலாகப் பிற்கூறும் இயல்களுக்கும்
பொதுவாகிய இயலாம்

(32) 'அவையறித' லாவது கற்ற அறிவின்மையுடையவா திரட
சியை அறிதல் 'அஃதாவது உலகத்துக்குப் பொதுப்பட
வழங்கும் நூல்களைக் கற்றுணர்ந்தாரும் தங்கள் தங்கள் சமய
நூல்களைமா கதிரும் கற்றுணர்ந்தாரும், எல்லா நூல்களையு
முட்புகுந்து உண்மையான பொருள்களை உணர்ந்தாரும்,
பலகற்றும் ஒன்றினையும் சொல்லாமலடங்கி யிருப்பாரும்
கூடியுள்ள சபையிற் போய், தான் ஒன்றினைச் சொன்னால்
அது வெவ்வேறுமே தோற்கும் என்று அறிந்து சொல்லாதலாம்
இரவினை அஞ்சுவான் கலவிழுந்ததால் அரசன் பாத பரிசு
பெற்றவாழ் முயலுமபோது அவ் அரசனோடிருந்த அவை
யினது இயல்பினை அறிதல் இன்றியமையாத தொன்றாக
லின் இஃது இரவச்சத்தினபின் வைக்கப்பட்டது

311 உண்மையான ஞான நூல்களைக் கற்றவருடைய
ஸபையிலே கலந்திருப்பதனைத் தவிரந்து, அயலிடத்திலே ஞான
மில்லாதபொருளைக் கொண்டுவந்து அவற்றினை மிகவும் பரக்கப்
பேசித் தாம் சொன்ன அறப்பொருளையேக்கக்கொண்டு ஒழுகும்
மயக்கமான அறிவுடையாரா முன் சான்றோர் தம்முடைய நல்ல
ஞான உபதேசங்களைச் சொல்லாமல் நழுவ விடக்கடவா என்க

கோட்டி - ஸபை உறழ்தல் - கலத்தல் கை - சிறுமை
இருள் என்னும் பொருள்தரும் கார என்னுஞ் சொல் ஈண்டு மயக்
கத்தை உணர்த்திற்று 'வெளியாரமுன் வானசுதை வண்ணங்
கொளல்' என்றா பெரியாரும்

312 தன்னுடைய நாவுக கிசைந்த பாடங்களைச் சொல்லி
நூலின் நயத்தினை உணர்வார்போல நடித்துச் சமப்பிரதாயமல்லாத
பொருளை அந்நூற்குட புகவிடும் வஞ்சகரான பொய்ப்புலவனை
ஸபையிலே கற்றடங்கிய உண்மைப்புலவா அணுகார்; அவ்வாறு

அணுகினால் அதகீத்புலவன் அசசபையிலே அவவ ணுகியார்குடி யைச் சீரகூறையுமபடி பழிககும், அல்லது தன தோளகளைத் தட்டிககொண்டு சண்டைக்கு எழுந்திருக்கும் எனக

அணுகினால் எனபது அவாய நிலையான வந்தது நாப்பாடம், செவியேறக கற்றபாடம் எனபது ஒரு பழைய உரை

313 தாம் சொன்னவழியையே பிடித்துக்கொண்டு, தம் நா சீனையெடுத்தாற்போல அதனையே பலகாலும் சொல்ல விரும்பு வாரும், பிறா கற்ற கலவியின அளவையாவது அவா மறறையோ மனங்கொள்ளும் வண்ணம் பொருளை விரித்ததரைக்கும் வல்லபத்தையாவது தெளிய அறியாரும, தாம் கற்ற சில விஷயங்களைப் பிறாமனம் கொள்ளும்படி உரைக்கும் வழியை அறியாரும், இவற்றைச் சொல்லின் நாம் தோற்பது நிச்சயம் எனபதனை அறியாராய மரபில்லாதன பலவற்றை உரைப்பாரும்"ன மாந்தர பலா உண்டு எனக

'சொற்றஆறு எனபது சொற்றாறு என்று அகரம் தொகுத்து, ஆறு கொண்டு என்பது ஆற்றுக்கொண்டு என்று வலிமிக்கு, 'சொற்றாற்றுக்கொண்டு' என்றாயிற்று கற்ற ஆற்றல் என்றும் கற்றவன்மையென்றும் கொள்ளப்பட்டது சொல் தாறு என்றா கொண்டு, சொல்லாகிய தாறு எனவும் ஆம் தாறு, யானை காளை முதலியவற்றைத் குத்தி ஓடச்செய்யுய முட்கோல

314 நல் ஆசிரியனிடத்தப பொருள் விளங்க அறிந்த பாடத்தால் அல்லாமல் பேதையானவன் தான் பள்ளியிலே அபத்தமாகக் கற்ற பாடத்தால் ஒரு குத்திரத்தைக் கற்றுக்கொண்டு அதனை நல்லறிவுடையோ நடுவிலே புகுந்து கூசாமற் சொல்லித் தன்னுடைய புல்லறிவினைத் தெரிய அறிவித்ததுவிடும் எனக.

கணக்கு - ஆயா, கணக்காயா என்றாயிற்று, கணக்கு நெடுங் கணக்கு எனப்படும் அரிச்சுவடி, ஆயா, ஆயத்தை உடையவா, ஆயம் ஆவது கூட்டம், ஈண்டுசிறுபிள்ளைகளின் கூட்டம், சிறு பிள்ளைகளைக் கூட்டமாக வைத்துக்கொண்டு அரிச்சுவடி கற்பிக்கும் உபாத்தியாயா என்பது கணக்காயா எனபதன் பொருள், இவ்வுபாத்தியாயர் பால் இளமையில் வழப்படக் கற்ற பாடம்

என்க பேதை நாணுது சொல்லுதல், 'ஒண்மை உடையம் யாம் என்னும் செருக்கினால்'

315 தாம வெல்லுகிறது காரணமாக விலங்குகளைப்போல உணமைப்பொருளை மனத்துக்கொள்ளாமல் வெம்பிக் கொதித்து எழுந்தது எரிந்துவிழுவாரோடு எதிர்த்துத் தமது சொல்லின் சதுரப்பாட்டினைக் கொண்டு செல்கின்றவா தமகையில் அவர்களால் அறைந்து உதிர்க்கப்பட்ட தம் பலலைச் சுரையின் விதைபோன்று காண்பா என்க

ஒன்றுதல் - எதிர்த்து நெருங்குதல் வித்தகம் - சதுரப்பாடு பல்லுதிர அறையப்படுவா எனபது கருத்து

316 சுதத பாடத்தைக் கற்று, அதன் பயனைத் தெளிய அறியமாட்டாத மூடா வெறுக்கத் தக்கனவற்றைச் சொல்லும் போது, அழியாத சோமையினையுடைய சான்றோ 'இப்பழிக் கொத்த பிள்ளைகளைப் பெற்றவள என்னபாவஞ் செயதாளோ' என்று மிக வருந்தித் தாமும் இப்புல்லிய சொற்களைக் கேட்டலாற் நாணி மெளனமாய் நிற்பா என்க

தேடருஞ்சீர் என்றும் பாடம் 'சான்றோனென்க கேட்ட தாய்' 'சுன்ற பொழுதிற் பெரிது உவ'த்தலால், மூடனென்க கேட்டதாய் 'குழவிஇறப்பினும் ஊனதடிபிறப்பினும்' நலமன்றோ என்றும், 'வாதுவல் வயிறே வாதுவல் வயிறே நோவேனத்தை நினனீனறனனே எமமில செயயாப் பெருமபழி செய்த கல்லாக காணைய யின்ற வயிறே' என்றும், 'உண்ட என்முலை யறுத்திடுவன யான்' என்றும் இறப்பத துன்புறுவாள என்று, இறப்பப்பரிந்து என்றோ. சமழ்த்தல் - நாணல். கீழ் 155 ஆம் பாடலிலும் மூடர் சொற்கேட்டுச் சான்றோ வருந்தவா என்று கூறப்பட்டது உம் காண்க ஈன்றாட்டு என்பது 'எவ லீளையா தாய்வயிறு கறிப்ப' என்றாற்போலின்றது

317. பெறத்தக்க பரிசுத் தொகையினைப் பெற்றுக்கொண்டு வழங்கும் பரத்தையரது தோன்போல வான்முறையாகக் கற்ப னுக்கெல்லாம் தூல்கள் எளிதாய் வரும், ஆனாலும் தளிர்போன்ற

மேனியையுடைய அபபரததையாது உள்ளம் போல யாவரும்
எளிதில் அறிய ஒணுணுத்தாகும் அந்நூலின் உட்கருத்து என்க

‘பெறுவது’ ஆவது நிரணயிக்கப்பட்ட பரிசுத்தொகை என்க.
அது ‘மாதவிமாலகருக் கோவலன் கொடுத்த வாங்கிய பரிசும்
ஆயிரத்தெண் கழஞ்சு பொன்’ என்றறபோனதது நெறிப்பட்டுக்
கற்றலாவது ஆசிரியன் நின்றநெறியினகட்பட்டு ஒழுகுதலும்
பிற்றைநிலை முனியாது கற்றலுமாம் கலவியிற் பெரியா அயோத்
திமாநகரைச் சூழநதுள்ள அகழியை வருணிககு மிடத்தது, அது
“பொன்விலை மகளிர மனமெனக் கீழ்போய” என்று அருளிச்
செய்தமையால் (கம்ப நகர 14) அம்மகளிர கருத்தின ஆழத்தை
அளவிடல் அரிதெனக் உலகத்தில் நூலகற்றாபலராக அவை
யிலே தலைவராதற்குரியா சிலரேயாதற்குக் காரணம் யாதென
வினவினாருக்கு உததரமாக எழுந்தது இப்பாடல் எனக் மேற்
பாடல்களில் இதனை விளக்குவா முறி - மந்தளிருமாம் இது
மாமை எனப்படடி, மகளிராகுச் சிறந்த மேனியழகாகும்
பெறுவது கோடலாவது, கொடுப்பாரைக் கொள்ளாது விலையைக்
கொள்ளுதல் எனபா பரிமே (குடன். 813)

318 அறிவு வரதக்க புஸதகங்கனையே மிகுதியாகச்
சேகரித்தது அவற்றினை அனபோடு சுமந்தகொண்டு தமயில்லத
நிறைத்தது வைப்பினும் அவற்றின் பொருள் தெரியாராய் மூலபா
டத்தினை மாததிரம் மறவாமல் மனத்திற போற்றியிருக்கின்ற
புலவரும் வேறாவா, அவற்றின் பொருளை அறிந்த தெளிந்
தும் பிறா ஐயங்களைத் தெளிவித்ததும் சிற்றக்கவல்ல புலவரும்
வேறாவா எனக் புத்தகமே - ஏகாரம் பிரிநிலை அவற்றை - அப்
புஸதகங்களிலுள்ள பாடல்களை எனக், அகம், மனமுமாம் புலவர்
பிறறைத்தேற்று மாற்றை அடுத்த பாடலிற் கூறுவா

319 பழிப்பற்ற காட்டுபபசுக்களின் மந்தை தங்குகின்ற
நெடிய மலைநாடனே! நூலின் பொருளைச் சங்கிரகமாகச் சொல்லு
தல், விஸதாரமாகச் சொல்லுதல், உட்பொருளைச் சொல்லுதல்,
அதனில் இல்லாது குறைந்த பொருளை அழைத்ததச் சொல்லுதல்
ஆகிய இப்படிப்பட்ட நான்கு வகையாலும் ஆராய்ந்து விரிவுரை
கூறமாட்டாதா சொற்கள் நூலிற்கு நல்ல உரை ஆமோ என்க.

நூற்குப் பொருள் கூறுதல் நாலவகைப்படும் என்பதனை 'பொழிப்பே அகலம் துட்பம் எச்சமென்ப, பழிப்பில் குத்திரம் பன்னல் நான்கே' எனப்பதனால் அறிக பொழிப்புரையாவது பாடம், பதப் பொருள், உதாரணம் என்ற மூன்றும் கூறுதல் அகலவுரையாவது எடுத்துக்கொண்ட நூலிலிருந்தாயினும், பிற நூல்களிலிருந்தாயினும் சூகேப்பங்களைக் காட்டுதல் அவ்வாறு செய்து அவற்றிற்கு ஸபாநானங்கள் கூறித் தன கோட்பாடைநிலை நிறுத்ததனும் நூலினுள் மறைந்ததுகிடக்கும் துணணிய பொருளை எடுத்துச்சொல்லுதலும் முறையே துட்பவுரை எச்ச வுரைகளாம் அடுத்த பாடலில் ஸபையில் தலைவராதற்குரிய நல்லரசிரிய ரிலக்கணங் கூறுவா

32) எவ்வளவுதான் அறிவு நூல்களைக் கற்று, பொழிப்பு அகலம் துட்பம் நூலெச்சம் எனப்படும் உரை விசேஷங்களை அறிந்து கூறத்தக்காராயினும், நல்ல குடிபிறப்பில்லாதவா ஒரு ஸபையிலே வழிசொல்லையுடைய கல்லாதவரை அணைத்துக் கொண்டு போகும் பொறுப்பையாகிய சுருவியை உடையா ஆவரோ ஆகார நற்குடியிற் பிறந்த நல்ல அறிவாளர்களோடுவெனில் அவ்வறிவு நூல்களிற பழகித் தெளியாதாபால் காணப்படும் புலவறிவினைத் தாம் காண்பதில்லை என்க

எனைத்தென்பது அளவினையும் தன்மையினையும் காட்டிற்று மேல் நூல் கற்பினும் என்று வந்தபடியால், பிறா என்பதற்கு நூல் கல்லாதா என்று பொருள் கூறப்பட்டது அவரைக்காதலாவது, அக்கல்லா பல்லாருள் நாணல்பரிந்து கண்ணோடி அவருரையை வருந்தியும் கேட்டல் 'நீரொழியப் பாலுண குரு'கே போனதவராதலின், நல்லறிவாளர்கள் நூல்தேற்றருதாரின் புலவறிவினை அறிவது இல் என்றா தாம் என்றா, தம்மின் வேறான தீயறிவாளர் புலவறிவே அறிவெனப்பதுகருதி 'வலம்புரி முத்கிற குலம்புரி பிறப்பும், வானயாறனை நாயமையும் வானயாறு, நிலம் படாந் தனை நலம்படா ஒழுககமும், திங்க ளன்ன கலவியும் திங்களொடு, ஞாயிற்னை வாயமையும் யாவதும், அஃகாவனபும் வெஃகா உள்ளமும், தலைநாவன்ன சமநிலை உளப்பட, எண்வகையறுப்பின் ராகித் திண்ணிதின, வேளாண் வாழ்க்கையும்

தாது ளாணமையும், உலகிய லறிதலும் நிலையு தோற்றமும், பொறையும் நிறையும் பொச்சாப பின்மையும், அறிவும் உருவும் ஆற்றலும் புகழும், சொற்பொருளுணர்த்துஞ் சொல்வனமையும், கற்போருநஞ்சம் காமுறப்படுதலும், இன்னேரனனதொன்னெறி மரபினா பன்னருஞ் சிறப்பின் நல்லாசிரியர்' என ஆததிரேயன் பேராசிரியன் கூறிய பொதுப்பாயிரத்தானே அவையிற றிலவரா தற்குரிய ஆசிரியரைக்கண்டுகொள்க ளவிறல - பழகுதல, 'நாவொ டிநிலா நகைபடு தீஞ்சொல்' (அகம் 16) எனபுழியும் காண்க

6 'பகையிய'லாவது இஃமை மறுமை வீடுகடகு உறுதி யாகிய புகழ் அறம் ஞானங்களை 'அடைய ஒட்டாமற் றடுக்கும் பொலலா ஒழுகங்களைக் கூறும் இயலாம் அவ்வொழுகங்களை புலலறிவாண்மை, பேதைமை, தீழுமை, கயமை என்னும் நான்கு காரங்களாற் கூறப்படும் அவற்றை,

(33) 'புலலறிவாண்மை'யாவது, அறப் அறிவினை ஆளுந் தன்மை அது தான சிற்றறிவினனாயிருந்தே தன்னைப் பேரறிவினனாக மதித்து, உயாந்தோர் கூறும் உறுதிச் சொல்லைக் கொள்ளாமை அவையறிவானுக்குப் பகை புலலறி வாண்மை டாதலின் அதன்பின் இஃது வைக்கப் பட்டது

321 அருளிஞ்வே தாமத்தை உரைக்கும் அன்புடையவா வாயினின்றும் வருஞ்சொல்லைப் பொருள்போலே மனத்திலே வைத்துச் சொல்லுடாமற் கத்ததுகொள்ளா அறிவுடையோர், ஒரு பொருளினும் வைத்து எண்ணாததாத அறிவிலியோ அச்சொல்லை இகழ்ந்து சொல்லும், இஃதென்போல எனின், கூழ் போலக் காயந்த பால்த் துழாவிய அகப்பை அப்பாலின் சுவையை அறியாததுபோல என்க

பாறகூழ், கூழப்பால் என்று முன்பினனாகத் தொக்க உவ மைத்தொகை கூழ - சோறுமாம், 'கூழுடைவியனகா' (புறம் 70)

322 பொருமை முதலிய குற்றமில்லாதவா தாம்வழியைக் கூறும்போதும் செப்பமுடையா ரல்லாதா அதனைச் செவ்வியலும் ஏற்றுகொள்ளா, அஃதென்போல எனின் தோலைக் கவவித

தின்னும புலையாநாயானது பாற்சோற்றின ருசியை அறிந்து
கொள்ள முடியாதவாறுபோல என்ன

தாமோபதேசம் பண்ணுவாரா குற்றமுள்ளவராயின் அவருப
தேசத்தை ஒரு சிலா கேளாதிருத்தல் கூடும், அங்ஙன மன்
றெனப்பா அவவியமில்லா என்றா அறத்தாறு உரைக்குங்
காலும் என்ற சிறப்புமமை விகாரத்தாற் றொக்கத்தெனக தோல்
கவ்வித்தினனும் என்றமையால், குணங்கா நாய்க்குப்பிறவற்றினுங்
காட்டில் தோலின்கண் விருப்ப மிகுதியைக் காட்டிற்று

323 கண்ணிமைக்கும் முன்னே தம்முயிர் போகும் முறை
யினை எல்லா வகையாலும் சூம் கண்டிருந்தும், திணையனவும்
நன்மையினைச் செய்யமாட்டாத நாணமில்லாத மூட ஜனங்கள்
இருந்தாலென்ன இறந்தாலென்ன எனக எனைத்து, எல்லாம்

324 ஒருவனுக்கு ஸ்வித்திருக்கும் நானோ சில, அச்சில
நாளும் உயாகருக காப்பிலலை, ஆதலால், கண்டபேரோ டெல்
லாம் கூடி மகிழாமல் பலரும் தூற்றும் நிரந்தரமான பழியோடு
தான ஒருவனாக விலகித் தனித்திருந்து யாவருடனும் பகைகொள்
ளுதல் என்னகாரணமோ எனக

ஏமம் - காப்பு பழியால் எனபுழி ஆல் ஒடுபொருளில்
வந்த மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு மற்ற இரண்டிடத்தும் ஆல்
அசைகள் தண்டிதல் - நீங்குதல்

325 ஒருவனை அவன் சென்றிருந்த சபைமுன்னே சென்று
ஒருவன் அவமதித்தது வைதாளுக, அப்போது வையப்பட்டவன்
'இது நாம் முன்செய்க வினையின் பயன்' என்று பொறுத்ததுக்
கொண்டு சுமமா இருப்பானாயின் அதன்மேல் வைதவன் வாழ்ந்தி
ருப்பானெனில் அது அதிசயிக்கத்தக்கது தான என்க

வியதக்கான - வியததற்குத் தகுதியுடையன "மனறிற்
கொடும் பாடுரைப்பான் .. எச்சிமிழுநது வாழ்வான்" என்பவாத
லின், வியததக்கான் வாழுமெனின் என்றா புத்திர மித்திரகன்
திராதியரோடு நாசமுறுவான் என்பது கருத்து

326 முதுமைப் பருவம் பின்னும் அதிகரிப்பதன் முன்னே
அறச்செயல்களைச் செய்யப் பிறரையும் உதஸாகப்படுத்தித் தானும்

அதன் கண்மூயலாதான், வீட்டிலுள்ள வேலைக்காரியாலும் எற்றித் தள்ளப்பட்டு, 'வெளிப்புறத்திற்குப் போ' என்னும் பொல்லாத சொற்களைக் கூறப்படுவன என்க. ஊக்குதல் - பிறரை உத்ஸாகப்படுத்துதல், முயலுதல் - தான முயன்று செய்தல் தூக்குதல் - தள்ளுதல் 'போகஎன்னும்' எனபது அகரம் தொக்குப, போகென்னும் எனருயிற்று 'இறக்கக்கடவாய்' எனலுமாம் இது வைதற் பொருளில் வந்த வியங்கோள போ என்னும் பொருளாயின விதித்தற பொருளாய் தொழுத்தை - வெள்ளாட்டி.

327 புல்லறிவினா நல்ல துகறசிகளைத் தாழும் பொசித்து நன்றாக விரா, தகுதியுடைய பெரியோர்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்யா, தமக்கு அரணாகிய நல்ல அறத்தினது நெறிகளையுஞ் சேரமாட்டா, ஸமஸார ஸம்பத்திலே ஆழந்திருந்து மறுமைக்கு உறுதிகளைமறந்து வீணே தம்முடைய நாள்களைக் கழிப்பரென்க

ஆகம் - ஈண்டு ஆக்கிக்கொண்ட குடும்பமாகிய செலவம். மயங்குதல் ஸமஸாரம் ஸதிரமென்று மயங்குதல் அவததமே வாழ்நாள்க் கழியாமற் பயன்படக் கழித்தல் 'கரும்முழுன்படாப் போகமுந் துவவாத் தரும்முந் தக்காக்கே செய்யா - ஒரு நிலையே முட்டினறி மூன்று முடியுமே லல்தென்பபட்டினம் பெற்ற கலம்' என்பதனால் அறியப்படும்

328 சிறுவயதிலே தொடங்கித்தாம் இறந்து போகுமிடத் துக்கு உணவாகிய அறத்தைச் சித்கெனவே தேடிக்கொள்ளாமல் தேடிய பொருளை இறுக இறுக வைத்துக்கொண்டு அறத்தினைச் செயதற்குப் பிணை நினைப்போமென நிருகரும் அறிவில்லாதவா தாமிற்குந் காலத்து நாவிழந்து பேசுவொண்ணுமையால் கையால் ஐடைகாட்டின பொன்னும் புளித்த விளங்காயா மென்க

"புளிவிளங்காயாவது அநதியகாலத்திலே ஒருவன் வாயெழாமலிருக்கிறபோது பெண்டு பிள்ளைகளைப் பார்த்துத் தான் தேடின பொருள்களைத் தரும பண்ணச்சொல்லிக் கையால் சுமிகளைக் காட்டினால், அதனைப்பார்த்து அவர்கள் அவன் சொல்லுகிறதையறிந்தும் அறியாதாபோல, 'ஐயா' விளம்பமுமா கேட்கிறீர்?

அது கொடுக்கும் பக்குவதையில்லில்லையே! எனச் செய்வோம்? என்று மெய்யான உறவுபோல அழுவார்கள் (சிறு 1553) பொருளைக் கொடுக்கச் சொல்லுகிற வசனம் பொய்யாயப்போம் ஆனபடியினாலே பொருள் வந்து கிடமினபோதே தரும்த்தைப் பண்ணவேண்டுமென்பதாம்.” வலசி - உணவு, ஈண்டு அறமாம் தோட்கோப்பு - தோளிற் கோக்கப்படும் கட்டமுது

329 சிறற்றிவினையுடையா வறுமை வந்தவிடத்தும் தீராத பிணிவந்தவிடத்தும் மறுமைக்கு உறுதிவேணுமென்கின்ற மனத்த ராயத் தரும்த்தைச் செய்யவேணுமென்றிருந்து, ஐசவரியமும் உடலவலியையும் முண்டானகாலத்திலே ஒரு சிறு கடுகளவானாலும் மறுமைக்கு உறுதியான தரும்த்தைச் செய்யச் சிறதியா என்க

விழுப்பிணி - பிழைத்தற்கு ஏதுவிலலாத பிணி “விழுத தொடை” (அகம் 53) எனபுழிப்போல ஆற்றிய காலமாவது ஐசவரியத்தாலும் உடலவலியாலும் அறஞ் செய்யச் சக்தி பெற்ற காலமாம் ஐததை - சிறுகடுகு

330 அளவிறந்த காதலையுடைய தமது உயிரை ஒத்தாரைக் கொண்டு போகிறதற்கு முயற்சிசெய்யும் கூற்றத்தினைக் கண்டு வைத்தும், பெறுதற்கரிய மனுவதய சரீரத்தைப் பெற்ற பலலறி வாளா அறஞ்செய்கிறதற்கு நினையாமல ஒரு பயனுமில்லாமலே தம்முடைய வாழ்நாளைக் கழிப்பா ஐயோ என்க

என்னே, என்னும் வியப்பிடைச்சொல் உடர்பின் பெற்ற கருமையை உணர்த்திற்று கூற்றமுங் கண்டு என்னுமிடத்து உமமை பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது

(34) ‘பேதைமை’யாவது யாதும் அறியாமையாம், “இந்த மனம் இருதிரியங்களின் வழியோடி அந்தந்த அனுபவங் களை உணமையாகக் கருதி இந்தப் பரதயக்ஷ பரமாண மொன் றினையுமே துணிந்து மறற் பரமாணங்களான சாஸ்திர முதலானவைகளைத் தப்பறையென்று மயங்கி, மறுமைக் குறுதியை யிழந்து, இந்தப் பிறப்பிலே உலகத்துக்கு இயற்கையான முறைகளைத் தமக்குச் சிறந்தவர்கள் சொல்லக்கேடும் உட்கொள்ளாமல் இகழ்ந்து, பொல

லாதவாக்குடன இணங்கி, 'எல்லாராலும் இகழ்பட்டு இமைப்பயனையும் இழத்தலாம்" எனபது ஒரு பழைய உரை புலவறிவாண்மையின மிகுதியே இஃதாக்கின இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது

331 கம்மைக கொல்லுதலிலவல்ல பெரிய கூற்றம் தமது உயிரைக் கொண்டுபோகிறதற்குக் காலத்தையும் உபாயத்தையும் பார்த்துத் திரிய, இந்தச் சமுசாரமென்னப்பட்ட விலையிலகப்பட்டு நின்ற, மனைவாழ்க்கையின்கண்ணே ஒழுகி, அதிலுண்டாகிய இன்பங்களை யனுபவித்து, அதனை மெய்யாகக் கருதி இறுமாந்திருக்குமவா பெருமையானது, யாமையைக் கொல்லுகிறவர்கள் தண்ணீரை உலையாகவைத்து அதினுள்ளே யாமையை விட்டுத் தீமூட்ட, அந்தயாமை தனக்குப் பின் வரப்போகிற நிலைமையை யறியாமல் அந்த நீரிலே முழுகி விளையாடினாற்போலும் என்க

யாமையென்று மேலவந்தமையால், கொலைஞர் எனபதற்கு யாமையைக்கொல்லுகிறவர்கள் என்று பொருள் கூறப்பட்டது 'உலைப்பெயது அடுவதுபோலுந் துயர்' என்று கீழ் 114 ஆம் பாடலில் வந்ததும் இச்செய்தியையே குறித்ததெனக் காணடை வலையாவது ஸமஸாரவிலை செமமாததல் - இறுமாததல்

333 குடுமபத்துக்கு வேண்டுவனவெல்லாம் குறைவறச் செய்து நிரப்பிவிட்டு, தாமததைப் பின்னா அறிவோம் என்று குடுமப் பாரத்திலேயே மூழ்கியிருப்பவா தன்மையானது பெரிய கடலிலே முழுகப்போனவா ஒசை எல்லாம் ஒருங்கே அவிக்தபின் நீர் ஆடுவோம் என்றிருத்தலோடு ஒக்கும் என்க மற்று கீழ் 19 ஆம் பாடலிற்போல வினைமாற்றின்கண் வந்தது உடன் - எல்லாம்

333 குலமும் தவமும் கலவியும் உயாருடிப்பிறப்பும் பிராய முதிர்ச்சியும் ஆகிய இயவைவந்தினையும் தடையிலலாமல் ஒருவன் அடைந்திருந்தவிடத்தும், நன்மையமைந்த குற்றமற்ற பழைய சிறப்பினையுடைய உலக வாழ்க்கையை வாழ அறியாமையானது நெய்யிலலாத பாற்சோற்றுக்கு ஒப்பு என்க

உலகமறிதலாவது 'உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுக'லை அறிதல், இதுகலலா கலவி பலகற்றும் அறிவிலாதா ராவா என்க

இனி, நலமந்த மில்லாததோர் மோகூததிற்கு உறுதியாவன அறியாமையுமாம எல்லாவற்றிற்கும் கடையிலே மூப்பினை வைத்தார் 'மூப்பினகண நன்மைக்ககன்றான்.. . கல்விப்புனை கைவிட்டான்' எனபவாகலான்

334 அறிவுடையோகூறும் உறுதிசொற்களைக் கேளாவாயி னும் கற்கள் அதமரான மனிதர்களைக்காட்டிலும் மிகவும் நல்லன, ஏனெனில், அவை தம்மையடைந்தவாக்கு நின்றல், இருத்தல் கிடத்தல் நடத்தல் என்னப்பட்ட எல்லாக் காரியங்களுக்கும் நினைத்த போதெல்லாம் உதவி செய்தலான எனக

இன்னினி எனபதனைக் கீழ் 29 ஆம் பாடலிற கூறி யாங்குக் கொள்க 'கல்லை ஒருவன் ஒரு பரகாரமாக வகுத்து அதற்குப் பிராணபரதிஷ்டை பண்ணினால் அவனுக்கு அது சொரூக மோகூதங்களைக் கொடுக்கும், ஒரு வாயக்காலுக்குமேல் படுக்கச் செய்தால் அந்த வாயக்காலிலே அவன் விழாமல் தன்மேல் நடந்து போம்படி உதவி செய்யும், தன்னை எதிர்த்துப் பகைவன் வருங்கால் அவன்மேலே எறிந்தால் அது அப்பகைவனைத் துன் புறுத்தி எறிந்தவனை ரக்ஷிக்கும்' இவ்வாறான பல உதவிகள் அது செய்தலால், தீங்கினையேயன்றி உதவியே செய்யாத கடையரின மேலானது என்றார்.

335 தான் பெறுவது ஒன்றுமில்லாவிட்டாலும் ஐசுவரியங் களைப் பெற்றவனையேபோலத் தம்மோடு எதிரிடாத பேரோடும் கோபங்கொண்டு வைரத்தினாலே பொல்லாத வசனங்களை உண் மைபோலப் புனைந்து கூறுவிட்டால் பேதைக்கு நாவானது தன்னைத் தின்னுமபடியான கொடிய தினவுடைத்தாகும் எனக

336 நல்ல கொழுந்துகளையுடைய புனைகள் மலாநது பரி மளிகரும் கடற்கரையையுடையவனே! தம்மிடத்திலே பிரிய மில்லாதார் பின்னே திரிந்து அவர்களைத் தம்மிடத்திலே பிரிய முன்னவார்களாகப் பண்ணிக் கொள்ளுவோ மென்கிறவர்கள் ஆக்கிக்கொள்ள முயலும் புல்லிய நட்பானது கல்லைக் கின்னிக் கையை வேறுவேலை செய்ய வொட்டாதவாறு இழந்ததனோடு ஒக்கும் எனக

தங்கண அமாவிலலா என்று மூலபாடத்தினைத் திருத்திக் கொள்க. அமாவு - விருப்பம் வணக்கத்தல் - வசப்படுத்தத்தல் கேண்மையை அறிவ எனபா ஒருபழைய உரைகாரா

337 எழும்பு தனக்குக் குடிக்கிற...ற்கு ஆகாவிட்டாலும் நெயிருக்கிற பாணைப்புறத்தைவிடாமற் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும், அப்படிப்போல யாதொன்றினையும் கொடாராளுலும் செலவழமுடையோரைச் சுற்றிக்கொண்டு விட்டுப்போகாரா உலகத்துப் பேதையாயினா என்க

338 நல்ல ஸுகங்களைத் தினந்தோறும் அனுபவியாமலும், தாமதத்தைச் செய்யாமலும், இல்லாதவாக்கு யாதாயினும் சிறிதும் ஈயாமலும், எல்லா வாற்றாலும் இனியவாகனான மனைவியரைக் கூடாமலும், புகழ்பட வாழாமலும் இருக்கும் பேதையாரா தம் வாழ்நாளையும் வெறுரோ என்க

அருங்கதிக கற்பினா தோள் (சோதல்). திரிகடுகம் போலும் மருந்து' என்றும் 'கற்புடையாட பூப்பினகட சாராத தலைமகன்... கலவிப்புணை கைவிட்டா'ன் என்றும் கூறப்படுதலினால்கி 'எல்லாம் இனியாராதோள் சேராரா முனியார்கொல தாம் வாழ்நாள்' என்றா இதன்கையா இருத்தலினும் இறத்தல் நலமென்பது கருத்து நாளையும் என்றபாலதாய் சிறப்புமமை விகாரத்தாற் றொக்கது

339 ஒருவா தமமை விருப்பிக்கொண்டாட அதற்குமாறாக 'யாம் அவரை விருப்புகின்றிலேம்' என்றிருக்கும் ஆயந்த நன்மையிலலாத பேதையாரிடம் காணப்படும தீர்ப்பானது, ஒலிக்கின்ற குரலோடு பாய்ந்தது விழுகின்ற அலைகடல் சூழந்த உலகம் கைவசமானாலும் இன்னாது என்க

340 ஒருவன் விரிவாகக் கற்ற கலவியும், பரந்த மெனமைக் குணமும், குடிப்பிறப்பும் அயலாரா புகழ்வே பெருமை அடையும், அவ்வாற்றன்றித் தான புகழின மைத்தனாகள் பலருண்டாய் மருந்தினுலே தீராத பித்தன் என்று பலராலும் இகழப்படுவான் என்க.

சுண்டிமைத்துனராவா 'வரிசையறியாக கலலென சுற்றமும்' விடரும் தூத்தரும் நடரும் வேழம்பருமாம் அவா இவனை எப் பொழுதும் முகஸ்துதிசெய்து புறத்திற்புகழ்ந்து அகத்திற பழிப்பா எனபது கருத்தது பேதையா தம்புகழ்ந்து தம்மையே ஏளனத்திற குளளாகுவா எனக

(35) 'கீழ்மை'யாவது குலமும் குடியும் உடையரோனும் அவையிலலாதார்போலப் பொல்லாத குணமுடைய கடையராயினு தன்மையாம் பொல்லாத குணமாவன, ஒருவா ஐசுவரியத்தைப் பார்த்துப் பொருடல அவா செவ்வம கெடத்தக்க காரியங்களைப் பண்ணுதலும், தாம் பெற்ற அற்பத்தைக் கொண்டு தம்மைத்தாமே மதித்துப் பிறரை அவமதித்தலும், ஒருவா செய்த நன்றியை நினையாமையுமாம் பேதையாருள ஒரு சாராரே கீழாயினுராதலால் பேதைமையின பின் இது வைக்கப்பட்டது

341 அரிசிக கப்பியை நாள்தோறும் ஒருபடியாகக் காலத தாலே வாயிலே போட்டாலும் குப்பையைக் கிளறுகிறதை விடாத கோழிபோல மிக்க தாமங்கன அடங்கியுள்ள நூல்களை விரித்தச சொல்லி அறிவித்தாலும் கீழானவன் தன் மனப்போன வாறே நடந்துகொண்டு போவான் எனக

கடவது ஆ, கடமையாக கால, நாளின் காலவேளையுமாம்.

342 உறுதியான நூல்களைக்கற்று அதன் பொருளை உட்கொண்ட தோஷமற்றவரிடத்திலே தாமதியாது போகவேண்டுமென்றுசொன்னால் கீழானவன் நித்திரைகொள்ளவேணும் என்று சொல்லி எழுந்த போய்விடுவான், அகிலலாவிடின் தனக்கு ஒரு நோயினைக் கற்பித்துச் சொல்லிகொண்டு போவான் எனக

காழ் - உறுதி, மறங்குதல் - நோயுறுதல் எனபது ஒரு பழைய உரை

343 மிகுதியாக விழுகிற அருவியையுடைய மலைநாடனே! தாமபெரிய செல்வத்தைப் பெற்றாராயினும், தம்முடைய ஒழுக் கம் குன்றாமல் அந்த ஒழுகத்தின் வழியே நடந்துகொள்ளுங்கள்

சான்றோ, பெரிய செலவததைப் பெற்ற விடத்திலேயும் தாம் செய்யும் பொலலாத குணத்தினைச் உடையவல்லவ னாவதல்லது செலவமுடைமையால் பெருமைக்குணம் உடையனாகான கீழா னவன் என்க

நடை - செலவம் பிறங்குதல் - மிகுதல் பிறங்குநீர்ப் பண்ணை' என்புழிப்போல

344 தினையளவு நன்றி ஒருவா செய்தால் அதனைப்பனை யளவ போலப் பெரிதாக நினைத்துக் கொண்டிருப்பாரா சான்றோ பனையளவாக நன்றியை எந்நாளாளு செய்தாலும் விளங்கும் அருவி யினையுடைய மலைநாட்டினே' ஒரு நன்மையினையும் அறியாத கீழான வனிடத்து ஒரு நன்றியும் இல்லையாய் விடும என்க

நன்றியில் என்றும் பாடம் செய்ததன்று என்று முன் வந்த மையால், 'பனையனைத்து' என்பதற்குப் பனையளவு நன்றி என்று பொருளுரைக்கப்பட்டது

345 பொற்கலத்திலே சோழாட்டி அதற்குக் காவலாகப் புறத்தே மனியா காத்துக் கொண்டிருந்தாலும் நாயானது எச்சிலை எப்பொழுது போடுவார்களோ என்று இமை கொட் டாமல் பாத்திருக்கும், அதுபோலத் தன்னைப் பெருமையுடை யவனாகப் பண்ணிக் கொண்டிருந்தாலும் கீழானவன் செய்யும் காரியங்கள் அந்தக் கீழமைத் தொழிலையாகும் என்க

புறந்தருதல் - காத்தல் சீர - தன்மை பெருமையுடைத்தாக என்று முன் வந்தமைக்கு ஏற்பக் 'கருமங்கள் வேறுபடும' என்ப தற்கு கீழமைத் தொழிலாகும் என்று பொருளுரைக்கப் பட்டது

346 தேவேந்திரனுடைய ஐசுவரியத்தை ஒத்த செலவத் தைப் பெற்றாரானாலும் சான்றோ எப்பொழுதும் வரம்பு கடந்த வாதத்தைக்கூட சொல்லா, காணிப்பொனமேலே முந்திரிப் பொன் அதிகமுண்டாகில் கீழானவன் தன்னை இந்நிரைப் போல எண்ணிக்கொண்டு விடுவான் என்க.

சக்கரன் செலவம் சக்கரச்செலவ மெனக் வாகுதேவக் கோட் டம் என்பதுபோல, சக்கரன் - இந்நிரன், 'புருடநன் சக்கரன்

புரந்தரன் மருத்துவன் . ..ஐந்தருநாதன் இந்திரன்பெயரே' என் பது பிங்கலம் இந்திரனாய் எண்ணிவிடும் என்று பின்னா வந்தமைக்கு ஏற்ப சக்கராச்செலவம் என்பதற்கு இந்திரனுடைய ஐசுவரியம் என்று பொருள் கோடலே சிறப்புடைத்தெனக் முந்திரி என்பதுமுந்நாற்றிருபது கூற்றில் ஒன்று காணி என்பது என்பது கூற்றி லொன்று காணிமேற முந்திரிமிகலாவது காணிமுந்திரி, அல்லது காலவீசமாப, அறுபத்து நான்கு கூற்றிலொன்று கால வீசம் பொன் பெற்றஞாயின், கீழாயினான் தன்னை இந்திரனாக மதித்துவிடும் எனக்

347. குற்றந தீராத பசும்பொனடேவே குணம் சிறந்த நவ மணிகளை அமுத ி அழகுபெறச் செய்யப்பட்டதாயினும், செருப் பானது தன் காலுக்கல்லாமல் மற்ற உறுப்புகளிற பூணற்கு ஆபரணமாக ஆகாதவாறுபோல பெரிய செலவத்தை யுடையனாயினும் கீழானவன் தான் செய்கிற தொழிலால் மதிக்கப்படுவான் எனக்

மைதீ பசும் பொன்னாவது, கிளிச்சிறைப் பொன், 'வீறுயா பசும்பொன்' எனபுழியும் காணக் (சிலப் அரங்கம் 165) நவமணி களாவன வயிரம், மரகதம், மாணிக்கம், புருடராகட, வயிரேரிமம், நீலம், கோமேதகம், முத்து, பவளம் என்பன அவற்றுள் வயிரத் திற்கு இந்திரசாபம்போல ஒளிவிடுதலும், எட்டிப்பலகையுட, ஆறு கோடியும், தாரையும், சுத்தியும், தாரசமும உடைமை குணச்சிறப் பாம் மரகதத்திற்குப் பசிய ஒளி பரத்தலும், நெய்கத்தலும், கிளிக் கழுத்தம் மயிலினக்கழுத்தம் ஒத்தலும், பசும்பயிப்போலப் பசுத்த லும், பொன்மையோடு கூடிப்பசுத்தலும், பத்திபாயத்தலும், பொன் வண்டின் வயிறுஒத்துத் தெளித்தலும் குணச்சிறப்பாம் மாணிக்கம் நான்குவகை அவையாவன பதுமராகம், நீலகந்தி, குருவிந்தம், கோவாங்கு என்பன அவற்றுள் பதுமராகம் தாமரைப் பூ செங்கழுநீர்ப்பூ, சாதகப்புள்ளின் கண், இந்திரகோபம், மினமினி மாதளம்பூ, மாதளவிறை, நெருப்புத்தழுவ முதலியன போன்றி ருத்தல் குணச்சிறப்பாம் நீலகந்தி அசோகந்தளிர் கோகிலக் கண் செம்பஞ்சு, பலாசம்பூ, அரளிப்பூ, இலவம்பூ என்ற ஆறும் போன்று ஒளிவிடுதல் குணச்சிறப்பாம் குருவிந்தம் செம்பஞ்சு, கிலகம், உலோத்திரம், முருக்கமலா, குன்றி, முயல் உதிரம்

‘சிறதூரம், குக்கிறகண்’ என்ற எட்டும் போன்று ஒளிவிடுதல் சிறந்த குணமாம். கோவாங்கு கோவைக்கனி, செங்கல், குராமலா, மஞ்சள் என்ற நான்கும் போன்று ஒளிவிடுதல் சிறந்தகுணமாம், புருடராகத்திற்கு ‘பூச உருவிற பொலந் தெளித தனைய’ நிறம் சிறந்தகுணமாம் வயிரேரியத்திற்குத் தேன துளிபோலவும் சூரிய நொளிபோலவும் கலந்து விளங்குதல் சிறந்த குணமாம் நீலமணி நீலோற்பலம், சுருமபு, காயாமபூ முதலியனபோல நிறமுடைத் தாதல் சிறந்தகுணமாம் கோமேதகத்திற்கு மஞ்சளும் சிவப்பும் கலந்தலொத்த நிறம் சிறந்த குணமாம் முத்துக்கு வெள்ளியைப் போலவும், அங்காரகனைப் போலவும் வெண்ணீரமை செந்நீரமை யுடைமையும் உருண்டை வடிவுடைமையும் சிறந்தகுணமாம் பவளத்திற்கு உருட்சியும், சிறதூரமும் ஈசங்காயும் முசுமுகக்கைக் கனியும், துதுனப்பழமும் போன்ற நிறம் சிறந்த குணமாம் இவ வாறு மாண்டமணி அழுத்திச் செய்யப்பட்ட தெனினும் செருப்புச் செய்துகொண்டவன் காலுக்கு ஆவதல்லது அவனுடைய பிற உறுப்பிற்கு அணியாவதில்லை என்பார தன் காறகேயாம் என்கூர் காருத்தன் அடிநிலையும் (செருப்பும்) காண்ணப்பன் அடிநிலையும் முறையே பரதாழ்வாருக்கும் பரமசிவனுக்கும் சிரத்தேயனியத் தக்க மாண்புடைத் தாயினியே எனின், அவை காருத்தற்கும் கண்ணப்பற்கும் காறகேயாயினமை சித்திக்கப்படும்

346 காவலினாலே பிறரால் அழிக்க ஒண்ணாத மலை நாடனே! கீழானவன் குணமானது கண்ணோட்டமில்லாமல் ஒருவனைக் கடுமையான வசனங்களால் பேசுவல்லதாம், பிறருக்கு வந்த துக்கங்களைக் கண்டு சந்தேகிப்பப்டும் அடிக்கடி கோபா வேசமுடையதாகும், அக்கோபத்தினை ஒருவன் ஆற்றவும் ஆறாமல் வெந்து அயலாரை இகழ்ந்து பேசும் என்க

வேகம் சினவேகம், வேகுதல் என்பது கோபத்தினுற கொதித்தல் ஏகுமாம் என்று கண்ணழித்து நல்லோர் சமாதானம் செய்யவும் பகைமை ஒழியாது மீண்டும் சண்டைக்கு எழும் என்க விறன்மலை, தன்பெருமையாற்பிற மலைகளை வெல்லும் வெற்றியினை யுடைய மலையுமாம்

349 மதுவினைப்பொழிந்த பரிமளியாநின்ற நெய்தற்பழுவின்
யுடைய ஒலியாநின்ற கடற்கரையை யுடையவனே! தம பின்னே
ஒருவா ஒருநாள நிற்பினும் அவரைச் சான்றோர் பலநாள பழகிய
பழையமையானவா என்று அவரிடம் இனிய குணமுடையராவா,
கீழானவாகனோ தய்பின்னே ஒருவா பலநாள திரிந்துகொண்டு
போனாலும் அவரை விரும்பாதே இகழ்வா எனக

பன்னாட பின்னிற்றினும் கீழாயவா விழையாதே என்றவா
என்று கூட்டப்பட்டது நிற்பினும் என்றபால் சிறப்புமை விகா
ரத்தாற்றொக்கத் கீழாயினாபின் பன்னாள் நிற்பின் என்றற்கு
ஏற்பச சான்றோர் முன் ஒருநாள நிற்பினென்று வருவித்தற்கை
கப்பட்டது கீழ் 154 ஆம் பாடலினும் 'செல்வழிக் கண்ணொருநாட
காணினுஞ் சான்றவா, தொல்வழிக் கேண்மையிற் றேனறப்
புரிந்தியாப்பா' என்று கூறப்பட்டிருத்தலை நோக்குக உயிர்த்தல்
சாண்டு மணம் வீசத்தலுக்காயிற்று

350 ஐயனே! கெளய, காதுகொம்பு முதலிய உறுப்புக்
களைக் குறைத்து, கொம்பத்தக்க இமைபுல்லாத தினமும் கொய்த
கொண்டுவந்து போகட்டு உண்பித்தாலும் சிறிய இடப்பங்கள் வண்
டியைப்பூண்டு இழுத்தலைக் கற்கமாட்டா, அதுபோல, அடைவிக்
கப்பட்டசெல்வ முடையராயினும், கீழமக்களை அவர்கள் செய்கிற
தொழிலால் அறியப்படும எனக

குறைத்தலாவது, காளைக்கன்றுகள் வளரவேண்டி கொம்பை
பைசு சூட்டுக்கொல்லா தீயத்தலும் காதுகளை அறுத்தலும் வால்
மயிரைக் கத்தரித்தலும் மரபு 'பெரிய எருது தினகிற புல்லைக்
குறைத்து' என்பது ஒரு பழைய உரை தேற்றினும் என்றும் பாடம்
இதற்குத் தெளியச்செய்தாலும் என்பது பொருள் வையம் - தோ
என்ப, கொல்லாவண்டி என்றும், கூடாரவண்டி என்றும் வழங்கு
குப இதனை 'மானமா நோக்கியும் வைய மேறி' (சிலப். கட
லா 120) என்புழிக்காண்க தீற்றுதல், உண்பித்தல், 'நென்மா
வல்சி தீற்றி' (பெரும்பாண 343) என்புழியும் காண்க கீழ் 347
ஆம்பாடலிற் கீழ்மக்கள் நன்குமதித்தற்கு உரியரல்லா என்றா இப்
பாடலில் அவர் பிராகுப பயன்படுத்தலுமில்லா என்றா

(36) 'கயமை' யாவது, "குலத்தாலும் குடியாலும் கல்வியாலும் குறைவற்றிருக்கவும் அதனாலே ஒரு பயனுமில்லாதவராய்க் கீழானவா செய்கையாயினவற்றைச் செய்தல் அவை பிறருக்கு ஒரு கேடுவந்தால் தமக்கொரு நன்மையாகக் கருதுதலும், பிறருக்கொரு நன்மை வந்தால் தமக்கு ஒரு கேடுவந்ததாக நினைத்தலும், தமக்கொருவா நன்றி செய்தால் அவர்க்குத் தீங்குசெய்தலும், ஒருவரிடத்திலே தமக்கு ஒருகாரியம் ஆகவேண்டியிருந்தால் அஃது ஆக்கிக் கொள்ளுமளவும் அவர்க்கு உபசாரம் செய்து அந்தக் காரியம் ஆனபின் அவரை அந்நியரைப் போலப்பார்த்தலும், தமமைத் தண்டிக்கத் தக்கவர்க்கு உபசாரஞ் செய்து சிறிது பொருள் கொடுத்தலுமாம்" எனபது ஒரு பழைய உரை கீழாயினுள்ள ஒருசாராரே கயவராதலின், இது கீழமை யின் பின் வைக்கப்பட்டது

351 நிறைந்த அறிவினையுடையவா வயதிற சிறிய ராயினும் தமமனம் சீயவழிலே செல்லாமற் காத்தும் நலவழியிலேயே செல்லமாறு வளப்படுத்தியும் தமமை அடங்கச்செய்வா, புல்லறிவினாரோ பிராயம் முதிர்முதிர் சீய தெழில்களில் தழுமபேறி தீயொழுக்கங்களிலே ஒழுக்கித்திரிந்து பருந்துபோல மனத்தாளனே குற்றம் நீங்கா என்க

ஆரந்த எனபது ஆரத்த எனைவலித்தல் விகாரம்பெற்றது கூடத் தலாவது ஐம்புலன்களையும் நெறியினின்றும் விலகாமற் காவல் செய்தல், ஒம்புதலாவது நன்னெறியிலே மேலும் மேலும் செல்லமாறு மனத்தை வளர்த்தல் எருவை - பருந்தின் ஒருசாதி அது, மூடவொயெல்லாம் கழன்ற மிக்க முடைநாற்றமுடைய தசையை மிகவிரும்பிக் கவரும் இயல்பின் தென்பதும், இங்காட்டிலும் சுடுகாட்டிலும் சென்று பிணத்தின் தலையைக்குத்திக் கணமணி களைப் பிடுங்கிக்கொண்டு பறந்துசெல்லும் தன்மைய தென்றும் கூறுப இதனை, 'செஞ்செவி எருவை புலிதுறந்த கலவுக்கழி கடுமுடை, கொள்ளைமாரத்தின் ஆளுது கவரும்' என்றும், 'ஆனழித் துயாதத் அஞ்சுவரு பதுகைக்க, கூாதுகிச செவ்வாய எருவைச்சேவல், படுபிண்ப பைந்தலை தொடுவன குழீஇ, மல்லன

மொசிவிர லொற்றி மணிகொண்டு, வல்வாயபபேடைக்குச் சொரியும்' என்றும் பயின்றுள்ளமை கொண்டு அறிக (அகம் 3,215) புலவறிவினரும் இவ்வெருவைபோலப் பலரும்வெறுத்தது அஞ்சுததக்க தீததொழிலை விரும்பிச்செய்வா எனக் போதது, பொத்தது எனபதன நீட்டலவிகாரம், பொத்தது - பொநது, ஈண்டு மனக்குற்றமுடைமை அறிவால் மனம் நிறைந்திராமையுமாய் திரித்தரிவைபோல என்று பாடங்கொண்டு 'மொல்லாத தொழிலை நினைத்திருக்கிற வேசிகளைப்போல்' எனபது ஒரு பழைய உரை இப்பாடலின் முன்னிரண்டடிசடகு பரஹ்லாதனையும் பின்னிரண்டடிகடகு ஹிரணயினையும் உதாரணங் காட்டலாம்

352 நீர் அருத வளமுடைய பெரிய பொய்கையிலே எப் பொழுதும் விடாமல் வாழ்ந்திருந்தாலும் தனக்குள்ள வழுமபினை அறுக்கமாட்டா, தேரையானவை அதுபோலக் குற்றமற்ற சீரமையினையுடைய நூல்களைக்கற்றாலும் அந்தநூல்கள் சொன்ன முறைமையிலே ஒழுக்கத்தக்க அடக்கமொன்று மில்லாதவாகள் நல்ல குடியிலே பிறந்தவா என்றதல் நூல்கற்றவா என்றதல் சான்றோரால் தெளியப்படுப தன்மையராதல் அரிது என்க

பொய்கைக்குச் செழுமையாவது நீர்வற்றமுமையும் தாமரை செங்கழுநீர் முதலியன பூத்துப் பரிமளித்தலுமாய் தேரைக்கு வழுமபாவது அதன் மேலுள்ள வழுவுழுப்பாற் றாந் நூல்க்கு வழுமபாவது கரவடா (மூலதேவா) இயற்றிய சில நூல்களபோலக்களவ, காமம் சூதுமுதலியவற்றைக்கூறுதல் ஞானபார்க்கத்தை யே உபதேசிக்கும் நூலென்பார வழுமபில் சீர்நூலென்றார் நுணுக கமாவது ஈண்டு ஐயபுலன்களும் அடங்க ஒழுகுதல் கலவி இல்லா ராயிருத்தலினாலே கயவா தீததொழிலிற கன்றிப் பொத்தது அருராயினா, வழுமபில் சீர் நூல்கற்பின் நன்மக்களாகாரோ என்றுவினவினாக்கு உத்தரமாக எழுந்தது இப்பாடல் எனக் “கற்றனா ஞானமின்றேற காமத்தைக் கடங்கலாமோ?” என்ற கலவியிற பெரியாரா அருளிச்செயலும் ஈண்டு சிந்திக்கத்தக்கது “ஒதியுணர்நதும் பிறாக்குரைத்தும் தானடங்காப் பேதையிற பேதையா ரில்” என்றார் பெரியாரும்

353 கூட்டமான மலைகளையுடைய நாடனே! ஒருவாழ்வு
 னின்று கூச்சமின்றிக் குற்றமெல்லாம் மறையக் குணமே கூறுதற்
 கும சான்றோர்க்கு அரிதாயிருக்க, எதிரில் நின்று தாக்ஷிணியில்
 லாமல குணமெல்லாம் அழியக் குற்றமே கூறும் சிறியவாகட்டு
 நாவானது கல்லினாலோ விஷத்தினாலோ வேறு எதனாலோ பண்
 ணப்பட்டது அநீதோ! என்க

கணம் - கூட்டம் கண - தாக்ஷணியம் அமுங்குதல் - கெடு
 தல் ஒருவா உழை நின்று கண இன்று குணம் அமுங்கக் குற்றம்
 கூறும் சிறியவா என்று கூட்டப்பட்டது இதற்கேற்பச சாந்
 ரோகரு 'உழை நின்று கண இன்று குற்றம் அமுங்க' என்று
 வருவித் துரைக்கப்பட்டது குற்றம் மறைத்துக் குணத்தினை எதி
 ரிற் புகழுவதால் புகழ்ப்பெற்றா அப்புகழ்ச்சியினை வஞ்சப்புகழ்ச்சி
 என்று திரியக் கொள்ளுவாரோ வென்று சான்றோ அஞ்சுவதால்
 'குணனையுங் கூற்றகு அரிதால்' என்றா உமமை சிறப்புமமை.
 சான்றோது நா செஞ்சொல்லோடே பயிலுமென்பதும் சிறியவா
 நா அதனின் வேறான நீச்சொல்லோடே பயிலுமென்பதும் கருத்து.
 ஏற்று - எத்தனமைத்தான பொருள் ஒ, இரக்கப்பொருளில்
 வந்தது இக்கயவராத பிறாக்கு என்ன தீங்கு என்றாககு உத்தர
 மாக இப்பாடல் எழுந்ததென்க

354 இரண்டு புறமும் உயாநது அகன்ற அலகுலையுடைய
 குலமகளிர் வெள்ளாட்டிகளைப்போலத் தமது உடைமேனி முதலி
 யவற்றை அழுக்கடையப் பண்ணிக்கொள்வரே யன்றித் தம்
 பெணமையினது அழகைப்பிறா கண்டிமயங்குமாறு அலங்கரித்துக்
 காட்டிலே அறியாராய, இறகண்ணே உறைநது அடங்கியிருப்பா;
 அவரின் வேறான பரததையரோ வெனில் தம் பெணமையினது
 அழகைப்படுத்துவென்றம் போலக் கஸ்தூரி, பூ, சந்தனம் முதலிய
 வற்றால் அலங்கரித்துக் கொண்டு, பலருக்கும் விளங்கக் காட்டி
 தம்மைஒத்தா பலரோடு கூடிச்செருக்கோடு இராசவீதி கடைவீதி
 களில் நடந்துசெல்வா என்க

முன்னையதான பெண்ணீமை, கற்பு நாண்முதலிய நற்கு
 ணங்களமைந்த பெண்ணியற்கை பின்னையதான பெண்ணீமை,

அகருணைகள் ஒழிந்த பெண்ணியறகை புதுப்பெருக்கு “பூ
நிரைத்தம் மெனதாது பொருநதியும் தேனவளாவியும் செம்
பொன் விராவியும், ஆனைமாமதம் ஆற்ற வளாவியும்”, “மதமழ
யானை யெனன” (கம்ப ஆற்று 8,16)ச சேறல் நோக்கி அது
பரதையாகருத தொழிலுவமமாகக் கூறப்பட்டது மதித்தல் -
செருகருதல் இது ‘மத’ என்னும் உரிச்சொல் ஈறு திரிந்து நின்
றது ‘மதித்துிறப்பா மறறையவா’ எனபதற்கு இயையக குலமக
ளிரா இலவினை இறவாது அடங்கியிருப்பா என்று கூறப்பட்டது
அவா இலவினைக்கடவா எனபதனைப் ‘படிசொற கடவாத
பாவாய’ எனபதனால் அறிக.

பகைவாபாலும் கொதுமலா பாலுமே கயவா குற்றங் கண்டு
ரைப்பா நடடோபால் அவவாறு செய்யா என்றாகரு, அவ்வா
றன்று, அவா நடடோபால் சிலநாள உறவு பாராட்டித் தம் காரி
யம் ஆனபின்னா அவரை அவமதிப்பா என்றாயிற்று “புதுப்பு
னலும் பூங்குழையா நட்புமிரண்டும், விதப்பறநாடின வேறல்ல -
புதுப்புனலும், மாறியறவே யறுமே மவரன்பு, வாரியறவே அறும்”
என்று மேல் 370 ஆம் பாடலிற் கூறுவதும், “தலையும் ஆகமுந்
தாளுந் தழீஇ யதன, நிலைநி லாதினற நின்றது போலவே, மலையி
னுள்ளவெலாங்கொண்டு மண்டலால், விலையின மாதரை ஒத்ததவ
வெள்ளமே” (கம்ப ஆற்று 6) என்று கூறுவதும் நோக்கிப்
புதுப்பெருக்கத்தைப் பரதையருக்கு உவமை கூறுங்கருத்தினைச்
சிறுதிக்க

355 கயவாதமக்கு நனமையளிகும உத்தமர்கள எவிய எவ
வேலையையும் செய்யார், தம்மைஅடித்து வருத்திப் பொல்லாங்கு
செய்யவல்லாரைக் கண்டபோது அவாக்கு எவ் ஏவிலையும் செய
வா, அதனால் அக்கயவா, தளிராமேல் நின்றதானாலும் பிறா ஒரு
என்று கொண்டு அடித்தாலன்றித் தானாக அததளிரின உள்ளே
பதியாத உளியின தன்மையினை ஒத்தாராவா எனக்

இனி அக்கயவாதமக்கு உறுதியாயின சொல்வாரிடத்தும் இனி
யரல்லரோ என்று வினாவினாக்கு உத்தரமாக எழுந்தது இப்பா
டல் என்க. தட்டுதல் - அடித்தல் “ஏவவுஞ் செய்கலான்” என

றும் “கருமப்புபோற கொல்லப் பயன்படுங்கீழ்” என்றுங் கூறிஞா பொய்யில புலவரும் எனக

356 மலையில்வாழும் குறவன் தன் மலைதநத பொருளின் நலத்தினை நினைத்து அமமலையைப் பாராட்டுவன, நாட்டில்வாழும் உழவன் தனக்குப் பயன்படவிளைநத விளைநிலத்தினை நினைந்து அதினைப் பாராட்டுவன, சான்றோர் தமக்கு ஒருவா செயதநன்மையை நினைத்துச் செய்தாரைச் சிறக்கப் பாராட்டுவா, கீழானவன் தனை ஒருவா ஒருகால வைத்தனையே நினைத்து அவரைப் பகைப்பன் எனக

உளளுதல - நினைத்துப் பாராட்டுதல குறவன், உழவன், சான்றோர் என்ற இவா முறையே மலைநலம், நிலநலம் பிறாசெய்த நன்று ஆகிய இவைகளை நினைத்திருத்தல இயலப்புபோலக் கீழ் பிறா வைத்தனை நினைத்திருத்தல இயலபென்பதும், குறவன் நில நலத்தை உளளுதலும், உழவன் மலைநலத்தை உளளுதலும் சான்றோர் பிறா செய்த தீமையினை உளளுதலும், அரிதாயவாறு போலக் கீழ் பிறா செய்த நன்றியை உளளுதல அரிது எனபதும் கூறிஞராயிற்று “நோத்து நிகரல்லாற் நீரல்ல சொல்லியக் கால, வோத்து வெகுளா விழுமியோரா, - ஓரத்தனை, உள்ளத் தான் உள்ளி உரைத்தரா யூரகேட்பத், துள்ளித்துண் முட்டுமாங் கீழ்” என்ற 64ஆம் பாட்டையும் நோக்குக இதனால், அற்பத்திற்கும் பெருங்கோபங் கோடல கயவா குணம் எனபது கூறப்பட்டது

357 தமக்கு ஒரு நன்றி செய்தவா பின்னா ஒருசேர னூறு பிழைசெய்தாலும் சான்றோர் பொறுப்பா, க்ஷமாவனோ தமக்கு எழுநூறு நன்றியைச் செய்தவா ஒரு தீங்கினை அறியாமையாற் செய்துவிடின் அவ்வெழுநூறு நன்றியினையும் தீங்காய எண்ணி விடுவா எனக,

ஒன்றுதல - கூடுதல, ஒருசேர என்றபடி, ஊரவன், பறப்பன், நீர்வாழவன், விலங்கு, தாவரம், தேவா, மக்கள் என்ற பிறப்பு ஏழினும் பிறப்பொன்றுக்கு னூறு நன்றி விழுகாடு எழுநூறு நன்றிசெய்து என்றா போலும்! இது நன்றி மறத்தலும் கயவாக்கு இயலபென்பது கூறப்பட்டது

359 வறுமையுற்ற காலத்தும் நற்குடியிற் பிறந்தவா செய்கிற உதவியைப் பெருஞ்செல்வம் எய்தியவிடத்தும் அறிவிலியாகிய கயவா செய்யமாட்டா, கொம்பின்கண் இருமபாலே யன்றி வயிரத்தாலே பூண்கட்டினாலும் பணறியானது போன்ற பகைவாக்கு வருத்தத்தைச் செய்யவல்ல யானை ஆகுமோ என்க

ஏடு - பொல்லாங்கு 'ஏடுநிலத்தில் இடுவதனமுன்னம்' என்றா பெரியாரும் ஏடு பருவம் ஏட்டுப்பவரும் ஐகாரம் சாரியை. ஈண்டு வறுமையை உணர்த்திற்று செயிர்த்தல் - வருத்துதல் யானைக்கொம்பில் இருப்புபூண செறித்தலும், அதனைக்கொண்டு பகைவா மாப்பினை உழுவித்தலும், அவாகோடடை மதிலினை இடிப்பித்தலும் வழக்கு 'வயிரம் செறிப்பினும்' என்பதற்கு வயிரம் முற்றினாலும்' எனபது ஒரு பழைய உரை கீழ் இறப்பிறப்பு எனலும் அதிகாரத்தில், 'செல்லாவிடத்துங் குடிப்பிறந்தா செய்வன, செல்லிடத்துஞ்செய்யா சிறியவா - புலவாய், பருமம் பொறுப்பினுடையபரிமா போற் பொருமுரண ஆற்றுவலினு' என்றுகூறப்பட்டதும் நோக்குக கயவா பெருஞ்செல்வ ராயினும் அறஞ்செயவதிலா என்றா

359 "இன்றைக்கே ஐசுவரியவாளுவோம் இவ வைசுவரியம் மாறாமலே மேலுப் விருத்தியாவோம், இனிச்சிறிது தாழ்த்து விருத்தியாவோம்" என்று தமக்கு எய்தாத செல்வத்தை எய்தியதாகக்கருதி மனோராசசியம்செய்து, அதையே தொடர்ந்து உரைத்தலினாலும் மகிழ்ந்து, கடைசியில் வேறு சம்பவித்தலால் மனம் வருந்தி, பூவீனுட்கிறந்த தாமரை மலரோடு பிறந்த தாமரை இலை போலப் பயனின்றி அழிந்தா பலா என்க

ஒன்றி ஒன்ற எனத்திரிக்க ஒன்றி உரையினமகிழ்ந்து உள்ளம் வேறுதலாவது, கிருபண சாமனென்னும் பிரம்சாரி தான பிசை எடுத்தது ஈட்டிய அரிசியினைப் பாணியிற் சேமித்து, அதன் கீழ்ப்படுத்திக்கொண்டு, "நாட்டிற் சிறுவிலைக் காலம் எய்தின இவ வரிசியினை இருமடங்கு விலைக்கு விற்கு, ஒருகாராடுவாங்கி, அது குட்டியின்றி பலகியபின்னா அவற்றினை ஓராவினுக்கு மாற்றி, அதுகனறுகளோடு நிரையாயினவளவில், அவற்றினை ஒருகுதிரைக்

குமாற்றி, அது குட்டிகளீன்று பஸ்கியவிடத்து விறற்பு பெருஞ் செலவமுடையேனாகி, ஒதுபாப்பனக கன்னிடை நாடி மணம்புரிவல் அவன் வயிற்றில் ஒருமகன் பிறப்பான், அவன் தவழுகற்றுச் செலவழி, 'நங்காய் மகனை' எனக்கூறியேற்கு, அவன் வேலை மிகுதியால் எடாளாக, அவனை இவ்வாறு உடைப்பல்" என்று உடைத்தது, அரிசிப்பானையை உடைத்து, அரிசியைத் தெருவிற சிதைத்து மனம் வேருகியது போன்ற கதையை யுட்கொண்டு இங்ஙனம் கூறினான் என்க.

'கயவா உளபொருளை வைத்துக்கொண்டு அறஞ்செய யாமல் மறுமைக்கு உறுதியை இழந்து, தமக்குத் தகாத செலவத் திறகு ஆசைப்பட்டு இம்மைப்பயனையு மிழந்து பலராலும் இகழ்ப படுவா" எனபது ஒரு பழைய உரை

36() நீரினுள்ளே பிறந்து பசுமை நிறமுடைய தாயினும் சடையகத்தா ஈரம் தங்கியிருத்தல் இல்லையாதலுபோல, நிறைந்த பெரிய செலவத்திலே பிறந்து வளராதிருந்த விடத்தும் மலையீடத் துள்ள பெருங்கலலை ஒத்தாரை உலகம் உடையதாயிரா நின்றது என்க

ஒரும, அசை கிடை - நெட்டி நிறைபெருஞ் செலவம் என்றபாலது எதுகை நோக்கி நிறைபெருஞ் செலவம் என்ற யிறய் கீழ் 'கலனளி நல்ல கடையாய் மாககளின்' என்று கயவரைக் கலவினும் கடையராகக் கூறியவா ஈண்டு கல்லொடு அவரை நேரொப்பித்தது ஈரமின்மையின் கலனும் கயமும் ஒக்குமென்று கருதின ரேனும், மறைக்கறகள் போல் இஃது ஒருவரால் எடுபித்தது படிமம் வகுத்தலும் நிறுத்தலும் படுத்தலும் செய்து பயன்கோடற்கு ஆகாது எனபதனைவிளக்க அறைபெருங்கல் என்று அடைகொடுத்தா என்க "இதனால் கயவரது தையின்மையும் எதற்கும் பயன்படாத தன்மையும் கூறப்பட்டன

7 'பன்னெறியிய' லாவது, தொடாபுடையன வல்லாத பல் நெறிகளையும் கூறும் இயல் என்க "இந்த நூலை அதிகார அடைவ செய்த பதமுஞ் அதிகாரங்களின் மிகுத்த பாடல்களைச் பல நெறி

களையும் சோதித்துச் சோதது ஓரதிகாரமாகப் பெருடபாவிற கோத்தாரா" எனப்பது ஒரு மழைய உரை.

(37) 'பன்னெறி' யாவது, மேற்கூறியவாறு பல நெறிகளையும் கூறும் அதிகாரமாக இதுகாறும் பெரும்பாலும் செய்வன தவிரவனவான பருஷ தாமங்களைக் கூறிவந்தாரா, இனிச் செய்வன தவிரவனவான ஸதிரீ தாமங்களைக் கூறுகின்ற ராதலின இவ்வதிகாரத்தினை அவவிருவா தாமங்களுடும் கூறும் அதிகாரங்கட்கு இடையூற பெய்து வைத்தர் மென்று கொள்ளப்படும்

361 மேகமண்டலத்தினை உருவி உயாநதிருக்கிற மாளிகை யாய், நல்ல காவலையுடையதாய், பாணிக்கமுதலிய நவமண்களி மைத்தலிளக்கு அகண்டமாக எரிந்து கொண்டிருப்பதாய்ச் சிறந்தி ருந்தாலும் என்னப்பயன்' நற்குணங்களுள் விருமபத்தக்க மனையா னாயிலலாதான வீடானது பாரக்கிறதற்குப் பயங்கரமாயிருக்கிற காட்டினை ஒக்கும் என்க

மழை - மேகம் திளைத்தல் - இடைவிடாது அமமேகத் தோடு பயிறல் 'தினையா வரும் அருவிச் சயிலை' (திருத் 395) எனபுழிப்போல இழைவிளக்கு, வினைத்தொகை விழை, முத னிலைத் தொழிற பெயர் காண்ட மனையாளாவான மேல் 39 ஆம் அதிகாரத்திற் கூறிய குணங்கள் நிறைந்த மனையாள என்க 'காண்டறகரிய காடு' என்றாரா, முனிவரா வாழுங் காடன்றிப் புவி முதலியன வாழுங் காடு என்னுங் கருத்தினால் இடுகாடு, சுடுகாடு எனினும் பொருந்தும்

362 காவலிற் சற்றும் சோவிலலாத வாளோர காவலுக் குள்ளே யிருந்தும், அக்காவற் சோவினைச் சிறிது பெறுவராயின எவ்வளவாயினும் சோரஞ்செய்யாத காலம் சிறிதேயாம, அம் மெத்தென்ற மொழியினையுடைய மகளிர கற்பொழுக்கத்தினைக் கொள்ளாத காலம் ('சோரஞ்செய்கிற காலம்') பெரிதேயாம் என்க

வான், ஆகுபெயரால் வாளவீரரை உணர்த்திற்று வழக்கு எனைத்தும் இல்லாத வாளோர் ஆவா, 'துஞ்சாகக்ண்ணா அஞ்சாக கொள்கையா, அறிந்தோர் புகழ்ந்த ஆணமையா செறிந்த, தூல

வழிப்பிழையா நுணங்கு நுணதோசசி ஊக்கருங் கணையி
னா' என்று சான்றோர் கூறிய இலக்கணங்கள் அபரந்த வாள்வீரா
எனக் (மகவரை அடி 644 - 647) பாணி - காலய அசுசின்
மொழியா எனபுழிசு சுட்டு, பண்டறிசுட்டு, கீழ்ப்பாடலிற் கூறிய
மாண்பிலா மனையாளுமாம் சின்மொழி - சிலவாய மொழி

363 புருஷன் கோபத்தக்கு அஞ்சாமல் அடி' என்று எதிரே
நிற்கிற மனைவி யம் தாத்நோடொக்கும், விடியற் காலத்திலே
சமயலறையிற் பிரவேசியாதாள் மருந்திலே தீராத நோயோ
டொக்கும், சமைதக் உணவினைப் புருஷனுக்கிடச் சமயதியாது
தாணுண்பவள் இல்லிலே வாழும் பேயோடொக்கும், இந்த மூன
றுபெரும் கொண்ட புருஷனைக் கொல்லத்தக்க ஆயுதம் போன
றவா எனக்

கூற்றம், பிணி, பேய் என்ற மூன்றனுள் கூற்றமானது எய்தி
யவனைப் பலநாள் வருத்தாது அணுகியவுடன் கொல்லும், பிணி
அவ்வெய்தியானைப் பலநாள் வருத்திக்கொல்லும் பேய் அவனைப்
பலநாள் வருத்திக் கொல்வதோடு, அவன் மனையகத்தாமிருந்து
அவன் வமிசத்துளா யாவரையும் பீடித்து வருத்தும் இவவுவ
மையின் தன்மையை உபமேயத்தினும் பொருத்திக் கொள்க

364 கலியாணத்தை நீக்கிவிடச்சொல்லிக் கேட்கும் நீக்கா
னாட, இருதயம் வெடித்துப்போக முழங்கிய சாப்பறையினது ஊர்
வாரத்தினைக் கேட்டுத் தெளியாளுய, பின்னையுமொருத்தியை
மனைவியாக மணந்துகொண்டு அவளையே மறுமைக்கு உறுதி என
நம்பிக்கிருந்து ஒருவன் இருக்கும் இருப்பு, கலையெடுத்தது தன்மேல்
எறிகிறதவற்றையுடைய பித்தா இருப்போடு ஒக்கும் எனபா எனக்

ஏமம் உறுதல் எனபது ஏழுறுதல் என்று குறைந்து நின்றது
ஏமம் - ரகை எனபா எனபதற்கு ஏழுவாய் பெரியோ

365 ஒருவாக்குத் தலைமையானது தவத்தினை முயன்று
செய்து வாழ்தல், இடையானது நல்ல குணமுடைய ஸ்திரீ
களுடன் கூடி இல்லறம் நடாத்ததல், கடையானது பொருள்
கூடவில்லை யென்று நினைத்து அந்த ஆசையால் தம்மை அறிய
மாட்டாதா பின்னே சென்று நிற்கும் நிலை எனக்.

“உணரா” ஆவா தமது குடியும் குலமும், தன்மையும் முதலான நன்மைகளை அறியாதா” எனப்பது ஒரு பழைய உரை

366 பலதூல்களையுங் கற்றப பொழுதினை இனிது கழிப்பா தலையான அறிவுடையா நல்ல காரியங்களைச் செய்வதனாலே வந்த பொருளை ஏற்றவாக்கு இட்டிம தாமும் உணமும் பொழுதினைப்போக்குவா இடையாயினா இனிய வஸ்துகளை உண்ணப் பெற்றிலேம நிறையப் பொருள் பெற்றிலே யாம் எனலும் வெறுப்பினால் இரவிலும் உறங்கா கடையாயினா எனக

367 செந்நெல்லா லுண்டாகிய நீண்டமுனை பின்னும் அசை செந்நெல்லினது தன்மை தப்பாமல் விளைதலால், அந்தச் செந்நெல் கழனி முழுதும் விளைகிற வளப்பத்தை யுடைய ஊரேனே' தகப்பனறிவே பிள்ளையின் அறிவாம் எனக

நோக்கி யறிக்கலாத தமமுறுப்புக் கண்ணடி, நோக்கியறிப் வதுவேபோல - நோக்கி, முகனறிவா முன்ன மறிப் வதுவே' மகனறிவு தந்தை 'யறிவு' என்ற பழமொழிச் செய்யுளும் இக்கருத்தாதல காண்க

368 உடைமையுடைய பெரிய செல்வரும் பெருமையுடைய சான்றோரும் கெட்டு, வைப்பாட்டி மக்களும் கீழான சாதியும் பெருத்தது, கடையாயினவா தலைவராகி, குடைக்காற் போலக் கீழ்மேலாய் நிற்கும் உலகவியற்கை எனக

369 தமக்கினிய ராகிய உறவின முறையா தம்முடைய மனத்திலே இருக்கிற குறையை வந்துசொல்ல, அந்தக் குறையை மாற்ற நினையாத மனமுடைய கொடியவர்கள், மாணிக்கங்களைக் கொழித்தது விழுக்கிற அருவியினை யுடைய மலைநாட்டே' உயிர்வாழ வதிலும் இறத்தல் நன்று எனக.

வரைபாய்தல் - இறத்தல்

370 புதுவெள்ளமும் அழகிய குழையினை யுடையபொது மகளிரது நட்டும் இந்த இரண்டும் விரையாமல் நன்றாய் ஆராய்வுகாலத்து வேற்றுமையிலலை, புதுவெள்ளம் மழையிலலை யாகில இல்லையாம், அந்தப் பொதுமகளிர அன்பு பொருள் வரவு இல்லை யாகில இல்லையாம்' எனக

மேற் பொதுமகளிரா என்ற அதிகாரம் வருவதனாலும், பொருளையே கொண்டு கொடுப்பாரைக் கொள்ளாத அவா இயல்பு கூறப்படுதலாலும் 'பூங்குழையா' என்றதற்குப் 'பரததையா' என்று பொருளுரைக்கப்பட்டது விதப்பு - விரைவு

(34) 'பொதுமகளி' ராவது நல்லா தியுமென்று எண்ணுமல் பொருள் கொடுப்பார்க்கெல்லாம் பொதுப்பட நுகரத்தகுநிய உடம்பினை உடையராதி, குணத்தினை நல்லாமல் வடிவிலுமாததிராம மகளிரா வடிவுடையாரது இழிவான இயல்பு கீழ் அதிகாரத்திற் புதுப்பனலும் பூங்குழையா உடம்பு' என்னும் சிறுசு செய்யுட்கருத்தோடு இவ்வியல்பு தொடர்புடைத்தாதல் காண்க

371 விளக்கினுடைய ஒளியும் பரததையா உறவுமாகிய இரண்டும் குற்றமற்ற ஆராயுங்காலத்து வேறுபாடினவை விளக்கொளியும் நெய்யுறுமாகிய அணையும், பரததையா அன்பும் பைபொருளிலல்லையாகிய அறம் என்க

தளங்கு - தளாச்சி, சாணங்கு குற்றத்தினை உணர்த்திற்று

372 அழகிய புடைபரந்த அகன்ற அலகுலையும் ஆராயந்த ஆபரணங்களையு முடைய ஒரு பொதுமகளியாம் பொருள் மிகுடையேமாயிருந்த காலத்து நம்மொடு, "ஐய" நாமக்கொருகேடு எய்தின யாம் ஆயத்தோடும யாயோடும வரைபாயந்து உயிர்திறப்போட, இது திண்ணம்" என்றாள் இப்போது எம்மிடம் பொருள் இனையால் தன்காலில் வாத்தோயினைக் கற்பித்துக் காட்டி வரக்கூட இல்லையே என்று அழுது மலைச்சிறத்தினுக்கு ஏறது கீழே நின்றொழிந்தாள், இனி யாம் பொருள் பெற்று வருவேமாயின் வருவாள் போலும் என்க

வியையினையன்றிக் கொடுப்பாரை விருமபுவிது பரததையாக்கு இயல்பல்லாதிருக்கவும், காமம் காழ்க்கொண்ட குலமாகாது செயலான 'சாவிற சாதலையும் நோவினநோதலையும் மேற்கொண்டா போனது 'செங்கோடு பாயதும்' என்றது காழ்க்கரைப் பொருள் பறித்தற்குச் செய்யும் உபாயங்கள் பலவற்றின் ஒன்று என்க

காணம் - பொருள் மேவுதல் - விருமபி ஏறுதல் கால் நோய், இரு பெயரொட்டுப் பண்புப்பெயர் கால் - வாயு, வாயு என்னும் நோய் இனிக 'கோடு பாய்தம்' என்னும் சொல் கழிந்தது என்று பொருள் தருதலின் 'மன' கழிவினகண் வந்தது 'பாயதுமே' என்புழி ஏகாரம் தேற்றப்பொருளில் வந்தது தம் விருதி முன்னிலையையும் படாககையையும் தன்னொடு கூட்டிக்கொண்ட உளப்பாட்டுத் தன்மை யானும் நீயும் என யாயும் யாயமும எனக் கலுழ்ந்தது, "இக்காமுகன் பொருளுடையனாகிய காலத்து வரவேணுமென்று" என்பது பழைய உரை கோடுபாய்தல் - இறத்தல்

373 அழகிய பரந்த சுவாககத்திலே தேவாகளாற் பூசிக்கப் படும் தேவேந்திரனே யாகிலும் ஆகுக, கொடுக்கிறதற்குத் தம் கையகத்து ஒரு பொருளுயிலலாதவாகளைத் தளிர்போலும் நிறத்தினையுடைய அப் பொது மகளிரா இருக்கைகளாலும் தொழுது, தம்மிடத்தினின்றும் போகச் சொல்லி விடுவா எனக்

மால் என்பது இரத்திரனுக்கு ஒரு பெயராதலை, "அமராவதி யோன சூயிரங்கண்ணன் .காண்டாவனன் மால் வெள்ளை வாரணன்" எனப்பதனால் அறிக (பிங்கல வானவா) மிகக் வியா மோகத்தினைத் தாத்தக்கவன் எனபா 'செங்கண்மால்' என்றும் பெரிய அதிகாரம், பெருமை, கலவி முதலிய எல்லாவாற்றாறும் சிறந்தானென்பா "அங்கண் விசும்பின் அமரா தொழப்படும" என்றும் கூறினா இத்தகைய தேவருட் சிறந்த புருஷனையாவது அவன் பாற் பெறத்தக்க காம போகத்தையாவது கொள்ளாது, பொருள் ஒன்றினையே கொள்ளுவா பரத்தையா என்று அவா தொழிலை இகழ்ந்தா ராயிற்று இரத்திரன் சிறந்த சிறுங்கார போகத்தை அளிக்கவல்லவெனப்பதனை, "புககவ னோடுங் காமப் புது மண மதுவின் தேறல், ஒக்க உண்டு" என்ற கல்வியிற் பெரியா அருளிச்செயலினின்றும், 'போகி'யென்று அவனுக்கு ஒரு பெயருணமையினின்றும் தெளிக வனப்பு, போகம், பிறப்பு, தொழில் முதலியன வேண்டா என்பது எஞ்சி நின்றவின் மன் ஒழி யிசைக்கண் வந்தது "தொழுத்து, பொரு ளுடையனாயின காலத்து இவன் வரவேணுமென்று" என்பது ஒரு பழைய உரை.

374. சேமில்லாத நெஞ்சினையும் அழகிய நீலோற்பலம் போன்ற கண்ணினையும் உடைய பொதுமகளிராதமக்குக் கொடுப்பதற்குப் பொருளில்லாதா விஷத்திற்கு ஒப்பாவா, * உலகம் காணச் செக்கினை ஊர்த்துகொண டிருப்பாரானாலும் ஈட்டிய செலவமுடையா அப்பரதையாககுச சாககரைபோல இனிய வராவா எனக

ஆணம் - நேயம், 'ஆணமில் பொருளெனக்கு அமாநனை' என்றா கலியினும் (1) செக்கரா சாதியில் மிக இழிந்தனா என்பதும், செக்கு மிருகவதை செய்யுமிடத்தினும் பதினமடங்கு அசுத்தமுடைய தென்பதும் ஹற்றுணிபு காண என்பதற்கு, செக்கரா இழிகுலத்தினா இழிதொழிலினா என்று தாம் உலகமும் அறிந்திருந்தும் என்றுமாம் அக்காரம் - சாககரை

375 ஒரு தலையைப் பாம்பிற்குக் காட்டி, தாமரை முதலிய பூக்களினின்றும் ஒழுகும் தேனோடு கலந்து தெளிந்த பொய்கையிலுள்ள மீனுகு மற்றொரு தலையைக் காட்டி விவரங்கு மீன்களால் அவரவா மனம் ஒப்ப அன்பு செய்யும் பரதையா தோளேச சோவா விலங்கு போன்ற வெள்ளிய அறிவினா எனக

விலங்கு மீன, பாம்பு காணும்பொழுது பாம்பு போலவும், மீன் காணும்பொழுது மீன போலவும் வடிவு கொள்ளும் இயல்பினது எனப் தேம் - இனிமை, மணமுமாம் வெள்ளறிவாவது - பேதைமை பரதையா ஆளுககுத் தக்கப் - ஒழுகும் இயல்புடைய ரென்பதனை "மெய்வரு போகம் ஒக்க உடனுண்டு விலையுங் கொள்ளும், பையர வலகுலாதம் உள் ளமும் பளிங்கும்போல, மையரி நெடுங்கண் நோக்கம் படுதலுங் கருகி வருது, கைபுகிற சிவநது காட்டி கருதுகம்" என்ற கல்வியிற பெரியா அருளிச் செயலினாலும் தெளிக. காமரசத்தையறிய மாட்டாமலும், நாணிழந்தம் மெய்யிடைப் போகம் ஒன்றினையே விரும்புவதுபற்றிப் பரதையா தோள சேருங் காழகரை விலங்கோடு ஒப்பிட்டா. "பொதுநலத்தார் புன்னலந்தோயார் மதிநலத்தின், மாண்ட அறிவினவா" என்றா பொய்யில் புலவரும் என்க.

376 னாவொடு கோத்த மணியும் இணை பிரியாத அன்றிலும் போல நித்தியமும் நம்மோடு கூடியிருந்து ஒருநாளும் நம்மைப்

பிரியமாட்டோம் என்று உரைத்த பொன் தொடியினை யுடையாரும் போர் செய்கின்ற யாட்டுக டிடாயின் கொம்புபோல அன்பின்றித் திருப்பிலிட்டாள்; கலல மனமே! அவள் பால் நயந்து நிற்பாயோ; அனற் றனனெறியில் திருப்புவாயோ' என்க

பொத்ததல் - கோத்தல், 'உள்ளம் பொத்திய உரஞ்சுடு கூர் எரி' எனபுழிப்போல (அகம் 279) கல் - மாணிக்கக்கல். அன்றில் துணைபிரியாது, பிரியின் துயிலாதென்பதனை "அன்றில், துணை யொன்று பிரியினும் தஞ்சா காண்" (அகம். 50) என்பதனாலும் அறிக ஆட்டுக்கிடாய் போர் செய்ய வல்லதென்பதும், அதன் கோடு பின் முறுக்குடையது என்பதும் "தகா மருப்பு எய்ப்பச் சுறறுபு சுரிந்த, சுவன்மாய பித்தைச சேங்கண் மழுவர்" என்றும் (அகம் 101), "அருகோடி நங்காது அணைதலு மின்றித் திரிகோட்ட மாவிரியச் சேறிப்—பொருகனம், புகரு மயங்கப் பொருது புறவாயை, நகருமாம் நல்ல தகா" என்றும் பயின்றுள்ள வற்றான் அறிக கீழே கூறியாங்குப் பல்லாற்றாலும் சோதித்துப் பொது மகளிரது அன்பின்மையைத் தெளிய அறிந்தானொருவன் அப்பொது மகளிரால் விடாதே அன்பு செயது ஒழிம தன் நெஞ் சினைக கழறித் திருப்புவதாக இப்பாடல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

377 பசுவையபோலே நகரசு சுகம் கொடுத்தது, காழுகா கைப் பொருளைப் பறித்ததுகொண்டு, பின்னா வண்டி இழுத்தலுக்கு உதவாது குதித்தத துள்ளியோடும் காளைபோலும் இழிவாகிய பொதுமகளிருடைய அன்பினைச் சிறப்பாக எமக்கேயுரித்து என்று இன்பம் துகர்தற்கு ஆசைப்பட்டிருந்தார் வறியராசிப் பின்னா அப் பொது மகளிரால் துறக்கப்பட்டு வருந்தும்போது உலகத்திலுள்ள பலராலும் நகைக்கப் பெறுவர் என்க

ஆமா சேமா - இருபெயரோட்டுக்கள் ஆவாகியமா சேவாகிய மா என்க ஆ - பசு; மா - மிருகம் சே - இடபம். குப்புறு தல் - துள்ளுதல்; குதித்தல் சில்லை - இழிவு; இழிவுடைய பரத்தைக்கு ஆகுபெயர். எமாத்தல் - ஆசைப்படுதல்; 'அருந் தேமாந்த நெஞ்சம்' என்புழிப் போல.

378, காழுகராலே பொருள் பெற்று இன்புற்று வந்தபோது அவர்களுக்கு இனியார்போன் றிருந்த, அக்காழுகர் பொருளை

யெல்லாம் தாம் உண்டு அககாமுகரை வறியராக்கியபோது, அக காமுகருக்கு வேண்டாதவரே யாவதன்றி, யாட்டுக்கிடாய்க்கொம்பு போலத் திருகலுமுடையவராகும் மான்போன்ற நோக்கினை யுடைய தம் குலத்தொழிலான களவு மராககத்திலேயே நிறஞ் செய்துப் பெண்டிர்களைப் பெரிய மூலையைச் செவ்விய மராககத்திலே ஒழுக்குவேம என்பவர் சேராரா என்க

ஏமாததல் - இன்புறுதல் ; 'காமா நெஞ்சம் ஏமாந்துவப்ப' என்றா புறத்தினும் தடும் - பெருமை, (தொல் சொல் 320)

379 ஒளிபொருந்திய முகத்தினையுடைய பொது மகளிரா காமுகாகுப் பின்னா துன்பஞ் செய்யப்போகிற தம் கருத்தினை உள்ளே அடக்கிக்கொண்டு, இப்போது அககாமுகா தெளியாதக்கதாகச் சொன்ன சொறக்கேட்டு நம்பி, 'இப் பொதுமகளிரா எமக்கு உற்ற உறவினா' என்று திருபதியடைகிற காமுகாகளும் திருபதியடையட்டும், அப்பொது மகளிர்களோ யாாகும் உண்மையான உறவினா அல்லா, அவா தம் உடம்பினைத் தம் இலாபத்திற்கே கொண்டுள்ளார்கள் என்க

ஒண்ணுதலாராக இருப்பது, ஊறு செய்கிற நெஞ்சத்தினை மறைத்தற்கு. உடம்பினா எனபது, குறிப்பு வினைமுற்று

380 ஒளிமிக்க முகத்தினையுடைய பொதுமகளிரா தம்முள்ளம் ஒருவன்பாலிருக்க, உடம்பினைப் பிறனொருவன்பால் இருத்தி, வஞ்சனை யாற்செய்கிற அனபெல்லாம் தெளிய அறிந்திருந்தும் பாவஞ் செறிந்த பிறப்பினை யுடையாரே அகப்பட அன்பினை அறியாராவா என்க

உள்ளம் ஒருவன் உழையதாய் என்பதற்கு இயைய 'உடம்பு வேறொருவன் உழையதாய்' என்று வருவித்தப் பொருளுரைக்கப் பட்டது. பாவஞ்செறிந்த உடம்பு - பாவப்பிறப்பு. உடம்பு உடம்பெடுத்தலுக்காக யிற்று. விலங்கினை வதைசெய்து ஊண்விறகும் இடத்தினும் பதின்மடங்கு அசுத்தியானது செக்காட்டும் இடம்; அதனினும் பதின் மடங்கு அசுத்தமானது கள் விறகுமிடம்; அதனினும் பதின்மடங்கு அசுத்தமானது விலைமாதா உடம்பு என்பது அறநூற்றாணிப்பு. இவ்வுடம்பினா பொய்ம்முயக்கத்தினை உடையாரைத் திருநீக்கப்பட்டாரா என்றா பொய்யில் புலவரும்.

இவ்வதிகாரமும் மேல் இரண்டு அதிகாரங்களும் காமத்தப் புரலுள் அடங்குவன என்றும், அதனுள் முதலாவது இன்பத் துன்பவியல் என்றும், இவ்வியலுள் இப்பொதுமகளிர் என்ற அதிகாரம் அடங்கு மென்றும் கூறப் இவ்வதிகாரத்திற் கூறியபொது மகளிர், அகப்பொரு ளிலக்கணங்களுட் கூறப்படும் ஒப்பாரும் மிககாருமிலாத தலைமகனாற் கொண்டு காமந் துயக்கப்படும் காமக்கிழத்தி, சேரிப்பரத்தை முதலாயினா போலாது, செக கூர்ந்து கொண்டா முதலான எல்லாரானும் பொதுவாகத் துயக்கப்படும் இழிந்த குணத்தினுராதலின், எல்லாப் பொருட் கும கேட்டினைத் தருதலோடு நரகிற் கும ஏதவாகிய இவரியல்பினைக்கூறும் அதிகாரம் திருக்குறளிற்போல் பொருட் பாலிலேயே கோக்கத்தக்கதென்க. பரிபெருமானும் வரைவின மகளிர் என்ற அதிகாரத்தைக் 'கேட்டுக்குக் காரணமாதலின், துன்பவியல்' என்று கொண்டா பரத்தையரோடு தலைமகனுக்குள்ளுக் கூட்டத்தினை மேலையோ பாவமும் பழியுமெனக் கூறுது, தலைமகனுக்கு அப்பரத்தையா குரவரால் வகுக்கப்பட்ட உரிமைகள் என்று அமைத்ததுகொண்டமையும் நோக்குக் இஃது இறையனார்களவியல் 40 ஆமகுத்திர உரைக்கண் தெற்றென விளங்கும்.

(39) 'கற்புடை மகளி' ராவது, கொண்டானிற சிறந்த தெய்வம் இன்று எனவும், அவனை இன்னவாறே வழிபடுக எனவும் இரு முதுகுரவா (தாயும் தகப்பனும்) கற்பித்தலானும், வேட்பித்த ஆசிரியன்கண்ணும், கற்பித்த ஆசிரியன்கண்ணும், சான்றோர்களும், தேவர்களும் ஒழுகும் ஒழுக்கத்தினைக் கணவன் கற்பித்தலானும் தெளிய அறிந்து, இல்லறத்தினைத் தான வாழுமுரார் மெச்சுமபடி நடத்தும் நறகுணமுடைய மகளிரது தன்மையாம் கீழ அதிகாரத்திற் செவ்விய நெறியில் ஒழுகுவார்க்குத் துணை ஆகாத தீயமகளிர் இயல்பு கூறினா, இவ்வதிகாரத்து அச் செவ்விய நெறிச் சோவார்க்குத் துணை ஆகின்ற நல்ல மகளிர் 'இயல்பு கூறுகின்றாராதலின், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது

381. அயோனிசத்துவமும், வனப்பும் முதலியன உடைய மையால் தேவேந்திரன் மனைவிபோலும் பெருங் கீர்த்தியுடைய மனைவியே ஆனாலும், பெறுதற்கரிய தன் கற்பின் மகிமையினாலே தன்னை விரும்பி அடையும் ஆசையால் தன்னை வழிபடும் காமுகர் இல்லையாகத் தன்னைக்காகவும், இயற்கைமனம் கமழும் நெற்றியி னையுடையாளே, இல்லறமாகிய நன்மைக்குத் துணையாவள என்க.

இதனால் பிறப்பு வனப்பு முதலியவற்றால் ஒருத்தி உத்தம மனைவியாகாள் என்றும், பிறனால் காமிக்கப்படாதவாறு அவன் நெஞ்சினைச் சும்கிற அருங்கற்புடையாளே இல்லறத்திற்குத் தக்காள் என்றும் கூறினாராயிற்று மருதி என்ற பாப்பளி காவிரி நீராடி வருகின்றானாக கருதனை மகன் காந்தமன் காமுற்று அழைத்தபோது, அவள் அஞ்சிக் கலங்கி, “மணதினி ஞாலத்து மழைவளந் தருஉம், பெண்டி ராயிற் பிறாநெஞ்சு புகாஅர், புககேன பிறனுளம் புரிநூன் மாபபன், முததீபபேணும் முறை யெனக்கிலலை” என்று அரற்றினமைகொண்டு, பிறனால் காமிக்கப் படும் மனைவி இல்லறத்திற்குத் துணையாகாள் என்பதனை அறிக

ஸாவாங்க ஸூநதரியும் பூஷிதையுமாய் மண மண்டபம் வந்தினைநத சீதாப்பிராட்டியாரின் வனப்பினை வருணிக்கப் புருந்த கலவியிற பெரியார், “வைவள நவிறறுமொழி நண்ணவர லோடும், வையநுகா கொற்றவனு மாதவரு மல்லார, கைகள் தலை பக்கன்” என அருளிச்செய்தமை கொண்டு, பிறா நெஞ்சு சுடும் பெற்றறியையுடைய கற்பின் இலக்கணத்தினை அறிக ஐராணிக்ருப் பெரும பெயராவது, அமுதெழுக கடைந்த காலத்து, அதிஞாடு உடன பிறந்தமையும், அநேகம் அசசரப் பெண்களுக்கு நாயகமாய், அன்ன நடையினன் என்று பொருள் படும் ‘சசி’ என்ற நாமமுடைமையும் பிறவுமாம் இவ்வாறு சிறந்த அவளும் பிறா நெஞ்சு சுடும் பெற்றறியானறி, நருவுந் நெஞ்சிற புகக எண்மை தோன்ற ‘ஐராணியன்ன பெருமபெயாப் பெண்டிரெனினும்’ என்றா. உமமை உயாவு சிறப்பு பின்னிற்பா இன்மையாதற்கு அரும் பெற்ற கற்புக் காரணமாயிற்று பின்னிற்றலாவது - வழிபடுதல், நன்மைக்குத் துணை என்று நான்சாவது விரிக்க. நன்மையாவது சண்டு இல்லறம் பின்னிற்றாரினமையையுடைய நறுநதலாள்

என்றும், (கணவனைப்) பேணும் நறுதுதலான என்றும் கூட்டலு
மாம் பேணுதல் கணவனைப் புறந்தரும் விருப்பத்தை உடைத்
தாதல். இன்மையே என்புழி ஏகாரம்பிரிநிலை, கற்பின் - கற்பால்
'பின்னிற்பாரினமையே பேணும்' என்பதற்கு, "பின்னிலலாத
படிநகுத் தன் மேனியை அழுக்கடையப் பண்ணிக் கொண்
டிருக்கிற" என்பது ஒரு பழைய உரை

இனி, 'காமஞ்சான்ற கடைக்கோட்காலை' என்ற சூத்திரத்
திற்கு இப்பாடலை உதாரணமாகக் கொண்டு, "இதனுள் அருந்த
தியைப்போலும், தமக்குப்பெரும் பொருள்களை நசுக்கலாலே இரப
பாரது வறுமையையே விருமபிப பாதுகாத்து, அவாக்கு வேண்டு
வன கொடுக்கும் மகளிரா நாம் செலவின்ற வானப்பிரதத காருகத்
திற்குத் துணை ஆவா எனத் தலைவன கூறவே, தலைவியும் பொருள்
களிற் பற்றற்றாளாய யாமும் துறவறத்தினமேற் செலவாமெனக்
கூறியவாறு காண்க" என்றா நசு (தொல் பொருள் கு 192)

382 "ஒருகுடம் நீராற் சோறமைத்து உண்ணுமாறு மிடிப்
பட்ட காலத்தும் மடங்கலந்த மொழியும், கணவனமேற் காதலும்
மனைக்கு மாட்சிமையும் உடையாள கடல்நீரை எல்லாம் வற்ற
உண்ணும் கேளிரா உரினும் முனனம் செலவமுள்ள காலத்திற்
போல மகிழ்ச்சி யுடன் இல்லறம் நிகழ்த்துதலைத் தனொழுகக்
நெறியாகக் கொள்ளும்" எனக்

மிடிப்பட்ட காலத்தும் இல்லறம் நிகழ்த்துதலை நெறி
யாகக் கொள்ளும் என்றமையால், முன செலவமுள்ள காலத்து
இல்லறம் நிகழ்த்தினமை உணரப்படும், உமமை இறந்தது
தழீஇயது கடன நீாமையாவது, இல்லறக் கடமைகளை நிகழ்த
தும் தன்மை அக்கடன்களாவன, "அறவோர்க் களித்தலும்
அநதண ரோம்பலும், துறவோர்க் கெதிரத்தலும், தொல்லோர
சிறப்பின் விருத்தெதிர கோடலும்" ஆம். கேளிரா உண்டற்கே
ஒரு கடல் நீர் முற்றும் வேண்டும் எனவே, அவா பணமை
சிறத்திகப்பபடும் மடமொழி என்றமையால், கேளிராக்கு இன்சொற்
கூறனமுதலியன கொள்ளப்படும் கையாறு - கைக்கு ஆறு என
நான்காவது விரிக், ஒழுகநெறி எனக் 'மாதா, காதல்' (தொல்
சொல், 328). "நன்னெறிப் படரும் தொன்னலப் பொருளினும்

என்னும் பகுதிக்கு இதனை உதாரணமாகக் காட்டித் தன் மனைவி இவ்வாறு செய்ய வல்லவள் எனத் தலைவன் வியந்து கூறிய தென்பா ௩௪ (தொல பொருள் 146)

383 தன இல்லமானது நான்கு திக்கிலும் வழியாய், மிகச் செறிதாய், மேலாகப் பெய்கிற மழை கூறைவழியாக எப்புறத்தினும் கொட்டினாலும் உத்தமமான இல்லற ஒழுக்கத்தினை ஒழுருவதில் வல்லவளாய்த் தான் வாழுமுரார் தன்னைப் புகழுமபடியான மாட சிமைப்பட்ட கற்பினையுடைய மனைவி அமைநது நின்றதே இல்லறமாவது என்க

நாலாறு எனபுழி, ஆறு - திசையினை உணர்த்திற்று உறை - மழைத்துளி மேலாய் - மேலாய் ஒழுக்கங்கள் இல் ஈண்டு இல்லறத்தினை உணர்த்தினது, ஆகுபெயர் இப்பாடலைப் 'பெற்ற தேஎத்துப் பெருமையின் நிலைஇக் குற்றம் சான்ற பொருள் எடுத்தாரைப்பினும்' எனனும் பகுதிக்கு உதாரணமாகக் காட்டி, 'இதனுள் மனைவி அமைநது நின்ற இந்நிலையே இல்லறமாவ தெனவே, யாம் முன்னா ஒழுகிய ஒழுக்கமும் இத்துணை நன்மை யாயிற்று என்றாளுயிற்று இது குறிப்பெச்சம்' எனபா ௩௪ (தொல பொருள் 146)

384 கண்ணுக்கு இனியவளும் காதலனது விருப்பின் வகை தன்னை அலங்கரித்துக் கொள்ளுகின்றவளும், தன்கற்பி னை தன்னையாரும் அஞ்சும் மதிப்பினை யுடையவளும், ஒப்புரவு செய்யும் இயற்கைக் குணமுடையவளும், கணவனைக் கண்ட விடத்தித் தலைநாளிற் போலக் கூசுவளும், இடம் அறிநது புலநது, இன்பம் பயக்குமாறு புலவி நீங்குபவளும், மடப்பத்தினை யுடையமொழியினையுடையவளும், கணவனுடைய காதலையுடைய வளுமே மனையறத்திற்குப் பொருநதிய மனைவி யாவள் என்க

'காதலன் காதல் வகைபுனைவாள' எனபதற்குக் 'கணவன் கண்டு காதலிக்கும் வகை புனைவாள' எனபது ஒரு பழைய உரை. உட்குடைமை, இவளது கற்புச்சிறப்புப் பிராக் கு அச்சம்செய்தல்' அஃது 'ஆணம்கன கையி லயிலவாள அனைத்து' எனபா முன்னும் ஊரான் இயல்பாவது, முன் 'குடநீர்ட்டிண்ணும்' எனனும் பாட லீறகூறிய இயல்புடைமை தலைமகனை வணக்கஞ் செய்தும், தலை

மகற்கு எதிர்மொழியாது, வினயவழிப் பிறரற் கூற்று நிகழ்த்தியும், எதிர்ப்பட்டிழி எழுந்தொடுங்கியும் ஒழுகுதல் தலைமகனது இயல்பாதலால், 'உட்கி' என்றா இடனறிநது ஊடலாவது, தலைமகன் தவறிலயைவிடதது ஊடுதல், அவன் அவ்ஹூடலை, "ஊடிப் பெறுருவங் கொல்லோ றதல் வெயாபபக், கூடலிற றேன்றிய உப்பு" எனறு விரும்புவனாதலின் 'துணிநனி கன்றிடிற் காமங் கெடுமே (பரிபா 6) என்பவாதலின் 'இனிதின் உணரும்' என்றார் மடமொழியாவது இராமபிரானுடன் காடு நோக்கிப் புறப்பட்ட சீதாபிராட்டியார், "ஆண்ட நகா ஆரையொடு வாயிலக் லாமுன, யாண்டையது காணென இசைத்தது' போனறது பெண், மனைவி இசைசொல் இப்பொருளில் வருவதனைக் கீழ் 87 ஆம் பாடலில் 'வயபலன் பெண் மரீஇ' என்புழிக் காட்டினும், ஊர் நாணியல்பினை என்னும் பாடத்திற்கு ஊரார் தன் நற்குண நற் செய்கையைக் கண்டு நாணும்படியான நல்லியல்பினுள் எனக்

"கழிவினும் வரவினும்" என்னும் தொல்காப்பியசு குத்திரத்துக்கு இப்பாடலை உதாரணமாகக் காட்டி, "கட்கினியாள், இது காமம், வகை புனைவாள், இது கற்பு, உட்குடையாள், இஃது ஒழுக்கம்; ஊராண்மை, இது சுற்றம் ஒய்பல் ஊடி உணாதல், இஃ தலவ்வை கடிதல்" என்றார் நச (தொல் பொருள் கு 153)

385 எம் கணவா எநநாநம் எம்முடைய தோளின் மேல் முயங்கிச் சிறப்புற்றாலும், இயற்கைப்புணாச்சி புணாநதநாளிற் கண்டேம்போல் அவரைக் காணும் எநநாநம் நாணுவேம், எமமியல்பு இவ்வாறாக, பொருண்மேலுள்ள விருப்பத்தால் பலா மாபிணையும் அணைத்து ஒழுகும் பரததையா நம் கணவரோடு நாணாது உறவினராகின்றனரே! இஃது என்ன அதிகயங்கொல எனக்

இனி, "பொருள் நசையால் பனமாபு சோகதொழுகும் நாண்மற்ற பரததையா நம் கணவாகரு நாண் கறமுதலிய குணங்கள் ஸ்மந்த நமமினும் என்ன அதிகம் உறவினரே!" எனலுமாம் இப்பாடலை, பரத்தையரோடுகூடிப் பிரிந்துவந்த தலைமகன் தலைமகளோடு தனனைக் கூட்டுவிக்குமாறு தோழியை வேண்ட, தோழி மறுத்துச் செல்லியதாகக் கொள்க கெழுவென்னும் உரிசைசொல் நந் திரிந்து நின்று பொருத்தத்தினை உணர்த்திற்று

386. நாண்முதலிய குணங்கள் நான்கினையும் பெற்ற தலைவி இல்லறப் பருதியை நிகழ்த்துமாறு தன்மனத்திற் பலவகையாகக் காணுமியல்பின் நலமானது, மனத்திலே உணர்வினை உடையவன் ஓதிய தூல விரியுமாறுபோல விரியாநின்றது; கொடை நலமானது வள்ளனமை பூண்டான் அறத்தான் ஈட்டிய பொருள்போலச் செவ்வியுறுகின்றது, கற்புநலம் பிறர்க்கு அச்சஞ் செய்தலின் அறிவுடைய ஆணம்கன கையிலுள்ள கூரிய வாள்போன்றுளது என்க

தௌளரிய ஆணம்கன என்றது, காப்பன காத்துக் கடிவன கடியும் விவேகமுடையானே இதனால், தலைம்கன தன்மனத்தால் இல்லறம் நிகழ்த்துமாற்றைப் பலவகையாகக் காணலும், பிறர்க்குத் தான் கொடுத்தலும், கற்புசகிறத்தலும் கூறப்பட்டன “அஞ்ச வந்த உரிமைககண்ணும்” என்னும் பருதிக்கு இப்பாடலை உதாரணமாகக்காட்டி, “இது தலைவன தலைம்கன உரிமைகளை வியநது கூறியவாறு” என்பா நச்சினாகுகினியா (தொல், பொருள் 146) கடிமனை புககசெவிலி அவவாறு வியநது நற்றாய்க்குக் கூறியதாகக் கொள்ளலுமாம்

357 எனனோடு வனப்பு கற்பு நாண்முதலிய எல்லாவற்றாலும் ஒருங்கு ஒவ்வாது முகம் ஒன்று மாதிரி அழகிய பரத்தை யரை முயங்கிய மலைபோலும் மாப்பிளையுடைய தலைம்கன நீராடாது என்னையும் முயங்கவரும் அகீத உடன கருங்கொள்ளையும் செங்கொள்ளையும் ஒப்பக்கருதித் தூணிப்பதக்கு என்று விலைக்குக் கொண்டாலும என்க

வரைமாபின் என்னும் பாடத்திற்கு நன்னுதலாரைத் தோயந்த மாப்பிளோடு என்னையும் தோயவரும் என்று பொருள் கூறுக உயர்ந்த சாதியான செங்கொள்ளை இழிந்த சாதிபான கருங் கொள்ளோடு உடன ஒப்பக் கருதினமைபோலக் குலம்களோடு பொதும்களை ஒப்பக் கருதினன என்று பிரப்புமையப் போலியாகக் கொள்க “தவலருஞ் சிறப்பினத் தன்மை நாடின, வினை யினும் பயத்தினும் உறுப்பினும் உருவினும், பிறப்பினும் வருடம் திறத்தியலென்ப” என்பது தொல்காப்பியம் குலத்தால் உயர்ந்த தலைம்களே! இழிந்தாரான பரத்தை மகளிரைத் தோய்ந்து எச்சிற்பட்டாய், மேற்குலத்துப் பிறந்த எம்மைத் தீண்டல; நீராடிவா

எனத் தலைமகற்கு வாயின் மறுத்ததாகக் கொள்க பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகனோடு தலைமகள் புலந்து சொல்லியது இப்பாட்டு தூணி - நான்கு மரக்கால், பதங்கு இரண்டுமரக்கால்; தூணிப்பதங்கு ஆறுமரக்கால் சைனாகருக கொள்ளின் கஞ்சி ஆகாரமாதலால், அமமத்ததினரான இவ்வாசிரியா கொள்ளை எடுத்தோதினாரென ஊகித்தலுமாம் அஃதவாகு ஆகாரமென்ப தனை மிருசுக்கடிகை முதலிய வடமொழி நூல்களிலும் காண்க. 'நீராடாது' எனபதற்கு, தன் உயராத குலத்தின தன்மையிற் பழகாது எனவுமாம் நீரா - தன்மை. 'நெடுஞ்சுழி நீத்தம் மண்ணுநீர்போல்' எனபுழிப்போல் (அகம் 62). ஆடுதல் - பயிலுதல்

388 ஊரான தலைவனுக்குத் துடியின் இடப்புறத்தாக கண்ணை ஒப்போமாதலால், பாணனே! நீ தலைவனைப் பற்றிக் கொடியவற்றை என்பாற கூறு கின்றாய், இனி அவ்வாறு கூறுதே கொள, உனக்குத் தலைவனமேற கொடுமைகூற விரும்பு புளதாயின், மெல்ல அடியிட்டு விலகி, துடியின் வலப்புறக் கண்ணை ஒத்தா ரான பரத்தையா மாடுகிச சென்று சொல்லு என்க

இப்பாட்டு, தலைமகன் வாயில்பெற்றுப் புருந்தது அறியாது வந்த பாணனுக்குத் தலைமகள் நகையாடிச் சொல்லியது அஃதாவது வாயில்கள் பன்னிருவருள் ஒருவனான பாணன் தலைவியை ஊடல் தணிவித்துத் தலைமகனை அவளொடுங் கூட்ட எண்ணித் தலைமகன் கொடுமையைக் கூற, அவன் கருத்தினை அறிந்த தலைவி, தான் முன்னரே ஊடல் நீங்கித் தலைவனைக் கூடினமை தோன்றப் பாணனோடு நகையாடி, 'நீஎன்பால் தலைமகன் கொடுமையைக் கூறவேண்டா, அதை நான் கேட்டுப் பொறுத்தி ரேன, மற்றும் அவன் இதுபோழுது எனமாட்டுள்ள, நீமெல்லச் சென்று பரத்தைக்குத் தலைமகன் கொடுமைகளைக் கூறுவாயாக, அவன் கேட்டுச் சகித்திருப்பான்' என்றாள் தலைமகன் கொடுமையைப் பிறாகூறக்கேட்டுத் தலைமகள் சகியாது இயற்படமொழித் வியலபாதலின் இவ்வாறுகூறினாள் துடியின் இடக்கண் அடித்துப் பயன்கொள்ளப் பெறுததுபோல யாமும் தலைவனால் தழுவிப்பயன் கொள்ளப்படாதேம் என்றும், அத்துடியின் வலக்கண் அடித்துப் பயன் கொள்ளப் பெறுதலபோலப் பரத்தை தலைவனால் தழுவிப்

பயன்கொள்ளப் பெறுகிறாளுள்ளும் கூறினோம் கண் - துடி முழவு முதலியவற்றின் அடிகடும் இடம் 'அடிபையவிட்டு ஒதுங் கிசசென்று' என்றான், நீ இவனை வந்ததனைப் பரத்தை அறியின் வெகுளுவாள் என்னுங் கருத்தால் 'நிலம் பெயாந் துறைதல் வரைநிலை யுறைத்தல், கூத்தாக்கும் பாணாக்கும் யாதத் வென்ப' என்பதனால் பாணன் கூற்று நிகழ்ந்தது

389 நீா ஒழுககிறகு இடையூறியிருந்த கோரையைப் பறித் தெறிந்ததனாலே நீா தடையினறி ஒழுகும் தண்ணிய வயல்கள் குழந்த ஊரான தலைவனயீது ஒரு பெண் ஈப பறந்து உட்கார வும் முன் புலந்த ஊடினவளும் யானே, இப்போது தீப்பறக்கு மாறு தாக்கிப் பரத்தையா முலைகள் மோதிய தலைமகனது குளிராத சந்தன மணிந்த மாபினை நோக்கியும் பிராணனை விடாமல் இருந் தவளும் யானே என்க

இப்பாட்டு, பரத்தையிற பிரிந்த வந்த தலைமகனோடு நீபுல வாமைக்குக் காரணம் யாகென்று வினாவிய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது என்று கொள்க சாய - கோரை அதனைப் பறிக் நீா திகழும் ஊரான எனவே தலைமகன் எனமேல் அன்புசெய்தற்குத் தடையாயிருந்த என் புலவியை நீக்க, அவன் பெரிதும் தலையளி செய்தானென்றவாறு. யான புலந்தே நிற்பின், அவன் எனனை அகன்று பரத்தையா மாட்டுச் செல்லவுங் கூடுமாதலால் என் புலவி கழிந்தது என்றமையால், மன கழிவினகண் வந்தது ஈப பறக்கவும் என்றபால் சிறப்புமமை விகாரத்தாற் றொக்கது இது புலவி பொருளாகத் தோன்றும் அசச்சுமாம், 'பிணங்கல் சாலா அசச்சு' (தொல் பொருள் 256) என்றமையான இஃது அமைந்தது உமமைகளுள் முன்னையது எதிரது தழீஇயது, பின் னையது இறந்தது தழீஇயது என்றமே தேற்றம்.

390 அரும்பு மலரும் மாலைவினனாகிய தலைவன் எமமை அருளுமென்று பெரிய பொய வார்த்தையை உரையாதேகொள், பாணனை' ஏனெனில் ஊரனுக்கு யாம் கரும்பின் நுனியிலுள்ள கணுக்கள்போல ருசியற் றிருக்கிறோம், அக் கரும்பின் நடுப்பாகத் திலுள்ள கணுக்கள் போலத் தலைமகனுக்கு ருசி மிக்க அப்பரத் தையாக்குச் சென்று அதனை உரைப்பாயாக என்க.

இப்பாட்டு வாயில் வேண்டிச்சென்ற பாணனுக்குத் தலைமகள் வாயில் மறுத்தது அகிலாவது பாணன் தலைமகள்மாட்டு வந்து “தலைவீ! உனனோடு கூட்டம் வேண்டித் தலைமகன் நின் தலை வாயிலின்கண் நின்றுகொண்டு, நீ அருளசெய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறான், உன் குறிப்பென்னை?” என்றனாகத் தலைமகள் பாணனோடு வெகுண்டு மேற்கூறியவாறு கூறினாள் எனபது. மலராத பருவத்தினையுடைய அருமயினை (வண்டு) அவிழ்க்குந் தாரினான் எனவே புலவி உணராததவும் உணருந் செவவியிலலாத என்னைப் பயனினறியே புலவி உணராததுவான என்றாளாம் அன்றியும் அகமலாநது எதிரேற்றுக கொள்ளாத காமஞ்சாலா இளமை யோனை துகாநதான் என்று புலநதாளுமாம். அருமயி, போதாய், அதன் பின்னரே மலருமெனப் (குறா 1227)



முனராவது, ‘காமததுப்பா’லாவது காமத்தைப்பற்றிக் கூறும் பகுதியாம் காமமாவது ஈண்டு தாமத்திற்கும் அதத்தத்திற்கும் மாறுகொளில்லாத இனப்பாம அகிலு ‘அகம்’ என்று தமிழ் மொழியாளராத கூறப்படும அவா கூறும் அகமாவது, “ஒத்த அனபான ஒருவனும் ஒருத்தியும் கூடுகின்ற காலத்துப் பிறந்த பேரினபம் அககூட்டத்தின் பின்னா அவலிருவரும் ஒருவாகக்கொருவா தத்தமக்குப் புலனாக இவ்வாறு இருந்தகெனக் கூறப்படாத தாய், யாண்டும் உள்ளத்து உணாவே துகாநது, இனபம் உறுவதோ பொருளாம்,” “அகத்தே நிகழ்கின்ற இனபத்திற்கு ‘அகம்’ என்றது ஓர் ஆகுபெயர்” எனபது முதலில் அறப்பகுதியினைக் கூறியமுறையானேபின்னாபொருட்பகுதியினைக் கூறினா, ஈண்டு முறையானே இனப்ப பகுதியினைக் கூறுகின்றா “முன்னாலே இனப்பபகுதியினைச்சொல்லி, பின்பு உலக முறைமையான் பொருட்பகுதியினைச் சொல்லி, அதன்பின்பு அறப்பகுதியினைச் சொல்லி, வீடுபேற்றிலே முறையுலக வேண்டாவோ எனில் அவ்வாறன்று, இளமைப் பருவத்திலே அறத்தினை உணர்த்தும் தாலகளைக் கறபித்து, பின்பு மணஞ்செய்வித்து, அந்ந இல்லற முறைக்கேற்க ஒழுக்குமடிபண்ணி, பின்னா உலகத்தினை நல்வழியில் நடாத்துதற்கு மதுமுதலிய தாலகளிற் கூறியபடி ஒழுக்கு

வித்து, பின்னா இந்தப் பிரபஞ்சம் மேலுமுண்டாய வருதற் பொருட்டு இன்பப்பகுதியினைச் சொன்னொன்பது அற்றாயின, வீடுபேறு சொல்ல வேண்டாவோ எனின், முன்பு சொன்ன முறைகளினவழி வழுவாது ஒழுகி இன்பமனுபவித்தது, அறுபது வயதின்மேல் முழுவதும் துறந்து, உண்மைப்பொருளை அறிந்து பற்றினை விடவே, வீடுபேறுமாதலால், அதற்கென ஒரு பகுதி உரோகக் வேண்டா என்பதாம்”

(40) ‘காமத்துதவிய’லாவது, காமத்தினைக்குறித்தது கூறும் இயலாம் கீழ்க் கற்புடை மகளிரா அதிகாரத்துக் கூறப்பட்ட மாண்புடைய மனைவியோடு காமத்தினைக் கருதி அறத் திறகும் பொருளுக்கும் விரோதமின்றி ஒழுகுதலாம் அவ்வாறு ஒழுந், இமமை மறுமைப் பயன்களுள்வாம்

391 புணராவிடின் பசிலபாயும், பிணங்கி மெலியாவிடில் காமம் சுவையினை யுடையதாகாது, ஆகலால், தெளிந்த கடல் ஒருபடியாக நிலலாமல் திரையால் அலைக்கின்ற நீண்ட கழியை யுடைய குளிராத கடற்கரையை யுடையவனே புணரந்து பின்னும புலப்பது காமஞ் சிறத்தற்கு ஒரு வழியாம் என்க

இப்பாட்டு, தலைமகனை ஊடல் நீக்கிக் கூடிய தலைமகன் கழி உவகையுடைய தன்னுள்ளே சொல்லியது என்க இது, ஊடுதலின் கண்ணே உவகை பிறத்தலின் ஊடலுடையதை என்க பசிலயாவது, மகளிரா கணவனைப் பிரிந்தகாலத்து அவர்க்கு முன் புள்ள நெறியின் ஒளிகெட்டுக் கண்ணாடியில் வாயினால் ஊதிய பொழுது ஆவிபடாநது ஒளி மழுங்குவதுபோல வேறுபட்டுக் காட்டுந் தன்மை உப்பு - இனிமை காமத்திற்குப் ‘புணாதலின் ஊடல் இனிது’ ஆகலான, ‘புல்லாப் புலப்பது ஓர் ஆறு’ என்றா. ஒருபடியாக நிலலாது அலைகள் மாறிமாறி அலைத்தலால் கழிசிறப் புறுதலுபோல, ஒருபடியாக ஊடலாதல் கூடலாதல் இன்றி மாறி மாறிச் செய்தல் காமத்திற்குச் சிறப்பு ஆகின்றது என்பது உளஞ் ஐறப்பொருள், மற்று, வினைமாற்று, முயங்கும் வினையை மாற்று தலின் “தலைமகற்கு வாயில்நோநத் தோழி தலைமகன்புலவி நீங்கச் சொல்லியது” என்பது ஒரு பழைய உரை உள்ளுறை இரண் டிற்கும் பொருந்துமாறு காண்க

392 தம்மால் வீறும்பப்பட்ட காதலரது தாருஞ்ஞது அழகு பெற்ற மாப்பிளை முலைகள் விம்மப் புணருமளவு மில்லாத மகளிராககு மேகம் இமமென்று பெய்ய முழுகுகின்ற திசைகள் எல்லாம் சாப்பறை கொட்டிநூற்போலும் தன்மைதது எனக

இது, “பருவங்கண்டு ஆற்றாளாகிய தலைவி தோழிகுருசுசொல்லியது” அஃதாவது, வினைமேலாவது பொருள் மேலாவது சென்ற தலைமகன், ‘காக்காலதது வருவேன்’ என்று வற்புறுத்திப் பிரிந்தான், அக்காலம் வந்தும் அவன் வாராமையால், தலைமகன் பிரிவு ஆற்றாது தோழிகுருசு சொல்லியது என்க ‘வேறது தொழிலே யாண்டி னதகமே’ எனப்பவாதலால், வினைமேற்பிரிவு ஆறுமாதம் இடையிட்டது வினைமேற் சேறலாவது போகாக்குப் புறப்பட்டுப் போவது பொருள்மேற் சேறலாவது, பொருள் ஈட்டி வரப் போவது இப்பிரிவும் ஆறு திங்கள் இடையிட்டது ‘ஏனைப் பிரிவு மவ்வயி னிலையும்’ எனப்பது தொல்காப்பியம் தா - மாலை அது மாப்பில அணிவது ‘இய’ ஒலிக்குறிப்பு

393 கமமத தொழில் செய்கின்ற கம்மாளாகன் தம தொழிற் கருவியை ஒடுக்கி வேலையை நிறுத்தும் மயக்கஞ் செய்யும் மாலைப் பொழுதிலே நல்ல மலர்க்காப் பொறுக்கி மாலை தொடுக்கின்ற தலைவி தான் தொடுத்த மாலையைக் கையினின்றுமீ நடுவவிட்டு, நாயகனாகிய துணையிலலாதவாககு இம்மாலை என்னபயன் தருவது என்று சொல்லி அழுதாள என்க

இது, தலைமகள் செலவு உடம்படாமையைத் தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது. அஃதாவது, தலைமகன் வினைமேலாதல் பொருள்மேலாதல் செல்லவேண்டித் தோழிமூலமாகத் தன் நினைவினைத் தலைவிகுரு உணர்த்த, தலைவி அதற்கு உடன்படாது சொல்லியதனைத் தோழி தலைமகளிடம் வந்துகூறியதாம் கமமம் - கம்மாளை செய்யும் தொழில் கம்மஞ் செய் மாககளும் கருவி ஒடுக்கினர் என்றமையால் தலைவனும் வினைமேற் சேறல் ஒழிவானாக என்பது உன்னுறைப் பொருள் என்று - ‘என்றுசொல்லி’ எனப் பொருள் படுதலால் சொல்லெச்சம்.

394. அஸ்தமயமாகும் சூரியனை நோக்கி, வண்டுபோன்ற, இரேகைகளையுடைய தன்கண்ணிலே கொண்ட நீரை மெல்லிய

விரலாலே முறையேவழிததுத் தெறிதது, சயனத்தின்மேலே தன் தோளை வைத்துக்கிடந்தது விமமி, கூறிய பருவதது நாம வாராது தாழ்த்துகுற்றஞ்செய்த நாளகனாகச்சுவரினகண இழைத்தவற்றை மெல்லிய விரலில வைதது எண்ணுமோ தலைவி! அந்தோ எனக.

இது, வினைமுற்றி மீண்ட தலைமகன் தோப்பாகன் கேட்பச சொல்லியது அக்தாவது போரில் வெற்றிபெறறு மீண்ட தலை மகன் தோப்பாகன் கேட்குமபடி சொல்லியதாம் செல்சுடா - வீழ கின்ற குரியன்; சிதா - வண்டு சிதாககண, அரிககண எனக. ஊழ் - முறை நாள - நாளை உணாததும் சவரிலுள்ள கோட்டிகரு ஆகுபெயா 'நாளொற்றித தேயநதவிரல்' எனபுழிப்போல. வினை முடிதது மீளுதலைமகன மாலைக்காலத்தே தனபதி வநதனை வதாகச செய்யுள் செய்வது மரபாதலின தலைவி மாலைக்காலத்தில அவன் வரவை எதிரானோக்கி யிருந்தானெனக

395 பாங்கனே! கேட்பாயாக, சிறு சிரலானது என மனத னுதத கவாகதுகொண்ட காதலி கண்ணைத தன உணவாகிய கயல் எனனும் விபரீத உணாசசியால் அவன் பின்னே சென்றது, பின் சென்றும், முயற்சியோடு குதத எழுந்தும் ஒள்ளிய வளைதத புருவமானவை விலவளைவாமென்று அறிந்தது அஞ்சி, குததமாட்டா தாயிற்று எனக.

இது, தலைமகன தானுற்றதனைப பாங்கற்குக் சொல்லியது. அக்தாவது தலைமகன தான கண்ட தலைவியின் இயலபு இன்ன வாறாகும் என்று தன் உயிப்பாங்கனுகுச சொல்லியது எனக. பாங்களுவான், பேரறிவும், பெருங் கலவியுமுடைய பாப்பான்; அவன் தலைவனுக்கு இன்றியமையாதவன் அவன் அறியாதது தலைமக னிடம்ஒன்றுமில்லை யெனபது மரபு சிரல் புருவத்தினை விலவென்று அஞ்சி எறியாது விலகியதுபோல, தோழியையும் ஆயத்தினையுங்கண்டு அஞ்சாநின்றேன் யான, நீ என அச்சத்தினை ஒழித்துத்தலைமகளுடன் என்னைக் கூட்டக்கடவாய் என்றுபாங்கற் கூட்டம் வேண்டினானாகக் கொளக சிரல் - சிசிலிப்புள்; அது மீனுண்ணும் பறவைகளுள் ஒன்று அமம - கேள் 'எறிகல்லாது' எனற்பாலது கடைக்குறையாய் 'எறிகல்லா' எனநின்றது.

396. சிவநத ஆம்பல்போல மணங்கமழும் வாயையும் அழகிய மருங்குலையுமுடைய என்மகளின், சிவப்புமிக்க செம்பஞ்சிக குழம் பினைப் பஞ்சினைகளோண்டு ஊட்டிஞாலம் 'மெல்ல ஊட்டு மெல்ல ஊட்டு' என்று கூசி, உளஞக்கு இழுத்துக் கொள்ளும் அடிகள் இப்போது பரலையுடைய கானத்தை சகித்தனவோ ஐயோ' என்க

இது, மகட்போக்கிய செவிலித்தாய சொல்லியது, நற்றாய சொல்லியது உமாம் அக்தாவது தலைமகனுடன தலைமகள் இல்லவர் அறியாமல் இரவே தலைமகன் ஊடக்குப் போயவிட, அவள போன நெறி பால நிலமாதலால், அதன் கொடுமையைக் கூறி, இரங்கிச் சொல்லியதாம் இவ்வாறு நற்றாய சொல்லியதும் ஆம். நற்றாய ஆவாள் தலைவியைப் பெற்ற பின் கிழத்தி செவிலியர் வாள் தாயின் தோழி மருங்கிற்கு அடிகள் கானம் ஆற்றின கொல்லோ என்று கூட்டுக் பஞ்சி ஊட்ட அடிகள் அஞ்சும் என்று அவற்றின் மெனமையை விளக்கினா "பஞ்செனச் சிவக்கும் மென்கால் தேவி" என்றா கலவியிற் பெரியாரும் மகளிர் வாயின் பரிமளத்திற்குச் செவ்வாமபல மலரை உவமைகூறுவது வழக்கு, "ஆம்பல் நானும் தேம்பொதி கிளவி" என்றா பிறரும் அன்றோ, இரக்கம் குறித்துவந்தது 'பையவென' என்றபாலது பையென என்று தொகுத்து நின்றது

397 ஒலைக்கணக்கு எழுதுவோர்களின் ஒலி அடங்குகின்ற புல்லிய சிவநத அநதிப்பொழுதின்கண்ணே இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்நதுபோன தலைமகன் து பிரிவை நினைந்து, தன் அழகிய முலை மேற்பூசி அழகு செய்கின்ற சந்தனத்தோடு மாலையையும் வீசி யெறிந்து அழுதான் என்க

இது, தலைமகன் ஒருவழித் தன்னது வந்தமையுணர்ந்த தோழி அவன் பிரிவை ஆற்றாத தலைவியின் நிலைமையைச் சிறைப்புறமாகக் கூறியது அக்தாவது தலைமகன் தலைமகளைச் சிலநாள நீங்கி மறுபடி அணைய, அவன் பிரிந்தகாலத்தில தலைவி வருந்தியதைத் தலைமகன் கேட்குமாறறால் மறைந்து நின்று கூறியதாம். வன் முலைமேற் நிமிர்ந்து கோலஞ்செய் சாந்தோடு மாலை பரிந்திட்டு அழுதான் என்று கூட்டுக் அக்தாவது இயற்கை யழகுள்ள முலை மேலே நிமிர்ந்ததனால் செயற்கையழகும் செய்கிற சந்தனத்தோடு

நாலையையும் வீசி எறிந்து அழித்தான் என்று நாயகன் இல்லாக்காலத்துச் செயற்கையதகு செயலன்வான் சந்தனக்கோலமும் பூ நாலையும் வேண்டாமென்று வீசிஞன் என்பது குறிப்பு இதனால் கலைமகனை வரைவொடுபுகுமாறு (வெளிப்பட்ட மணந்து கொண்டு போமாறு) குறிப்பு ஊணாததினாறு

398 பிரகாசம் பொருத்திய தொழியினையுடைய தோழி! மெல்லியலுடைய மகளிரால் கட்டுத்துசெல்ல ஒண்ணுத பாலிலிதத்துவழியில் காண்போன்ற தலைவன் பின்னாலே காளை நடந்து செல்ல மாட்டுவையோ என்று ஐயமுறுகின்றாய், பொருது குதிரையை ஒருவன் பெற்றானாகில், அப்போதே அதனை ஊரு நன்றையும் அவன் கற்றாளுவான் என்க

இஃது உடன்போக்கு தோந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது அஃதாவது தலைவனுடன் அவன் ஊராகுதப் போக உடன்பட்ட தலைமகள் தோழிக்கு ஐயமீங்குத தன் கடைப்பிடியைச் சொல்லியதாம் இது, தலைமகளையும் தலைமகனையும் உடன்போக்குப் பொருதுதலிதத் தோழி செவிலியமுழைச்சென்று அறத்தொடு சிறுநூலாக, அவ்வறத்தொடுநிலை மாட்சிமையுடையபட்டமையால், தலைமகளைநோக்கி, நீ, “நீரிவ ஆற்றிடைப்போய வருதுங்குறையெனனை?” என்றாடுத தலைவி அறத்தொடுநிலை மாட்சிமையுடையதறியாது கூறியதாம் “வெளிப்பட்ட பிள்ளையும் உரிய கிளவி” என்றதனால் இதுபெறப்பட்டது (இறை களவுக்கு 23)

காளை என்று தலைமகனைக் கூறினமையால் அவன் பாலிலிதத்துத் தலைவனையினுள் குதிரையைப் பெற்ற ஒருவன் அதனை ஊருமாற்றைக் கற்கவேண்டிவதுபோல நாயகனைப் பெற்ற யான் அவன் குறிப்பறிந்து ஒழுகும் சுறப்பொழுக்கத்தினை மேற்கொண்டேனென்று தான் பேரிறகிழத்தி யாயினமை கூறினாராம் சுற்றான என்பது துணிவு பற்றிவந்த காலவமுவுமைதி

399. பூவிலுறையும் பாவையாகிய திருமகள்போலும் என மகள் நேற்று என முலையின்கண்ணும் முததுவடமும் தன் மெய் முழுவதும் பொருதுமாறு தழுவிய குறிப்பினை யான் அது போழ்து சிறிதும் அறிந்தேனிலை, அது கலைமகளின் கூட்டங்கள்

வேங்கையை வெருவி ஒடும நெறியிலே தலைமகனோடு செல்ல
வேண்டிச் செய்த குறிபோலும் எனக

இஃது உடன்போயின தலைமகனை நினைந்து செவிலித்தாய்
மனையினகண் மயங்கியது நற்றாய் மயங்கியது உமாம் அஃ
தாவது, தோழியால் தலைமகன் தலைமகனுடன் போயினான் என்று
சொல்லக்கேட்ட செவிலி முன்னாள் நடந்ததனை நினைத்துச்
சொல்லியது நற்றாய் அவ்விஷயத்தைச் செவ்விசொல்ல
கேட்டுச் சொல்லியதும் ஆகும்

முத்து, அதன் வடத்துக்கு ஆயினது ஆகுபெயர் முழு
மெய்யும், மெய்முழுதும் என்று மாறுக டிலக்கணம் - குறிப்பு
'தலைக்கணம் வேங்கை வெருஉம்' என்றதன் கருத்து தலை
மகனும் அவனைச் சார்ந்தாரும் சான்றோரை முன்னிட்டு வரை
வொடுபுகுத்தற்குத் தலைமகள் தந்தையை அஞ்சினாள் என்றவாறு

400. பொன்போலும் சுணங்கினையுடைய கோங்கருட்பு
போலும் முலையினையுடை தோழி' கண் மூன்றுடைய சிவபெரு
மானும், காக்கையும், படத்தினையுடைய பாம்பும், என்னைப்பெற்ற
தாயும் எனக்குச் செய்த பிழை என்ன' பொருளை நாடிப்பிரிந்த
தலைவா சென்ற அந்நெடிய வழியே பிழைசெய்தது எனக

இது, தலைமகன் பொருளவயிற் பிரிந்தவிடத்து ஆற்றாறைய
தலைமகள் தோழிகுஞ்சு சொல்லியது. ஈண்டுப் பொருள் வயிற் பிரிவு
தலைமகன், 'யான் பொருள் ஈட்டிவந்தது, தலைமகளை வரைவல்'
(மன்னஞ்செய்வல்) என்று பிரிவது

"பொன்போலும் நிறத்தையுடைய கோங்கினது அருமபை
ஒத்த்முலையினையுடையாய் காமனை உருவழித்தப் பிணமுவனை
உளக்கிய மூன்று கண்ணையுடைய சிவனும், குயிலை வளர்த்த
விட்டகாக்கையும், மதியை அனுடைய விழுங்கிப்பின்பு முளதாகி
விட்ட படத்தையுடைய பாம்பும், இத்தனையும் முத்தற்கு என்னை
சுன்ற தாயும் எனக்குப்பிழை செய்ததென்னை' பொருளவயிற்
பிரிந்து நம்முடைய தலைவா போயின நெறியன்றோ பிழைசெய்
தது என்றவாறு" என்பது ஒரு பழைய உரை

பொன், அது போன்ற சுணங்கிறகு ஆகுபெயர் பொன் போன்ற கோங்கு எனலுமா? பாங்களு - தலைவா, அவா (சுணற் தெறி சேயமைத்தாயிராமல் அணிமைத்தா யிருப்பின, றுளவேனிற பருவமாகிய இதனில் மனமதனும குயிலும் மதியும் அண்ணையின் கொடுஞ்சொல்லும் எனக்குத் துன்பமா யிரா அவை பெரிதும் விருமபத தக்கவாகவே காணப்படும் எனக்குத் துன்பம் விளைத்துப் பிழைசெய்வது தலைவாசென்ற மெழிய வழியே என்றான் எனக் தலைமகன் சென்ற பாலை நிலம் தலைவியின் உள்ளத்து அகலாது நின்றலின், அந்நிலத்து மலராகிய கோங் ஸ்னைத் தோழிமுலைக்கு உவமை கூறினான் 'பொன்னீனற்' என்ற பருத்தந் தலைமகன் பொருளவயிற் சென்றதனை உள்ளி எனக் 'சமிய்கெழு மூவா காகும், மொழிபெயா தேஎத்த பனமலை யிறநய' தலைவா சென்றாரென்ற தலைவி வருந்தவது இயல்பாத லால், அந்நெடு தெறியே பிழை செய்ததென்றான் அன்னை வேறு பட்ட தலைவியை ஐயுற்றுக் கொடுஞ்சொற் கூறுவது வழக்கென லானை, "உன்னங் கொள்கையொடுளங்கரந் துறையுமனை சொல் லும் உயகம்" என்று தோழியும் தலைவியும் கூறுமாற்றால் உணரக் தலைமகன் அனுமைககண் நின்றபோது அன்னையொலியும் கொடுஞ்சொற்கள் தலைவிக்கும் தோழிக்கும் உள்ளத்துத் துன்பஞ் செய்பாது மகிழ்வூட்டு மென்பதனை "இவ்வநது நின்றேறற் கண் டனள் அன்னை, வல்லே எனமுகம் கோக்கி, நல்லமனமென நகூஉப் பெயாநதோனே!" (அகம் 248) என்பதனாலறிக் காகைக் குயிலை வளர்த்து விடலாவது, குயில தான் இட்ட முட்டை யினைக் காகையின் கூட்டிற் போகட்டுவிட, காகை அதனை வெற்று முட்டையென்று அறியாது, தனதென்றே நினைத்து அதைக் காத்துக் குஞ்சுபொரித்து வளர்க்குமென்ப இக்கருத்தினைக் கொண்டே குயில 'பரபிருதம்' என்றும், காகை 'பரபிருத' என்றும் வடமொழியாளரால் வழங்கப்பெறும் பரபிருதம், பிற னால் போஷிக்கப்படுவது, பரபிருத, பிறனைப் போஷிப்பது

குறிப்புரை நிறைவேற்றியது



“கண்ணன் கழலிணை நண்ணு மனமுடையே
னெண்ணுந் திருநாமந் திண்ணம் நாரணமே”

ஸ்ரீ:

குறிப்பு அகராதி



எண் - பாட்டெண்

- அ, சுடடுப பொருளில் வரு
வது, 123, 171, 367, 369
அஆ - ஐயோ, (அருளினகட
குறிப்பு) 9
அலீகுதல் - குறைதல் 12
அக்காரம் - வெல்லம், 112,
206, 374
அக்காரமனனாவாக்கு, 374
அக்கு - சங்குமணி, 123
அகடு - நடுவு, 2
அகத்தா - வீட்டிலுள்ளாரா, 31
அதத்து - உள்ளே, 106, 126,
331, 337, 360, மனத்திலே,
303
அகம் - வீடு, 303 318
அகலநிலா, 151
அகல்யாறு, 150
அகல்வானத்து உம்பா - அகன
றவானத்தின் அபபால், 137
அகலம் - மாட்டி, 389, 392
விரிவுரை, 319
அகலவகுல, 354, 372
அகழ்தல் - ஊண்டுதல், 150
அங்கண், 148, 151, 176,
373.
அங்கண்ம - ஜலதாரை, 175,
அங்கை - உள்ளங்கை, 123
அங்கோடு - அழகியக்கம், 372.
- அச்சத்தோடிநாற்பொருள், 82
அச்சம், 81, 82, 83 84, 145,
299
அச்ச - வண்டியச்சு, 48
அசாஅ - தளாநது, 201
அசைஇ - தளாநது
அசைநத - நோமையினின்ற
தளாநத, 187
அசையாது - தளராமல், 194.
அசைவு - தளாச்சி, 150
அஞ்சிபின் வாங்குமடி, 396.
அஞ்சுதல், 74, 87, 172, 256,
297, 396
அஞ்ஞானம், 311
அட்டது - சமைத்தது, 271
அட்டில் - சமையலறை 363
அடக்கம், 65, 170, 242
அடக்குதல் - புதைத்தல், 26,
மறைத்தல், 105,
196, 221, 229
அடக்குப - அடங்கச்செய்வா,
351
அடகு - இலை, 289, இலை
கறி, 207, 217
அடங்கு, 74, 116, 171.
அடம்பமபூ, 107.
அடாஅ அடுப்பு - சமைக்காத
அடுப்பு, 94.

அடிபெயர்து - அடிபெயர்க்க
ஒண்ணுது, 62

அடிகல் - சமைத்தல், 68,
114, 116, 271, 269, 363,
302.

அடிககன் மலை - பக்கமலையை
யுடைய மலை, 203

அடிகிய மூவுலகு, 100

அடுத்தடுத்து, 203, 348.

அடுப்பு, 94

அடுவதுபோலுந்துயா - காய்ச்ச
வதுபோலும் தனபம், 114,

அடைக்குமா மாணடைக்கதவு
-சுவாககவாசறகதவு மூடப்ப
டடிருக்கும், 271.

அடைத்திருந்துண்டல், 271

அடைநதக்கால் - வருதுசோநத
போது, 123

அடையப்பட்டா - சேரப்பட்
டா, 267

அடையாவாம - மூடப்பெற
மல திறந்திருக்கும், 91

அடையாவாம ஆண்டைக்கதவு
-சுவாகககதவு அடைபட்டி
ராவாம 91

அடைவொழிந்தா ரானறமைந
தா - சோதலை ஒழிந்தா
அறிவுநிரப்பினா, 54

அண்ணு, 31

அணங்கருந துப்பினா - பிற
ரைவருத்தகினறவெல்லற்க
ரிய வலியுடையபாம்பு, 241

அணங்கு காமநெறியால உயி
வாட்டுவெய்வப்பெண, 14

அணங்குதல் வருததுதல், 241,

அணிகலம் - ஆபரணம், 242.

அணிகிளர்வணடினம்- அழகிய
வண்டுக்கூட்டம், 290.

அணிநீலககண - அழகிய நீ
லோற்பலம் போனறகண்,
374.

அணியகலம் - அழகிய மார்பு,
389, 392

அணியா - சமீபத்திலுள்ளார்,
218, 261

அணியானோ, 251

அணை - சோத்துக்கட்டு, 192;
தடை 231, படுகை 394.

அதது, - செந்நிறம், 281.

அதா - வழி, 192

அதனை அது, 276

அநதோ - ஐயோ, 394.

அபகாரம், 69

அபராணம் - பிறபகல், 207.

அம்பல - சிலரறிந்தபழிச்சொல்
87

அம்பு - பாணம் 89, 152

அம்ம - கேட்பாயாக, 395

அம்மருங்கு - அழகிய இடை
யையுடைய மகன், 396

அம்மனைக்கோலாகிய ஞான்று-
தாயினக்க கோலாகிய
காலத்து, 14

அம்மா, இடைச்சொல், 173.

அமாதல் - விருமபி இருத்தல்,
303, விருமபுதல், 1, 392.

அமாவு - விருப்பம், 336

அமரா - தேவா, 373

அமரா - விருப்பாதா, 106.

அமிழ்து, 200, 210, 217

அமைநத - பொருந்திய, 63

அமைநதா - அடங்கியவா, 54.

அமைநதான - பொருந்தினவ
ன், 240.

அமைவுடைய - பொருத்தமு
டைய, 135.

அய்யாதல் - விரும்புதல், 16
 அயல் - அயலா, 87
 அயிர் - கண்டு சாக்கரை, (பா)
 (116)
 அயிராணி - இரத்திரன் நேலி,
 391 (அருந்ததி எனபா நச)
 அயில - கூமை, 386
 அரககு - சிவப்பு, 396
 அரண, 164
 அரவு - பாம்பு, 400
 அரற்றுதல் - ஒலித்தல், கூவல்,
 41, 249
 அரா - பாம்பு, 241
 அரி - கோதை 394
 அரிது, 74, 76, 109, 161
 184, 244, 352, 353, 361,
 அரிமா சிவகம். 141, 152, 195
 அரிமா கொடிப்புற கறிக்கு
 மோ 141
 அரிமாப பிழைப்பெய்தகோல
 சிவகம் தப்பி ஓடுமாறு குறி
 தவறிப்பைத அம்பு, 152
 அரிய, 77, 282, 317,
 அரியா, 162, 165, 224, 226
 அரியரோ - இலரோ, 77
 அருகைது - குறையாதது, 261
 அருங்கலம் - அரிய ஆட்டணம்
 10
 அருத்தம் - செலவடி, 304
 அருத்தி 391 (நச)
 அருகை - தீரத்தகரிய குற
 ம, 295
 அருமபிணி - தீரத்தகரியநோய,
 173, 363
 அருமபு, 390, 400
 அருமபெறல் யாககை - பெற
 தகரிய உடம்பு, 34
 அரும்பெறற் கற்பு, 381.

அருமை, 56, 164
 அருவி, 71, 77, 79, 161, 228,
 285, 231, 232, 290, 307,
 343, 344, 369
 அருள், 7, 20, 273, 321, 390.
 அருளில் கூறறு, 20
 அருளும - அன்பு செய்யும்,
 390
 அருளு மவனை கும் - அருளு
 டையாரும் அவனைச்சிரிப்பர்
 273
 அரோ (அசை), 211, 239,
 266, 346 [திழல், 166.
 அலகு நிழல் - மாலைய கால
 அலகுல், 354, 372
 அல்லல் - வறுமை, 170, 252,
 87
 அல்லல்களைப்பெனின - துன்ப
 ததை நீக்குவாராயின, 170.
 அல்லலடைமா பட்டா - துன்
 பமடையப்பட்டவா, 287.
 அலகு - அளவு, 22. 140
 அலரி - பூ, 199
 அலவன் - கண்டு, 123
 அலமதல், 20, 25, 29
 அலி - ஆணையுபு மகுத்துப்
 பெண்ணுறுபுது குறைந்த
 கடிமசுகம், 85,
 அலிபாகி யாடியுண்பா - கடிம
 சகமாயப் பிறகு கூத்தாடி
 லீவிப்பா, 85
 அலை - திறை, 107.
 அலைத்தல் - ஆடுதல், 47,
 125, 194, 224, 257, 391.
 அவலியம் - மனக் கோட்டம்,
 322
 அவலம் - அவலம், 171.
 அவதம் - பயனின்மை, 327.

அவமதிப்பு, 163
 அவா - ஆசை, 59, 181.
 அவாய் - விருமபி, 251
 அவிழ்தல் - நெகிழ்தல், 12, 390
 அவை - சபை, 325
 அவிதல் - அடங்குதல், 66, 332
 அவிரகதிரா நாயிறு - விட்டு விளங்குகின்ற கிரணங்களை யுடைய சூரியன், 69
 அழல் - தீ, 89, 124, சூரிய வெப்பம், 202
 அழித்தல், 92, 129, 238, 302.
 அழித்தப பிறக்கும் பிறப்பு - அழிந்து மறுபடி பிறக்கும் பிறப்பு, 302
 அழிதல், 33, 105, 141, 147, 252, 272, 293 302, 309
 அழிந்தார பழி கடலத்தன - பழியாகிய கடலுள் அழிந்தார, 272
 அழுக்குதல், 123
 அழுங்குதல் - கெடுதல், 111, 300, 353
 அழுத்ததல் - பதித்தல், 347
 அள்ளிக கொள் வன்ன - அள்ளிக கொள்ளத் தக்க, 262.
 அனத்தல், 7, 103
 அனவு, 81, 91, 190, 272, 323, 330
 அனாய - அனாவிய, 177
 அனாயறற - வளாவியதுபோலும், 240
 அளித்து - இரங்கத் தக்கது, 15
 அளியர் - இரங்கத்தக்கார, 298.

அளிய விகழ்தல் - நெஞ்சு கோவ இகழ்தல், 219
 அளிநீரா - அருட் குணமுடையார், 355
 அற்புத்தனை - ஸநேகபந்தம், 12.
 அற்றக கடைத்தம் - இல்லாத போதும், 150.
 அற்றம் - வறுமை 72
 அறங் கூறவேண்டா, 158
 அறத்தாறு - அறநெறி, 257, 322
 அறநெறி, 118, 172
 அறப்பயன், 36, 99
 அறம், 7, 10, 19, 29, 32, 32, 63, 99, 118, 158, 165, 172, 190, 257, 272, 321, 322, 326, 330, 332, 338.
 அறவினை, 29, 326, 332
 அறவுண்ணும் - முழுதுமுண்ணும், 382
 அருச்சுவேதோதி - அணையாத மற் சுடுமதி, 310
 அறிதற்கரிய பொருள், 317
 அறிதினேரல் அறியவேண்டிய, அறிந்திரிலையோ, 106, 252
 அறிதும் - அறிவோம், 272.
 அறிமின, 172
 அறியா - அறிந்து (கடவுள்); அறியாத, 163, 171, 257
 அறியா - அறியாதவராய், 48
 அறியாருமல்லர், 108
 அறிவதறிதல் - அறியவேண்டு வன அறிதல், 74, 108
 அறிவனால் - கடவுள் அருளிச் செய்ததனால், (பா)140
 அறிவினவா, 162, 167, 304 351.

அறிவு நூல் - அறிவுதரும்நூல், 140.

அறுக்க கில்லாவாம் - நீக்கமாட்டாவாம், 352

அறுநீர்ச் சிறுகிணறு - நீரறு கிணறு சிறு கேணி, 275

அறுமிடத்தும் - நீரற்றவிடத்தும், 185.

அறைகடல சூழ்வையம் நக - ஒலிககின்ற கடல்குழ உலகத்தார சிரிககக்கடவா, 230

அறைப பெருங்கல் - பக்கமலை யிலுள்ள பெரியகல், 360

அறைப பெருங்கல் லனனாருடைத்து, 360 [377

அன்பு, 305, 321, 370, 371, அன்மை, 229, 262

அன்றில், 376

அன்னம், 107, (குருகு), 135

அன்னே - ஐயே, 162, 330, 396.

அனேத்து, 289, 329, 344, 386

அனேயம் - ஒப்பேயம், 388, 390

அனேயா, (அனேயா) 213, 216, 218, 270, 390

ஆ - பசு, 101, 115, 118, 279

ஆ அயக்கண்ணும் - செல்வமுள்ளவிடத்தும், 164

ஆக்கம் - செல்வம், 129, 275, 301, ஸமசாரம் 327

ஆக்கும் - உண்டாக்கும், 124

ஆகா - இயலாது, 104

ஆகாதேனினும் - குடிக்கஇயலாவிட்டாலும், 337

ஆகுமா - சிறப்பா, 179

ஆங்கு - போல, (உவமை இடைச்சொல்) 79, 171, 197, 201, 375

ஆட்டுதல் - ஆலையிலிட்டுஅரைத்தல், 35,

ஆட்பாரத துழுவங் கூற்று - ஆனேப்பார்த்துத் திரியுமயமதாதன், 20

ஆடிய - நீராட, 332

ஆடியறறு - வினையாடினாற்போலும், 331

ஆடியுண்பா - கூத்தாடிச் சேனம் செய்வா, 85

ஆடிவிட்டறறு - புணாநது நீங்கினாற்போலும், 240

ஆடு கோடு - ஆடுனற கொம்பு, 192

ஆடுதம் - நீராடுவோம், 332.

ஆண்கடன - புருவகலக்கணம், 98 [யவா, 351.

ஆண்டினையா - வயதினாலினை ஆண்டைக கதவு - சுவாக்கக கதவு, 91, 271

ஆணம்கன, 202 386

ஆணமை, 194

ஆணம் - நேசம், 374

ஆணிழந்தபேடி - ஆணுறுப்புக்குறைந்த கபுமஸகம், 251.

ஆணினைமை - பெளருஷமின்மை 84 [181.

ஆது நாம் - நாம் வழிவோம்,

ஆமபல, 236, 396 [377.

ஆமா - பசுவாகிய விலங்கு 319,

ஆமிடத்தேயாகும், 110

ஆமை, 331

ஆமையை உலையீரிலிட்டுத் தீமடுத்தல், 331

ஆயத்தமைந்த கேள்வி, 63.

ஆயநல மிலலாதா மாட்டு - உத்தமகுண மில்லாதாரிடம் 339.

ஆயிழை - ஆராய்ந்த பூண்ட
ஆபரணம், 372.

ஆயுங்கால், 37 [161.

ஆககும் - சபதிககின்ற, 122,

ஆததல - ஒலிததல, 73, 122,

161, 223, 364, நுகாவிததல,

290, நிற்றதல, 351

ஆவா - உண்பார, 200

ஆரபபெறேம - செலவம நீர

மபப பெற்றிலேம, 366

ஆரவுணலின் - வயிறு நிறைய

உண்டலின், 302

ஆருயிர், 239, 330

ஆலம வித்து, 39

ஆலமரம், 197

ஆவதறிவாரப பெற்றின, 73

ஆவதின மாககள் - உறுதியாவ

ன செய்துகொள்ளாத ஜனங்

கள், 271,

ஆவா - விருத்தியாவோம், 32

ஆவின் கன்று, 115

ஆவளாய்த்து விடினும் - ஆகந

ளின் மத்தியில் செலுத்தி

விட்டாலும், 101

ஆழ்கலத்தன்னகலி - கடலில்

ஆழ்கின்ற மரக்கலத்திலுள்

ளாகத்தும் ஒலிபோன்ற ஆ

ரவாரம் 12,

ஆள்வினை - இடை விடாத

முயற்சி, 195

ஆளாய - ஊழியனாய், 122

ஆற்ற - மிக, 6, 7, 34, 62,

69, 78 [தாலும், 78

ஆற்றப்பிபினும் - மிகப்பசித

ஆற்றதார் - பிரதி உதவி

செய்யமாட்டாதார் 98

ஆற்றமை - மாட்டாமை, ச

கதியினமை 67.

ஆற்றான் - செய்த தவப்பயத்
தால், 103, 243

ஆற்றதல - உண்பித்தல, 164;

உதவுதல, 284. செய்தல

295, 309 சகித்தல, 151,

303, 396, செலுத்ததல,

396, (அகம் 35)

ஆற்றிய காலம் - செயலாற்றிய

காலம், (சகதியுள்ள காலம்)

329.

ஆற்றுகுணை, 75, 196

ஆறுபோயுற்று யாற்றைக்கடர்

தாறுபோலும், 136

ஆனபடுமெய-பசுவினமெய, 239

ஆனற - ஆனற, 54, 106,

163, 252

இகநது - கடநது, 33

இகலிலார் - விரோத மிலலாத

வா, 137

இகவா - கடவா, 6

இகழ்ந்த வினைப்பயத்தால், 58.

இகழ்தல - மதியா திருத்தல,

58, 117, 136, 157, 159,

180, 219, 235, 253, 321

இசைதல் - கூடுதல, 95, 111,

152, 181, 194

இசையாவாகும் - ஒலியா நிற்

கும், 257

இசை தோறும் - பொருந்தும்

போதெல்லாய், 60

இசைந்த சிறுமை - பொருந்

திய சிறுமைக்குணம், 187,

இசைபட - புகழ் உண்டாக,

338

இசையாதெனின் - கூடாவிட்

டால் 95, 152, 181, 194.

இசையா பொரு பொருள்

இல்லென்றல் - கொடுக்கக்

கடாத ஒரு பொருளை இல்
லையென்றல், 111
இட்டஞான்று -வைத்தபோது,
216
இட்டாறு (இடுஆறு) - நெரு
ங்கியவழி, 288
இட்டுக் கலுநதாள - நழுவ
விட்டு அழதாள, 393
இடக்கண அனையா - (ஆடி
யின்) இடப்புறத்தினை ஒத்
தா, 390
இடம்- இடப்புறம், 300, 358,
காலம், 91, 149, 374, பரு
வம் 11விசாலம், 116, 300
இடம்பட - பரப்ப, 116
இடித்தல் - நசுக்குதல், 156,
பேகம் முழங்குதல், 100
இடுக்கண - துன்பம், 141,
328, 382, [உள்ளம், 274
இடுக்குடை உள்ளம் - குறுகிய
இடுக்கு - லேம்பகுணம், 274
இடுகாட்டு னேற்றைப் பனை -
பிண மிட்டுப் புதைக்கும்
மயானத்திலுள்ள ஆண
பனை, 96
இடுதலை-போடப்பட்டதலை, 49
இடுநீற்றற்ற பையவிந்த நாகம்-
இட்ட விபூதியினாலே கோ
பம் தணிந்த (படம் அடங்
கிய) நாகம், 66
இடுமபை - துன்பம், 107, 282
இடுமபைகூ - நெஞ்சத்தா -
துன்பம் மிக்க நெஞ்சினை
யுடையா, 107
இடை - மத்திமத் தொழில்,
365, மத்திமா, 297, 366
இடைக்கண - நடுக்கண, 390
இடைதிரிதல் - நடுவில் வேறு

படுதல், 212.
இடைபெரிநது - அழிதலைத்
தெரிநது, 54
இடைப்புருதல் - நடுவிற புரு
தல், 254, 255, 314
இடைமிடைதல் - இடையே
கோத்தல், 80
இடையாக - ஆயுளின் இடை
ப்படடகாலத்திலே, 119
இடையிடையே வைத்த - மத்
தியில் வைத்த, 46
இதழ் - மடல், 221
இந்திரன், 346, 373
இந்திரனாவெண்ணிலிதம், 346
இம்மாலையெனசெய்வதென்று
393
இம்மியரிசித் துணையானும் -
மதக்காயப் புல்லரிசியே
உணவுக்குத் துணையானு
லும், 94
இம்மென - இம் எனனும் அந்
காரண ஒலியுடன், 39
இம்மை பயக்கும் - இம்மைப்
பயனை விளைக்கும், 132
இமைத்தல் - கண்ணிமைத்தல்,
302, 323, 345, பிரகாசித்
தல், 127, 146, 361
இயக்குவான் - செலுத்தப்பவன்
136 [334
இயங்குதல் - சஞ்சரித்தல்,
இயலபிலா - நற்குணமிலாதா
224
இயலபு - குணம் 74, 205,
224 244, 292, 324
இயலபுடையா - தன்மை யு
டையவா, 74,
இயன்றது - செய்யப்பட்டது,
353

- இயனெறி - சீர்த்தி, 294
 இயைந்தவளவு - கூடியவளவு, 91; 272
 இரட்டியுறம் - இருடவகு நன்மையாகும் 95
 இரப்பாக கொன்றியாமை யச சம் - யாசிப்பவாகு ஒரு பொருளைக் கொடாமை அச சம் 145
 இரப்பாரை எள்ளாமகன இரப பலரை இகழாத புருஷன், 307
 இரவாதா - யாசியாதவா, 296
 இரவாமையீதல் - யாசியாது கொடுத்தல், 95
 இரவென்னும ஈனவீரீவு - யா சகம் என்னும மிகத் தாழ்ந்த கருமம், 40
 இரிதல் - ஒடுதல், 212
 இருக்கை எழுவ குடிப்பிறந்தா ஒழுககம், 143
 இருங்கழி - பெரிய உப்பங கழி, 168
 இரு சிகையு முண்டிரோ - இ ரண்டு கவளமாகிலும உண்டிரோ, 18
 இருதலைபுலமய்தம் - அறமும் இன்பமுமாகிய இருபக்க மும பொருந்தம், 114
 இருந்தனது - இருந்ததில்லை, 258
 இருந்தை - கரி, 258
 இருந்தைக - இருக்க, 79
 இருப்பாக்குங் காலர் - இருப்பு விலங்குகள் ஒலிக்கும் காலி னா, 122
 இருப்புனம் - பெரியகொல்லை, 178.
 இருமை - இம்மை மறுமைகள், 129
 இல-இல்லறம், இல்வாழ்க்கை, 13, 184, 363, குடும்பம், 30, 332, நறகுலம், 146, 212, 320. 358, மனை, 198, 210, 225, 326, 363; மனைவி, 364.
 இல்ல - இல்லாதன, 219
 இல்லத்தி வாககுதலால் - வீட் டிலுண்டாக்கிக் கோடலால் 225
 இல்லா ளமாந்ததே இல - மனை யான் அடைந்து நின்றதே இல்லறமாவது, 363
 இல்லாளா - இல்லில இருக்கை யில், 86
 இலவாழ் பேய - மனையில் வாழும் பேய, 363
 இலக்கணம் - குறிப்பு, 399
 இலங்குதல் - மிளிர் தல், 227, 344.
 இலாஅஆக கிலலை தமா - பொருளில்லாசகுப பந்துக களிலலை, 253
 இழந்தாங்கு - இழந்ததுபோல, 199
 இழிதக்க - பழிககத் தக்கன, 302
 இழிந்தவை - இழிந்த வஸ்துக் கள், 259
 இழிப்பு - அவமதிப்பு, 163
 இழுககு - குற்றம், 362
 இழை - ஆபரணங்கள், 361
 இழைத்த நான்-அளந்து செய்த ஆயுள நான், 6
 இளம்பிறை, 241
 இளமை கொன்னே கழிந்த

ன்று இளமைவீணே கழிந
தது, 55
இளமை மகிழ்ந்தார் - இளமை
க்கு மகிழ்ந்தார், இளமையில்
அறஞ்செய்தலை மறந்தார்,
11 (இனியது 35)
இளியா - இகழ்ந்தது, 253
இளிவந்த போழ்து - அவமா
னம் வந்தபோது, 62
இளையா - சிறியவயதினா, 351
இளையாண்டகக டடக்கம், 65
இறகொண்டு - மனைவியை
மணந்துகொண்டு, 364
இற சாவு - இலவாழககையிற்
பொருந்ததல், 182
இறசெறிந்தது - இலவாழககையி
ற்பொருந்தி, 13
இற்பிறந்தார். கண்ணே யுள,
146
இறறிதனபண்பு - இசனியல்பு
இததனமைதது, 49
இறறிதன வண்ணம், 50
இறறேனறி - குடும்பத்திலவந்
து பிறந்தது, 30
இறத்தல் மிகுதல், 33, 99,
174, 223, 228
இறப்பச சிறிது - மிகச்சிறிது,
99
இறுகாலத்தது எனனை பரிவு -
ஆயுள் முடியுங் காலத்தது
துக்கமேன, 110
இறுகிறு - மிகஇறுக, (பரி
பர) 328
இறுகிறு - மிகஇறுக்கி, சிகக
னமா யிருந்தது, 328
இறும் அளவு - இறக்குமவரை,
209 [304
இறைஞ்சுதல் - வணக்குதல்,

இன்பத்தின் பக்கமிருந்தைக்க-
இன்பத்தின் பகுதியிலே
இருக்க, 79
இனப மிடை தெரிந்தது, - இன்
பம் அழித்தலையுணர்ந்தது, 54.
இனபமெனக் கெனைத்ததற்
கூறு - இனபம் எத்தன
மைத்தது எனக்குக்கூறு, 84.
இனபமே காழுறுவா ஏழையர்,
54, 60,
இனப மொழியாமைகண்டா
லும் - இனபம் நீங்காமை
யைக்கண்டாலும், 79,
இனமை தழுவப்பட்டார்க்கு -
வறுமையடைந்தவார்க்கு, 285
இன்னா - இததகையார், 205.
இனனாகக் கழுந்திருப்பார் -
துன்புற்று எழுவார், 11
இனனாகஞ்செய்வார்ப்பெற்றின்-
துன்பஞ் செய்வார்ப்பெற்
றால் 355
இனனாத செயதாதார் யார் -
துன்பமெய்தாதார் யார்?
119
இன்னினியே - இப்பொழுதே,
29, 334
இனனே - இப்போதே, 55
இனம் - கூட்டம், 253, 290.
சுறமம், 146, 179, 180,
204 240, 244, 245
இனியவொழிகென்று - இனி
யவாக ஒழியக்கடவன
வென்று, 76
ஈ, 41, 61, 218, 259, 369
ஈக்காற்றனை - ஈயின்காலளவு
சிறுமை, 218
ஈசசிற கன்னதோர் தோலறி
ஹம், - ஈயின சிறகளவாகிய

சிறதோலறறுலும, 41
 சத்தித்தல - சம்பாதித்தல், 10
 280.
 சண்டுவகாவீண்டும, 93
 சண்டிதல - நெருங்குதல், 32,
 109, 245 பெருகுதல், 93
 சண்டிரோவையம, - மிகக்கீராற
 குழ்ந்த உலகம் 109
 சண்டை வலை - இவ வலக
 வினப வலை, 331
 சதலிரட்டியுறும் - கொடுத்தலி
 ஹம் இருமடங்கு நனமை
 யுண்டாய், 95
 சாககிலென் - இழுத்தாலென்
 ன, 26
 சாகுகுனறாட - குளிராதமலை
 நாடனே 113
 சாங்கோதையாள - குளிராத
 மாலையை யுடையாள, 46
 சாங்கு கிடையகத திலலாகும் -
 நெட்டியிடத்து சரமல்லா
 தாகும், 360
 சாமிலாளாதொடாபு - அன்பி
 லாதவா நேசம், 138
 சவதுணைகடன - கொடுத்தல
 புருவகலகணம், 98
 சன்றாடகு இறப்பப பரிந்து -
 பெற்ற தாய்க்கு மிக இரங்கி
 316
 சனம் - இழிவு, 40, 198
 உகா - நகம், 198, 206
 உகுதல் - உதிர்தல், 45, 292
 உசாவதல் - கேட்கும விசாரித
 தல், 201
 உகுற்றுதல் - முயன்றுசெய்
 தல், 32.
 உட்கான்பிறனில்புகல் ஆஞ்சா
 மல் பிறன் மனைவியை விரு

மபல், 83.
 உட்கி - பேசுதலிற்கு, 394.
 (மெத்தென்ப பேசி என்ற
 படி)
 உட்கு - அச்சு, 49, 50, 83,
 164, பலருங்குசத்தக்க ம
 திப்பு, 102, 334
 உட்குடைமை - பிழர் அஞ்சும
 ஆற்றலுடைமை, 188
 உட்குடைமாள் - பிறாதன கற்
 பினைக்கண்டு கட்சும மதி
 பண்புபெற்றவன், பிறாமதி
 க்கும மதிப்புடையன், (பழை
 யவுரை) 374
 உட்கு - ஒருசோ, 173
 உடம்பிட்டு - உடம்பைப்பெற்
 றிருந்த, 102
 உடம்பழிந்தக்கண்ணம், 141
 உடம்பிற்கே ஒப்புரவு செய
 தல் - உடம்பை வளாததற்
 றே வேளானமை செய்தல்,
 37
 உடம்பினபயன கொண்டா -
 உடம்பினாலாகிய பயனை
 கொண்டவா, 35
 உடம்பு 10, 34, 35, 37, 40,
 42, 80, 102, 120, 141,
 173, 330, 379, 380, உடம்
 பையுடைய மக்கள், 258;
 பிறப்பு 380
 உடம்பு நீட்டித்து நிறகுமெனி
 ன் - உடம்பு நெடுகான இற
 வாதிருக்குமானால், 40
 உடன - எல்லாம், 33.
 உடாஅது - ஆடையுடுக்காது,
 10
 உடுகை - வஸ்திரம், 141.
 உடுத்து, 64.

உடைமை, 233, 251, 281
 உடைய பிலந் தலைப்படுதல் -
 மிக்கபொருளுடைய சுமந்த
 ததை எதிர்ப்படுதல், 160
 உடையார - செல்வமுள்ளார,
 160, 337
 உடையீர் - செல்வமுடை
 யீர், 7
 உண்டல, 206, 217, 271
 உண்டாகவைக்கறபாற் றன்று
 - செல்வமுண்டாளுவ தரும
 ம பண்ணாமல் வைக்கத்தக
 கதன்று, 1.
 உண்டாநெறி - வழி யுண்டா
 கும, 154
 உணடி, 1, 13, 363
 உண்டுண டென்னு முண்டா
 - இன்பம் நிச்சயமாக உண்
 டென்னும் எண்ணம் 25
 உண்ணப்பண்ணப்படும அனு
 பவிக்குமாறு செய்க, 37
 உண்ணாட்டம் - உள்ளத்துள்
 ஆராய்ச்சி, 18 [303
 உண்ணுமின் - உண்ணுவதன்,
 உண்ணாக்கத்து உண்ணற்க -
 உண்ணத்தகாதார னைச்சோ
 றுஉண்ணுதொழிக், 50
 உண்ணேம - உண்டறியேம,
 366
 உணக்குதல் - உலாததுதல்,
 252
 உணாதல் - அறிதல், 4, 39,
 106, 144, 173, 182, 239,
 247, 292, 321, உடலொ
 ழிதல் 384
 உணாவது உடையார - அறிய
 வேண்வென அறிந்தவா,
 264,

உரையாமை முன னுணரும்
 ஒண்மையுடையார - சொல
 லாமுன்னேயே அறியுமபுத்
 தித்தெளிவுடையார, 292,
 உணாவுடையார குறிப்பினகி
 ழ்ப்பட்டதலகு, 196
 உணரார் - மதியாதார, 365
 உணரார்பின் சென்று நிலை -
 சம தன்மையை அநியாரி
 ன்சென்று இரங்கு நற்கும
 நிலை 365 [334, 364,
 உதவுதல் - பயன்படுத்தல், 214,
 உதிராது உருபல், 45
 உபபிலிப்புக ள் - உபபிலலாத
 கூழ், 206
 உபபிலிவெந்தை - உபபிலலாத
 வெந்த உணவு, 289
 உபபு - இனிமை, 133, 391.
 உபகாரஞ் செய்ததனை யோரா
 தே - உதவியசெய்ததை நினை
 யாது, 69
 உபாயம் - முயற்சி, 119
 உமபர் - அப்பால், விண்ணுல
 கம், 37, 137,
 உயபருறைவாரபதி - (வானத்
 துகு) அப்பால் வசிப்பவ
 ராகிய தேவா உலகு 137
 உமமை - பிறப்பிறப்பு, 55 முத
 பிறப்பு, 85, 94
 உமி - நெல்லினுமி, 221
 உயதசீட்டுந் தேனீக்கரி, 10
 உயததல் - எடுத்துக் கொண்டு
 போதல், 10, 25, 318, செ
 லுத்ததல், 59, 66, 101
 உயதல் - பிழைத்தல் 23, 53,
 90, 97, 277.
 உயந்தபல் - தப்பிப்பிழைத்தனை
 பலவாம், 277

உய்ந்துபோமாறே வலிக்குமாம
மாண்டா மனம் - பிழைத்
துப்போம் வழியிலேயே மா
ட்சிமைப்பட்டா மனம் இ
ழுகும், 23

உய்யக்கொண்டு - பிழைத்தலை
மனத்தாட்டுகொண்டு, 53

உய்யுமாறு - பிழைக்கும் விதம்,
97

உயங்குதல் - வருந்துதல், 391

உயாதது நிறுத்தல் - மேலெ
தெது நிறுத்தாகல், 248

உயலாகும் - பிழைத்தலாகும்,
90.

உயாபோயா - இறந்தவா, 50

உயாததல் - பெருமூச்சுவிடுதல்
33, வாசனைவீசுதல், 108, 349

உயிரைத்தாங்காது - உயிரைத்
தரிகாது, 62

உரங்கவரு - அறிவே பற்றுக்
கோடாக, 153

உரவுநீர் - உலாவும் நீர், மிகக்
நீருமாம், 175

உரவோர் - அறிவுடையோர்,
57, 88

உரன் - வலியை, 65.

உராய் - உராய்ந்து பரந்து, 64

உரு - அழகு, 102, 223, 240,
74

உருகெழு - உட்குப்பொருள்
திய, 90

உருத்தமனம் - கிளர்ந்த உருக்
கம், 304

உரும - இடி, 164.

உருவின - வண்ணத்தையு
டையன, 118

உருவுடைக்கன்னி - வடிவழ
கிய கன்னிகை, 274.

உருவுபலகொளலீங்கு - இங்கு
வடிவம் பலகொள்ளல், 118.

உரைத்தராய - பரந்து உரைத்
து, 64.

உரைப்பினும் நாய்குரைத்தற்
று - உரைத்தாலும் நாய்கு
ரைத்தது போலாம், 254,

உரையாதுள்ளாறிவிடும - பர
வாது உள்ளே அடங்கிவி
டும, 88

உரையாமா நூலிறகு நனகு -
நூலிற்கு நனமையான உரை
யாமோ, 319

உரையாரே தாமுற்றனோய் -
தாமுற்ற துன்பத்தினை உ
ரையார், 292

உரைவித்தக மகிழ்வார் - சொல்
லின விஸ்தாரங்களை உரை
ப்பார், (பரந்துபேசுவாரான
றபடி) 315

உலகத்தோர் சொல் வில்லார்
யார் - உலகத்திலே செத்தா
ரென்று சொல்லப்பெறாதவ
ராயார், 119

உலகதூல் - ஓவ்வேபாயத்தை
அறிவிக்கும் நூல் 140

உலகு அறிவுடையார் குறிப்
பினகீழ்ப் பட்டது, 196.

உலகு உய்யுமாறெனனை - உல
கம் பிழைக்கும் வழிஎப்படி,
97

உலகு உவப்பிச்செய்து - உல
கத்தார் மகிழும்படி செய்து,
74

உலகு ஊட்டுதல் - உலகத்தா
ரை உண்பித்தல், 183

உலகதல் - அழித்தல், அழிதல்
3, 22, 93, 168, 289.

உலந்தக்கண்ணும - அழிந்தவி
டத்தும், 185
உலவாமுன் னொப்புரவாற்ற
மின் - கெடுவதன்முன் வே
ளாண்மை செய்யும் 22
உலறி - சிதைந்து, 141
உலை - நீருலை 114, 331,
கொல்லுலை, 298
உலைப்பெய்து அடுவதுபோ
லுந்துயர், 114
உவா - உப்பு, 263 [47
உவர்த்தக்க - வெறுக்கத்தக்க,
உவரி - உவாததநீர், உப்புநீர்,
245, கடல், 146
உவரில்கிணறு - உப்பிலலாத
கிணறு 263
உழத்தல் - வருந்துதல், 277
உழந்தக்கடைத்தும் - வருந்திய
விடத்தும், 147
உழல்வதெல்லாம் - துன்புறு
வதெல்லாம், 107
உழலும் - சுழலும், 20
உழவா, 176
உழவன் பயந்த விளைநிலம் உள
னும், 356
உழவா - வருந்தா, 35
உழவு, 115
உழுபடை, 178.
உழைத்துக்கட் சென்றாககு -
தங்குமிடம் சென்றாககு,
167
உள்காபசி - வயிற்றினுள்ளே
மிகுக்கின்றபசி, 286.
உள்ளடக்கல் - மறைத்துக்
கோடல், 105, 196.
உள்ளத்தவா - மனச்செருக்கு
டையவா, 26
உள்ளத்தான் நள்ளாது - மனத்

தான்நட்புக்கொள்ளாது, 128
உள்ளத்து முன்னியவை முடி
கவென்று, (கடவுள்)
உள்ளத்தைத் தேரும் துணை
மை - மனக்கருத்தை ஆராய
ந்தறியும் அறிவு, 127
உள்ளமெனுநா - மனோதிடம்
என்னும் கயிறு 153.
உள்ளவிடம் - பொருளுள்ள
சமயம், 91 [289
உள்ளற்று-மனக்கிளாசகியற்று,
உள்ளாறிவிடும் - மனத்துள்
ஆறிவிடும், 86
உள்ளுடைய - உள்ளவெல்லாம்
கெட 57
உள்ளுதல் - நினைத்தல், 304
உளங்கிழித்த அம்பு, 152
உளவரை - உள்ளமடும், 153,
271
உளவரையாற செய்வா செயற்
பாலவை, 153.
உளிரா - உள்ளியின குணத்
தையுடையவா, 355
உளையலரி - பிடரிமயிர்போல
றபூ, 199
உறக்கால் - அடைந்தால், 113
உறறவா - தமமை அடைந்த
வா, 334
உறறவாக்குத் தாழுதவலான் -
அடைந்தவாக்குத் தாம் உத்
விசெய்தலான், 334.
உறக்குறுதுணையது - மிகச்சிறிய
அளவினது, 38
உறப்புணாக - நன்றாக நட்புக்
கொள்க, 173.
உறமுதல் - கலத்தல், 311
உறற்பால - சம்பலிக்கத்தக்கன,
104, 109, 117

-உறற்பால தீண்டாவிடுதலரி
து - சம்பலிசுத தககனவற்
றை அனுபவிமாமல ஒழி
தல தீராத, 109
உறற்பாலயாராககு முறும், 117
உறுகாலம் - துனபம் வந்த
காலம் 110.
உறுதித்தொழிலராய - தமக்கு
நனமையைத் தேடிக்கொள்
ளும் தொழிலுடையராய,
128
உறுபயனே வில்லையயிராககு -
உயிராகுப டொருநதிய பய
னிலலை, 130
உறுபுலி - மிக்கபுலி 193
உறுபுனல - மிகுநீர் 185
உறும் - அமையும, 95, 117
உறுமாறு - பயன்படுமபடி 95
உய்வது - நனை யாவது 74
உறுவா-தேவா, (வலிமிக்கவா)
104
உறை - மழைநீர் 184, 323
உறைக்கும - துர்சந்தம் வீசும்
43 [சுவற்றகாலம் 184
உறைப்பருவகாலம் மழைமழைப்ப
உறைபதி - வசிக்கின்ற இடம்
260.
ஊக்கம் - மனவெழுச்சி 129
முயலும் கருமங்கள், 196
ஊக்கமழிப்பது மனவெழுச்சி
யை அழிப்பது, 129
ஊக்கல - முயன்றுசெய்தல
57, 69, 326, 395
ஊட்டியக்கண்ணனும் - போஷித்
தலிடத்தும், 40
ஊட்டு, 1, 26, 40, 345, 396
ஊடுதல் - பிணங்குதல், 384
ஊதியம் - பயன் 12, 144, 233

ஊர - பதி, 90, 96, 175,
184, 242
ஊரகேட்ப ஊராரகேட்ப, 64
ஊர்தல - (கருமபு) நசக்குதல்,
34 (குதிரை) சவாரி செய
தல், 398, (செக்கு) செலுத்
துதல், 374
ஊர பாணியலபு (பா) - ஊரார்
நாணுயபடியான நற்குணம்,
324
ஊரபதியம் - செலலுகின்றசந்
திரை, 125
ஊரங்கண நீர் - ஊரின்கண்
உள்ளசலதாரை நீர், 175.
ஊரண, 367, 327, 388, 389,
390
ஊரண இயலபு - ஒப்புரவு
செய்யும் குணம், 384
ஊரணமை - ஒப்புரவு, 240.
ஊரணம் - ஊரிலுள்ளாரை
உணரிக்கும், 184
ஊருமறு - செலுத்தும் வழி,
392
ஊருளமுத்தி - ஊரைத் தன்
க்கு உளங்குமாறு எழுந்த
தி 96
ஊது - முறை, 394
ஊழி - ஊழி காலம், 130
ஊற்று - ஊன்றுகோல, 110,
150
ஊறம் - நீருறம், 184, 185,
263
ஊறம் நீரகேணி, 184
ஊறு - துனபம், 379
ஊன - மாமிசம், 80 193
ஊனக்கெடுனு முண்ணாகைத்
துண்ணைநக - மாமிசம்வந்
றினாலும் உண்ணத்தகாதார்

பொருளை உண்ணுதொழி
க, 80
ஊன்றியாகு - தாங்கினுற
போல, 197
ஊன்ற - அழுத்த, 279
எஃகுடையா - புத்திக்கூமை
யுடையா, 137
எகக்லத்தானு மினித - எப
பாத்திரத்திற பெயதாலும
சுவையுடைதது, 206
எககாலும - எப்போலும, 43,
83, 112
எச்சம - எஞ்சியது, (செலவம),
134, 299, நூலெச்சம,
319
எச்சில - உண்டுமிருந்தது, 345
எஞ்சினா - இறவாது பிழைத்
தா, 21
எஞ்ஞானம - எந்நாளும்,
63, 74, 172, 174, 305
எஞ்ஞானம பெறுமின்பெரி
யா வாய்ச்சொல் 172
எடுத்தல் - தாங்குதல், 203
எடுத்தேத்தது - தாங்கிப் புகு
தல், 163
எடுப்ப - எழுப்ப 87 [46
எத்திறத்தாள - எப்பகுதியின
எதிரெல்லவும் - எதிர்கொண்டு
போதலும், 143
எமமையநிர்திலிர், 165
எமமையுலகத்தும் - எவவுலகத்
தும், 132
எயத அடைய, 114, விடுத்த
152
எயதகோல் - விடுத்த அம்பு,
152
எயதாதா(ன்) - அடையாதா
(ன்), 119, 114

எயிறு - பல 287
எரிப்பச்சுட்டு - எரிக்குமாறு
சுட்டு, 124
எரிவாய நிரயம் - எரியினையு
டைய நரகம் 58
எருத்திறைஞ்சி - கழுத்தை
விளைத்தது, 304
எருத்தது - கழுத்தது, 3, 304
எருவை - பருந்தது, 351
எல்லாமிரப்பாசு கொன்றியா
மை மச்சம் - கொடுக்கத்
தக்கனவெல்லாம் யாசிப்ப
வாகஞ்ச சிறிதும் கொடாம
லுக்கு அச்சம், 145
எல்லாமொறுங்கும் மதுகை -
எல்லாவற்றையும் அடக்க
வவல் வெளிமை, 65
எல்லாருட்காண 45, 66, 107
எல்லில் - இரவில் 8
எல்லையில்கந்தொருவ்வாரா - முடி
வை - கடந்தது நீங்குவாரா, 33
எவ்வெனாய - துன்ப நோய்,
124
எவ்வமுழந்தக கூடத்தும் -
துன்பமுழந்தபோதும், 147
எவன் - யாது பயன், 83,
யாது, 105
எழில் - எழுச்சி, 53, 167.
எழிலநலம் - எழுச்சியும் அழ
கும், பென்வன்போகம், 167
எழிலி - மேகம், 392
எழுத்தோலை, 253
எழுதாறு தீதாய்விடம் 357
எழுதாறு நன்றிசெய்தல், 357
எள்ளுதல் - இகழ்தல், 157,
298, 307, 325, 340, 348
349
எள்ளுவர் சீழாயவா 349

- எற்றுவியன்றதோ நா - நா எத
ஒற்செய்யப்பட்டதோ, 353
எற்றென்றும் - யாதொன்றும்,
150.
எறிநீர்ப்பெருங்கடல் - அலை
வீசும்பெருங்கடல், 285.
எறிபுனம் - வெட்டிச்சுட்ட
கொலை, 180 (புறம் 231)
எறிபுனநீர்ப்பட்டக்கால சந்த
னமும் வேங்கையும வேமே
180
எறியென்று எதிரிநிப்பாள -
அடி என்று எதிரில நிற்கும்
மனைவி 363
என், 12, 26, 86, 228, 361
என்பு - எலும்பு, 45, 46, 292,
உடம்பு, 210
என்போடியைநத அமிழ்து -
உடம்புக்கு ஏற்ற அமிதம்,
210
என்றும் பரிவதிலா - எப்போ
தும் வருந்தா, 152
என்னொரும - யாதாயினும், 5,
98, 159, 205
எண்ணைபரிவு - இரக்கம் ஏன,
110
எண்ணை அவரொடு பட்டது -
அவரொடு உறவுபட்டது
யாது? 117
எண்ணையுந் தோயவரும் - என
னையும் முயங்க வரும் 387.
எண்ணை யுலகும்புமாறு - எவ்
வாறு உலகத்தா பிழைப
பர் 97.
என்னொடு குழா தெழுமி நெஞ்
சே - என்னொடு ஆலோசி
யாமலெழும் மனமே, 55.
எனதெனதென்று, 276.
- எனைத்து - எத்தன்மைத்து,
84; எவ்வளவு, 18, 323
எனைத்துழிவாழ்தி - எவ்வளவு
ஊழிக் காலம் வாழ்வாய்,
130
எருமளித்திவ்வுலகு - இவ்வுல
கத்தும்புகள செல்லுவா, அ
வா இரங்கத்தக்காரா, 15
எருமாமெளஞ்ஞமாவ டீழ், 384
எட்டைப்பருவம் - வறுமைக்
காலம், 356
எதிலவரையிரவு - அயலாரை
இரத்தல், 306
எதிலாக்காளாய - அயலார்க்கு
ஊழியராய 122
எதிலா ரிறகட குருடனும் -
அயலாரிலலாளிடத்துக்குரு
டன போனநவலாய (பிறா
மனையானே விரும்பாதவனாய்
என்றபடி), 158
எதிலா ரினசொலிறீ தாமோ -
அயலா இனிய சொல்லினு
நதினகு பயக்குமோ, 73
எதிலானறயக்கப்படும - அய
லாளுல அனுபவிக்கப்படும
274
எதின மனையானே நோக்கு -
அயலான மனைவியை விரு
மப்பி பார்த்தல், 56
எமகெறிபடருமாறு - அரண்கி
யதவ ஒழுகத்திறி செல்லும்
வழி 13
எமம் - அரண் 13, 327
எமாநது - ஆசைப்பட்டு, 377;
இன்புறது, 378
எமாந்தேம் - பித்தேற்றினேம்
மகிழ்ந்தேம், 182
எழுந்தல்-இன்பமுறுதல், 364

- எலாமை - எதிர்க்காமை 67
 எலாவிடா - எதிராகக் ஒண்ணைத்
 துன்பம், 113
 எழை - அறிவில் 54 60, 276
 ஏற்பா - எதிர்ப்பா 67
 ஏற்றகை இரத்தகை, 92
 ஏற்றைப்பனை - ஆண்பனை 96
 எனைவினை நலவினை 3
 ஐந்தை - சிறுக்கு 329 [94
 ஐயப்புக் உம் பிச்சை எடுக்கும்
 ஐராணி இத்திரைசேவி 321,
 அருந்ததினபாநச (தொல
 டொருள கு 192)
 ஐயாய ஐந்துவழி புடைய 59
 ஒண்கதிர வாண்மதிமம் - ஒள
 ளியத்திரையுடைய பிரகாசம்
 பொருத்தி சந்திரன் 176
 ஒண்கடா ஒளரிய அக்கினிச
 சுடா, 183
 ஒண்ணிறப்பாகிரி ஒளரியநிற
 தையுடைய பாதிரிப்பு, 139
 ஒண்ணுதலா ஒளரிய நெற
 றியையுடைய மகளிரா, 379
 ஒண்புருவரும் - ஒளரிய புருவ
 ம, 395
 ஒண்பொருள - மிக்க பொருள, 102
 அறத்தானீட்டிய பொருள, 195
 ஒண்மை அறிவு, 196, 292
 ஒண்மையுடையா குறிப்பின்கீ
 ழுப்பட்டது உலகு, 196
 ஒப்பில போலி, 124, 131
 ஒப்புரவு வேளாண்மை 22, 37,
 148
 ஓராஅல - நீக்குதல் 246
 ஓரீஇ - நீங்கி, 6, 36, 157, 213,
 239
 ஒருங்குடன் - ஒருசேர, 332
 ஒருதலையாப்பற்றி - உறுதியாகப்
 பிடித்து, விடாமற்பிடித்து 160
 ஒருகாட்காணினும் - ஒருகாட்க
 ண்டாலும் 154
 ஒருபுடைபாம்பு கொளினும் -
 ஒருபுறத்துப் பாம்புபற்றியிரு
 ந்தாலும், 148
 ஒருவா செயத நனம் உள்ளவா
 சானறோ சானறோ பிறா
 ஒருவாசெயத நன்றியை நினை
 ததிருப்பா, மறவாரா, 356
 ஒருவாபொறை இருவாநடப்பு -
 ஒருவா பொறுமையை மேற
 கொள்ள இருவாக்கும் நடபா
 கு 0, 223
 ஒருவன மக்கட்கு எச்சமெனச்
 செய்வன விச்சை 134
 ஒருவன ருழவினறித தன்னைச்
 செயின ஒருவன தன்னைத்
 தாழவினறிப் பண்ணினால்,
 192
 ஒருவதல் - நீங்குதல் 33, 36
 ஓகார - தளரார 142
 ஒலகுதல் தளர்தல் 142, 173
 ஒலலா - கூடா, 258
 ஒலலா - பகைவா 188
 ஒலலும் வகையான பருவுமின
 மாண்டாரறம் - கூடியவகை
 யால அறிவான மாட்சிமைப்
 பட்டார தழுவுமறங்களைச்செ
 யபுகள், 36
 ஒலலும்வகை - இயன்றவகை, 71
 ஒல்லென்றால் ஒலன்னத ஒலிக
 கும் அருவி 77
 ஒலலை - சீக்கிரம் 66
 ஒலவகொட அத்தொழிந்தபகல
 இயன்றவற்றைக் கொட்டாது
 ஒழிந்தநான், 169

- ஒளி, 249, 256, 397 ஒங்கருவிநாட - மிக்க அருவியை
ஒழியுமே - நீங்குமா? 43 யுடைய நாடனே 79
ஒழுங்கியல்வுட - ஒழுங்கியஒழுக்கங் ஒட்டல் - நீட்டித்தல், 235
எனும் 171 ஒடுதல் - கழிதல், 68
ஒன்வான் தன்னெனனார் கைப ஒதம் - அலை, 249; கடல், 391
பட்டக்கால - ஒட்பமுடை ஒம்பு - பாதுகா 351
யவான் தன் பகைவா கையிற ஒாதல் - நினைததல், 64, 175,
படின, 129 360
ஒளி - தான் உளனாகாலதது ஒர்த்து - கவனித்தது, 64
மிகுத தோன்றுத லுடை ஒராதே - கவனியாதே 69
மை; 9 ஒராற்றல் - ஒருவழியால் 194
ஒளிப்பினும் காமமசும - ஒளித் ஒரும் (அசை) 72
தாலும் காமமவருத்தம், 90 ஒவா - ஒழியாத 341
ஒற்கம் - (குணத) தளாசசி, 204 ஒவாது - ஒழியாது 32, 63
ஒறுததல் - தண்டித்தது அடக்கு கசடு - குற்றம், 260, 342
தல், 65 கட்டி - வெல்லம் 35 (காட்டிப்
ஒன்பதுவாய் - நவததுவாரம், 47 புழுகரு பதிற் 90.)
ஒன்றாவனார் பாறநன்று - ஒரு கடக்கருவகாணம் - தாண்டமுடி
படியாக நினைததற்குத் தகுதி யாதகாடு, 398
யுடைததன்று 143 கடகம் - தோளவளை, 289
ஒன்றனும் தோன்றுகெடும் - சி கடப்பாட்டது - கடமையுடைய
றிதும் தோன்றாமற் கெடும் து 261
186 கடமா - மானின் ஒருசாதி, 300.
ஒன்றி எழுந்த - தொடர்நதுஎழு கடல 73, 97, 98, 107, 108,
ந்த, ஒருசேர எழுந்த, 357 138, 166, 230, 242, 263,
ஒன்றி யுரையின மகிழ்ந்தது - 264, 269, 272, 275, 332,
தொடர்நது உரைததலினால் 382
மகிழ்ந்து, 359 கடலததன் - கடலுன் (அத்துச
ஒன்றிற்கு உரியார் - ஒருகாரியத் சாரியை) 272
தைமுறறு வித்தற்குத் தகுதி கடலுக்கு வளமாவது ஓர்கோ
யுடையார், 170 லை, (அடபா) சவரு, பவனம்,
ஒன்றுதல் - கடத்தல், 171, 315, முத்தது, உப்பு என்ற ஐந்தும்
357, 359 உடைமை, 48
ஒன்றேயும் - ஒன்றனும், 102 கடவதா - கடமையாக, 341
ஒன்றர் - பகைவர் 129, 188 கடற்றன் சோப்ப, 73, 97, 98,
ஒஒகொடிதே - மிகக்கொடிதது 88 107, 108, 138, 166, 242,
ஒக்கியவொள்வான் - ஒக்கியஒட் 245, 246, 349.
பமுடையவான், 129 கடாஅய் - அடத்தி, 258

- கடாஅயினும் - கேட்டாலும், கண்டகரநறி - கணுகள்தெ
255 நிகநககி, 156
- கடி - காவல், 86, 238, மணம், கண்டதுடைதது - கண்டாற்
56, 364 போலும், 126
- கடினா - பிச்சைப்பாததிரம், கண்டல - தாழை, 194
(கப்பறை) 99 கண்டுழி - கண்டவிடம், 62
- கடித்து - நீக்கி, 156 கண்ணகனற சாயல - யாவரிட
- கடிதல் - ஒட்டுதல், நீக்குதல், ததும் பராத மெனமைக்குண
41, 97, 157, 278, 283 ம, 340
- கடிப்பு - முரசு அடிக்குங்கோ கண்ணவாததக கலம் - கணக
கடு - விஷம், 374 [ல, 100 வரத்தக ஆபரணம், 251
- கடுக்கெனல் - வெட்டெனல் கண்ணவாய - கணகனையுடைய
189, 345 [189 வாய 49
- கடுக்குறளை - கொடியகோள், கண்ணி - போரப்பூ, 16
- கடை - கீழ்மக்கள், 297 கண்ணில புனமாகுகள் - அறிவி
கடைக்கால - கடையானவாகள் லலாத அறபமனரிதா, 44
- 368 (பழையவுரை) கண்ணினறு - எதிரிலநின்று,
[13
- கடைநின்று உழுவவதெல்லாம் - 353
- தலைவாயிலில் நின்றவருந்து கண்ணினா - கருததுடையவா,
வதெல்லாம், 107 கண்ணோட்டம் - தாக்நிணயம்
- கடைபபட்டான - கடையாயின 155, 348
- வன், 136 [முருதல், 20 கண்பாடு - னாககம், 366
- கடைபபிடித்தல் - மறவாதொ கணமூன்றுடையான - சிவபெ
கடைபோகச செல்வமுயத்தார - ருமான, 400
- முடிவவரையில் செல்வததோ கண் விளக்கப்பட்டு - கண் டயக்
டிருந்தார, 119 கப்பட்டு, 47
- கடையெலாவ காப்பசியஞ்சும - கணக்காயா - உபாததியாயா 314
- அதமா எல்லாம் வருத்தும் கணம் - கட்டம் 25, 285,
பசிகு அஞ்சுமா, 297 353, 399
- கண் - அறிவு, 44; இடம், 56, கணவா - கொழுநா 305
- 69, 75, 148, 156, 326, 340. கதம் - கோபம் 61
- 368, 373; எதிர்ப்புறம், 353, கதிர் - ஒளி 89, 176, 224, னா
கணு, 156, 390, 399. கருத யிறு, 69
- து, 13; முரசு முதலியவற்றி கதிர் முததம் - ஒளிபொருதிய
ன் அடிக்குயிடம், 100, 388 முததம், 224
- கண் கயலுக்கு உவமை, 395 கதிர்வான் மதியம் - கிரணங்
கண் குததிறென்று தன் கை கனையுடைய ஒள்ளிய சந்தி
கனையார், 226. னன், 176

- கதுப்பு - அளகம் 294 (அகம் 39)
 கந்து - தறி, 192; பற்றுக்கோடு, 303, 310
 கப்பி - நொய், 341
 கமமம் செய் மாககள் - கம்மியர், (கொல்லா) 393
 கமழ்தல் - பரிமளித்தல், 117, 180, 199, 294
 கமுகு - பாககு 216
 கயப்புலால் புனணை கடிதல் - மடுக்களிலுள்ள புலால் நாற்றத்தைப் புனணை நீக்குதல், 97
 கயப்பு - மடுவில் மலாந்த பூ 215
 கயம் - கீழ்மக்கள் 356, மடு, 97, 215, 375
 கயம் தனணை வைததை உள்ளி விடும - கயவா தம்பைப்பிறாவைத்தனையே நீனைத்து அவா செய்த நன்றியை மறந்து விடுவா, 356
 கயல் 44, 395
 கயவா - குண ஈனா 66, 143, 145, 200, 355
 கயவரோடு ஒன்றா உணா - கீழ் மக்களோடு ஒப்ப மதிக்க, 143
 கரத்தல் - ஒளித்தல் 19, 92, 305
 கரி - சாக்ரி, 10
 கருங்கொணமூ வாய்நிறந்தமின் - கரிய மேகம் தோற்றுவித்த கருமமே மினனல், 8
 கருங்கொள், 387 [360, 395
 கருத்து - உள்ளம் 181, 211, 249
 கருந்தோல் - வல்லியதோல், 47
 கருகரைமேற் குடேபோற் பெரியவாகண் திமை தோன்றும் - பெரிய இடபத்தின் மேற்குடு
- போலப் பெரியவரிடம் திமை வெளிப்படத்தோன்றும் 186
 கரு நரையைக் கொண் தன்ன விண்ணு - பெரிய இடபத்தைக் கொன்றாற் போன்ற திமை, 186
 கருமபா கழனி - வலிய நிலத்து வயல் 122, கருமபா - வனபா எனப்படு போல நின்றது (குறள் 78)
 கருமின கடைக்கண் அனைம - கருமின் கொழுத்தரடையை ஒத்தனோம் 390
 கருமின் இடைக்கண் அனை யா - நறுக்க நறுக்கச் சாறு பொழியும் கருமின நிக் கணுவைப் போலப் பயன்படுவாரா, 390
 கரும்பின திரள்கா லுணையலரி - கருமபு விளைத்த திரண்ட காலையுடைய குதிரையின் பிடரி யயிர போலும் பூ, 199
 கருமபு 34, 35, 138, 199, 211, 390
 கருமபூந்த சாறு - கருமினை ஆலையில்லிட்டு ஆட்டிய ரசம் 34
 கருமங்கள் வேறு படும - காரியங்கள் வேறாகும், 236, 345
 கருமம் - காரியம் 231 249 250
 கருமமே கல்லாகட் டார்வு - படியாதவரை நீங்குதல் நல்ல காரியம், 129
 கரும வரிசை - கார்யத்தின் பெருமை 249
 கருவி - ஆயுதம் 320, 393
 கருனை - கருனைக் கறி யுணவு 200, 207, 210, 268

- கருணைச்சோறு - கருணைக் கறி கலம் - பாதகிரம், 206, 239,
யோடு கூடிய சோறு 200 289, 345, பூண் 40, 251; மர
கருணையால் - நல்ல கறி, உண கதலம் 12, 179, 250
வோடு 268 [135 கலவாமை கோடியுறும் - நட்புக்
கரையில் - எல்லையிலவாகும் கொள்ளாமை கோடி மடங்கு
கல் நனி நல்ல - கற்கள் மிக நனமையாகும் 168
நல்லன 334 கலவை - கலவையுணவு 268
கல்லா - கற்று, 366 கலி - ஆரவாரம், 12
கல்லாது போகிய நாள் - நூல கலுத்தல் - அழுதல் 372, 393
கறகாது கழிந்த நாள் 169 கலைக்கணம் - மான கூட்டம்
கல்லாப புன்மக்கள் - படிக்காத 399
அற்ப மனிதர்கள், 45 கவவுதல் - கெனவுதல் 70, 322
கல்லாமை யசசம் 145 கவறறல் - கவலைபுறச் செய்தல்
கல்லுதலுமுயநதார - தோண்டிய 44, 45, 89, 306
சிரமத்தையும் தப்பினா 277 கவாஅன - மடி 201 [253.
கல்லெறிந்தனன கயவாவா யின கழறுதல் - இடித்துக் கூறுதல்,
ஞ்சொல - கல்லால் எறிந கழனியுடசோவா - வயலிற் சேர்
தாலொத்த ஒலியும் இன்னா வா, 122
மையுமுடைய கீழாவினா கழி - கடற்கழி 168, 391;
சொல 66 மிகுதி 113, 128, 275
கல்லென்றலறல் - கல என்னும் கழிகினா - மிக்க உறவினர்,
ஒலியுடன் கதறல் 25 113
கலவரை - கலமலை 154, 283 கழிகேணமை - மிக்க உறவு 128
கலவரையு முண்டாம் நெறி - கழிச்சோபப - உப்பங் கழியை
கலமலையிலும் வழிதோன்றும் யுடைய கடற்கரைத் தலைவ
154 168
கலவி 131, 132, 135, 195, 333 கழித்தல் - விலக்குதல் 56
கலவிபோன் மமமரறுக்கு மருந கழிதல் - இறத்தல் 273
து கானேம் - கலவியைப் கழிந்தன றினமை - இளமை
போல மயக்கந தோக்கும் மரு கழிந்தது 55
நது கானேம் 132 கழிந்தார - இறந்தவா, 49
கவ்வியழகே யழகு 131 கழிந்ருரவு - மிக்க தரித்திரம்
கலகலத்தல் 140, 256 275
கலநலத்தைத் தீவளி சென்று கழீஇ - கழுவி 258
சிதைத்தாங்கு - மரக்கலத்தின் கழுரு 48
நன்மையைத் தீக்காற்றுச் கழுநீர் - அரிசி களைந்த நீர், 217
சென்று கெடுத்தாற் போல, கழுமியார - பொருந்தியவர், 228
179 கழுஉம் - கழுவும் 285

- கள்ளத்தானட்டார் - வஞ்சனை லரிவு நாளுந் தலைப்படுவர்
 யாக நடுபுகொண்டவா, 128 139 [285-
 கள்ளம்-வஞ்சனை 20, 128, 380 கறங்குதல் - ஒலித்தல் 23, 228,
 கள்ளா - கனவுசெய்யா 157 கறித்தல் - கடித்தல், 141
 கள்ளி 262 கறுத்து - கோபித்து, 63, 315
 களஞ்சியத்தல் - தேனைப் பொ கறுவு - துவேஷம், 335
 ழிந்து கமழ்தல் 349 கறை - கருமை, 231
 களங்கனியைக் காரொனச செய்கனி - கோபித்து, 315, தழும்
 தாருமில் - களாப்பழத்தைக் பேறி 351
 கருமையாகச் செய்தா யாரு கன்று - ஆண்கன்று 101, 115,
 மில்லை, தானே அமைந்தது 279
 என்றபடி 103 கன்னியா 274
 களர்நிலத்துப் பிறந்த உப்பு - கனம்பொதிந்த தூல - பெருமை
 உப்புக் களரியிலே விளைந்த பொருந்திய தூல 341
 உப்பு 133 கனமணி - பெருமைபொருந்திய
 களிற்றைக்கருங் கருது - களிற் மணி, மிக்க மணியுமாம் 127
 றினைப் பிணிக்ரும தறி 192 146
 களைதல் - நீக்குதல் 9, 44, 170, கனியொழிய நற்கா யுதித்தலு
 226, 239 முண்டு - கனி யுதிராதொ
 கற்கிளளிக கையிழந்தற்று - கல் ழியப் பசுவகாய உதித்தலு
 லைக் கிளளிக கையை இழந் முண்டு 19
 தாற்போலும், 336 கக்கைக் கடித்தல் - காகக்கையை
 கற்கொண் டெறியுந் தவறு - ஒட்டுதல் 41 [217.
 கல்லைக் கொண்டு ஏறிகிற காஞ்சிரங்காய - எட்டிக்காய்,
 பித்தன் செயல் போலுந் தவ காஞ்சிரங்காழ - காஞ்சிரங்கொ
 ருன செய்கை, 364 ட்டை 243 [157
 கற்பு 293, 351, 353 காட்சியா-அறிவினை யுடையா,
 கற்றம்கன துணையா நல்ல கொ காட்டுதல் - தோற்றுவித்தல்,
 ளல் - படித்த ஸத் புருஷன் 314, 319, 372
 துணைகொண்டு நல்ல தூல் காட்டுயத்தல் - சுடுகாட்டில்கொ
 களை அறிதல், 136 ண்டுபோய்ச் சோத்தல். 25
 கற்றறிந்தா கேண்மை துளி காட்டுளாயவாழும் சிவலுமருமம்
 யிற் கருப்பு தினற்று, 138 பூழும் - காட்டிலுள்ளனவாய
 கற்றறிந்தோரைத் தலைநிலத்து யதேசசையாய வாழும் சிசு
 வைக்கப்படும் - படித்தறிந்த லிப்புள்ளும் காடையும், 122-
 வரை முதன்மையான விடத் காடு - காணம், 122, சுடுகாடு,
 நில வைத்தல் தருதி, 133 25, 361
 கற்றாரைச் சோந்தொழுகின் நல் காண்பாம் - ஆராயவாம், 137

- காணம் கைப்பொருள், 372, காழ்கொண்ட கண்ணே - வயிர்
374 [351 ம முறையிவிடத்த 192
காததல, 9, 57, 59, 280, 320, காழாய - உறுதிப்பொருள்கள்
காதம், 100 342 [398.
காதலவருவதருத்தலலா - அனபு காளை - பாலை நிலத்தலைவன்.
டையாரும் கருதுவாரல்லா, காற்காணைய காட்டிக்கலுமுந்து -
181 காலிலே வாத்தனோயைக்காட்டி.
காததன், 263 அமுது, 372
காப்பு காததல 13, 277, 361 காற்றொழில் - முயற்சியின்றி
காப்புயதல - காததலுக்குத்தப்ப செய்யும் தொழில், உத்தியோ
தல, (காக்கவேண்டும தவசி கம், 193 [123
மில்லாதிருத்தல என்றபடி) காணமுரித்து - காலமுரித்து,
277 காணற் - கக்கி 269
காமகோய - காமத்தினுலே வரு கானக நாட - மலைநாட, 76
ம கோய, 88 கானகதலைப்பட்டதீ - காட்டிற்
காமுத்தல - விருப்புதல, 54, 60, பற்றிய நெருப்பு, 291
259, 313 கானல் - கடற்கரை, 117, 194
காயம் - உறைப்பு, 116 கானலந்தண சோப்ப, 194
காரடகு கரியஇலை, 217 கிடந்ததெவன் - இருந்ததென்ன
காரணமின்றிப் பலவுமுளவாம் - 105
ஒருகாரணமு மின்றிப்பலவும் கிடந்தனடல் - இருந்து அன
புதிய ஈவாக உள்ளவாகும் 183 பவித்தல, 37
காரறிவாளர் - தூப்புத்தியுடை கிடை - நெட்டி 360
யவா, 311 கிணற், 263, 275
காரெனச் செய்தார் - கருமையா கிழமைப்பொருளா அவாளினி -
கச்செய்தார், 103 [84 நடபுரிமையாலே அவரை
கால்குறைத்தல காலவெட்டுதல ரச்சியாராயின, 310
கால - காமபு, 363, காற்று, 372 கிழவன் உரிவயன், தலைவன், 101
காலநேய - வாத்தனோய, 372 கிளாதல் - விளங்குதல 290
காலாடுபொழுது - செலவாகருந் கிளி, 283
டநது கொண்டிருக்கும்போ கிளையாய - பந்துக்களாய, 30
து, 113 கிளைஞா, 113 [யா, 341
காலாறு செல்லல் - கால்நடை கிளைப்புந்லா - தோண்டிதலஒழி
யாக வழிநடத்தல, 268 கிளைப்பொருளிலலான் - கிளைக்கு
காவாது, 63, 230 ம பொருளிலலாதவன், 65
காழ் - உறுதிப்பொருள், 342, கீழ்களை நாளாரறிவுடையார் -
கொட்டை, 243, மனவுறுதி, கீழ்க்களை யடையார் அறிவ
14; வயிரம், 192 டையவர்கள் 262

- கீழ்வொன் - கீழ்நிலையில் வைப்பான், 248 அடிக் குருத்தினகண கரும்பைத்தினரூபோலும் 211
- குஞ்சியழகு - சிகையின் அழகு குருதி - இரத்தம் 46
- 131 குலநதலைப்பட்ட விடத்தி - நற்குடிகொழுத்தல் - குடியானது குலத்தாரைக் கூடியவிடத்தது செலவம் மிகுத்தல், 96 160
- குடிப்பிறந்தாரா - நற்குலத்திமி குலநலத்தாலாகுவா சான்றோ - மந்தாரா, 69, 142, 143, 145, குலத்தின் நனையாலே சா 147, 148, 149, 150, 153, னரோராவா, 179 156, 185 குவளை, 44, 236
- குடிப்பிறந்தாரா கூறாதம் வாயிற குழககன்று - இளங்கன்று, 101 சிதைந்தது 156 குழுவியிடத்தே இளமைப்பருவ தது, 11
- குடிப்பிறந்தாரா செய்வா செயற பாலவை 147, 153, 185 குழி - கூடி 137
- குடிப்பிறப்பினுதியுளன, 144 குழை - இளந்தளிர், 167, கா த குடிமையான வாதிக்கப்பட்டு - னி, 370
- குலப்பெருமையால் தடைப குழைகொண்டு தாழ்ந்த குளிராம பட்டு, 66 ரம் - சளிரைக்கொண்டு தாழ்
- குடை கலனா - பனையோலைக் சசிபொருந்திய மரம், 167 குடையே பாததிரமாக, 289 குளகு - இலையுணவு, 16
- குடை 3, 21, 289, 368 குற்றங்கொண்டேரா - குற்றத் தினமனத்ததுட்கொண்டுசண்
- குண்டுநீர் - ஆழமானநீர் 94 டைக்கு எழாரா, 153
- குண்டை - ரிஷபம் 350 குற்றி குச்சி, சிறுகோல், 175; குணங்கர - புலையா 322 குத்தி, 237
- குததுதல், 48, 226 குறமி - கொல்லன் ஆயுதம் 208
- குதலைமை - தளாச்சி 197 குறினும் - குத்திடுவும் 258
- குதித்தல் - கடத்தல், தாண்டு குறையுழ - காடை 122 தல், 6 குன்றாட 113, 128, 212, 290, 319
- குதிரை. 398 குன்றம் (குன்று), 90, 113, 128, 175, 176, 212, 231, 257, 290, 307, 319,
- குப்புறாமை - துள்ளும் 377 குன்றலிலா - குறைதலிலா, 112
- குப்பை - தெருக்குப்பை 341 குன்றனனா கேண்மை கொளி
- குப்பம் - குடம் (சுண்டு உப்பு) 47 ன் - குன்றுபோன்றவா சிநே
- குயி - நாகம் 81 கததைக்கொண்டால 176
- குய - தாளிப்பு, 217 குருத்திற கரும்பு தின்றற்று - குன்றா - குறையா, 141
- குரம்பொழுந்த - வரம்புகடந்தது, 153

- குன்றிய சோமையராயினுஞ் சோ வன், 4, 5, 6, 7, 20, 35, 36,
பெறுவா குன்றன்னா கேண் 106, 120, 172, 188, 330,
மைகொளின, 176 331, 363.
- குன்றினபரப பெல்லாம பொன கூற்றமளநது நாளுண்டல், 7
ஒழுகு அருவி, 307 கூற்றுடக்குமுட்குடைமை, 188.
- குன்றேறி யொளிப்பினுங் காம கூறுதி - கூறுதேகோள், 388
ஞ்சும, 90 கூறை - வஸ்திரம், 281
- கூஉநதுணையல்லால் - கூவுமன கெட்டாற்று வாழ்கை - பொரு
வனறி, 140 [வாக 122 ட கேடுறற வறிய வாழ்க்கை
கூட்டுளாய - கூட்டினிடத்தன 188
- கூத்தன புறப்பட்டக்கால் - கூத கெடுங்காலமின்றிப் பரகரும் -
தாடுவான போனற உயிர உட அழியுங்காலமே யிலலாது பர
லினி னறம வெளியே புறப்ப வழம், 68
ட்டால, 26 கெழீஇக கொளல - பொருத்தி
- கூத்தியா கணபோற றடுமாறும் ககொள்ளல, 213
தாளாளா - கூத்தாடுபவள கெழீஇயினா - உறவினா 385
- கணபோலச சஞ்சாரமசெய்ய கேட்டுஞ்சோ - கேடிலவாத சிற
மமுயறசியாளா, 191 [215 பபு, 316
- கூம்புதல் - இக்குதல், குவிதல், கேடெண்ணறக - கேட்டினைச
கூத்த - தகுதிமிகு, 81 குழாதே, 80
- கூத்தி - கோபய்குத்து, 70 கேண்மை, 82, 125, 126, 138,
கூதல் - மிகுதல், 81, 107, 154, 166, 172, 176, 204,
286 211, 213, 236
- கூமை - புத்திக்கூமை, 287 கேணி 164
- கூரை - கூரைவீடு, 231 கேழ - நிறம், 41, 212
- கூழப்பத்தார - கூழத்தொட்டி கேள் - உறவினா, 9, 29, 191,
257 201, 342, விசாரி, 30, 86
- கூற்றங்குதிக்குயந்தார - யமதூ கேளவி, 63, 106, 137, 260
- தனைத கப்பிப்பிழைத்தார, 6 கேளவறசசெனருள எனப்படுத
கூற்றங் கொண்டோடுமபோது வால, 29 [ம 201
- உடம்பும் பயனினறே 120 கேளிரைக்காண வருத்தம் கெடு
கூற்றந்தொடுத்தாறு சொல்லுஞ் கை - இழிவு 311, ஒழுக்கம்
- சாரம் - யமதூதன கட்டிக்கொ 193, 382, கைப்பொருள் 371
- ண்டுபோகும் சாரத்தவழி, 5 கைக்குயாம் வேம்பு, 112
- கூற்றம் (கூற்ற) - யமதூதன, கைகாட்டுதல் - கையால் சமிஞ்
வாழ்காள் இடையறாது செல னை காட்டுதல், 328
- ஹங்காலத்தினைப் பொருள கைஞ்ஞானம் - இழிவான ஞா
வகையாற் கூறுபடுததுங் கட னம், 311 (பரிபா)

- கைத்து - கைப்பொருள் 19, 80 கொணமூ - மேகம், 8
 92, 206, 217 கொடமமை வரிமுலை - குவிந்த
 கைப்பரூப பேயச் சரையின் அழகியவான முலை, 85, கொ
 காய, 116 மமை வருமுலை என்றுபாட
 கைமமாலை - கையகத்தாள வகொண்டு 'இளவயதையும்
 மாலை 393 பெரிய முலைகளையும்' எனபது
 கையறியா மாகதன் - முறை யறி ஒரு பழைய வுரை
 யா மணிதா, 163 கொயதளி மனலா - கொயத
 கையாறு - ஒழுக்கநெறி 382 தளிர்போன்ற வேசைகள்,
 கையுறுப்பாணி - கறபு ஒழுக்க 373
 ததை மேற்கொள்ளாத காலம் கொல (இடைச்சொல்) 36, 41,
 362 48, 49, 55, 394
 கையுறிந்தகால குறையும் - கையி கொல்லச சரப்பதாவழி - வருத
 லகப்பட்டால் காலவெட்டப தக் கீழமக்கள் பயன்படுவா,
 பெறும் 84 279
 கைவாய - ஒழுக்கத்தினிடம் 59 கொல்லன, 298
 கைவிடுதல் - விட்டுவிடுதல், 43, கொல்லுதல் - அழுத்துதல், 111,
 76, 130, 181, 208, 214, 294 நைய நெருக்குதல் 279
 கொட்டுதல் - இடம் பேசுதல், கொலலை - பயிரினறித தரிசா
 208, அடித்தல் 257 யிருக்கும் காடு, 175, 253
 கொடாஅதொழிந்த பக்ஸ்படாஅ கொலலை யிருமபுனம் பெரிய
 தாம் பண்புடையாக்கண 169 டனமாகிய கொலலை, புன
 கொடிப்புற கறிக்குமோ அரிமா, மென்றது முனபு பயிராயிரு
 141 (சிறுதேரை பற்றியும் நது இப்போது யாது மிலலா
 தின்னும் 193) தது கொலலையென்பது பயி
 கொடுநதானைக் கோட்டமூகு - ரின்றித் தரிசாயக் கிடந்த
 வளைந்த உடையினது கரை காடு 178
 யின அழகு 131 கொல்லோ, 298, 385, 336
 கொடுவினையாராகுவா - தீததொ கொலவல் பெருங் கூற்றம் -
 யிலினா ஆவா, 124 கொலை செய்தல்வல்ல பெரிய
 கொடைக்கடன - கெடுக்கும் கட யம தூதன், 331
 மை, 184. கொழித்தது - ஆராய்ந்தது, 319
 கொடையொடுபட்ட குணம் - கொழு(வு) - மூளை, 46
 சகையோடு பொருந்திய கு கொழுத்தல் - செல்வமிருதல், 96
 ணம், 91 கொள்கை - கோட்பாடு, நல்லொ
 கொண்டானைக்கொல்லுமபடை முக்கம், 141
 - கணவனைக் கொல்லும் ஆயு கொள்ளு, 307
 தம், 363 கொன்றனனவின்ற செயினும்-

- கோனறும் போனற இன்னு கோடுபாய்தல இதத்தல், (வரை
மையைச செய்தாலும், 186 பாய்தல்) 372
- கோனனா - பயன்படாதவா, கோத்தல் - புனைந்துசோத்தல்
(சுவாகதம் புளாதவா எனப் 335
- து ஒரு ப. உரை) 243 கோத்திரங் கூறப்படும - குலம்
- கோனனே - பயனின்றியே, 9, பழித்துரைக்கப்படும, 242
- 55, 162, 286 330 கோதாய - மாலைமைய உடைய
- கோனனே பரவனமின விண்ண வளே, '09
- காரியத்துக்குக் கண்டலிட கோதி - சிதறி, 47
- மெல்லாம ஒழுத்திரியாதோ, 92 கோது - அசாரம், 34, 106
- கோடுகொலை - அரசனா அடை கோதை - திடசி, 71, பூமலை,
யும கொலை தண்டனை, 61 46, 48, 209
- கோடுகு, 223, 400 கோதை யருவி - மாலைபோல
- கோட்டழகு - கரையின் அழகு, ஒழுக்குகின்ற அருவி, திரண்ட
131 அருவியுமாம, 71
- கோட்டி - ஸபை, 155, 255, கோதைபாள, 46
- 260, 311, 312 கோல - அம்பு, 152 ஊனற
- கோட்டிய விலவாக் கறிந்து - கோல, 11, 13, 14, 17 கழி,
வளைத்தவிலவின் வளைவென கொம்பு, 41, 253, 258
- அறிந்து, 395 கோலஞ் செய சாதம் - அழகு
- கோட்டுப்பு - கிளைகளிற பூத்த செய்யும் சந்தனம், 397
- பூ, 215 கோலம் - அழகு, 43, 397
- கோட்படா - அபகரித்துக்கொள கோலூன்றி, 11, 13
- எப்படா, 134 கோழி, 341
- கோட்பாப்ப - கொள்ளுஞ்செவ கோளாற்றக் கொள்ளா - நீரை
வியைப்பாப்ப, 331 மிக்க கொள்ளா, 191
- கோட் புக்கபனை - காமத்தபனை கோறகண்ணனாகும் - கோலைக்
96 கண்ணைக் வுடைய ளாவாள்,
- கோடலை - கொள்ளுதலை, 101 கோலினாலே வழி தெரிந்து
- கோடி - கோணி, 124 நடப்பவளாவன, மிக்க முதிய
- கோடியுறும் - கோடிப்பங்கு நன ளாவன என்றபடி, 17
- மை யுண்டாம, 168 கோறல் - கொலுதல், 219
- கோடிநீக் கூற்றம் - கோணுத சக்கரச்செலவம்-இந்திரனுடைய
லில்லாத கொடியுமதுதன, 5 ஐசுவரியம், 346
- கோடு - ஈரை, 263, தந்தம் 358 சக்கரன் - இந்திரன், 346
- தலையிற கொடுமப்பு, 376, 378 சகடக்காலபோல - வண்டிச் சக்
பகம் 354, 372, மரக்கொம் கரம்போல, 2
- பு, 192, 215 சிகரம், 372 சத்தம் - தருக்கதூல், 52

- சந்தனம், 180, 234
சமீபத்தல் - நாணல், (விசாரப் படுதல் ப உணர்) 316
சமீபம்மை - லஜை, தாழ்வு, 72
சலம் - கபடம், 188
சலவா - பொய்யா, கபடா, 188
சாஅஅயக கண்ணும - துன்புற நகாலத்தம், 184
சாககாடு - சாவு, 52
சாகாடச்சிற்றுழி - வண்டி அசு ஒழுகத்தவிடத்தது, 48
சாதல், 219, 295
சாநகத்ததுண்டென்று செப்புத திறநது ஒருவன் பாம்புகளை டாறபோல, 126
சாநது - சநதநகலவை, 48, 126, 389, 397
சாய - கோரை, 369
சாயதல - தளாதல, 157, 184, 295
சாயல - மெனமைக்குணம், 142 340
சாரல - மலையினபகம், 127, 234
சாலுதல் - அமைதல், 7, மிகு தல், 34, 49, 188, 316
சாவா - சாதற்குரியா, 24
சாறு - ரசம், 34
சானறவா - அமைநதவா, 41, 154, 190
சான்றாணமை - பல குணங் களாலும் நிறைநது அவற்றை ஆடற்றன்மை, (குறள் அதி 99 பரிமே உரை) 126, 142, 179
சானரோ, 58, 68, 100, 126, 133, 151, 152, 153, 165, 179, 356, 357, 368.
சானரோ கொடுத்தா ரெனப் படுஞ்சொல் - சற்பாததிரத திறகொடுத்தாரென்று சொல் லப்படும சானரோருடைய புகழ்ச்சிசொல், 100
சிகை - குடுமி, ஈண்டு ஒரு கவள் அனனத்திற்கு ஆயினது 1
சிதா - வண்டு, 394
சிதலை - கறையான, 147, 197
சிதன மண்டிற்றாயினும் - கறையான மொயத்ததாயினும், 147
சிதைத்தாங்கு - அழித்தாற்போ ல 179
சிதைநது - ஒழுககநதவறி, வரம் புகடநது, 71, 156
சிரல - சிசிலிப்பறவை, 395
சிலலை - இழிவு, (இழிவான வேசைக்கு ஆகு பெயர்) 377
சில நாளடிப்படிற் கலவரைய முண்டாம் நெறி - சிலநாள காலடிப்படுமானால் கற்பாறை யிலும் வழிதோன்றும், 154
சிவல, 122
சிறறறம் - சிறியதருமம், 272
சிறத்தல் - மிகுதல், 104, 232
சிறநதக்காற் சீரிலா நட்பு - நல் லோரலலாதார நேசமயிகுமா யின, 232
சிறப்பிறறணிப்பாருயில் - மிகு மாயின குறைப்பாரிலில், 104
சிறப்பு - சிறப்பினையுடைய தவ வொழுக்கம், 62
சிறியவா கேணமை நாணிழற் போல விளியும், 166
சிறியா சிறுமையுந் தோன்றூ தாம் பெரியா பெருமை யைச சாநது, 177

- சிறியா தொடப்பு தானே தெ ஞா, (வாணிபு) 374
யும, 125 செங்கணமால் - இந்நிர்ன், 373
சிறுகா - குறையா, 110 செங்கொள, 367
சிறுகால - இளம்பிராயம் 328, செதுமபு - ஊற்றசின்னீர், 128
முற்காலம், 35, 110 [170 செந்நெல், 367
சிறுதகைமை - லைவணக்கம் செபபு, 126 [331.
சிறுநோக்கு - அயமதித்த பா செமமாபு - இறாபபு, 50,
வை, 295 [130 செமமை யொன்றினி - நவ
சிறுவரை - சிறிதுகாலம், 24, (லாடிககம் சிறிதுமினறி, 85
சிறை - அண்ணை, 222, பக்கம், 147 செய - வயல், 215
சினமொழி - சிலவாய சொல், செயகுரு - செயயாத, 362
மெத்தென்ற சொல், 362 செய்கை - செயல், 127, வேலை
சினம், 68, 164, 178 பபாடு, 147
சொகொண்ட சான்றோ சினம் சொப்தொழிலாற் கீழ்க்கைக்கா
தானே கணியும், 64 ணப்படும, 347, 350
சொமை - விழப்பம், 176 செய்கொழுகியவவும் - செயது
கட்டுக்கோல் கொல்லன கருவி ஒழுகியனவும், 171
யுனொன்று, 208 யுன, 394 செய்கின்றி கொன்றிற குற்ற
கடா - ஒளி, 189, 395, குரி முடைதது, 111
கடுகாடு, 121 செயவா செயற்பாலவை, 147,
கடுதலால், 63, 129 153, 185
கடுதற்கு மூட்டிய தீ, 224 செயற்பால் செயயா விழினும்-
கரத்தல், 279 செயயத்தக்கன செயயாது
கரம் - பாலநிலம், 5 விட்டாலும், 97
கருப்பாக்குங்காடு - வண்டிகள் செயற்பாலவை-செயயத்தக்கன,
ஒலிக்கும் காணம், 122 147, 153, 185 [358.
கரைவித்துப் போலும் பல, 315 செயி - குற்ற, 50, துன்பம்,
கற்றுக கோட்டிகல் - சுற்றிக் செயி தீர்க்கும், 50
கொள்ளப்படல், 96 செயி வேழம் - (பகைவரை)
களைத்து எழுதல் - தினவ வருத்தவல்ல யானை, 358
கொண்டு எழுதல், 313 செலகடா - அஸ, 3 மிக்கின்ற
குத்திரம், 314 குரியன், வீழ்கின்ற குரியன்,
குழாத்தெழுநெஞ்சே - ஆலோசி 394
யாது எழுமமனமே, 55 செல்லாமை - வறுமை, 148
குன்றிடல் - தோண்டதல், 44 செல்லாவாம் செற்றா சினம் -
செக்கா - செவ்வானம், 397 பகைவாசினம் பலியா, 178
செக்காநது கொண்டா - செக செல்லாவாம் நலகாந்தா சொல்
குச செலுத்திப் பொருளீட்டி 115

- செல்லாவிடம் - பொருளில்லாத சேகருதல் - உறங்குதல், 319
 காலம், 149 சேகரை - உறங்குமிடம், சய
 செல்வம் 1, 2, 8, 53, 93, 119, 30
 170, 185, 251, 261, 267, சேடியா - வெள்ளாடிகள், 354
 272, 274 சேண - தூரம், 30, 164, 181,
 செல்வம் சகடக்கால போல 263
 வரும், 2 சேதனம் - அறிவு, 106
 செல்வம் விடுகும் வினையுலக சேமா - இடபமாகிய விலங்கு,
 தக்கால, 93 377
 செல்வமொன்றுண்டாக வைக சோகலா - சோமாட்டா, 121
 கற்பாற்றன்று, 1 சோதம் - இடைவிடாது நினை
 செல்வா - செல்வமுடையர், 8, பபோம (கடவுள்)
 115, 170, 270, 277, 296, சோந்த வினத்தா லிகழப்படுவா,
 368, 180
 செல்வரைச சென்றிரவாதா - சோபப - கடற்கரையையுடைய
 பெருமூத்தரையா, 296 வனே, 73, 97, 98, 107,
 செல்வழி - போருமாககம், 154, 108, 117, 138, 146, 166,
 மறுமை, 8 168, 194 [வன, 242
 செல்வரைக்குமாறு - ஏற்குமாறு சோபபன - ஸ்யதல நிலத்தலை
 உரைக்கும் வகை, 313 சேவல, 48
 செவிய - செல்ல வேண்டி, 399 சேம - ஸாரம், 106
 செவ்வனோ நிறைவு - நன்றாக சேனைத்தலைவா, 3
 நோ நிறைவு, 148 சொல்லளவெல - சொல்லின்
 செவ்விகளால் தேற்றுகாங்கு - மாதத்திராபலல, 195
 ருசியை அறிந்த கோடலைத சொல்லாதிருப்பது நாண - அறி
 தெளியாததுபோல, 322 வியா திருப்பதே நாணத்தக
 செற்றா - பகைவா, 178 கது, 299
 செறும் - வருந்தியும், 10 சொல்லாமையுள்ளமோர சேரா
 செறிந்தவுடம்பினவா - திணிந்த வச்சம் - சொல்லா திருந்த
 பிறப்புடையவா, 380 விடத்தும் தவறிச் சொன்னோ
 செறிப்பில்லை - கட்டுக்களே மோ எனபதாக அஞ்சம் அச
 ல்லாமற்றுப் பிரிந்த கூரைவீடு சம், 145, இது மாவளத்தான்
 231 தான்பிழைத்தானபோலத் தா
 செறிவுடையா - அடக்கமுடை மப்பல கண்ணனா முன அ
 யவா, 312 ருசிய அச்சம்போன்றது, (புற
 செறு - வயல், 222 ம 43 பாகக)
 செறுதல் - கோபித்தல், 4, 134, சொற்பழி தலையெல்லாம் அஞ்சி
 164 விடம் - தலையாயா சான்றோ

- ஈகூறும் பழிச்சொற்கு அஞ்சு டாவாம், 167
 வா 297 தகவு - தகுதி 241
 சொன்னான் சொர விடல் - தருவது - தகத்த, 223, 226
 சொல்லத்தக ஞானேபதேச தகைத்து - தன்மையையுடைய
 ததைச்செய்யாதொழிக, 311 து, 101, 138, 192
 சோதிடம், 52 தங்கரும்முற்றுகதினை - தமகாரி
 சோரந்த நடை-தளாந்தொழுதும் யம் முடியும் அளவும், 231
 மல ஜலம் 13 தட்டுதல் - அடித்தல், 355
 சோரவு - மறதி, 145 தடம் - விசாலம், கோட்டம்
 சோரவிடல் - விடுகின்றவாறு 116, பெருமை, 378
 சோனராமல் ஒருகாலேக்கு ஒ தடி - மாமிசம், 46
 ருகால ஓயவிடுதல் 311 (குற தடுமாற்றத் தெல்லைய்கந் தொரு
 ள் 818உரை பரிடம்) வுலா - மயக்கத்தின் முடிவை
 சோலைப்பயன் மரம் - சோலையி ககடந்து நீங்குவா, 33
 லுள்ளபழமரம் 17 தடுமாற்றம் - சுழற்சி, மயக்கம்,
 ஞாயிறு - சூரியன், 7, 89 27, 33, 140, 191
 ஞாலம் - உலகம், 72, 148, 296 தடுமாறுதல் - சஞ்சாரஞ் செயத்
 ஞாலம் விளக்குறாஉந் திங்கள் - ல, 191 [209.
 உலகத்தைப் பிரகாசிக்கச் செ தண்கோதை - குளிராதமாலே,
 யயும் சந்திரன் 145 தண்சோப்ப, 73, 97, 98, 107,
 ஞான்று - போது, 14 108, 138, 146, 166, 194,
 ஞெயிர்த்திடுதல் - தழுமபாக்கு 227, 242, 249 391
 தல, 237 [ல, 237 தண்டாச சிறப்பிறதம் மின்னியி
 ஞெழுக்குதல் (பா) - அழுக்குத றைத்தாவகாது - கெடாதசிப
 தகவா, 112 [259, 327 பபாகிய தவ்வொழுகத்திலே
 தககா, 39, 80, 112, 250, தம் இனிய உயிரை நீறுததா
 தககாகேடு எண்ணந்த 80 து, 62
 தக்கா கை அறப்பயன் பட்டக தண்டி - விலகி, 324
 கால்வான் சிறிதாப் போதது தண்டுதல் - நீங்குதல், 62, 324.
 விடம், 38 தண்ணேறு - கோலமண்ணறி, 14
 தக்கோலம் - வால்மிளகு 43 தண்ணம்படம் - சாப்பறை ஒலி
 தகடு - புறவிதழ் 266 கரும் 6
 தகா - ஆட்டுக்கிடாய், 376, 378, தண்ணீர், 139
 உடை, 156, 257 தண்புறகை - குளிராதகூழ், 210
 தகாக்கோடு ஆயினான் - ஆட்டுக தணவயல் - குளிராதவயல், 389
 கிடாயின் கொம்புபோலத்தி தணியாதபித்தன் - தெளியாத
 ரும்பிவிட்டான், 376, 378 பைத்தியமுடையான், 340
 தகல்வேண்டா - தகுதிவேண் தருதை - பிதா, 197, 237, 253.

- 367 [137, ராதற்குரியா 205
 தமமுட்டுமுடி - தம்முள் கூடி, தலைபாக்கச்செய்வானுநதான - மு
 தமமுடம்பினா - தமக்கேயுரிய தனையோளுத தன்னைச
 உடம்புடையா 379 செய்வானும தானே, 248
 தமமுழை - தமமிடம், 159 தலையாய சானரோமனம், 298-
 தமமுளடக்கிக கொளல் - தமம் தலைவருதல் - பொருதுதல், 57,
 னத்துள அடக்கிக கொளல், 79, 141, 198
 229 தவங் கலவியாளவினை எனறிவ
 தமமைத்தாங் கொளவது கோள றுளுஞ்சுங் குலம், 195
 னது - தமமை தாமே பெரிய தவசி - தவமுடையான, 99
 வராகமதித்துக்கொளவதுதகு தவத்தாற்றவஞ் செயயாதா - த
 ியன்று, 165 வஞ்செய்தகாணமாக இப்பிற
 தமமையிகழ்வாராத தாமவரின பபில தவஞ்செய்த லிலலாத
 முனனிகழக - தமமைபழிப வா, 31
 பாரை அவா தமமைப்பழிப தவத்தின் முனனிலலாதாம பா
 தனமுன்னமதாமபழிக்க, 117 வம், 51
 தமமொடு செலவது தாமசெய்த தவலரும் தொல்கேளவி - தவறு
 வினையலலாற்பிறிதிஸ்லை 120 தற்கரிய பழைமையான நூற்
 தமதாய்போழ்து, 278 கேளவி, 137
 தமா - பந்துகளை, 30, 77, 87, தவற்றினால் - பிழையினால், 69
 283, 379 [27 தவறு, 69, 191
 தமாபரீதி - பந்துகளை இரங்க, தழுவருதல் - ஒலித்தல், 339
 தமரலலா - பந்துகளல்லா 379 தழீஇந்தழீஇந்தணைமபமெ -
 தமராயா மாட்டு, 207 சாப்பற்றை 'தழீம்' 'தழீம்'
 தலை - முதனமை, 79, 365 என்றுஒலிக்கும் 6
 தலைக்கடப்பெறுதல் - சேரப தீளையுமவிழந்தன - கடமதனா
 பெறுதல், 162 ந்தன, 12 [101
 தலைதகாநது - தலைமுடைநது 257 தற்செய்த - தன்னைச செய்த,
 தலைக்கியினன துடைத்து, 87 தற்சோநதா - தன்னைசசோநத
 தலைநிலத்துக்கற்றுணாநதோரை வா, 93, 150, 170
 வைக்கப்படும - கற்று அறிந்த தற்சோநதா அல்லல களைபவெ
 வரை முதனமையான இடத்து னின, 170
 வைக்கப்படும, 133 தறி - முனை 257
 தலைநிறையப் பூச குழிப் பொ தனகாய் பொறுக்கலாக கொம்பு
 ய்க்கோலஞ்செய்தல், 43 - தனகாயைத் தாங்கமாட்டா
 தலைப்படுதல்-பொருதுதல், 139, தனின, 203
 160, 291, உய்தல், 272 தனதாகத்தான கொடான 278.
 தலைமக்களாகத் பாலா - உத்தம தாகக்ருதுன்பம் - தாங்கஇயலா

- ததன்பம், 57 தாமததல் - தாமதித்தல், 235
தாக்கிமுலைப்பாருத அகலம் - தாமவினறித தனைசெயின் -
மோதி முலைதாக்கிய மாப்பு, தாமவுறாமல் தனைசெய்
390 திகொண்டால், 192
தானுசெயவினை யல்லாற்றமமொ தான - அரை, 261, முயற்சி,
இசெலவது பிறதிலை 120 191, 200
தாஞ்சேந்த வினத்தால் ஒருவ தாளாண்மை - முயற்சியை ஆ
ரா இகழப்பபவொ 180 ள்ந்தனைமை 200
தாமபெற்ற யாக்கையா லாய பய தாளாளாகு உண்டோ தவறு -
ன கொள்க, 48 முயற்சியுடையா ளுத தவறு
தாமவரையாது - இவ்வளவென உண்டாவதிலை, 191
றுதாம கணக்கிடாமல், 98 தானகெடினும் தக்காராகேடு
தாமவேண்டுகொண்டா கொ ண்ணறக, 80
டாபு - தாமவிருமபி ஆக்கித் தானசிறிதாயினுந் தக்காரைச்
கொள் டவா நடபு 222 பட்டக்காலஅறப்பயன் வான
தாமாம பலரான்கை பெறப் - சிறிதாப போர்ததவிடும், 34,
பலராலதாம நகையைப் பெறு இஃதுஎற்றற சிறப்புக்கு உதா
வா 377 ரணம், (தொல் பொருள கு
தாமாயிறகாணவே கறப்பழியும 75 நச)
னபா - தாமோவெனில கண தானைக்கோட்டமுது - வஸ்திரத
டாற கறபுஅழியும் எனநினை தினகரையமுது, 131
பபா, 293 திகழ்தல் - மிகுதல், 389
தாமுமவரிதகடை - அவரை ஒப திங்கன - சந்திரன் 144, 151
பத தாமும அதமராவா 227 திண்ணறிவாளர் - உறுதியான
தாமுளராக்கேடினறு - சாமசீவி அறிவினா, 27
ததிருக்குமளவம் கேடுறுவதி திமிர்தல் - பூசுதல், 397
லலை, 132 திரட்டுதல் உருண்டைவடிவா
தாய தாயக்கொண்டு ஏகம் - தா கச்செய்தல், 103
யையே குறித்ததுதகாலிக கொ திரள்கால - திரண்டகால, 199
ணிப்போகும், 15 திரள்காலுள்ளபலரி - திரண்ட
தாயநாடிக் கோடலை - தாயைத் காமபுடைய குதிரைப்பிடரி
தேடிககொள்ளுதலை, 101 மயிர்போனறபூ, 199
தாயத்தவா - தாயாதிகன, 278 திரு - செலவம், 57, 167, 291,
தாயலற - பெற்றவள்கதற, 20 304
தா - மாலை, அதுதோளிலணி திருமதுகை - செலவப்பலம், 291
வது, 392 திருவத்தவா - செலவா, பாக்கி
தாமமனைவி, 81, 82 [தல், 72 யசாலி, 57 [194
தாரித்திருத்தல் - பொறுத்திருத் திரையலைத்தல்-அலைமோதுதல்,

- தினேததல - இடைவிடாது பயி துச்சாரி - தீயவழியிற செல்லு
றல, 161 [138 வேய, 84
- தினறற்று தினறறபோலும், தஞ்சினா - இறநதார, 21
- தினேததுணையர் - அறப அளவு தடி - உடுகை, 398
- டையா 105 தடியினவலக்கண அணையா -
- தீக்கடற்றம் - தீயபமதூதன் 5 தடியின வலப்புறத்தது அடிக்
- திங்குக்கல - தீங்கினைமுயன்று குமிட்டபோலப் பயன்படுப
செய்தல, 69 வா 388
- திண்டுதல - அடைதல 109 தடியினிடக்கண அணையம் - து
- திப்பட்டக்கால சந்தனமும் வே டியின இடப்புறத்தது அடிகரு
ங்நையுமேவோ 180 மிட்டபோலப் பயனினிற் இ
- திப்புலவன - வசைக்கூறுமபுலவ ருப்போம், 388
- ன, 312 தணிவொன்றி - தணிவுகொ
- தீயவை ஒருவுமின் - தீயவைக ணடு, 55 [136, 140
- னைக்கோமின, 36 தனை - அளவு, 75, 94, 105,
- தீயாக்கேணமை வெறுமின, 172 தப்பு - வலி, 241
- தீயினஞ்சேரச சானருணமை தப்புரவு - துகாசரி, 87, துகாப்
கெடும 179 படும உணவு 289
- தீரத்தமாம் - புண்ணியதீரத்தமா துயக்குமிட்டதச்சம் - அனுபவித்
கும், 175 குடபோது அச்சம், 83
- தீவளி - சமூல்காற்று, 19, 179 துயத்தல - அனுபவித்தல, 83,
- துக்கத்தட்டேங்கி - துக்கத்தகரு 93, 273
- ககாரணமாகிய ஸம்சாரத்திற துயராணடுழவார - அப்போது
பொருந்தி, 121 துயாமுறா, 35
- துக்கத்தன நீக்கிவிடும் - துக்கத துருமபு, 35
- தினினறும் நீக்கிவிடும் (துக தவ்வா - அனுபவித்தது, 250, 366
- கமாவன: காமம், வெருளி, தவை - துவையலுணவு, 217
- மயக்கம்) 190 துழாய - துழாவி, 311
- துக்கத தொழுநோய் - துக்கந துளளித்தனமுட்டுமாவகீழ், 64
- தரும் குட்டநோய். 123 துளக்கம் - கலக்கம், தளாசரி,
- துக்காபெருஞ்செல்வம் - குறற 189, 371
- நதீரத்தற்கு ஏதுவாகிய பெருஞ் தற்று - உணவு 190
- செல்வம், குறறமாவது விருந தற்றுவா - உண்பா, 190
- துகண்டு ஒளிக்கும் குற்றம், துன்புறாம பெற்றிதரும்-தன்
- அது தீரத்தற்கு ஏதுவாகியபெ பமுறும் தனமையைத்தரும்,
- ருமைப்பொருதிய செல்வம் ஏ துன்பந்தரும் என்றபடி, 285
- கை, 2. [264 துன்னியா தய்ப்பா - அனுபவ
- துகில் - மெல்லிய வஸ்திரம் வா அனுபவிப்பா, 167

- தன்னுதல் - நெருங்குதல், 76, தேற்றா - அறியாத 274
 167, 226 [327 தேற்றாவொழுக்கம் - தீயொழுக்
 தாங்கி - தங்கி, பொருந்தி, 121, கம், 75
 தாணி, 387 தேற்றம் புலவா-பிறாஜயங்களைத்
 தூற்றாதே - தூற்றும், (ஏகாரம் தெளிவிக்கவல்ல புலவா 318
 எதிர்மறை), 75 தேனி, 10 [121.
 தெங்கு, 216 தொக்க - தொகுதியான 37,
 தெரியத்தெரியும் தெரிவிலா - தொடர்பு - நேசம் 113, 125,
 தெளிய ஆராயும் ஆராய்ச்சி 133, 166
 யில்லா, 163, 247 சொடி - வளையல், 111
 தெருண்டவறிவினவா - தெளிந் தொடுத்தல் - வீணத்தல், 5
 தஅறிவினவா, 301 தொண்டாயிரவா - ஒன்பதியை
 தெருமுருது - சுழன்று 151 ரம்போ, 284
 தெள்ளிதின - தெளிவாக, 135 தொலசிதரப்பு - பழையசிதரப்பு,
 தெளிவுபற்றி எதிராகாலம் இறந் 137, 195
 தகாலத்தாற கூறப்பட்டது தொல்லை - பழைமை, 101
 சுற்றானவீதாருமாறு, 393, வி தொல்லவருணம் - பழைமையா
 ரைவுபற்றிநிகழ்காலம் இறந்த னஜாதி, 136
 காலத்தாற கூறப்பட்டது தொலைச்சுதல் - அடித்துக்கொள்
 சென்றன சென்றன வாழ லுதல் 300 [52
 நான், 4 [50 தொலைவில்லா - முடிவுஇல்லா,
 தெற்றென - தெளிய, தோன்ற தொழுததை வெள்ளாட்டி, 326
 தேங்கமழ நூற்ற மிழந்தாஅங்கு தொழுநோய் - குட்டநோய், 123
 - இனிமையாகக் கமழ்கின்ற தோனமை - பழைமை 216
 பரிமளத்தை இழந்தாறபோல தோட்கோப்பு - தோளிறகோக
 199 கப்பலும் கட்டமுது போன்ற
 தேச - ஒளி, 105 அறம், 20, 323 தோட்கொட்டி
 தேம் - ருசி, 199, 375 என்று பாடவகொண்டு, தோ
 தேயவரொரு மாசுறின் - அழி ளிறகிடந்த சுழலும் கட்டமு
 வா ஒரு குற்றமுண்டானால் து என்பது ஒருபழையஉரை.
 151 தோட்ட - தோண்டிய, 215
 தோகிற்கும் பெற்றியரிது - தெ தோட்டமுடைக்கொள்ளா - தோ
 ளிறதறியும் தன்மை கூடாது வித்தட்டிக்கொண்டு, 312
 352 [யும் சகதி, 127 தோணமரீஇ - தோளைப்புணாந்
 தேருநதுணைமை - ஆராயநதறி து, புணாநது என்றபடி, 85
 தேவரே தினனினும் வேம்பு தோணியியக்குவான் - தோணி
 என்றவழி, உமமை உயாவு ஒட்டுவான், 136
 சிறப்பு, 112 தோயவரும் - முயங்கவரும் 367

- தோல, 44, 46, 322 நடை - ஒழுக்கம், 343, சலமல்
தோளவைத்து அணைமேற் கிட நகன், 13, செலவம் 343
நதுச்சயனத்தில் தோளவைத் தண்பாற்றி நட்கப்பெறின - சி
துப் படுத்தது 394 நேகம் செய்யும் தண்பையைச்
தோளி - தோளையுடையாய், 47 செய்து சிநேகிக்க முடியுமா
தோற்பை - தோலாகியபை (உ னால், 174
டம்புஎன்றபடி) 26. நந்திய - பெருகிய, 179
தோற்றஞ்சாலநூயிற - விளக்க நந்தம் - சிறந்தும், 125
ம அமைந்த சூரியன் 7 நம்பற்கபிறன்றாரம் நானுடை
தோன்றியக்கால் உண்டானால் 2 யா - பிறமனைவியை நண
கக்குதல், 87, 377 முடையார் விருப்பாதொழிக,
நக - இஃதுநது சிரிக்கக்கடவா, 81
230, 234 நம்புதல் - நகைகோடல், 81, 87
நகுதல் - மகிழ்தல், 137, 324 நயத்தல் - விருமபுதல், 215
நகும் - என்னும், 273 நயப்பாரு நட்பாருமில் - விருமப்
நகை - இஃத்ச்சி, 377, வினையா நட்பார் யாருமில்லை, 215
டடு, 187 நயமில்லறிவினவா - நீதியோடு
நகையேயும் வேண்டாத நல்ல படாத அறிவில்லாதவா, 162
'றிவினாகட்பகையேயும் பாடு நயவாதுநிற்குநிலை - நனம்பைய
பெறும், 187 வாது நிற்கின்ற நிலை, 267
நக்சியார் - விருமபிவந்தவர்கள், நரம்பு, 46, 153
299 [299 நரம்பெழுந்த நலகூதல் - நரம
நச்சுதல் - விருமபுதல், 82, 96, புதோன்றுமாறு வறுமை உறு
நக்சுவாரச்சோ - விருமபுவாரை தல், 153
அடையார், 82 நரிமா, 152
நகை - விருப்பம், 111, 263, 365 நரை - இடபம், 186 கேசம்
381, 385 வெளுத்தல், 11
நகைஇ - விருமபி, 32 222, 256 நலகுரவு - தரித்திரம், 267, 275
நட்கப்பெறின - நட்புச்செய்யக் நலகுவார் கட்டேநகை - கொடுப
கூடுமாயின, 174 பவாகண்ணே விருப்பம் உள
நட்டாராகும், 271 தாகும், 263
நட்பாட்சி - நட்பை ஆளுநன் நலகூதல் - வறுமையறுதல்,
மை, 215 115, 153, 242, 270, 277,
நட்புநா - சிநேகப்பதம், 12 296, 298, 301 [129
நகைகுறறு - நகைகலெடுத்தது, 93 நல்லகருமமே கல்லாகட் டாவது,
நகைவனது - நகைவனுள்ள தான நல்ல குலந தலைப்பட்டவீடத்தி
பொருள் 114 - நல்ல குலத்தபிறந்தாரைக்
கடுவூர் - ஊரநடு, 96 கூடியபோது, 180

- நல்லகொளல் - நல்லதூறப்பொரு நலவரை நாட, 154
 நைகதறுககோடல், 136 நலவினை தீவிடத்துத் தீது நிற
 கலல் செய்வாக்குத் தமா அரிய கும் - நலவினை ஒழியுமிடத்து
 ரோ - நனமையைச் செய்கிற பபாவம் நிறகும், 51
 வாககு நட்பினா இலலை நலம் - அழகு, நனமை, 167,
 மோ, 77 179, 286, 333
 நல்லவைசெய்யி னியல்பாகும் - கலமாட்சி நலலாரைச் சாரந்து -
 நறகரும்வகளைச் செய்தால் இ நறகுணத்தால் மாட்சியைப்ப
 யல்பென்று கொள்ளப்படும, டடபெரியோரைச் சோந்து
 144 175
 நல்லவை வேண்டினும் வேண் நலவா - நலவா, 188
 டாவிடினும் - நற்பயனைவிரு நலிதல - வருத்துதல், 309
 மயினும் விருமபாதொழியினு நவை - குற்றம், 295
 ம, 109 நள்ளாதா - பகைவா, 207
 நல்லறிவினாகட பகையேயும் நள்ளாது - நேசியாது, 128
 பாடுபெறும் - நல்லறிவாளரி நள்ளாரறிவுடையார - அறிவு
 டம் பகையும் பெருமையடை டையார சேரார, 262
 யும் 187 நளி கடல - நீர்செறிந்தகடல்,
 நல்லாண் மகற்குக்கடன - நல்ல பெருங்கடலுமாம 166, 242
 முயற்சியை யுடைய புருவ (புறம் 26)
 னுக்குக்கடமை, 202 [41 நற்காய உதிர்த்துமுண்டு, 19
 நல்லாய - நனமைவாயந்தவனே, நற்சாரவு - நல்லோரினேகம், 171
 நல்லார - நல்ல குணமுடையம் நற்வுயிர்த்தல் - வாசனைவீசுதல்,
 களிர், 12, 188 108
 நல்லாரவருநதியும் கேட்பா - நல நறுதுதலாள நனமைத்துணை - ப
 லஅறிவினாமனம் நொதும் ரியளங்கமழம் நெற்றியினையு
 கேட்பா, 155 டையாள நல்லறமான இலல
 நல்லாரும் மலிகுனா - அழகியமனை தத்திறகுத்துணை 381
 வியரும் அனபுகுறைந்தார, 12 நனமக்கள் பக்கநதுறந்து - நல
 நல்லாவின் கணரையின நாகும் லோரைத்ததுறந்து, 266
 விலைபெறுடம் - நல்லவழிப நனமை வரம்பாயவிடல் நனமை
 பசுவின கணரானை சிறுகள் யின எல்லையில் நிறக, 188
 றும் பெருவிலைக்குப்போகும், நன்று - அறம், 130
 155 நனறிகொன்றார - உதவிசிறைத்
 நல்லொழுக்கங்காக்குந திருவத் தவா, 111
 தவா - நல்லொழுக்கம் கெடா நனறிலநனற்றியார மாட்டு - நன்
 மல் ஒழுக்கும் பாக்கிய முடை றியை அறியாதாரிடம் நன
 யவா, 57 மையிலவாம, 344

- கன்றே - தீது, 24; வகாரம் எதிர் நாப்பாடம் - செவி ஏறக கற்ற
 மறை, நன்மையே, 294 பாடம், 321 [345
 கன்னெறிசேர நமக்கு - நமக்கு நாய, 70, 213, 218, 254, 322,
 நற்கதி உண்டாக, 55 நா - கயிறு, 12, 26, 153
 கணிபெரிதும்-மிகப்பெரிதும், 17 நாததொடுத்தது சாக்கிலென, 26
 நாகம், 66, 164, 240 நாரற்றன - பந்தமற்றன, 12
 நாகு - இளங்கன்று, 115 நாலாறுமாறாய - ஞானகுபுறமும்
 நாட்கேட்கிக் கலியாணஞ் செய வழியாய், 383
 தல, 86 நாவாய - கப்பல், 224
 நாட்டம் - ஆராய்ச்சி, 18 நாவின்கிழத்தி - ஸரஸ்வதி, 252
 நாட, 77, 79 113, 127, 128, நாவினா, 256
 154, 161, 186 நாழி-இரண்டுபடி கொண்ட ஓர்
 நாடன, 10, 71, 76, 77, 79, னவை, 7
 113, 127, 128, 154, 161, நாவாய - விடியற்காலம், 207
 185, 203, 212, 223, 228, நாளுண்ணும் - வாழ்நாளை உண்
 231, 232, 234, 239, 283, ணும், 7
 285, 290, 307, 319, 343, நாளும் தலைப்படுவா - தினமும்
 344, 348, 353, 369, அடைவா 139
 நாடி - ஆராய்ந்து, 230 நாளும் வரிசையாகநதும் - தின
 நாடிக்கோடல் - தேடிக்கொள் மும் கிரமமாகவளரும், 125
 னுதல், 101 நாறு - மணங்கடமுத, 266
 நாடின - ஆராயின, 370, 271 நாறினும் - கமழ்ந்தாலும், 259
 நாடு - தேடு, 15, 101, 225 நானம் - கஸ்தூரி, 294
 காண் - மெய்யினஒடுக்கம், 385, நிகரல்லா - சரிஒவ்வாதவா, 64
 வெட்கம், 88, 155, 314, 323 நிச்சல நினையுங்கால - தினமும்
 காணப்பரிந்து - காணுதற்கு இர நினைக்குமபோது, 81
 வகி, 155 நிரப்ப - திருப்திசெயவிக்க, நிர
 காணி - மானத்திற்கஞ்சி, 241 ப்பச்செய்ய, 306
 காணிழல் - (நாள + நிழல்) கால நிரப்பு - பொருள்தேடுதல், தரித
 வேளைநிழல், 166 [ர, 81 திரம எனற்படி, 282, 287
 காணுடையா - மானமுடையா நிரயத்தனபம் - நாகயாத்தினை, 84
 காணுடையாள் பெற்றநலம் - நா நிரயம் - நாகம், 58, 84, 233
 ணமுடைய குலஸ்திரீபெற்றநிரை - மந்தை 319, வரிசை,
 நற்குணம், 386 111, 288
 காணுப்படல் வெட்கப்படல், 88 நிரைமொட்டி - வரிசையானவ
 காத்தினனும் நல்லசுனைத்து - நா னையல்களை யுடையாய், 111
 வீளை அரித்துத்தினனும் நல நிரைமனை - வரிசையான வீடு
 லதினவை யுடையது, 335 கள், 298

- நிலநலத்தால் நந்தியநெல் - நிலந நின்றோடிப்பொய்ததல் - கொடு
தினவனததாலசெழித்தநெல், பபானபோலவிருந்து காலஹ
179 [நில இடந்தா, 21 ரணம் செயது இலலையெனற
நிலமிசைத்ததுஞ்சினா - உலகத ல, 111
நிலவார நிலமிசைமேல் - உலக நினைப்பக கிடந்ததெவன - ஆ
தது இறவாது நிலைத்திரா, லோசிக்க என்ன காரணமு
22. ணடு, 105
நிலாப்பாரிகருந திங்கள் - நிலா நினைப்பவருவதொன்றில் - ஆ
வைப்பரப்பும் சந்திரன், 151 லோசிக்க வருகின்றதொன்று
நிலைமையிலநெஞ்சம் - சஞ்சலபு றுஇலலை, 265
ததி, 87 நீக்கல் - விலக்கல், 104
நிலையாது நீத்துவிடும் - ஸ்திர நீங்குமபுன் - விலகுமபக்திகள்,
மாயிராமல் நீங்கிவிடும், 28 30
நிலையாமைகண்டு கெடியாதுற நீசா - கடையா, 68
பபா - ஸ்திரமில்லாமையைக் நீட்டித்ததிறகுமெனின் - நெடுங்
கண்டு தாமதியாமல் துறவு காலமநிரகுமாயின, 40
கொளவா, 53 நீட்டேனெல், 238
நிழற்பயந்தாங்கு - நிழலைக்கொடு நீண்ட - வளாகத, 236, 254
ததாற்போல், 34 நீணியத்தனபம் - நொடுங்கால்
கிறறியோ போதியோ - நிறகி நரகயாதனை, 84
னறையோ போகிறயோ, நீணிலம் - நீண்டபூமி, 27
376 நீா - குணம், 236
நிறந்தெரிந்துதோன்றாதாம், 177 நீா கொண்ட வெப்பம்போர்,
நிற்பவேறும் - ஒளிக்கெடும், 183 றுனை தணியும் சானறோ
நிறப்பான - நிலநிறுத்ததுவான, சினம், 68
248 நீாததணி - தகுதியன்றி, 70
நியூஉம் - நிறுத்தும், 57 நீாமை - நற்குணம், 44, 112,
நிறைப பெருஞ்செல்வம் - நிறை 287, 382
நதபெருஞ்செல்வம், 360 நீரல்ல - தகுதியல்லன், 64, 72
நின்றலைக்கும் - மிக்கத்ததுமபும், நீரல்லா - குணமற்றவா 64, 72,
128 236
நின்றன நின்றனநிலலா - ஸ்திர நீராயநிறந்தெரிந்து பால தோன
மாயின எல்லாம் நிலைத்திரா, 4 றுதாம், 177
நின்ற லீழந்தக்கதாடைத்து-நின் நீரு - நனித்து முயலாகும் - நீரி
ருறபோன்றிருந்து வீழ்ந்தாற ஷன் குளித்தும் பிழைத்தல்
போலும், 102 கூடும், 90
நின்றழி நின்றே - நின்றவிடத் நீருமியுதாயவிடும் - நீரும அமா
துநின்றும், 183 தம்போல இனிக்கும், 200

- நீரோழியப் பாலுண்குருகில் - நெய்தேயநதவீடத்தது இருந பர,
 நீரை ஒழித்தபபாலை மாததி ததல, 51, 57
 ரம உண்ணும அன்னம்போ நெய்பாலயிர காயம - நெய்யும்,
 ல, 135 பாலும், கண்டு சாககரையும்,
 நீன்கடற்றண்சோப்ப, 108 உறைபபும், 116
 நீன்சோலை, 84, 108, 234, 391 நெயயிலாப்பாற் சோற்றினேர்,
 நீள்வரை - நீண்டமலை, 226 338
 நீற்றற பையலிந்தாகம - விபூ செல, 179, 367
 நியினலே படம அடங்கிய நெறியல்ல செயதொழுகியவவும்
 பாம்பு 66 - ஒழக்கமல்லாதன செயதுநீ
 நீறு - விபூதி, 66, 266 ய ஒழக்கம் ஒழுகினயாவும்,
 நாவரு சூனறிட்டன்ன கண - 171
 நாவகினைத் தோண்டி னுற நெறியறிந்த நறசாவுசார - நள
 போன்றகண, 44 னெறியைஅறிந்த நலலோரை,
 நுணுககம் - அடக்கம், 352 நடபுகுகொள்ள, 171
 துனிரீக்கித்தூரில் தினறன்ன - நோத்த - எதிர்த்து, 64, 67,
 துனியை நீக்கிவிட்டு அடிக நோநிறபினும் - பிரத்தியக்ஷமாக
 கணுவிடம் தினறறபோல, எதிரில் நின்றாலும், 148
 138 நோப்பாராயாநீணிலத் தினமே
 துனியிற்றுகருமபு தின்றற்று - கரு ல - இப்பெரிய உலகில ஒப
 மபின துனியில்தினறறபோ பராயார, 27
 லுட, 138 [கொள்ள, 136 நேரல்லார - சமானமாக வைத்
 தாலகற்ற மகனறணைய நல்ல தெண்ணத்தகாதார, 72
 துறி - நசக்கி 156 நொய்யதோபுக்கில் - அறபமா
 நெஞ்சுடக - நெஞ்சுதிடுக்கிட, 49 னபுகுமிடம், 41
 நெடியார துறப்பா - நீட்டியா நோக்கியிருந்தேனும யான -நோ
 ராயத்தறப்பா, 53 [107 ககியும யான பிராணனைவிடா
 நெடுங்கடை - பெரியதலைவாயில திருந்தேன, 359
 நெடுமொழி - பெருமபுகழ், 'நெ நோலாஉடம்பு - தவளுசெய்யாத
 டுமொழியெங்கணவன்' என பிறப்புடையான, பாலிஎன்ற
 பது (வெண மா) வஞ்சின படி, 258
 மொழியுமாம், 238 நோலாஉடபிற்கு அறிவுபுகவொ
 நெய்தல நறவு உயிரத்தல - நெய ல்லா - புண்ணிய மிலலாதவ
 தல மலா தேனைக கக்குதல, னுககு அறிவு புலப்படாது.
 108 258 (ப உ) ஒலவாது என
 நெய்தல நறைநதன்னரீர்த்து-சாப ற்பாலது கடைக்குறையாய்
 பறை கொட்டினுற் போலுந ஒலலா எனநின்றது எறிகல்
 னனமைத்து, 39 லா (395) எனபுழிப்போல.

- கோவினல்லது - வெறுத்துக்கொள்வது - செல்லுதல், 13, நி
ளளினல்லாமல், 76 னைத்தல், 168
- கோனருள் - வலியுறுத்தல், 198 படாஅ - உண்டாகா, 142, 169
- பகததாரா - அருகிலுள்ளனா, 214 படாஅவிடுபாக்கறிந்து - செல்
340 [266 லாதுவிடுதலை அறிந்து, 255
- பகம - பகுதி, 79, 244, 255, படிதல் - ஆடுதல், 331
- பகடு - ஏ, 2 படுசாந்து - மிக்கசந்தனம், 48
- பகை, 82, 187, 219 படுதல் - உண்டாதல், 22, 142,
- பகை பழி பாவ மச்சம் - பகை 150, 169, 239, ஒலித்தல், 6,
யும், பழியும், பாவமும், அச்ச 96, 246, சாரதல், 255, தரு
மும், 22 தியாதல், 9, 37 89, 133, மி
பகையேயும் பாடுபெறும் - பகை குதல், 27, 48
- யும் பெருமைபெறும், 187 படுபனை - ஒலிக்கின்றபனை, 96
- பச்சோலைக்கிலலை யொலி - பசி படுமழை மொகருள் - மிக்க மழை
ய்பனை ஒலைக்கு ஒலிஇலலை, யில்உண்டாகின்ற குமிழி, 27
256 படை - கருவி, 175, 363
- பசலை - கணவனைப் பிரிந்தகால பண்டத்தளவைப்பதிலா - பொ
த்தி மகளிராகு உளதாதும் றுளாகமதிப்பதிலா, 50
- நெற்றியின ஒளிமழக்கம், 391 பண்டம் - பொருள், 13, 48, 50
- பசித்தல், 78, 286, 302 பண்ணப்பண்ணத்தல் - மிக்ககிளை
பசியது - பசுமையானது, 360 ததல் 251
- பசும்பொன் - கிளிச சிறைப் பண்பாற்றும் நெஞ்சத்தவா -
பொன், 347. [310 மக்கட்பண்பினைச்செலுத்தும்
- பசைதல் - அடைதல், 60, 187, உள்ளமுடையவா, 174
- பசைதல் பரியாதாமேல் - அடை பண்பிலா - நற்குணமில்லா, 78,
தலைவிருப்பார மேலாயினா, 159
- 60 [தும், 187 பண்பு - குணம், 49, 78, 138,
- பசைந்ததுணையும் - கூடியவிடத் 159, 169, 174, 189
- பஞ்சி - செம்பஞ்சுக்குழம்பு, 396 பணிவு - வணக்கம், 241, 242
- பட்டவை பொருதியவை, 108 பனை - கிளை, 251
- பட்டினம் - கடற்கரையூர், 250 பத்தா - தொடடி, 257
- பட்டினம் பெற்றநிலம் - துறை பத்தெட்டுடைமை - பத்தாயினு
முத்ததை அடைந்த மரக்கல் ம எட்டாயினும் உடைத்தா
முடையவன் மனம் பேரல் யிருத்தல், 251
- அமைதியுடைமை, 250 பதக்கு (அளவு) 387
- பட்டுருதுகிலுருது - பட்டுவ பதி - உலகம், 137
- ஸ்திரவர்களையும் மெல்லியவன் பந்தம் - கட்டு, 234
- திரவர்களையும் உடுத்து, 264 பயந்தாகு - கொடுத்தாற்போல,

- 39, 139, பயந்தவிடத்திலே, பல்லா - பலபசு, 101
 79 [17 பலலாரறிய - பலாஅறிய, 86
 பயனமரம் - பழமுடையமரம், பல்லாருள் காணல் பரிந்து -
 பயனறுவவான - பயனையனுப பலாமுன லுணைபபடற்கு
 விக்மாட்டான, 276 இரங்கி, 155
 பயனில் பொழுதாகுகழிப்பா 162 பலலானற கேளவி - பலவாகநி
 பயனுணாவா லீயவும் - பிர றைந்த கேளவி, 106
 யோசனத்தை அறிவா கெட பலலென்பு கண்டொழுதுவேன்
 வும், 106 - பலலாகிய எஃம்பினைக்
 பயின் - அரக்கு, 267 கண்டு ஒழுக்கும் நான, 45
 பரக்கும் - பரவும், 68 பலலோகட்டங்கா - பலரிடம்
 பரப்ப - மிக, 124 நிலைத்திரா, 88
 பரல - சிறுகற்கள், 396 பலாககாற்றிக் கெட்டுலந்தக்கண்
 பரவுதல் - பரத்தல், 88, 92, ணும் - பலாக்கும் கொடுத்தது
 பரமகானம் ஆற்றின் - சிறுகற்க கெட்டழிந்த போதும், 1-5
 னையுடைய காட்டுவழியில் செ பலாநகசவாமவா - பலருமவிரு
 லுத்தின், 396 மபவாழ்வா, 96
 பராஅரை - பருத்தஅரை, 246 பழவினை - ஊழ, 101, 123
 பரிசு - தகுதி 309 பழி, 13, 79, 82, 84, 108, 144,
 பரிதல் - அறுத்தல், 397, இரங் 312, 312 [கைகள் 312
 குதல், 35, 58, 57, 110, பழித்தக்க - பழிக்கத்தக்க செய
 155, 157, 182, 187, விரும் பழியாகாவாறே தலை - குற்ற
 புதல், 60, விரைந்து செல்ல மாகாதவழியே முதன்மையா
 ல, 149, 220 னது, 79 [ருத்தியவை, 10-
 பரிமா - விரைந்து செல்லவகுதி பழியொடு பட்டவை - பழிபொ
 ரை, 149 பறகழறல், 13
 பரிவதுஉளு சானறோ கடன - பறறுவிட்டாகு - தொடாபுவி
 இரங்குவதும் சானறோ டடதுபோல, 171
 கடன, 58 பறப்பபயின்-கல்லொடு கூடிய
 பரீஇ - இரங்கி, 57 அவ அரக்கு, 267
 பரீஇதி - கடித்தி, விரைந்து பறம்பு - கல, 267
 சென்று என்றும் ஆம், 220 பறை, 24, 25
 பருகுதல் - குடித்தல், 240 பறையறைந்து கலயாணஞ் செ
 பருமம் - சேணம், 149 யதல் 86
 பருவம் - காலம், 274, 355 பனமாபு சோந்தொழுதுவா -
 பருவமெனைத்தன் - வயது எவ் பல ஆடவரைப புணர்ந்ததீய
 வளவு ஆயின், 18 ஒழுக்கம் ஒழுக்கும் வேசையா,
 பலலவா - பலா, 144 395

- பன்றி, 257, 358. பாலோடளாய நீர் - பாலோடுக
பணிபடுசோலை - குளிர்ச்சிபொ லந்தநீர், 177
ருந்தியசோலை, 17 பாவம், 51, 82 295, 360
பனை ததுணையா - பனையளவு பெ பாவமதவத்தின் முன்னிலலாது
ரியவா, 105 - தவஞ்செய்யப் பாவம் நில
பனையனனா - பனைபோலவா, 96 லாது அஹம், 51
பாங்குறா - தலைவா, 400 பாழ்படுதல், 306
பாசம் - பறறு, பிசாசுமாம, 130 பாறகூழ் - பாறசோறு, கூழ்போ
பாடம், 312, 314, 316 றகாயத்தபால் 321
பாடு - பெருமை, 105, 187, பாறசோறு, 322 [121
252, 281, 292 340 பிணத்த - பிணங்கனையுடைய,
பாணன், 388, 390 பிணப்பறை, 23
பாணி - காலம், 362, கை, 16 பிணம், 23, 25, 121, 251
பாததுண்டல் - பருத்ததுண்டல், பிணி, 55, 135, 173 329, 363
92, 271 பிதகா, 52, 340
பாதிரிப்பு, 139 [126 பித்தனெனநெளளபபடு, 340
பாமபகத்துக் கண்டதுடைத்து, பித்தமுதல், 45 52
பாமபின் தலை நககியன்னதுடை பிதுக்குதல் - வெளியே களாரித்
தது - பாம்பின் தலையைத்தன் கொணாதல், 20
மந்திர சித்திமைப் பலருக்கும் பிரியப்பிரியுமாம நோய், 247
அறிவிக்க நக்குவதனைஒக்கும், பிரியப்பெரும படாநோய் செய
67 [375 யு, 165
பாமப்பு, 87, 126, 148, 220, பிரிவு, 173 220, 397
பாமப்பு கொள்ளினும் - பாம்புபற பிலந்தலைப்படுதல் - சுரங்கத்தை
றிககொண்டாலும், 149 அடைதல், 160
பாயபரிமா - பாயும் விரைந்த பிழைந்து பொறுத்தல் - நூறு
செலவையுடையகுதிரை, 149 பிழைகளைப் பொறுத்தல், 357
பாத்ததுழிப்பெயயிலென - பா பிழைத்ததெவன - பிழைசெய்த
த்தவிடதது எறிந்ததுவிட்டால் து என்ன, 400
கானென்ன, 26 [45, 340 பிழைப்பெய்ததோல - தப்பிப்
பாராட்டுதல் - கொண்டாடுதல், போத எய்தஅய்யு, 152
பார்க்கும் - பரப்பும் 151 பிள்ளைமத்தாயலற்க்கோடல் -
பால் - கூர்ம, 116, 118, 135, தாய அலறுமபடி பிள்ளையை
177, 206, 240, 258, 321 எடுத்தப்போதல், 20
பாலுண குருகிற நெரிந்து - (நீ பிறறுமத திறறுவா - பின்னால்
ரை ஒழித்துப்) பாலையாதிர வருமபயனை அனுபவிப்பா
ம் உண்ணும் அன்னம் போல 190
அறிந்து 135 பிற - வேறு, 105, 134

- பிறக்கலான் - பிறவாதவன் 307 புகில் - புகுமிடம், 41
 பிறவகுதல் - மிகுதல், 343 புகல் - விருமபுதல், 42, 83
 பிறந்தம் பிறவாதாரில் - பிறந புகழ், 9, 73, 82, 166, 219,
 தாராயினும் பிறவாதவரோடு 353
 ஒப்பா 7 புகழ்தலின் வைதலேனன்று, 219
 பிறப்பினாலுது என்றுணருமறி புகழ்மை, 73
 வினா, 173 புகழாளர் தொடர்பு, 166
 பிறப்பினுட்பண்பாற்று நெஞ்சத் புகறகரியபூழை-துழைய இயலா
 தவா-மககடபிறப்பினுள் அம் ததுவாரம். 282
 மககட பண்பினைச் செய்யும் புகை, 282
 விருப்பமுடையவா 174 புடைப்பெண்டிர் - வைப்பாட்
 பிறப்பினையாருமுனியா - பிறவி டிகள், 365 [297
 யையாரும வெனா, 174 புடைபரந்த - பகத்திற பரந்த,
 பிறாகடுஞ்சொற்பொறுமின 172 புண்ணியமோ வேறே - புண்
 பிறாமறையினகட செவிடாய - ணியத்தின் வினாவானதுவே
 பிறா இரகசியங்களைக்கேனாத ருயிருக்கும், 264 [198
 வறைய 158 புண்படுக்கும் - புண்ணுக்கும்,
 பிறந்தது - தடுமாறி, 110 புணாகடல் சூழ வையம் - ஒன்
 பிறன்தாரம் நகசுவா - பிறனம் ரேட்டானது கூடிய கடல்
 னைவிமை விருமபுவா, 82 களால் சூழந்த உலகம், 264.
 பிறனாரம்நப்பறக - பிறனமனை புணாதல் நிரயத்தினொன்று -
 விமைவிருப்பாதொழிக, 81 கூடுதலநகாலுபவம்போலும்,
 பிறனிலபுகல் - பிறனமனையாளை 233
 விருமபல, 83 புணாதற் கரியா - கூடுதற்கு
 பிறை, 125, 241 அரியா, 162
 பின்றை - பின்னை, 23, 36 புணருமொருவாக கெனின் ஒரு
 பின்னரும்-பின் புறத்திலேயும், வாக்கு வந்தது பொருந்தமா
 92 ளால், 144
 பின்னையவா கொடுக்கும் போழ் புத்தோடு - புதிய ஓடு, 139
 து, 276 புதலவன் மறைப்பக்கெடும், 197
 பீடழிக்கும் நோயுள் - பெருமை புதவு - வாயில், 99
 யை அழிக்கத்தக்கநோய்கள் புதியா, 307.
 பலவுமுள், 92 [261 புதுப்புனல், 370
 பீடிலா - பெருமையிலாதவா, புதுப்புருக்கம் - புதுவெள்ளம்,
 பீடு - பெருமை, 92, 261 354
 பீள் - கரு, 20, 269 புரிந்தவாறு - விருமபியபடி, 341.
 புககவிடத்தச்சம் - புகுந்தபோது புரிந்தியாப்பா - அனபுசெய்து
 அச்சம், 83 நடப்பிறபொருந்தவா, 154

- புணை - குற்றம், 11, 161; ஒப் புன்னுனி மேனீர் - புல்லின்
பு, 317 துனிமேல நீர், 29
- புரைதீரா - குற்றமநீங்காத, 11 புனை, 97, 117, 246 [117
- புல்லறிவானா - அற்ப அறிவி புன்னை விறற்புங் மேழ கானல
னா, 8, 121 புனதது வெறிக்கும் சந்தனமும்
- புல்லறிவினாரோடு நடப்பு, 239 வேங்கைகடம் வேமே எறிபுன
புல்லறிவுகாட்டிவிடும், 314 நதிப்பட்டக்கால், 180
- புல்லறிவுதாழ்ந்தவன், 320 புனம் - கொல்லை, 178, 180
- புல்லாப புலப்பதோராய - புண புனல-நீர், 128, 185, 212, 222
- புனது பின்பு புலப்பது (காமம் புனதநது, (புனல+தநது) 185
- சிறச்சுறது! ஒருவழி, 391 புனை - அலங்கரி, 120, 384
- புலாபுபுனகோட்டி, 255 பூங்குனநாட, 128, 212
- புல்லிதழ - புறவிதழ, 221 பூதகொழிகொம்பு - பூததுமாநீ
புல்லீரம் - அற்ப சாரம், 115 யவெழு, 290
- புலவாய - மான, 149 பூண்டான - கணவன், 56
- புலவாய பரும பொறுப்பினும் பூம்பாவை செய்தகுறி, 399
- பொருமுறைந்துத லின்று, பூவினகிழத்தி - லக்ஷ்மி, 252
- 149 [து, 121 பூழை - துவாரம், 282
- புலங்கெட்ட புலவறிவானா வயி பெடைச்சேவல - பெடையோடு
- புலத்தல - ஊடுதல, 391, வெறு கூடியசேவல 48
- ததல, 252 பெண - மனைவி, 87, 384
- புலம் - அறிவு, 121 பெணடிரும வாழாரோ, 94
- புலால் புலால்நாற்றம், 97 பெண்ணை - பனை, 216
- புலி, 193, 206 [206 பெண்ணீரமை - பெண்மையின
புலியுகாபோன்ற வெண்சோறு அழகு, 354 [ஒருபக்கம், 147
- புலவெஞ்சே, 32 பெய்யாவொருசிறை - பெய்யாத
- புறக்கல - சோறு, 206 பெய்வளாய - பூண்டவளையை
- புள, 30, 121 212 யுடையவளே, 47 [199
- புளிவிளங்காய புளித்தவிளங்கா பெயாபொறிக்கும் பேராண்மை
- யபோலாம், 328, சிந 1553 பெயறபால் - பெய்யும்பகுதி, 97
- புற்கை கூழ் (இழிந்த உணவு பெரியதாக கொள்வது கோள.
என்றபடி) 206, 210 [171 165
- புற்பனி - புனமேற பனித்துளி, பெரியவாகட செல்லாது வைகி
- புறங்கடை - வாயினபுறம், 293 யவைகலப்படாஅதாம் பண்பு
- புறங்காடு - சுகாடு, 45 - டையாக்கண, 169
- புறங்குற்றின்மூகை, 158 பெரியவா கேணமை பிறைபோ
- புறஞ்சுகிதல, 89 [260 லநாளும் வரிசைவரிசையா
- புனகோட்டி - கொள்ளுமாவகழ, -நூதம், 125

- பெரியாகட்டமை கருநகரமே பையையறிததுப பாககப்ப
 மருடேபோற றேனறும் - மெ, 42
 பெரியாரிடம் தோன்றும் தீ பைய - மெலல, 99, 309
 மைபெரிய இடபத்தினமீது பையவிந்த - கோபமடங்கிய,
 குடுதோன்றவது போலக்கா படம் அடங்கிய 66
 ணப்பமெ, 186 பொங்குநீர் ஞாலம் - பொங்கும்
 பெரியார் பெருமை சிறுதகை கடலாற குழப்பெற்ற பூமியி
 மை - பெரியாருடைய பெரு லுள்ளசானறோ, 72
 மை தலைவணக்கமாம், 170 பொச்சாந்து - மறந்து, 182
 பெரியாவாயச்சொல பெறுமின பொததுதல - கோததல, மூட்டு
 -பெரியார் வாயினின்றும்வரு தல, 310, 376
 ஞ்சொற்களைச் செவியில் ஏற பொதி - கதிர், குலை, 269
 றுக்கொள்ளுங்கள், 172 பொய்க்கோலம், 43
 பெருந்தோளி, 47 பொய்கை - குளம், 352
 பெருடை - மிக்கசெலவம், 343 பொய்ததல - இலையென்றல்,
 பெருமபொருள்வைத்தீர் - மிக்க 111
 பொருளைத்தேடி வைத்தவா பொயமறைக்கும் மீப்போவை,
 களே, 6 42
 பெருமிதம் - செருக்கு, 291 பொய்யோடிடை மிடைந்தசொ
 பெருமுத்தரையா, 200, 296 ல - பொய்கலந்த சோல, 80
 பெருமையுடையாசெறின, 164 பொரிதாள - சருச்சரையுள்ள
 பெருவரைநாட, 156 அரை, 261
 பெற்றி - குணம், 235 பொரிதி - ஒப்பிதது, 220
 பேடி - பெண்தனமை மிகுதது பொருகடல - அலை மோதுங்
 ஆண்தனமை குறைந்த நபும கடல, 97 [லமீன, 44.
 ஸகம், 251 [71 பொருகயல - போசெய்யும் கய
 பேதை யோடியாது முரையறக, பொருட்டக்கார - பொருளாகத்
 பேய்ச்சரையாகாய, 116 தக்கவா, 220
 போத்தினன செயயாமைநன்று பொருமுரண் ஆறறுதலினது -
 - திருப்பித் தீவகுசெயயாமை போசெய்யும் மாறுபாட்டை
 கலம், 67 சசெயதலில்லை, 149
 பேராணமையில்காகடை, 199 பொருள 181, 195, 220, 273
 பேருமபிரிதாகித் தீரத்தமாம்-தீ பொருள காததிருப்பானேல, 9
 ரத்தமென்று வேறுபெயாபெ பொருளிலலான கொடையே
 றும், 175 கொடைப்பயன, 65
 பை - படம், 66; பை, 42 பொருளில் வறுங்கோட்டி -
 பைங்கடல் - பயிர் 191 பொருளிலலாத வெற்றுச்
 பைமறியாப் பாககப்பமெ - சொல, 155

- பொருளும்வனை நகும், 273 போக்குதலயாககும்ரிது - மறை
பொலிகட னென்னும் பெயாத ததல எவாககும் அரிது, 151
து - விருத்தியாகும் கடன போத்தலவிடும் - மூடிவிடும், 38
என்னும் பெயருடையது 95 போலவது உம், போலும், இவை
பொலிதல - சிறத்தல, 98 ஒப்பிலபோலி, 124, 181
பொற்பாவை - மகாலக்ஷ்மி 266 போவதே போலும்பொருள், 181
பொறி - புள்ளி, வாக, பாதம், பா போற்றி - காத்தது, 49, 120
ணி, பாயு, உபததம் என்னும் போற்றிப்புகளைநத வுடம்பு, 120.
ஹம்பொறியுமாம், 253, (இது போற்றியினவஞ்சம் - வஞ்சனை
பற்றி, செம்பொறி வண்டினம் செயதலை விடுங்கன, 172
என்பதற்குச் சிவந்த காலகளை மக்கட்குச் செய்வனவிச்சை - ஒ
யுடைய வண்டினம் என்பா ருவன தன புத்திரனுக்குச்ச
பழைய உரைகாரா) மபாதித்த வைக்கவேண்டிய
பொறிக்கும் எழுதும், குயிலும், னகலவி, 134
199 [290 மக்கட்கெனநேங்கி - புத்திரருக
பொறிய - புள்ளிகளையுடைய, கென்று இரங்கி, 130
பொறுக்கலா - தாங்கமாட்டாத, மக்கட்பிணத்த சுகொடு - சுழி
203 காகுகள ஜனங்களின் பிணத்
பொறுத்தியப்பா - பொறுத்தது தையுடையன, 121 [56
கொண்டுபோவா, 66 மக்கட்பேறு - மக்களைப்பெறுதல,
பொறுப்பினும் - பூண்டாலும், மக்கள் மனமவேறு செய்கையும்
149 [172 வேறு - மாந்தர்களது மனம்
பொறுமின பிறா கடுஞ்சொல், வேறாயும் செய்கைவேறாயு
பொறை - பொறுமை 65 ருக்கும், 127
பொன்றிலென பொன்றாககா மக்களாலாய்ப்பன, 37
லென 323 மகளிர அடிகட்குப் பஞ்சிகொ
பொன்னும் புளிவிளங்காய், 328 ண்டேடுதல, 396
பொன்னே கொடுத்தும் புணாத மகளிராழிலநலம் - மகளிரதுஎழு
தகரியா, 162 சரியினது அழகு, யெளவன
போலு துணையறிவாரில, 140 போகம் 167 (ப உரை)
போக்குவா பலலறிவினா, 327 மகளிரகண்களுக்குக் கயல உல
போகம், 103 மை, 395, குவளை, கயல்,
போத்ததுஅறா - பொத்ததுஒழியா வேல இவைக உவமை, 44
ர, உளதுளைநீங்கா , குற்றம் மகளிரபல்லுக்கு முல்லையரும்பு
நீங்கா என்றபடி, 351 மமுத்தம் உவமை, 45
போதரும் போதச்சம் - அதுபவிக்க மகனதுணையா நலலகொளல் -
கும்காலத்ததுஅச்சம் 83 [376 ஸத்புருஷன் துணை கொண்டு
போதியோ - போகியோ, 55, நலல துறங்கை கற்றுக்கொ

- டல், 136
 மகனறிவு-தகைதறிவு-தகப்பன அறிவே பிள்ளையின் அறிவா
 ம, 367
 மகாலக்ஷ்மி, 266, 267
 மகிழ்ச்சி - மறதி, 16
 மஞ்சள் - கிடை தூரிப்பொட்டு, 131
 மஞ்ச - மேகம், 28
 மடநல்லாயென்ற ரற்றுஞ்சானற
 வா - மடப்பம் பொருத்தியநற
 குணமுடையவளே என்று
 புலம்பும் அறிவிலிகள், 41
 மடமொழிமாதராள பெண் - ம
 டப்ப மொழியினையுடைய அ
 முகுடையாள கற்புடைய மகள்
 ஐவாள், 394 [273
 மடவோன - அறிவிலலாதோன
 மடிதிரை - மடங்கிய அலை, 224
 மண்டி - நெருங்கி, 48, 62
 மண்டிற்றாயினும் - மொயத்ததா
 யினும், 147
 மணங்கொண்டு - கலியாணஞ்
 செயதுகொண்டு, 25 [23
 மணப்பறை - கல்யாணப்பறை
 மததங்காயப்புல்லரிசி, 94
 மதலை - பற்றுக்கோடு 197
 மதித்தல் - செருக்குதல், 354
 மதித்திறப்பா - செருக்குறறு
 நடப்பா, 354
 மதியம் - சந்திரன் 125, 176
 மதுகை - முதனமை, 65
 மதுகையவா - வலியினையுடை
 யார, 198
 மதுகையுரன் - அறிவின்வலி,
 முதனமையும் வலிமையுமாம்,
 மதுரம் - ரஸம், 211 [65
 மதுரமிலாளா தொடாபு - விரஸ
 மானவர் நேசம், 211
 மமம் - மயக்கம், 14, 132, 393
 மமமரறுக்கு மருந்து - மயக்கநீ
 ருக்கு மருந்து, 132
 மயக்கிவிடினும் - கலக்கிவிட்டா
 லும், 189
 மயவினரி - அவிவேகமில்லாம
 ல, 183
 மரத்தார - மரம்போன்றவா, 145
 மரீஇ - கலந்த, 85, 97, 220
 மருங்கறக கெட்டுவிடும் - இட
 முமதெரியாது அழியும், 8
 மருந்து, 132
 மருவமின் மாண்டாரறம் - மாட்
 சிமைப்பட்டார மேற்கொண்
 டஅறத்தினை அனுட்டியுறக
 ள, 36
 மருந - மருவதல், 246
 மரையிலை - தாமரையிலை, 359
 மலகுதல் - மிகுதல், 263
 மல்லல் - வளம், 296
 மலங்கு, ஒருமீன், 375
 மலராயத்தி - மலரைப்பொறுக்
 கி, 393
 மலிதல் - வளமமிகுதல், 98
 மலைநலமுளஞ்ஞறவன் - குற
 வனதன் மலையின் வளத்தை
 நினைத்திருப்பன், 356
 மலையாடுமஞ்சு - மலையிலேசஞ்
 சரிக்கும மேகம் 28
 மறற்றிவாம் - பின்னறிவாம், 19
 332
 மறறு, 19, 58, 60, 72, 78, 120,
 141, 158, 332.
 மறங்கும் - நோயைக்கறபிததுச்
 சொல்லும் 342 (ப உரை)
 மறந்திடுக செல்வா தொடாபு -
 செல்வா நடப்பினை மறப்பாயா
 க, 293

- மறி - யாட்டுக்குடமி, 16
 மறுமை, 95, 183, 275
 மறுசிகை - மறுத்தகவளம், வேறுகவளம், 1
 மறுமையறியாத ராககம் - இம்மைச் செயததுதா மறுமைக்காரும் என்பதனை யறியாதா செலவம், 275
 மறுவிலரோனும் - தோஷமற்றவரோனும், 180
 மறை - இரகசியம், 157, 230
 மறைப்பக்கெடும் - தாங்குகிறதும், 197
 மன, ஆக்கப்பொருளில் வந்தது, 389, ஒழியிசைப் பொருளில் வந்தது, 40, 109 151, கழிவுப் பொருளில் வந்தது, 126, 372 [23]
 மனநங்கதங்க-ஸபையில் ஒலிக்க மன்னாதிருவும்களி ரொழினவ முந்தன்னியார துயப்பா - அராசாசெலவதையும ஸதிரீகளின், யெளவனபோகத்தையும அருகிலிருப்பவா அனுபவிப்பா, 167.
 மனனமகிழ்ச்சி-நிலைபெறில்லாத மகிழ்ச்சி, 16 [ளமை11]
 மன்னாவிளமை - ஸதிரமற்ற இமன்னியமூன்று - பொருந்திய மூன்று, அவையாவன அறமும் பொருளும் இன்பமும், 114
 மனத்தனையா மககனென்பா - உக்ககத்தினனவினா மககனென்று கூறப்படுவா, 245
 மனத்தி னழியுமாமபேதை - மனத்தினில தளருமபேதையாயினன, 33
 மனத்துக்கண மாகாயவிடும் - மனத்துள்ள குற்றமாயவிடும், 129
 மனத்தைச் சுடுதல் - உயிரைச் சுடுதல், அஃதாவது நரகத்தை அனுபவிக்கப்பண்ணுதல், 89 (பழைய உரை)
 மனநீதாம் பக்கமரிது - மனம்தோஷப்படும பகுதி இல்லை 244 [189]
 மனப்பிரிப்பு - மனவெறுபாடு, மனப்புரிந்தவாறே மிகும் - மனமவிரூபிய வழியே சிறக்கும் 341
 மனமவெறு செய்கையும் வேறு-எண்ணமவேறாயும் செய்கை வேறாயுமிருக்கும், 127.
 மனமறியப்பட்ட தொன்றன்று-மனத்தை அறிந்து செய்துகொண்டதொன்று அன்று, 212
 மனை - மனைவி, 55
 மனைப்பாசங் கைவிடாய - குடும்பப்பந்தத்தை விட்டுவிடமாட்டாய், 130
 மனையாளுமில்லாளா - மனைவீட்டிலிருக்கையில், 86.
 மனைபாளை மாற்றுகொள் - தன் மனைவியைப் பகைவா கைப்பற்ற, 3
 மனையாறு அடைவொழிந்தாரா னறமைந்தாரா - இல்லறமாக கத்தில சோதலை ஒழிந்தார அறிவால் விசாலித்து அடங்கினவா, 54
 மாககள் - ஐயறிவேயுடையமனிதா, 44 45, 96, 163, 271, 334
 மாககேழ்மடநல்லாய - மாந்தளிர நிறத்தினையுடைய மடப்பம்

- பொருநதிய நற்குணமுடைய மானமுடையார மனம், 291
 பெண்ணே, 41 [128 மானவருங்கலம் - மானமென்
 மாசாயவிடும் - குற்றமாயவிடும் னும் அரிய ஆபரணம், 40
 மாசுறின - குற்றம் வந்ததையு மிகும் - சிறக்கும் 193, 341,
 மாயின், 151 [யது, 42 மிகைமக்களான மதிகதற்பால
 மாட்சித்து - பெருமையையுடை பெருமையுடைய நன்மக்களா
 மாட்சியிலலாரும் - பெருமையி ல கௌரவிகத்ததக்கன, 163
 லலாரும், 175 மிடி தரித்திரம் 56
 மாட்டும் - இடத்தும், 2, 14, மிகுக்கு - வலி, 93
 99, 161, 168, 335 மீட்டைந்த - கோதக, 80
 மாடம் - மாளிகை, 361 மிதித்து - அவமதித்து, 61
 மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, மின்னு - மின்னல், 8, 268
 56, 361 மீக்கூற்றம் - முதனமை, 53
 மாணுக்குடிப்பிறந்தார, 145 மீட்டு - திருமயி, 70
 மாணினைமையெய்யும், 84 மீதாடி - மேலாடி, 115
 மாதா மனைமாட்சியாள - (கண மீதூர - மேலிடுவர, 60 [47,
 வன்) காதலையுடையவள இல மீப்போதத - மேலேபோதத
 லறத்திறகுத்தக்கமனைவி, 384 மீப்போவை - மேற்போவை,
 மாதாவண்டார்க்கும் மலிகடல் - 42 [சம, 375.
 காதலையுடைய வண்டுஒலிக மீன - நகூத்திரம், 113, மச
 கும வளமிக்ககடல், 73 [313 முக்காலகொட்டு - மூன்றாந
 மாந்தாகன, 14, 30, 91, 257, தரத்தேகொட்டும் சாப்பறை,
 மாயானோமாற்றிவிடின - இற 24
 வாறோ மறுத்தவிடின, 306 முக்குற்றம் - காமம், குரோதம்,
 மாரிவறப்பிற நருவாரிலலை - மயக்கம், 190
 மழைவற்றிறற் கொடுப்பாரி முகம்புகுதல் - விருமயிய நோக
 லலை, 104 கினுக்கு எதிர சென்று நோக
 மால் - இரதிரன், (செங்கண குதல், 303
 மால்), 373 முகம் புண்படுக்கும் - முகத்திற
 மாற்றதல் - மறுத்தல், 98, 308 புண்ணுண்டு பண்ணும், 198
 மாநீவார - பிரதியுபகாரம் செய முகிழ - யொட்டுக்களையுடைய,
 வார, 98, 262
 மான, 378 முகை - மொட்டு, 45
 மானமழங்கவரின - மானங்கெ முட்டாறுபபடுதல் - பொருள
 டநேரின, 300 முட்டுப்பாடுறுதல், 288
 மானமுடையார மதிப்பு - மான முட்டிதை - சமமட்டி, 208
 முடையவா மதிப்புகுக் கார முட்டு - இடையூறு, 238, 250,
 னமையிய ஒழுகம் 294 288

- முட்டுமாங்கிழி, 64 [238 முறிப்புரை - தளிர்போன்ற, 317
முட்டுமூதல் - இடைபூறுபடுதல் முறியாகுளகு - தழையாகும்
முடிக்கிறகு முள்ளத்தவா - முடிக்க உணவு, 16
கும மனச்செருக்கினை யுடை முறுக - காய, 171
யவா, 62 முறுவல் - நகை, 45
முடியுமளவெல்லாம் - இப்பிறப்பு முறைபிறழ்ந்தவாரா - முறைத
புமுடிக்கிற அளவுடைய பிற பொறிவாரா 110
பிறப்புத்தோறும், 190 முன்னேச்சாளர் - முன்னிடத்
முடுகுதல் - விரைதல், 238 திலேயே சாகுநாள தூரமில
முடைச்சாகா டச்சிறுமுழி - வேயென்றபடி, 9 [117
முடைந்தறமுடைய வண்டி முன்னிக்கு - முற்பாடு இக்குக,
யாகிய உடம்பினின்றும் உயி முன்னியவை முடிக்கவென்று -
ரசென்றவிடத்தது 45 கருதியவை நிறைவேறுக
என்று, (கூட)
முத்த 45, 146, 224, 399 முன்னே வினையாயவிடும - முற
முத்தோடிமைக்கு முழங்குவரிசு முன்னே பிரப்பிற செய்திவினையின
தண்சோப்ப, 146 பயனாயவிடும, 107 [316
முத்திரிமேற்காணி மிகுதல், 346 முனிதக்க - வெறுக்கத்தக்க, 92,
முயங்காக்காற - புணரவிட்டா முனியா - வெறுா, 174, 338
ல, 391 [392 முனிவு - வெறுப்பு, 92, 174,
முயங்குதல் கூடுதல், 220, 391, 205, 316, 335, 366
முயல் - ஒருமிருகம் 176, முய மூக்கு, 59
றச்செய, 288, 326, 365 மூகையாய - உண்மையாய, 158
முரசம் - பேரிகை, 100 மூத்தல், 52, 55, 92, 326, 351
முற்றாறுதல் - மாறுபாட்டினை மூவுலகமாவன இவவுலகும், பி
சச்சித்தல், 149 திரவுலகும், சுவாக்கவுலகும்
முறித்தல் - ஒடித்தல், 123 ப அவவுலகங்களி லுள்ளார,
முலலை, 45, 287 [399, 400 100
முலை, 85, 378, 389, 397, மூழை - அகப்பை, 321
முலைக்கண் - முலையிடத்துக் மூன்று, 100, 114, 250
கண், 399 மெய்குஞ்ஞானம் கற்றல் உண்
முழங்கியது - ஒலித்தது, 100 மையமான தூல் கற்றல், 116
முழங்குவரித்தண சோப்ப - ஒலி மெய்யதா உடம்பில் இருக்க
கரும் கடலையுடைய குளிரந்த வும், 213
கடற்கரைத் தலைவ, 146 மெல்லிய உலலாருள் மென்மை-
முழமக்கள் - மூடா, 358 மெத்தென்றவரான நல்லவரி
முற்றல் - முறியியப்பும், 237 டையில் மென்மையான குண்
முற்றற்றுநுற்று - முன்னே முடைபை (வேண்டி), 188
உண்ணும் உணவு, 190

- மெல்லியறகாதன மனையாள மோட்டிடம் - செல்வம் உயர்ந்த
மென்மையான இயல்புடைய காலம், 355
அன்பமைந்த மனைவி, 86 யாராரோருவா - யாவாஒருவா,
மேலாய்மீன மேலிடமானவான 127
ததுள்ள நகரத்திரம், 113 யாககை - உடம்பு, 18, 27, 28
மேலாயா செயதது சொல்லா 30, 34, 41
திருப்பத நாண் - தன்னின் யாககைகோள உடலைப்பற்றி
மேலானவா தனக்குச்செய்த யவிகாரம், 18
உதவியைச்சொல்லிப் பாராட யாககை தமாக்கொழிய - உடல
டாத்த லஜைகுகிடம், 299 டநதுக்கள் வசம் நீங்க, 30
மேலாறு - மேலிடத்தான ஆறு யாததல - கட்டல், 28, 151.
268, 353 214, 277
மேலாறுபாய - ஆறபோல (உண யாததாரோடியாதத் தொடர்பு-
வின்) மேலே செய்யுமபாலம் நடபுடையாரோடு சம்பந்தப்ப
பெருக, 268 ட நடபு, 214
மேலேத தவத்தாற்ற வஞ்செய்ய யாதுங்கரவன மின் - சிறிதும்
தா - முற்பிறப்பிற் செயதத ஒளியாதிருங்கோள 92
வத்தின் பயனாக் திப்பிறப்பிற் யாதம் அறங்கூற வேண்டா -
றவஞ்செய்யாதவா, 31 சிறிதா தருமோபதேசம் செ
மேலேவினைப்பயன் - பூவஜ்ஜனம் யயவேண்டா 155
பாவப்பயன், 105 யாதுமுனையாது - சிறிதும் தேய
மேலாது - விருப்பாது, 371 தத் வருத்தாது, 45
மேற்றொழிலுமிகும் - மேலான யாப்பா - கட்டுவா, 154
காரியங்களும கைகூடும், 193 யாப்புயந்தா - பிணித்திக் கட்டி
மேனமுறை - முற்கால, 56 அடிக்கப்படுதலினினும் பி
மை - குற்றம், 333, 347 மேந மைத்தா, 277
ம, 142 யாக்கும் வசையன்று - எவாத
மைத்தனா - மனைவியினஸகோ கும பழியன்று, 111
தரா. ஈண்டு விதுஷ்கரும் யாமாடடும கலவாயை கோடி
தூதத்தரும விடரும் முதலாய யுறும் - யாரிடமும் நட்புக்
கல்லென சுற்றம், 340 கொள்ளாமை கோடி மடங்கு
மைநதுற்று - மயக்கமுற்று, 67 ணமையாம் 168
மையறு தொலகோஉலகம் - குற யாமாடடும அறப்பயன் செய்க-
றமற்ற பழைய சிறப்பினைய யாவரிடத்துத் தருமத்தைச்
டைய உலகஇயற்கை, மோகூ. செய்க, 99
முமாம், 333 யாருநிலவா நிலமிசைமேல -
மொக்குள் - குமிழி, 27 [34 யாரும் பூமியில் சாவாது நிலை
மொழி சொல், 362, 379, 382, ததிரா, 22

- யாரும் பிறந்தது பிறவாதாரில் - வடுபட்ட - குற்றமுண்டாக 156
 பிறந்தாராயினும் யாரும் பிறவடுவது காட்சியா - குற்றமில்
 வாதவரை ஒப்பா, 7 வாத் அறிவினா 157
 யாவரே அக்காரம் தின்னினும் வடுவிலா வாயம் - குற்றமற்ற
 எனறவழி உமமை இழிவு உலகா 114
 சிறப்பு 112 வண்டி 73, 223, 253, 284, 290
 யாறகழந்தக்கால் - யாற்றைத் வண்ணம் 50
 தோண்டினால், 150 வண்ணம் - கொடை 269
 யானுமத்தினையது - யானும் அப வண்ணமும்மன்ன தடைத்து -
 பொருளை அவவாதே வழந் கொட்டும் அவவாதேயாம்
 கேன, துவேவன 276 269
 யானை 3, 21, 195, 213 வந்தது வந்தது கூற்று 4, இது
 யானைத் தலைமிசைக் கொண்ட விரைவ பற்றி எதிரகாலம்
 யானைமெருத்த 3 [குடையா 21 இதரத் காலத்தாற் கூறப்
 யோசனை 100 பெற்றது
 வகை - பிரகாரம், 354 வம்பலன் - அயலான் 7
 வகை - குற்றம், 111, 152 வயங்கொளி மண்டிலம் - விளங்
 வஞ்சம் போற்றுமின் - வஞ்சனை குடி ஒளியையுடைய சூரியன்
 யைச் செயயாசீர் 172 22 [391
 வடம் - கறிமுள்ளி, 264 வயங்குதல் - விளங்குதல் 22,
 வடதிசையுங் கொன்னாளா சால் வயப்பட்டான் - வசப்பட்டான்,
 பல்லா - வட திசையாகிய வையப்பட்டான், 325
 புண்ணிய திசையிலும் சுவா வயல் - கழனி, விளைவயல், 367,
 சகம் புகாமல் பயனின்றிக் 359
 கழிந்தார மிகப் பலர் ஆவர், வயா - குலுற்ற காலத்து நுகரப்
 இது வடதிசையினரான அக் படும பொருண்மேல் செல்
 ததியனரும் தெல்காப்பிய லும் வேட்கை நோய், 201
 னரும் ஒருவரை ஒருவாசயித் (தொல் சொல் 371 நச)
 துக்கொண்டு சவாக்கம்முந்த வயிரஞ் செறிப்பினும் - வயிரம்
 துடி, தென்னாட்டவரான பா முற்றினாலும், பூண்டகடிகு
 லைக் கௌதமனரும் ஆய அ லும் என்றுமாய் 355
 ண்டிரண்டும் சவாக்கம் புகக் வயிறு 121
 தும்போன்றது, 243 வரம்பு - எல்லை, 188
 வடித்த நூலா - சாரமெடுத்த வரன்றி - வாரி அடித்தது கொ
 நூலுணாச்சியினா, 163 வரி - அழகு, 55 [ண்டு, 369
 வடித்தல் - உறந்திடுதல் 257, வரிசை - முறை 15 125, 249
 சாரம் எடுத்தல் 163, சுரத் வரிமுகம் - இரேகையையுடைய
 தல் 279 முகம் 195

- வரிமுலை - தேமலையுடையமுலை, டாத செல்வமுடையாரினும
அழகிய முலையுமாம் 85, வரு தரித்திரா பிழைத்தாரா 277
முலை (பா) வழங்குமின் - கொடுமின் 6
வருணத்தாக கடைப்பபட்டான் - வழங்குதல் - கொடுத்தல் 6, 9,
ஜாதிகளுள் தாழ்ந்தவன் 136 276, 277
வருந்தியுங் கேட்பா, 155 வழிபடுதல் - வணங்குதல் 309
வருமுலை - தோனறுகின்ற முலை வழு - குற்றம் 253
85 (பா) வழுககிக் கழிதலே நன்று
வரை - மலை, 71, 77, 154, 186, நழுவி விலகுதலே நன்று 71
223, 226, 231, 239, 283, வழுகு - குற்றம், 362 (சுண்டு
369, 387, மூங்கிலு226, வரை காவற் சோரவு)
கிண்ட, எலலைப்படுத்துகின்ற, வழுககோலைக கொண்டுவிடும -
231 குற்றமுடைய ஓலையாகக்
வரைதல் - எலலைப்படுத்தல், 24 கொள்ளுவான் 253
98, 130, 153, 271 [231 வழுதுணை - சுத்தரி, 264 [46
வரைநாட 71, 77, 154, 186, வழுமபு - அழுகு 352 நிணம்
வரைபாயதல் - இறத்தல் 369, வளஞ்சிரா - கடரிய நகம் 198
(கோடு பாயதல், 372) வளம்பட வேண்டாதார - செல்
வரைமாப - மலைபோன்று அக வழற விருயாதார 103
ன்ற மாபனே, 387 வளாய - வளையையுடையாய்
வல்சி - உணவு 328 47
வல்லதாம் - வனமையை யுடை வளி - காற்ற, 108, 179
யதாரும் 101 வறறுமொரு கடைகீழ் - கீழம்க
வல்லுதறு - வலிதாக ஊறுகிற கள் தீயதாகிய ஒரே ஒழுக
ஊறல் 263 கத்தை ஒழுக என்றும் வலி
வலக்கண்ணையாக்குரை - வலப யுடையார ஆவா, 343
புறக்கண்ணை ஒத்தாக்குசு வறப்பின் - வறண்டால், 104
சொல், 388 வறிஞா - தரித்திரா 1
வலவைகன் - நாண் இல்லாதவா வறுங்கோட்டி - அறிவற்ற சபை,
கள், வல்லவாகள் என்றுமாம் பொருளற்ற சொல், 155
268 வாங்குதல் - பின்னுக்கு இழுத
வலிகும - இழுகும, 23 துககொள்ளுதல், 396
வலையகத்திச் செம்மாப்பா - வ வாண்மதியம் - ஒளியுடைய சுந
லையினுள்ளிருந்து இறுமாப திரன், 176
பா 331 வாதிகப்பட்டு-தடுக்கப்பட்டு 66
வவவார அபகரியார 134 வாய்க்காலையார தொடபு 218
வழங்காதசெல்வரின நலகூடநதா வாய்த்தியிற் கேடிலலை - வைத்த
யந்தார - இரவலாக்குக கொ விடத்துத்தியினற்கேடிலலை

- கிடைக்க அதனை ஈவதன்ற வாழ்வின் வரைபாயதலநன்று -
குறைவில்லைஎனவுமாம 134 வாழ்வதனினும் இறத்தலநன
வாயத்தி எனபது "வயின் து 369
மரம்" என்றது போல நின் வாழாதாக்கல்லை தமா - வறிய
றது (அகம் 49) [63 வாக்குப் படுத்துக்கள்லை, 290
வாயதிறந்து சொல்லுஞ் சொல், வாள் 129, 191, 362, 386
வாயில்கள் பன்னிருவா அவா வாள் வாயக்கிடந்தும் வாள் வீர
தோழி, தாய, பாபபான், நின் காவல்லிருந்தும், 362
பாங்கன், பாணன், பாடினி, வானாடு கூத்தி - வானேச சுழற்
இளையா, விருந்தினா, கூத்தா, நிக்கொண்டு ஆடும் கூத்தி,
விறலியா, அறிவா. கண்டோர் 191
என்பார 63 வானாதே - பேசாதே, 30, 325
வாயில் வேண்டிதல் - தூது வே வானகதிர் முததம் - வெளிய
ண்டதல் கிரணங்கனையுடைய முதது
வாயிற சிதைந்து - வாயினாலவா 224
மபுமீறி, 156 வானகவிந்த வையகம் - ஆகாயத்
வாயிற பொய கூறா, 157 தாற கவிக்கப்பெற்ற பூமி, 50
வாரி - வருவாய, 370 வான சிறிதாப் போததுவிடும் -
வாரியறவே - வருவாய ஒழிய ஆகாயம் சிறிதாப்படி மூடி
மானால், 370 விடும் 35
வால் - வெண்மை, 206, 224, வானரேயாகுடி - வானை எட்டு
232, 255, வாலாகிய உறுப்பு வது போலுயாந்த குடிப்பிற்
213 ப்பு 69, 142 (வானுயாதோற்
வாலிதாம் பககம் - வெண்மை றமென்பது போல குறள்
யாகும் பாகம் 255 272)
வாவல் - வெளவால், 261 வானரேய மலைநாட் - ஆகாயத்
வாழ்தியென்னெஞ்சே, 130 தையளாவும்மலைநாட்னே, 10
வாழ்நாட் கலகாய - ஆயுட்கு வானரேயும் மை தவழ் வெற்பு-
அளவாக, 22 ஆகாயத்தை யளாவும் மேகம்
வாழ்நாண்டேல் வைகுதல் ஆ தவழ்கின்றமலைநாட்னே 142
யுள் நாள் மேல் தங்குதல், 35 வானத்த உம்பருறவார பதி -
வாழ்நாளுல்வாமுன் ஒப்புரவு வானத்தின் அப்பால் உறை
ஆற்றயின் - ஆயுள்முடிவதன் வானகத்து ஊராகும் சுவாக்
முன் வேளாண்மை செய்யுங் கம், வானத்தின் கண்ணுள்ள
கள் 22 தேவர்கள் வசிக்கின்ற நீண்ட
வாழ்வதறிதிரோல் - வாழ்வதன் சுவாகக் உலகு, 137
காரணம் அறியவேண்டின், வானிடு வில்லின் வரவு ஆகாயத்
106 து இடுகின்ற இரதிர தனு

- தோற்றம் (கடவுள்) விருத்தினன் - புதியமனிதன்,
 வானூர் மதியம் - ஆகாயத்துச் வேற்றுமனிதன், 256
 செல்லும் சந்திரன், 25 விலவாகு - விலவின் வளைவு,
 விசை மறறல்ல பிற - கல்வியே 395
 பிறவல்ல 134 விலங்கன வெள்ளறிவினா -
 விசம்பு - ஆகாயம் 151, 176 விலங்குபோலும் அறிவீனா,
 விடா - கனமுழை 164 475
 விடா அருலகத்தவா - உலகத்த விலங்காது வீடுபெறும் - தப்பா
 வா விடா 337 மல மோக்ஷம்பெறும், 59
 விடுக்கும் வினையுலகநகரம் - விலங்காமலெய்துதல் - தப்பா
 நலவினை கெடுமாயின விட்டு மல அடைதல், 333
 ஒழியும் 93 விலங்குகிறகும் புள்ளிறகுங் காடு
 விடுப்பா தம் கையாற்றொழுத - புலவறிவாளர் வயிறு, 121
 தம் கையினால் தொழுதுவிட விலங்குகிறகும் விளளலரிது - மி
 டு நீங்குவா 373 ருக்கங்கடகுப் நடப்பதீர்தல் இ
 விண்ணுலகு, 233 யலாது, மக்கடகு எளிதோ
 விடுபாக்கு - விடுதல், 255 எனநபடி இஃது ஒழியிசை
 வித்திடினும் - விதைத்தாலும் எச்சம், 76 [269.
 243 விழுச்செல்வம் - மிக்கச்செல்வம்,
 விதப்பற - விரைதவின்றி 370 விழுப்பினி - தப்பாது கொல
 வியத்தக்கான் - வியக்கத்தக்கான் லும் வியாதி, மாமஸ்தானத
 விரகு - உபாயம் 279 [325 தைப்பற்றிய வியாதி, தீராத
 விரவில் நாளவைத்துக் கணவன் வியாதி, 329 [225
 செயத குற்றம் ஏண்ணுதல் விழுமிதா - மேலாயதாக, 133
 394 விழுமிதாம் நெஞ்சத்தணின்று-
 விரவா - கலவாதவா 88 நெஞ்சிறகிடநது சீரியவாகும்
 விராஅஅயச செயயாமை - நட 228
 புச செயயாமை 246 விழுமிது - சீரிது மேலாயது,
 விரிநிறாகம், 164 217, 228
 விரிபெடை - விரியன் பாம்புப் விழுமியோ - சீரியோ, மே
 பெடை 240 (விரிடன் பெ லோ, 64, 159
 டையுடனே நாகம் புணர்ந விழைதக்க - விருப்பத்தக்க,
 தால் அதன் வயிற்றிலே காப 361 [109,
 பழுந்பவித்த அநாகத்திறகு விழைப்பன் - விருப்பப்பன்
 ஆயுள் குறைதபோம் பழை விளளலரிது பிரி லஅரிது, 76
 ய வுரை) [240 விளக்கினுனொண் சுடரோபோ
 விரிபெடையோடாடிவிட்டற்று ன்று, 189 கு, 15]

- வினக்குப்புகவிருனமாயதல், 51
வினக்கும் - பிரசித்தப் படுத்தும், வெண்சோறு - வெளியசோறு,
விளங்காய், 103, 328, [132 217 [தலை, 50
விளவு - விளாமரம், 261 வெண்டலை - வெளிய எலும்புத
விளிதல் - அழைத்தல் (சண் வெந்தை - வெந்தவேவை, 289
டைக்கு அழைத்தல்) 253, ('உப்பிலிவெந்தை' என்புழி
இறத்தல், 166, 195, 266, பபோல புறம் 246)
தீர்தல், 219 வெய்யவயிரா - வெப்பமாக மூச
விளியுமசிறியவா கேணமை - சவிட்டு, 33,
அறபாநடபு அழியும், 166 வெயினமுறுக - வெயில உஷ
வினாநிலத்து வெல்லின உப்பினை ணம் ஏற, 171
விழுமி ராக கொளவா, 133 வெருகு - காட்டுப்பூனை, 210
வினாநிலமுள்ளும் உழவன் - வி வெருஉம் - அஞ்சம், 399
னாநிலத்தினை நினைத்திருப்ப வெள்ளறிவு - அறிவினமை, 375
ன் உழவன், 356 வெறுப், 142, 226
விறறபூ - தனபெருமையால் தீ வெறிகமழ சந்தனம் - மணமகம்
நாற்றத்தை அடக்கும் வெற மும் சந்தனம், 156
றியினையுடைய பூ, 117 வெறியயா வெங்களம் - வெறி
விறன்மலை - தன பெருமையால் யாடு கொடியகளம், 16
பிறமலைகளை வெல்லும் வெ வெறுப்ப. செய்யாமை வேண
றியையுடைய மலை, 117, மெ - வெறுக்கத்தக்கன செய
345, 369 யாதொழிக 161
வினையெச்சத்திரிபு, பரீஇ, 87 வெறுமனை வினைதீயார கேண
வீங்குநீர் - மிகநீர், கடல் 117 மனை - தீவினையாளா நடப்பினை
வீதல் - அழிதல், 106 வெறுமின், 172
வீழநாளபடாது - சுழிந்ததினம் வேகம் - கோபம், 348
உண்டாகாமல், 22 வேங்கை - வேகுமபோத, 35
வீழந்தக்கதுடைத்து - வீழ்த்து வேங்கை, ஒரு மரம், 180, ஒரு
போலாம், இறந்ததுபோலாம், விலங்கு, 300, 399
102 வேங்கை தான் தொலைச்சிய கட
வீழுன்றியாங்கு - வீழ தாங்கின மா இடம் வீழின உணவு
றபோல, 197 தென்பது, 300
வேங்குதல் - விரும்புல, 71 வேசை, 371
வெருளா - கோபியார, 64 வேடசையவா - ஆசையுடை
வெருளி - கோபம், 65 வா, 59
வெங்கனத்தவேனமகன் - கொ வேண்டினும் வேண்டாவிடனு
டியவெறியாடுக களத்தப ம - விரும்பினும் விரும்பாவி
பூசாரி, 16 டினும், 109

வேதிகை - திண்ணை, 96	விடியல, 39
வேம்பு, 112, 210, 239, 244,	வைகலும் - நாளும், 39, 94
வேம்புதின்னினுட என்றவழி	105, 125, 169
உமமை உயாவுசிறப்பு	வைகும், 39
வோதது வெருடல - வெருண்	வைத்தீட்டிஞா - ஈயாதுவைத
டுவோததல், 64	துக்குவித்தாரா, 10
வேல, 16, 17, 44, 213, 265	வைததை உள்ளிவிடும - தூவித
வேலமகன - பூசாரி, 16	த்தை நினைத்துச செயத நன
வேழம் - யானை, 358	றியினை மறந்துவிடுவான, 356
வேளாண்மை - ஒப்புரவு, 207	வைதல - திந்தித்தல, 156, 219,
வேறகண்ணை - வேலபோன்ற	325, 356
கண்ணை, 17	வைப்புழிககோடபடா - வைதத
வேருதல - அழிதல, 3, 359	விடத்தி விருந்தம் பிறனா
வேறுருவின - வேறுவண்ணை	கொள்ளப்படா, 134
தன, 118	வையத்தியறனை - உலகஇயற
வேனெடுங்கண் - வேலபோலு	கை, 111
ம கூரிய நெடியகண், 265	வையம் - உலகம், 80, 94, 109,
வைகல - நாள, 7, 39, 94, 105	111, 114, 230, 238, 264,
125, 169, நாளகழிதல, 39	கொல்லாப்பணடி, தோ, 350



ஸ்ரீ:

செய்யுண் முதற்குறிப்பகராத்



எண் - பாட்டெண்

அக்கேபோல	123	ஆகடுதனி	337
அகத்தாரே	31	ஆடபாரச	20
அங்கண் - சுறின	151	ஆடுகோடாகி	192
அங்கண் - றொழுது	373	ஆணமினெ	374
அங்கோட	372	ஆமாபோ	377
அச்சம	81	ஆத்தம்பொறி	290
அடுக்கனமலை	103	ஆத்தவறி	351
அடைநதாப	173	ஆவாநா	32
அத்திட்ட	251	ஆவேறுரு	118
அம்பலயலெடு	87	ஆற்றநதுணை	196
அம்புமழை	89	ஆன்படுசெய	239
அரசகாமபல,	396	இசைநத	187
அருகல்	261	இசையாதெனி	194
அருமபவீழ	390	இசையாவெரு	111
அருமபெறலயா	34	இசையுமெனி	152
அருபெறநக	351	இடம்பட	116
அருளினறழு	321	இடுமபைபகூ	107
அலகுசால	140	இட்டாற்ற	288
அவலியமில்	322	இபைக்குமள	323
அவமதிபு	163	இமமியரிசி	94
அழனமண்டு	202	இமமையக	132
அளளிக்கொ	262	இமமையுந	294
அறம்புச்சு	82	இரவலாகனரு	279
அறிமின்ற	172	இருக்கையெ	143
அறியாப்பரு	171	இரும்பாக்கு	122
அறியாரு	108	இலங்குநீர்	27
அறிவதறிந	74	இலவமிளமை	53
அறுசுவை	1	இலவாமை	303

இல்லாவிட	91	உள்ளத்து	346
இழித்தகக	302	உள்ளமொரு	340
இழைத்தநா	6	உள்ளாளசில	324
இளையானட	65	உறககுந	38
இறசாவி	182	உறறபால	104
இற்பிறப்பில	320	உறுபுலி	193
இற்பிறப்பெண்	212	உறுபுன	145
இறப்பசுமிறி	99	உறைப்பருங்	184
இறப்பநினை	174	உண்ககித்தாங்	57
இறப்பவே	223	உணரங்கண்	175
இனபம்	79	உணருளொழு	90
இன்றாது	359	உணறியுலா	47
இன்றுகொ	36	உணறுசெய	379
இன்னரினை	205	எஞ்ஞான்று	345
இனஞ்செயி	76	எத்துணையானு	272
இனஞகை	226	எந்நிலத்து	243
இனஞ - லால	225	எமமையறி	165
இன்னுவியை	306	எய்தியிரு	325
இனநனைய	142	எறறொன்று	150
இனியாராத்	369	எறிநீர்	275
சட்டலுந	280	எறியென்று	363
சண்டெனீ	109	என்பாயு	292
சதவிசையா	181	என்றுமபுதி	307
சனமாயிலவி	196	எனஞ்ஞு	5
உடாஅது	10	என்னேமற	330
உடுககை	141	எனககுத்தா	15
உடையபெரு	368	எனதெனதென	276
உடையாரி	160	உடையபரு	354
உண்டாய	244	எதிலாசெய	224
உண்ணு	9	ஏமாந்தபோழ்	374
உணரவுணரு	247	ஏற்றகை	98
உபகாரஞ	69	ஒண்கதிர	176
உயிர்போ	50	ஒருநன்றி	357
உருவிறகமை	240	ஒருநீர்	236
உருவுமிளமை	102	ஒருபுடை	148
உலகறிய	204	ஒருவொரு	309
உன்கூபளி	286	ஒக்கியவொன்	129
உள்ளத்தா	128	ஒதியுமோ	270

ஒலைக்கண	397	கறறதூஉ	314
கட்கினியாள	384	கறறறிநத	256
கடகஞ்செறி	289	கறறனவங	310
கடகநுங	398	கறறருரை	260
கடமாமதா	300	கன்னனிவல	334
கடலசாரநது	245	கணைகடற	138
கடித்து	156	காணிர்	54
கடிப்பிடி	100	காதலர்	73
கடியென	364	காலாடி	113
கடுக்கியொரு	189	காவாமொரு	63
கடுக்கென	348	காழாய்கொ	342
கடையாயார	216	குஞ்சியடி	131
கடையெலா	297	குடநீரட	352
கணகயவென	395	குடருநகொ	46
கணமூன	400	குலந்தவங	333
கணங்கொண்டு	25	குறறமுமே	230
கணமலை	353	கூத்துய்ய	70
கப்பிகட	341	கோளாதே	30
கமமஞ்செய	393	கொடியவை	388
கரவாத	305	கொடுத்தலு	274
கருங்கொள	357	கொய்பற	350
கருத்துணாநது	211	கொல்லையிரு	175
கருமபாட்டிக	35	கொலைஞருலை	331
கருமமு	250	கொன்னே	55
கருமவரிசை	249	கோட்டிப்பூ	215
கல்லாககழி	366	கோடேர்	354
கல்லாதுநீண்ட	254	கோதையருவி	71
கல்லாதுபேர்	169	கோளாறற	191
கல்லாமை	145	சநகரச்செவ	346
கல்லாரேயா	139	சாயப்பறிச்ச	389
கலவெறிந	66	சான்றாணமை	142
கல்வெனய	253	சான்றோருரை	126
கல்லோங்கு	282	சிதிலதின	197
கலவிகரை	135	சிறுகாபெருகா	110
கழிந்தாரிடு	49	சிறுகாலைப்ப	328
கழுநீருட	217	சீரியா	232
களாநிலத்து	133	செநவெல்லு	367
களாளாகன	157	செயுமை	85

செய்கைபழி	147	தெண்ணீர்	44
செய்யாத செயது	235	தெரியத்தெரி	168
செலசுடா	394	தெளிவிலார	219
செல்லாவிட	149	தோணியிய	136
செல்வாயா	8	தோறப்போவை	42
செல்வழி	154	தோற்றஞ்சா	7
செழும பெரும	352	தசசியார	299
செறிப்பில்	231	தட்டாரா + கு	271
செறுகச்சா	222	தட்டா	12
சென்றேயெ	24	தெருற்று	93
சொற்றனாதது	13	தெய்வருள்	96
சொற்றாற்று	313	தமமாலே	301
தக்காரா	112	தயவாராக	267
தக்கேரல்	43	தாமப்பெழுந்த	153
தங்கணமாவிலலார	336	தாரைவருமன	11
தண்டா	62	தல்லஞ்சு	195
தம்பை	392	தல்லாப்பெரி	298
தமையிக்குந்த	55	தல்லாவெய்ய	144
தமையிக்குவாரை	117	தல்லவைகா	335
தமேரென்று	229	தல்லாமேரன	221
தலையே	365	தல்லாராயவ	265
தவஞ்	137	தல்லாவின	115
தளிராமேலே	355	தளிகட தொடர்பு	166
தனதாக	275	தளிகட - படும	242
தாஞ்செய	120	தறுமலா	209
தாமேயுமன	327	தன்னிலைக்கட	245
தாழா	14	தாப்பாடஞ்	312
தானகெடி	50	தாயக்காற	215
திருத்தனை	304	தாத்தாது	26
திருமதுனக	291	தாலாறுமா	353
தினைத்தனை	105	தானவாயப	207
தினையினத	344	தாறுத்தக்கடே	266
திருகரும	199	திலநலத்தா	179
துக்கத்துட	121	திலயாமை	52
துக்கா	2	தினறனநின	4
துயகது	273	தீரமையே	287
துன்புமபல	54	தீரினுதுண	288
துன்பமே	60	தீருடயிறநது	360

துண ணுணாவின்மை	251	பெரியவா	125
துண ணுணாவினு	233	பெரியாபெருந்	77
நெடுங்கால	65	பெரியாபெருமை	170
நெருப்பழற்	124	பெருகு	234
நோத்து	64	பெருங்கடல்	332
நேரல்லார	72	பெருகடை	343
பகைவாபணிவிட	241	பெருமுத்	200
படுமழை	27	பெருவரைநாட	156
பண்டமறி	48	பெறுவது	317
பரவாவெளி	55	பெறுவதொன	335
பராஅரை	246	பொத்தூறகல்	376
பருவமெனை	18	பொழிந்தினிது	259
பல்லாறறிய	56	பொழிப்பகல்	319
பல்லாவு	101	பொற்கலத்தப	206
பல்லானற - கூறறு	106	பொற்கலத்துட்டி	345
பல்லானற - புலந்து	252	பொறுப்ப	161
பலநாளும்	214	பொன்னிற	269
பழைமைகந்	310	பொன்னே	162
பழையரிவ	349	மககளாலாய	37
பன்றிககழ	257	மடிதிரை	224
பன்னுளுளு	159	மதித்திற்ப	61
பணிபடு	17	மரீஇப	220
பாடமே	316	மல்கு	263
பாமபிறகொ	375	மல்லனமா	296
பாலாற	255	மலைநலம்	356
பாலோடளாய	177	மலைமிசை	21
பாவமுமே	295	மழைதினை	361
பிறந்தருல்	255	மற்றறிவா	19
பிறாமறை	155	மறுமைகரு	183
புககவிடத்த	53	மறுமையும	95
புணாகடல்	264	மன்றங்கறங்க	23
புத்தகமே	318	மன்னாதிருவு	167
புதுப்புனலு	370	மனததான	150
புல்லாப்பு	255	மனைப்பாசம்	130
புல்லாவெழு	155	மாககேழு	41
புறத்து	305	மாண்டகுண	56
புன்னுனி	29	மாற்றாராய	67
பெயற்பான்	97	மானவருங்கல்	40

முட்டிக்கை	208	வலவைகள்	268
முட்டிற்ற	236	வழங்காத	277
முயங்காக்கால	391	வழுக்கெனை	362
முலைக்கண்ணு	399	வளம்பட	103
முல்லைமுகை	45	வற்றிமற	78
முற்றற்சிறு	237	வாழ்நாட்	22
முற்றற்றுந்	190	வானிடுவில	(கூட)
முன்னரே	92	விரிநிறநா	164
மூப்புமேல்	326	விருப்பிலார	210
மெய்பஞ்ஞானக	311	வினைநகதொரு	339
மெய்வாய்கண்	59	விளக்கு	51
மெல்லிய	155	விளக்கொளியும்	371
மைதீரபசும	347	வினைப்பயன	33
யாஅருலகத	119	வெறிப்பா	16
யாஅரொருவ	127	வெறுமை	329
யாக்கையை	28	வென்றிப	315
யாமாயினெம	293	வேம்பினிலை	244
யானையனையவா	213	வேற்றுமை	75
யானையெருத்தம	3	வைகலும்	39
வடுவிலா	114	வைப்புழிக	134
வயரவும	201		



4486a



